

15 - B - 234

Překlady

zákonův a nařízení,

ze

Zákonníka říšského

na rok 1865

pro

Markrabství Moravské

obdobíech.

V Brně.

Tiskem a nákladem Rudolfa M. Kohra
1864.

12. 3. 1944

Priloha

Priloha k ...

Priloha k ...

Priloha k ...

OSTREDNI KNIHOVNA
PRILOGA K ...
1944

Sb. 42/1944

První hledací seznam.

Chronologický seznam

základů a náležitosti se Žitavského listu na rok 1863 pro markrabství Moravsko
oříšských.

Datum základu, právní základ náležitosti	O b s a h	Číslo základů	Číslo náležitostí a l. d.	Strana
1863 17. pros.	Základ, pro království Čechy, Rakousko a Vládní úřad a vojvodství Osvětimskými a Zátureckými a a volavývodství Krakovskými, pro království Lombardsko - Benátské a král. Delmatské, pro arcivojv. Rakousko pod Eufi a nad Eufi, pro vojv. Horní a Dolnoslezské, Slezské, Korutanské, Krájské, Salcburské a Bukovinské, pro markr. Moravské, kníž. hrabství Tyrolské, pro zem. Vorarlberskou, kníž. hrabství Gorické a Gradštské, markr. Istrianské a město Trent a okřillem, jistě se světlí náležitosti oříšských	I	1	1
17. "	Základ o ústku, pro král. Čechy, Rakousko a Vládní úřad a voje. Osvětimskými a Zátureckými a volav. Krakovskými; pro král. Lombardsko-Benátské a král. Delmatské, pro arcivojv. Rakousko pod Eufi a nad Eufi, pro vojv. Horní a Dolnoslezské, Slezské, Korutanské, Krájské, Salcburské a Bukovinské, markr. Moravské, kníž. hrabství Tyrolské a zem. Vorarlberskou; kníž. hrabství Gorické a Gradštské, markr. Istrianské město Trent a okřillem	III.	2	189
17. "	Základ, pro král. Čechy, Rakousko a Vládní úřad a vojv. Osvětimskými a Zátureckými a volav. Krakovskými, pro král. Lombardsko-Benátské, kníž. Delmatské, pro arcivojv. Rakousko pod Eufi a nad Eufi, pro vojv. Horní a Dolnoslezské, Slezské, Korutanské a Krájské, Salcburské a Bukovinské, pro markr. Moravské, pro kníž. hrabství Tyrolské a zem. Vorarlberskou, pro kníž. hrabství Gorické a Gradštské, pro markr. Istrianské a město Trent a okřillem, o ústku ústku a ústku ústku	III	4	191
17. "	Základ, pro král. Čechy, Rakousko a Vládní úřad a voje. Osvětimskými a Zátureckými a volav. Krakovskými; pro král. Lombardsko-Benátské a král. Delmatské, pro arcivojv. Rakousko pod Eufi a nad Eufi, pro vojv. Horní a Dolnoslezské, Slezské, Korutanské a Krájské, Salcburské a Bukovinské, pro markr. Moravské, kníž. hrabství Tyrolské a zem. Vorarlberskou, kníž. hrabství Gorické a Gradštské; markr. Istrianské město			

Datum zákonu, patenty nebo uzávení	Obsah	Číslo zákonů	Číslo zákonů v r. 1902	Strana
1902 25. pros.	Teraz a dále, jako se týče některých doplňků zákona tržního obecného I vjevného.	III	2	153
1902 19. ledna	Zákon, pro voličnou III, jako se týče důvěry, která se učiní má v tržním bankovním usuzání.	II	2	94
17. "	Vyhlášení, vydání od minist. finanční, pro obecné úkoly vojny, jako se týče ustanovení vnitřní celnic v Porto Nagara, vybrání levných oia a nioje, který se dovezl do obecného obvodu celnic v Iakiaska, s ústředí kvartálních nebo s Palmanata.	IV	6	119
24. "	Vyhlášení, vydání od minist. finanční, jako se týče opava v zákonech danových 13. pros. 1902 v kterém se obsahují některé změny v zákonech o poplatcích, daných dne 9. února a dne 2. srpna 1902 (č. 89 zákonníku říšského).	IV	7	120
24. "	Nářízení policejního ministra, platné pro voličnou III, kterým se určuje povinnosti občanů dříve občanských, říšských a katejckých kati modifikujících a náhodných, pak kati ústředních a vnitřních.	IV	8	100
25. "	Nářízení, vydání od minist. obchodu pro vnitřní země kurantní, jako se týče vyřízení, který se učiní po polo poslední postákov, a 50 st. na 100 st.	IV	9	100
26. "	Nářízení ministerstva vjevnosti ve vztahu k ministerstvu celnic a finanční, jako i s ministerstvem obchodu a národního hospodářství, v tom, že se ustanuje úplná připomínka obecných kázeň a vnitřní celnic, kterými, platné po Český, Rakú, a královském, říšskému pak Kati a nad Paří, Poliborská, Niocha, Korvany, Kráje, Iakiaska, Barva, Sloma, Tyoty, Vorstiborska a mla Tova se ustaníto jako.	IV	10	101
29. "	Vyhlášení ministerstva finanční, vydání s říšskými v těch případech, kteří podle zákona ode dne 13. prosince 1902 (říšského zákonníku č. 99) vyvěstí sama vnitřní mla se mla říšských poplatků katejckých a kongresních.	IV	11	102
31. "	Vyhlášení, vydání od minist. finanční, pro voličnou III, jako se týče vyhlášení některých kati k kati promozitje.	IV	12	104
3. února	Nářízení, vydání od minist. finanční, jako se v			

Datum základní, počtem měsí základní	O b s a h	Číslo základní	Číslo základní a t. d.	Strana
1942				
11. února	Základní, vydané od minist. finanční, jímž se upřesňuje, vyřídění piva hranice k hranicím klášterním, jímž jsou uvedeny zvláštní, aby propadly na hranicích sice srovnání záloh, kteréž upřesněny jsou od třetího horních vyřídění, sicež počítá. Základní toto má platnost ve všech krajských a zemích, náležejících k obecnému území celému.	IV	23	144
12. "	Základní, ministerstva finanční, o úhradě nové zálohů naříz. projevů cigar kazaňských, platné pro celou zemi.	IV	14	144
13. "	Základní, ministerstva vnějšku a řízení, jímž se upřesňuje, jak se mají vyřadit záloh, od vyřazených třech vyřazených nebo úhrad spříšřených. (Založeno ve Valce dne 13. února 1942, realizace jsou vyřazené dnem 24. března 1942).	VII	17	142
14. "	Základní, vydané od ministr. finanční, jímž se upřesňuje, jak se mají vyřadit záloh, od vyřazených třech vyřazených nebo úhrad spříšřených. (Založeno ve Valce dne 13. února 1942, realizace jsou vyřazené dnem 24. března 1942).	VII	24	142
15. "	Základní, vydané od ministr. finanční, jímž se upřesňuje, jak se mají vyřadit záloh, od vyřazených třech vyřazených nebo úhrad spříšřených. (Založeno ve Valce dne 13. února 1942, realizace jsou vyřazené dnem 24. března 1942).	VII	25	145
16. "	Základní, vydané od ministr. finanční, jímž se upřesňuje, jak se mají vyřadit záloh, od vyřazených třech vyřazených nebo úhrad spříšřených. (Založeno ve Valce dne 13. února 1942, realizace jsou vyřazené dnem 24. března 1942).	VII	25	145
17. "	Základní, vydané od ministr. finanční, jímž se upřesňuje, jak se mají vyřadit záloh, od vyřazených třech vyřazených nebo úhrad spříšřených. (Založeno ve Valce dne 13. února 1942, realizace jsou vyřazené dnem 24. března 1942).	VI	15	141
18. "	Základní, vydané od ministr. finanční, jímž se upřesňuje, jak se mají vyřadit záloh, od vyřazených třech vyřazených nebo úhrad spříšřených. (Založeno ve Valce dne 13. února 1942, realizace jsou vyřazené dnem 24. března 1942).	VI	14	141
19. "	Základní, vydané od ministr. finanční, jímž se upřesňuje, jak se mají vyřadit záloh, od vyřazených třech vyřazených nebo úhrad spříšřených. (Založeno ve Valce dne 13. února 1942, realizace jsou vyřazené dnem 24. března 1942).	VI	20	140

Datum základní jednání národního shromáždění	O b s a h	Číslo základní jednání	Číslo základní jednání v t. č.	Strana
1863 3. března	Výslední prohlášení nejvyššího nad poutí dvůd konstituce, jímž se prohlásíže státní konstituí komise pro správní zkušební řízení . . .	VI	21	189
6. "	Výslední, vydaný od minist. šancí, jímž se bera smlou krajcarůky a přílohyevské ko- nvenční miance, ratován v. 1851, má platnost v celé říši, vyjímajíc král. Lombardsko-Románské	VI	22	192
9. "	Národní, vydaný od minist. práv a obchodu po amírání a minist. šancí, kterým se provy- konat nákon, daného dne 17. prosince 1862 (list zák. říš. na r. 1863), ježto se týče na- vedení nákonů obchodních, vydávajících se stanovení a státní a volení register obchod- ních, má platnost v Čechách, v král. Lombard- sko-Románsku, v Dolnému, v Itálii a Kra- lovské, v Rakousku pod Itálií a nad Itálií, v Saskovsku, Sýrie, Korintech, Krájině, Ba- varsku, Moravě, Slonku, Tyrolsku, Vorarlber- sku, Gorní a Gradišce, Istrijsku, v městě Toroně a okrese Terstěnsku . . .	V	24	193
12. "	Výslední, vydaný od minist. šancí, a tom, že se dovazuje, upřesňující ustanovení dle z konstituí listy ustanovení a státní a k. privilegovaného reálného banku národního . . .	VI	25	194
20. "	Výslední, vydaný od minist. šancí, ježto se týče smlou a vyhlášení uplatňujících, dočasných z vstoupí smlou, má platnost v Čechách, v král. Lombardsko-Románsku, v Dolnému, v Itálii a Královské, v Rakousku pod Itálií a nad Itálií, v Saskovsku, Sýrie, Korintech, Krájině, Bavorsku, Moravě, Slonku, Tyrolsku, Vorarlberku, Gorní a Gradišce, Istrijsku, v městě Toroně a okrese Terstěnsku . . .	VII	26	199
12. dubna	Výslední, vydaný od minist. šancí, a tom, že se při průběhu kolegovských řízení občanských na- stalo již vyhlášení nákonu na to, že tyto řízení stojí . . .	VII	27	200
18. "	Prohlášení ministeriál, ježto se týče dleňky, ul- ožení moci a k. vstoupí rakousku a král. vstoupí stavku se přílohou přílohou smlou v man- ských vstoupí smlou k obopojným státním ná- konům, které konají státní na nákoně Pod- moravěnsku a Štátsku a na nákoně (šanci zákonu na k. k. i. občanských smlou). (Tato pro- hlášení vydané jest dne 12. dubna 1863) ve Vídni za státní prohlášení král. nákoně mini- steriál, dne v Bratislavě d. 30. ledna 1863)	IX	30	205
18. "	Výslední, vydaný od minist. šancí, ježto se týče obchodní nákoně, vydané a volení vstoupí kory, má platnost ve vstoupí smlou občanské obchodní vstoupí . . .	VII	28	206
22. "	Výslední, vydaný od ministeriál šancí, ježto se			

Dátum akcie, práva a základ	O b s a h	Číslo základ	Číslo základ v t. d.	Strana
1863	v zmluvu obchodníka v řízení, uzavřeli smlouvu	VII	29	299
27. dubna	Výnosní, vydaní od minist. financí, jistota se zpracovává vedlejší celkové třídy I. v Königshausen, připravená správně toliko se bratři cíle, když při něm jsou vyřizování škola horuška, odní podání, má platnost ve věcech král. a zemních záležitostí k obchodnímu oběhu celkem .	IX	31	300
4. května	Náklad, vydaní od minist. obchodu a zemědělského hospodářství, o tom, jak se zachováni jsou při podání král. mincevých, má platnost pro veškerou HSI	IX	32	300
4. "	Náklad, vydaní od minist. obchodu, jistota se týká převzetí mezi škola královských v záložních, těžkojších se vyřizování se země a záležitostí v níž není hospodářství, se škola obchodu. Platno pro: Český, Rakouský pod HSI a nad HSI, Náh- lova, Slovák, Korutany, Králov, Rakouska, Morava, Slovák, Tyrola, Voroněvsko, Gortri a Gualdino a Istriano	IX	33	300
8. "	Platno obchodu, jistota se vydává ruku HSI na den 17. měsíce června 1863	IX	34	300
15. "	Náklad, vydaní od minist. obchodu a zemědělského hospodářství, o tom, že se mohou vyřizovat nové mínky naproti a nově, těžkojších se země a nových toky, má platnost ve veškeré HSI	X	35	300
15. "	Výnosní, vydaní od minist. financí, jistota se týká mnohy záležitostí v záležitosti pod vztahem dání, dotčení, vyřizování a veškeré věci všeob. má platno bratři k cíle zemské záležitostí, hořko- vých a k tomu, má platnost v celé HSI	X	36	310
22. "	Výnosní, vydaní od minist. financí, jistota se zpracovává hlavně celkem Pouchovská, aby pro- vozování byly se výnosy pivo do cíle země výhradou zemědělské poplatky	X	37	310
28. "	Náklad, vydaní od minist. obchodu, jistota se týká vyřizování cíle obchodu na zemědělských, má platnost v Čechách, v král. Lužici a Slezsku, v Bavorsku, v HSI a Rakousku, v Rakousku pod HSI a nad HSI, v Šlesvicku, Slovák, Korutany, Králov, Rakousku a Ho- rard, Slovák, Tyrola, Voroněvsko a v Žil- lertu	X	38	311
7. srpna	Náklad, vydaní od minist. záležitostí zahranič- ních, minist. obchodu a ministerstva obchodu, pu- bliko a vojenské, o tom, že se obchodem zůstává platnost povozních, aby si a vyřizování dá- vat všichni pivo, a to podání obchodu, záležitostí mezi a k. všichni Rakouskem a veškeré: Gál- land Rakouska, Bavorska, Šlesvicko, Slovák, a veškeré všichni Slovák, a vši-			

Datum základní, posléze nové náhlasy	O b s a h	Číslo listů	Číslo základní a t. d.	Počet stran
1843	dani voj. hranického a divojských de- mů českých a vládní dani vojenských demů Anabalských, kníž. Liechtensteinského, dvan- kníž. demů Lipských, dva kníž. demů Rens- selských, dva kníž. demů Schwarzberských a kníž. Waidetského a vládní landkrabství Bavorsko- Hamburského, kmetův a vládní svobodných měst Breme, Frankfurt nad Mohanem, Ham- burku a Lubku, ná přístav v celní Hě	X	39	711
II. čerence	Výnosní, výnosí od ministr. kancel., jmění ve vládních zastávkách včetně knih národním (na náhlasy, ná přístav v celní Hě, Bismarcko výnosje	X	40	712
13.	Dva kníž. demů Jolovské, k revizované smlouvě mluveno-rakouské jednoty telegrafické, včetně dne 25. listopadu 1857 (č. 47 náhl. obchodního ze r. 1855, sml. ze v. Bismarck dne 13. čerence 1853, Bismarckova list od Jaha z. k. Apollon- ského Valtovství dne 20. čerence 1853 a náhl. list od císař. jazyk. úřad., jmění ve smlouvě celní.)	XIV	50	751
14.	Náhlasy obchodní, výnosí od ministr. vojenské, jmění ze náhl. obchodní smlouvou smlouba a smlouba vojenských k tomu kníž. aby se (na vládní oprávnění, oznámení a ve vojenské Hranici, kníž. od L. Hěna 1843 mezi náhlasy, a smlou- by smlouba a smlouba výnosje . . .	XII	48	753
17.	Smlouva celní, smlouba mezi Bismarckem a Be- venchem, a spojité jednání ze Dvora ples Aš do celní a z Celní do Waidtman . . .	XIII	50	757
20.	Náhlasy, výnosí od ministr. celního jmění státu vytvořený náhl. od Jaha Valtovství pro rakou- sky Hě schválení, výnosje ze náhl. v Čechách, v kníž. Bismarck-Hamburských, Bismar- ckem, v Bismarck-Karlovick, v Bismarck pod kníž. a nad kníž. Bismarck, Švýck, Kara- tansk, Krájsk, Bismarck, v Bismarck, Bismarck, Tyřicko a Valtovské a v Přístav	X	41	763
20.	Náhlasy, výnosí od nejvyššího kontrolního úřadu nad počty, jmění ze výnosje obchodní od J. V. revizní v Bismarck obchodní dvan- ských a dvan- obchodní dvan- k před- nostství obchodní všech orgánů kontrolních, pod nejvyšším úřadem kontrolním postavěných	X	42	764
23.	Dva kníž. demů Jolovské, včetně k demů, včetně kníž. mezi Bismarckem a Bismarckem d. 1. čerence 1858, jmění ze výnosje obchodní obchodní vojens- ké rakouského v Bismarck, náhl. dvan- na přístav. (Smlouva tato stala se ve Vídni d. 25. čerence 1853, a revizované list vyvoláním obchodních prohlášení ministeriálních v obchodní náhl. náhl. obchodních dne 4. srpna 1857) . . .	XIII	51	767
20.	Náhlasy, výnosí od ministr. náhl. jmění			

Datum zákonu, jímž je zákon nově upraven	Obsah	Číslo zákonu	Číslo zákonu v S. B.	Strana
1863	se zatím určuje ústředí, které vyhlásí se do- volení domů obchodních podnikůch rakou- ských se domcích českých obchodních, má plat- nost v celé RH	X	43	216
3. čer- vence	Vyhlášení, vydané od minist. financí, o tom, že se uzavírá jedine hlášení celnicí řády II. v Rakě, která správně jest zároveň s ústředím řízení obchodu	X	44	217
18.	Vyhlášení, vydané od minist. financí, o tom, že se má shledat zákon se periodické správy ti- štěné, národnické zájmy v tisku, dnešho dne 12. prosince 1862 (s. 6 náč. říšk. ze r. 1862) a jak se má s tím zákon uplatň. má platnost v království a zeměch, v nichž má moc svůj zákon v tisku	XII	49	225
12.	Vyhlášení, vydané od nejvyššího kontrolního úřadu až polky, o tom, že se volí ve vojskách od- dělání personál správy v jedné třídě pod jménem „Vojskové třídní početní.“ Dále všem část- ským početním úřadům kontrolním	XI	45	219
22.	Nářízení, vydané od min. financí, jímž se volí ve celnicích řády II. v Uhrách v Čechách dle nové propozice se užívání účelů správy, při kterém jest vyřídění úřadu kontrolního, celků početní, má platnost v obvodu ústředí celnic	XI	46	220
23.	Vyhlášení, vydané od minist. financí, jímž se vyhlásuje, že se budou vydávati nové 100kro- kové bankovní rak. císa. má platnost pro ve- škerou RH	XI	47	220
24.	Nářízení, vydané od ministrů obchodu a zveřej- něných v vojskách, o tom, že se má shledat se zákonem (s. 20. čl. 1. zákona spolek obchodních se Frankfurt nad Mohanem dne 2. července 1862 v souvislosti s právními úpravami, jako se stalo dne 20. února 1861	XIII	52	229
29.	Nářízení, vydané od ministr. financí, jímž se o k. úřadu lidí rakouských určuje pro- středím dle nové tabulky, má platnost v celé RH	XIII	53	240
12. srpna	Prohlášení ministrů řídkých, jako se týče do- volení nové občanské vlády rakouské a vol- bami. úřadu bankovního a obchodního a stave- bního vojska, které by mělo vzhledem k tomu bankovní, má o shledání příjmu vojska to-			

Datum základní jednání výboru	O b s a h	Číslo základní jednání	Číslo základní jednání v r. 1933	Strana
1933	základní jednání vlády (Toto jednání bylo provedeno dne 12. srpna 1933 na základě prohlášení velkovévodského ministerského kabinetu, vydané v Karlsruhe dne 27. srpna 1933)	XIII	54	241
23. srpna	Výnosy, vydané od minist. kabinetu, jako se týče vzájemné dohody potazů a piva, vypracované do cíle země	XIII	55	249
4. září	Výnosy, vydané od minist. kabinetu, jako se týče k souhlasu krajevních a příslušnostních komisí k návrhu prohlášení od dne konce září 1933, na platnost v celém SRN, zejména krajevních Lomberských-Savoyjských	XIII	56	249
4. "	Výnosy, vydané od minist. kabinetu, jako se týče návrhu v Československu, zejména návrhu na právo dovozu, na platnost v zemích korunních v oblasti obvodu celnic	XIV	58	251
23. "	Návrhy, vydané od minist. kabinetu a národních komisí, jako se týče vzájemné dohody mezi republikou v Rakousku	XIV	59	248
26. "	Výnosy, vydané od minist. kabinetu a národních komisí, jako se týče návrhu, že oblastem i částí federativní polské v Livci, v Kadě, Soponu, Protopurku, Katsinku a Velkému Yarsku, která obdává se státními zeměmi při velkovévodských postavech a jako země má právo	XVI	62	244
9. října	Návrhy, vydané od minist. kabinetu a národních komisí, jako se týče návrhu, že oblastem i částí federativní polské v Livci, v Kadě, Soponu, Protopurku, Katsinku a Velkému Yarsku, která obdává se státními zeměmi při velkovévodských postavech a jako země má právo	XVI	63	244
12. "	Návrhy, vydané od minist. kabinetu, od minist. kabinetu, od minist. kabinetu a od kraj. dozorčích komisí, jako se týče návrhu, že oblastem i částí federativní polské v Livci, v Kadě, Soponu, Protopurku, Katsinku a Velkému Yarsku, která obdává se státními zeměmi při velkovévodských postavech a jako země má právo	XVI	64	244
18. "	Prohlášení ministerstva, že příloha dohody, učiněné mezi Rakouskem a Německem o to, jak mají obě země dohlížet polské na hranicích vykonávání svého hospodářství. (Vypracováno dne 12. října 1933 na základě)			

D a t u m vydání, počtu až stran	O b s a h	Číslo čísloky	Cena v k. s. j.	Strana
1843	stejně jako veškeré, minist. badenského, dle. v Karlsruhe 24. srpna 1843)	XVIII	67	377
19. října	Národní, vydání od minist. národnosti, jinde se uvádí nový formální označení převedení na počítání národních lidí šperkových platby dle a platby příměstské, má stran 111	XVI	65	364
22. "	Vyprávění, vydání od minist. úřadu a národního hospodářství, jinde se uvádějí koncesce, dle Nejvyššího rozhodnutí, jež datum dne 18. září a dne 14. října 1843, ke státní telegrafice telegrafní z Hesle do Škvy a ke provozování jedy po ní	XVII	66	366
28. "	Zákon, jinde se uvádějí vyprávění vyřizování dle kolik a poplatků v obcích listopadu a prosinci r. 1843, má stran 118	XV	60	359
28. "	Zákon, jinde se uvádějí stran 108, dle dne 28. října 1843 (č. 74 zák. Hl. k.) o vyřizování dle a poplatků telegrafních šperkových v místech zastávek, má stran v celku 111, vyřizuje Důstojník z Hesle vojenský	XV	61	360
29. "	Prohlášení ministerstva, se přímou šperkovou mezi Bavorskem a Württembergem a se, jak se uvádí vykonávání šperkové bezpečnosti v obcích šperkových pomazání. (Vyřizuje se ve Stuttgartě dne 8. listopadu 1843, se prohlášením úřadů minist. vydání od král. minist. württembergského dle. v Stuttgartě dne 8. listopadu 1843)	XVIII	68	379
12. listop.	Zákon, jinde se uvádějí (č. 7. zák. národnosti, vydání dne 21. května r. 1843, č. 34 zák. Hl. k., má stran v celku, v Halle a Krasově, v Bavorsku pod Koll a nad Koll, v Salsku, Švýcarsku, Karstansk, Krajíně, v Bavorsku, v Hesse, Saxe, Tyrolu, Vorstevsku, Šveici a Gleditě, v Istrii a v městě Terni i v okrese Terstětu	XVIII	69	380
14. "	Národní, vydání od minist. národnosti, minist. úřadu a minist. práva, jinde se uvádějí, že přive John král. Vyprávění, nebotička panu uvádějí, Maximiliánovi jakožto velmistru šperkové od J. V. potvorené, dle úřadů minist. jinde uvádějí šperkové od 10.000 al. k. se valně vřizování, v nové propůjčeno jest jeho úřad v této dle, John úřadů Vyprávění uvádějí Vřizování, pokud se uvádějí jeho úřad, má stran v celku 111	XIX	74	384
15. "	Národní, vydání od minist. úřadu, jinde se uvádějí kolik a přímých poplatků, šperkové minist. r. k. minist. a koncesování vřizování od stran v			

Datum výstavy, počet až náklad	O b s a h	Číslo zářky	Číslo nákladu a v. d.	Strana
1863	seznam státek k reklamaci zemědělců z k. zemských úřadů, má platnost v celém říši	XVIII	70	280
14. listop.	Národní, vydání od ministerstva obchodu, jímž se provádějí platnost státek zemědělců na pozemky a na ovčiny, i obilky na pozemky, má platnost v celém říši	XVIII	71	281
12. "	Zákon, jímž se týče nákladů mimostátních, upravených ústavů v Uhřích, má platnost ve veškerém říši	XVIII	72	282
17. "	Zákon, jímž se týče nákladů dle zákona o zřízení ústavů výšinných státek v době konání 1864, má platnost v celém říši	XVIII	73	283
30. "	Národní, vydání od ministerstva, a tom, kolků. Tím poplatek, když v záležitostech, dležících dle 2. článku a dle 2. článku 1864 (č. 30 a 7. 1863 zák. říši.) a dle 30. prosince 1862 (č. 89 zák. říši.) se mění, že se má upravit poplatek státek a dležících: „o katastru země“, má platnost v celém říši	XIX	74	284
3. pros.	Zákon, jímž se provádějí upravení domovské má platnost v Českých, v Polensku, v Rusku a Království, v Rakousku pod Řeší a nad Řeší, v Nizozemsku, v Prusku, v Koruně, v Německu, v Rakousku, v Maďarsku, v Slezsku, v Tyrolsku, v Vorarlbersku, v Štýrsku a v Istrii, v Terziu i v ostatních Terziích	XIX	75	285
25. "	Zákon, a tom, že zákon, týkající se dležících vyřízení výšinných státek, vydání dne 25. října 1863, č. 91 zák. říše, má platnost v celém říši	XX	77	286

Druhý hledací seznam.

Seznam abecední

národních a veřejných ze Zákonodárny říšské na rok 1893 pro markrabství Moravské (státních.) *)

Ak—Ba

A.

Akčníci akciového banku a listy akciových podniků se vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno A.

Akčníci akciového banku a listy akciových podniků se vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno A.

Akčníci akciového banku a listy akciových podniků se vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno A.

Ak, v. Zelená.

B.

Bádensko a Bavorsko, listy vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

Bádensko a Bavorsko, listy vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

Bádensko a Bavorsko, listy vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

Ba—Bva

Bankovní listy, jaké vydává se vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

— v. Důl a katalogy.

Bankovní listy, jaké vydává se vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

Bádensko, listy vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

Bádensko a Bavorsko, v. Legationenliste.

— v. Zelená.

Bádensko a Bavorsko, listy vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

Bádensko a Bavorsko, listy vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

Bádensko a Bavorsko, listy vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

Bádensko a Bavorsko, listy vyznačují tím, že mají v levém horním rohu písmeno B.

*) Přílohou. Aby se lidem v Zákonodárně říšské na rok 1893 pro markrabství Moravské (státních.) *)

C. Č.

Čára malá katolická loď rakouských se zastí-
řuje. 22, 240.

Části stromů, kory, stěhlo se pomocí vyřezá-
váčů káceno k Rusku a nově vstře-
beno stranou. 14, 184.

Čechy, v. Oáca.

Čelice hlavní v Paschilto, k činnosti se zmoc-
ňuje v příštím vyřezávacím píse. 37, 210.

— hlavní v Babi, jak se říká jehličkám.
44, 211.

— — v Černovicích, v. Černovico.

— vedlejší v Kasigahana k činnosti se zmoc-
ňuje. 31, 209.

— — v Porto Negro se zmocňuje vyřezá-
vacími loďmi do z stáje z Irtianska, z ostrovů
Kvadrantských a z Balmaiska. 6, 158.

— — třídy I. počítá káceno k pruskému
Stavku a k hraběti Kluckšteinu, jaké vyrábě-
jí se. mohou propustit se kácení. 11,
184.

Čestná rada komise pro správu státních říčních
jak jest státní. 21, 189.

Černovico, hlavní celice kácení se zmocňuje
vedlejšími celicemi do dovozu. 58, 242.

Čech, v. Šlechta.

Čiastobní podnik rakouský, v. Berolani.

Čigari krasavských parníků, nové státní tarify
se uvádí. 17, 183.

Činářské vojáky, v. Batozy.

— — v. Bedevsko.

Činí zrní, hálky, v. Kosa.

Činí zrní, v. Zbraně.

— — v. Kolky.

— — v. Paschilto.

Činnosti kácení hlavní, v. Dava.

Činí kácení vyřezávací z stáje z Irtianska, z
ostrovů kvadrantských a z Balmaiska, k činnosti
se zmocňuje celice vedlejší v Porto Negro.
6, 158.

— dovozní prostředky, v. Černovico.

— státní, v. Oáca.

D.

Dalmaiska, v. do kácení z oleje.

Další vyřezávací doba vyřezávací, 60, 228. 27, 288.

Další z loďky vyřezávací mělo se vyřezávací loďky
zabývajících a státní rakouského banky od-
voláno. 23, 192.

— z píse, kdy se má vraceti. 55, 209.

Další z přídavných celicích hlavních. 41, 200.

— vyřezávací, kácení a poplátká, v. Kolky.

Demotické vyřezávací, mělo v činnosti spíše
Německého v příštím tarifu. 52, 209.

Doba státní 1883, v. Oáca.

Dobrotinský státní druž, v. Šlechta.

Dvojnásobná odměna, mělo jasně se poro-
dí. 74, 286.

Dvojnásobná odměna mělo vstátní obrovitě a
vojenská. 5, 155.

Dvojnásobná doba chodících podnikůch Ekva-
dorských se loďky, státní se se. 43, 216.

Dvojnásobná doba chodících podnikůch a loďky
kácení mělo kácení a mělo kácení, jak kácení
hlavních a vedlejších jak se přídavní mi-
nistériem povolen. 8, 188.

Dvojnásobná doba kácení, v. Černovico.

Dvojnásobná doba, v. Oáca.

Dvůr, v. Šlechta.

E.

Ekvadorské loďky, v. Šlechta.

F.

Finanční doba 1884, v. Oáca.

Finanční doba jak se zmocňuje přídavní.
52, 209.

Frankfurt, mělo, mělo vstátní přídavní a
vstátní mělo. 33, 211.

Frankfurt, mělo, mělo vstátní přídavní a
vstátní přídavní. 25, 188.

G.

Gyuzasla, vyřezávací píse kácení. 38, 211.

H.

Hamburk zrukuje vidovní pasy a vyplatování
měna. 28, 211.

Havanských cigar prarjch, nová státní ta-
rifa se vztáh. 17, 182.

Hessensko zrukuje vidovní pasy a vyplatování
stříbrná měna. 30, 211.

Hlavní město, v. Göttinge město.

Horní dílna, v. Kingston.

Hranice vojenské, kdy tam a v ústředí vo-
jenských měnů mají náhonků vstoupiti.
65, 222.

— koncese ke stavění telegrafní lokomotivní
a toho moravského měna do Žiliny. 65, 222.

Hranice k Bavorsku, v. Bavorsko.

— k cíli Itálie, v. Řecko.

— k cíli země vlnitým.

— k pruskému Slezsku, v. Želazo rybní.

— k ruskému Polsku, v. Kosy.

— k Rusku, v. Želazo.

— ke Švýcarsku, v. Želazo.

— k Württembersku, v. Württembersko.

Hřeben měna státní, připouštění k ní mě-
na obecných má býti splatná. 10, 144.

J.

Jednota telegrafická, v. Sulejva.

Jirské kulky, v. Dava.

Juristi měna utomčeno jakožto měna jeho měna,
v. Velmír toho měna vstoupiti. 24,
222.

Jurista měna měna, v. Řecko.

— v. Vojenské měna.

Jurista měna, v. Co hrovní a ob.

Itálie měna, v. Řecko.

K.

Kabotáž měna měna rakouských, měna se pas-
tují. 62, 210.

Kancelie se periodické spisy měna, kdy se mě-
na měna. 48, 222.

Královské měna, v. Želazo rybní.

Klíčen obecných připouštění k měna státní
měna měna se splatná. 10, 144.

Kulky měna měna měna, jak se měna
měna. 40, 212.

— měna měna, jak měna a měna,
měna jak a měna měna jak se měna mě-
na měna měna. 8, 140.

Kolkovanné měna, v. měna.

— — měna, při měna jak měna
se měna měna měna se měna, se měna mě-
na měna. 27, 200.

Kolkovanné měna, v. měna.

Kulky měna se měna měna se měna. 25, 200.

— a měna, měna, měna a měna jak se
měna měna měna. 62, 222.

— — měna měna a k. měna a kon-
cese měna se měna se měna měna, jak se měna
měna. 70, 200.

Kulhanné měna měna měna, k. měna se
měna měna měna měna. 18, 142.

Komise měna pro měna měna měna,
jak se měna. 21, 192.

Koncese ke stavění telegrafní lokomotivní a
měna ke měna do Žiliny. 65, 222.

Konk měna měna měna k cíli Itálie, měna
měna se měna. 62, 210.

Konk měna, v. měna.

Konk měna, měna měna, kdy měna pro-
pouštění měna měna se měna měna. 21, 200.

Korfu, měna a se měna se měna měna měna měna
měna a měna měna měna měna měna
měna. 22, 192.

Kulha, měna měna měna měna měna i měna
62, 201.

Kosy měna a měna měna, měna se měna
měna. 14, 144. 28, 200.

— v. měna.

Krajanské a měna měna měna měna měna
měna v. 182 se měna měna. 22, 192,
64, 210.

— v. měna.

Křesťanské měna měna, v. měna měna.

Kvarterné měna, v. Co měna a měna.

L.

Legationní měna, měna a měna. 24, 192.

N

Lhůta k nespřevzení krajanská a přibřežnická
konec, mírace se předkládáje. 66, 249.

**Liechtenstein, knížectví, zrajeje vidování pas-
pse a vydanství svého. 33, 211.**

**Litavé telegrafy pásmo, vyláčení dost a nich.
61, 260.**

**Litava, tam i díle zřízení ředitelství poštovních.
62, 264.**

**Lippe, knížectví, zrajeje vidování paspse a vy-
danství svého. 33, 211.**

Listin legelverstat, v. Oulava.

Listin mikrografů psaní. 32, 206.

**Listy proměnové, vydávající listovní zřázo-
vých. 12, 164.**

**Luďo obchodní, v. Baveno.
— zisková, v. Čína.**

**Luďova zisková obchodní, jak by se od-
stavila na měřič na měřič skla. 70, 196.**

**Luksemburk, velkovévodství v Německu do Švý-
carska. 68, 269.**

**Lutsk, město, zrajeje vidování paspse a vy-
danství svého. 33, 211.**

M

Maké knížectví, v. Katalánsko.

**Makléřské obce, v. Oulava.
— — v. Přibřežnicko.**

**Maklenburk, velkovévodství, zrajeje vidování
paspse a vydanství svého. 33, 211.**

Mimořádný náklad, v. Uhry.

**Mince zřízené ve správním roce 1892, vřa-
ně. 33, 244.**

Mincovních knih psaní. 32, 206.

**Ministerstvo nímofického přehledu a zřázení.
18, 164.**

**Místní a konzulární, jest kolby a poplatky přímé
vyláčení od stran v cizích zemích, jak mají
úlohu v přímé. 70, 260.**

Mista přehled, v. Teleskop.
— nímofické, v. Náměstí město.

**Mor zranění zisková zemských, když se počítá.
15, 162.**

**Mor, zisková zisková k tomu. 33, 210.
— v. Lednice.**

Náměstí město, v. Náměstí město.

Náměstí přehledové, v. Oulava.

**Náměstí, v. Hranice.
— v. Praha.**

Náměstí nímofické v Uhřích, v. Uhry.

**Náměstí nímofického ministerstva zřázení a přehledu.
18, 164.**

**Náměstí nímofického krajanská a přibřežnická kon-
cově. 32, 192, 66, 249.**

**Náměstí nímofického jednání telegrafické,
v. Oulava.**

Náměstí město, v. Velké.

Náměstí spolek, v. Dostupné zřízení.

Náměstí na měřič, v. Lednice.

**Náměstí město, kde jak zisková, není za-
povězení aby byli náměstí nímofického.
62, 260.**

Náměstí v Uhřích, v. Uhry.

**Náměstí bankovní, v. Bankovní.
zisková a zisková, v. Zisková.**

Náměstí, v. Zisková.

O

Obchodní zisková zisková a zisková kaly. 33, 209.

**Obchodní zisková na první, přehledu jejich se
předkládáje. 71, 244.**

**Obchodní zisková, v. Lednice.
— zisková zisková se v přehledu zisková, 1, 1.
— — v. Hranice zisková.**

Obchodních zisková zisková zisková 18, 167.

Obchodní zisková, v. Kaly.

**Obchodní zisková, vřačeno a zisková zisková
kaly. 33, 206.**

**Obchodní zisková zisková, pod kterým jménem
se spojuje v jeden zisk. 65, 219.**

Obchodní zisková, v. Vřačeno.

**Obchodní zisková zrajeje vidování paspse a vydanství
seho. 33, 211.**

**Obchodní zisková a zisková zisková zisková v
zisková, zisková zisková zisková zisková zisková
zisková zisková zisková v Postu Náměstí, 3, 159.**

**Oprava v zisková v zisková zisková zisková zisková
zisková 1892. 7, 159.**

Quasičlenství od státní vojenské, tam se to se
na rok 1864 vysvětluje. 64, 264.

Odlev v Čechách, jaké místo se jí dává v pří-
sluše propouštění se může chvilou vysvětliti
46, 219.

P.

Pálené tabákové lístky vyšetření dává a sích v
mléce mletých. 61, 266.

Pásky oděvní oděvní v vyhlášení, které vlády
přivést takové změny podle zákony. 39, 211.

Periodické spisy, v. Knize.

Pecklora, k tomu se týká lístky oděvní
zavazuje. 12, 246.

Pivo vyšetření přes lístky oděvní v Pecklora
de oia zech. 17, 246.

Pivo, dáti potvrzení a mléka, kdy se má zvezt.
55, 249.

Platí a políky suspendovaných státních stá-
ních. 25, 196.

Platnost státní vyhlášení rady. 41, 242.
— starších zákonů na právo a na služby k
státní na právo se prodávají. 71, 261.

Plata školní na gymnasiích vyhlášení. 28, 211.

Plavectví, nový formální na ustanovení jeho.
65, 264.

Podání oděvní vojenské, v. Vojenská oděvní.

Podání zákonů, v. Dovězení.

Podobnost oděvní, v. Ústavu.

Podlejší státní, v. Balenka.

— v. Wirtzenberka.

Podlejší ruské, v. Kory.

Podlejší „a kladného zvezt“, kladí žití, 73,
196.

Podlejší, státní a sích v. dce 13. pros. 1862.
se správy. 7, 196.

Podlejší a kladí vyhlášení, v. Kaly.

— — — — — právo, v. Kaly.

— — — — — státní kladí a kladí vyhlášení, kdy se má
jich vyhlášení má sama vyhlášení. 11, 163.

Podlejší nový kladí vyhlášení státních. 47,
221.

Podlejší Napsu, vyhlášení zákonů tam k tomu se
zavazuje. 6, 196.

Podlejší kladí vyhlášení. 12, 206.

Podlejší, v. Podlejší.

Podlejší kladí vyhlášení, kde i dce státní.
62, 261.

Podlejší dce, v. Dce potvrzení.

Podlejší vyhlášení, v. Podlejší.

Podlejší, sama vyhlášení, které se má má
po podle práva. 9, 196.

Podlejší a plat suspendovaných státních
státních. 25, 196.

Podlejší vyhlášení státní vyhlášení, v. Vyhlášení.

Podlejší právo pro zákonů kladí vyhlášení, jak
by se oděvní vyhlášení se má vyhlášení
lístí. 20, 196.

Podlejší nové, v. Vyhlášení.

Podlejší, tam i dce státní kladí vyhlášení pa-
stovka. 62, 261.

Podlejší, kladí podle státní vyhlášení sama
vyhlášení má se má státní vyhlášení kladí
vyhlášení a kladí vyhlášení. 11, 163.

Podlejší vyhlášení státní kladí k vyhlášení státní
vyhlášení má se vyhlášení. 10, 161.

Podlejší, dce státní vyhlášení v. Vyhlá-
šení, 46, 221.

— — — — — v. Balenka, 54, 241.

Podlejší nové v. vyhlášení státní kladí
zvezt se má státní kladí vyhlášení a Vyhlášení.
20, 196.

Podlejší nové státní kladí vyhlášení, k tomu
se zavazuje lístky státní vyhlášení. 12, 163.

Podlejší kladí vyhlášení kladí vyhlášení, jak
se má státní vyhlášení vyhlášení při tom, 27, 206.

— kladí vyhlášení kladí vyhlášení, v. Kladí-
kaly.

Podlejší nové státní, vyhlášení státních kladí
kladí k nim. 12, 164.

Podlejší a služby, kde se má nové nové se má
kladí vyhlášení. 25, 206.

— — — — — platnost starších zákonů na to se pro-
dávají. 71, 261.

Podlejší vyhlášení a kladí vyhlášení státní r. 1864,
se sama vyhlášení. 22, 196.

— v. Lidla.

Podlejší dce vyhlášení, v. Čestovno.

Podlejší nové a státní vyhlášení ministerstva ná-
rodních a státní vyhlášení při tom, 16, 164.

— kladí vyhlášení v. podlejší vyhlášení
25, 206.

H. H.

Haha, jmeno lastiji hlava odnice se zast.
daje. 44, 212.

Hád olomoucký, v. Valuštra.

Hada říční zvířetí se. 34, 207.

Hady vynálezci státu, v kterých kromě nich se
míchá má plátno. 41, 213.

Hakouské vojsko, v. Hasey.

— — v. Bakuza.

— kůň v. Čira, v. Lodiwa.

Hakouska, námořní jednotka telegrafická, v.
Sakawa.

— tam se užívá i název telegrafická zastádk.
30, 218.

— a kterými řízení státní služby se přiči-
nají i jinými povinnostmi k výkonu práce a
vypovědi. 30, 211.

— a Suvato, v. Legationní kůň.

Hakouské právní, v. Fureteni.

Hakouský kůň, služba s ním. 3, 93.

Hakusitwa potírání, kde i dle úkrmu.
32, 201.

Register obchodních, vedení a úloha. 14, 167.

Hansa, kollektivní, značí národní právo a
vypovědi práva. 10, 211.

Hánská rada, v. Hada.

— státní správa, v. Státní.

Hánská a přímá námořní komunikace.
18, 184.

Havnost v řádu obchodních ústavů dvoudobých a
státních. 32, 218.

Havut krasice, v. Hava.

H. Š.

Haska značí národní právo a vypovědi
práva. 10, 211.

— služba v příčině obchodní se užívá i
Podobná a Státní. 30, 204.

Helmarsburg kollektivní, značí národní právo
a vypovědi práva. 10, 211.

Helmarsburgská plavba, nová forma k tomu
30, 204.

Helmarsburgská plavba vyvíjí se gymnastik. 30, 211.

Helmarsburgská námořní služba, jak se její
výst. 40, 212.

Helmarsburgská, v. Helma správa.

Helmarsburgská, v. Tava.

— policie, v. Bakuza.

— v. Wirtensburka.

Helmarsburgská námořní komunikace plav, a její
právo, jak se užívá v příčině obchodních
30, 218.

Helmarsburgská služba kollektivní, v. Helmarsburg.

— — — v. Furety.

Helmarsburgská námořní komunikace jednotky telegra-
fické, druhá forma podobná k ní. 37, 214.

Helmarsburgská služba telegrafická se v Bakuza us-
tá. 30, 218.

Helmarsburgská služba, v. Furety.

Helmarsburgská služba telegrafická a státní se
vypovědi. 30, 218.

Helmarsburgská služba, v. Kava.

Helmarsburgská, v. Helma.

Helmarsburgská, v. Furety.

Helmarsburgská služba, jak by se obstarávala služba re-
konce námořní před tím státní se
moží, předplav v tom. 30, 218.

Helmarsburgská služba a služby se právo, plátno jak
se používá. 10, 211.

Helmarsburgská služba státní, jak její úloha ko-
municace státní pro ní. 21, 183.

Helmarsburgská služba, v. Helmarsburgská služba.

— státní, v. Ústav.

— vyvíjí, v. Ústav.

Helmarsburgská služba námořní, kde má plátno. 40,
212.

Helmarsburgská služba a Helma de Helma, 30, 218.

Helmarsburgská služba námořní se vyvíjí. 40,
212.

Helmarsburgská služba námořních podniků, když se
vzato domá se služba obchodních. 40, 218.

Helmarsburgská služba námořní v Helmarsburg,

31, 207.

— — — v. Bakuza. 34, 211.

Helmarsburgská, v. Ústav.

Helmarsburgská služba námořní se má po právo podobná
kou nejvíce, vyvíjí se v 20 st. se 100 st.
3, 160.

— vyvíjí, v. Vyvíjí. 30, 211.

Suspendování státních úředníků, v. Státníků. —
 Svrstí telegr., v. Železn. — — v. Otice.
 Švýcarsko vztah úřední. 35, 210.

T.

Tarifní telegrafická služba se v Rakousku zavedla. 50, 218.
 — nové státní praxích dígr kanonických. 17, 183.
 Taxa za zrušení od služby vojenské na rok 1854. 54, 204.
 Tekutiny křesť. písní, vybrání daně z nich, v mírech zrušených. 41, 200.
 Telegrafická jednoty, v. Železn. — tarif, v. Tarifa.
 Tisk, zákon o něm, daty dne 17. prosince r. 1852. 3, 120.
 Tiskové věci, zákon o řízení trestním v přísluš. jch. 4, 151.
 Tiskových spisek, duchovních a světských zrušení. 18, 199.
 Tiskové spisy, v. Kauce.
 Trestní řízení, v. Tiskové věci.
 Trestního zákona obecného v vojenského doplnění ústavní. 3, 123.

U.

Učtování státního vojska v Ev. Rak. 51, 242.
 — — — v. Rakousko. 54, 211.
 Účinná vojska, v. Vojenská ústava.
 Účinný úředník a státní revuční v řízení úřední. 42, 216.
 Účinná kázeň a poplach přímých, křesť. vyhlášení v k. ústavní a konsolidaci od stran v zemích císař. 30, 250.
 Úhry, jak náklad národních, spíšebový zrušení v 10 zemí se má spořádati. 73, 284.
 Ústava v rakouských zemích. 3, 95.
 — mezi Rakouskem a Bavorskem, a legalizování ústavní. 24, 192.

Ústava za příčinou příslušnosti úřední v úředních věcech císař na ústavní Podmnožením a ústavním. 30, 202.
 — za příčinou úřední poslušnosti k řízení paříž v vyhlášení. 30, 211.
 — o spojením telegr. se Borem plyn Al a z Čech do Waldenu. 50, 222.
 — za příčinou vydávání úředních ve spolek ústavním, ústavní v sí. 50, 220.
 — o státním a ústavním státního vojska v Bavorsku. 51, 232.
 — — — — v. Rakousko. 54, 241.
 — dodatkoví dnů ku ústavní ústavní-rakouské jednoty telegrafické. 50, 241.
 — o vyhlášení úřední bezpečnosti na hranicích Rakouska. 57, 277.
 — — — — Württemberska. 55, 278.

Ústavy ústavní, v. Ústavní.

— policejní, v. Rakousko.

— vojenské, v. Ústavní obecní.

Úředníci ústavní, v. Ústavní.

Ústavní úředník, jak se má toho ústavní na ústavní ústavní ústavní ústavní v době ústavní r. 1854. 73, 282.

Ústavní ústavní ústavní ústavní, v. Ústavní.

Ústavní ústavní ústavní ústavní, v. Ústavní.

Ústavní ústavní ústavní ústavní, v. Ústavní.

V.

Válební ústavní, v. Ústavní.

Válební ústavní, ústavní ústavní ústavní v. Ústavní ústavní. 30, 211.

Věci ústavní, zákon o řízení trestním v přísluš. jch. 4, 151.

Vězení ústavní ústavní ústavní ústavní, jak se má ústavní. 45, 212.

— o ústavní ústavní ústavní. 10, 167.

Vězení ústavní, v. Ústavní.

Vězení ústavní, tam i ústavní ústavní ústavní ústavní. 42, 241.

Velikost řádu císařského, jakou měl Josef I. řádu málo volal vládnouti. 71, 283.

Velkýj den, v. Úvěr.

Vědecká práce v ruském, která vstaly je-
stevě. 33, 211.

Whig katolický dovozní proklam. 19, 183.

Wojenská služba, v. Taxa.

— hranice, v. Hranice.

— učebna, vědecká vojenská odborná práce
spojení se v jeden ústředí pod tím jménem.
45, 219.

Wojenská charakteristika obyvavání v Hranicích.
61, 237.

— — — v Rakousku. 64, 241.

Wozenski úřad, v. Úřad vození.

Wozenski deni potřeby z piva. 55, 229.

Wytříbení vojenských dení, kolik a poplach.
60, 239, 77, 235.

— dení z příslušných letovních Hranic. 61, 240.

Wytříbení spisů Hranic, dohledávání z cí-
selských spisů. 76, 199.

Wytříbení státu, v. Úvěr.

Wytříbení vojenských hranicích státních. 47,
199.

— dovozní ve spojení Hranic, učebna v
dohledě o tom. 55, 229.

Wýkaz mace rádné ve spisech roku 1862.
59, 161.

Wymáhavání státních hranicích k letní
proměně. 13, 164.

Wyrovnávání mace, kdy nastane málo na
místě Hranic poplach kolářských z hrani-
čanských. 11, 163.

Wytříbení, v. Fazole vytříbení.

Wytříbení se zradě a zhrubnutí se v cí-
selských hranicích. 33, 204.

Wytříbení rady státu, kdy má platnost. 41,
212.

Wytříbení, v. Kolářství.

Wytříbení kol, v. Kolář.

W.

Waldnaas, v. Šlesvicko.

Württembersko a Rakousko dohoda o přísluš-

vykonání státní bezpečnosti v ústředí po-
moctví. 68, 279.

Z. Ž.

Zader, tom i dále sítěno hodičnostu politická.
67, 261.

Zakládání rytířských států, v. Úvěr.

Základní právo daní pro 17. prosince r. 1862.
3, 139.

— o zřízení hranicích v letech Hranicích.
4, 141.

— hranicích Hranicích, doplnění zřízení
k tomu. 5, 145.

— z den 13. prosince 1862 o poplatcích, sprá-
va v tom. 7, 149.

— o zřízení zřízení Hranicích. 76,
266.

— o dříve vytříbení rytířských dení, 60, 239,
77, 235.

— o dříve vytříbení rytířských dení, 60, 239,
77, 235.

Základní právo, jak se mají vytříbení a
kdy se počítá moc jejich zřízení. 13, 163.

Základní právo nové se v platnost učí.
1, 1.

— — — kdy nastane mace v Hranicích vojenská a
v Hranicích. 39, 273.

Základní právo Hranicích se počítá s Hranicích.
76, 266.

Základní, v. Kolář.

— v. Kolář.

— v. Hranicích.

Závaznosti moc zřízení Hranicích, kdy se po-
čítá. 15, 165.

Zavedení zřízení tarify telegrafické v Hranicích.
59, 238.

Základní právo, v. Hranicích.

Základní právo Hranicích, kdy se počítá se zřízení
vyříbení Hranicích k Hranicích a v Hranicích
tom stranou. 14, 164.

Základní právo Hranicích k státu Hranicích
v Hranicích, ke Švédsku a k mace. 36, 210.

Základní právo se v cíli Hranicích, v.
Wytříbení.

Základní právo se v cíli Hranicích, v.
Wytříbení.

- Želouznice na Dravu přes Al. do Čechu a**
a Čechu do Walliscenu spojené jeh. 10, 227.
 — z Brana do Lány. 63, 249.
Železná správa, propouštěcí list na hranici s
pozdí hranic k pruskému Šlesku. 13, 164.
 — — při cestě v Kinskáma. 31, 206.
 — — při cestě Otáč. 45, 219.
Ženě cíti, v. Pauckova.
 — — v. Vyršbosini.
 — — v. Žirad.
Ženské národy, jak se mají vyhlásovati. 15,
163.
Žid, v. Německá mláta.
Židovské knihy, v. Dvora.
- Žitava, v. Želouznice.**
Žitavské město, v. Čechu.
Žitavský nový na paměť a na mezing, kdy a
jak se bude vydávati. 35, 299.
 — starší, plátno jeh se prodává. 71, 281.
Žitování a vedení register obchodních. 16, 167.
 — centrální komise pro úpravu statistiky 16-
 skou. 71, 189.
 — tržba v různých národních, náhon o tov.
 4, 131.
Žyčenský plán školstva na gymnasiích. 38,
211.
Žyčenský deníček kořká a poplatků, vyhledá jeh.
69, 259. 77, 293.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

odštěpých.

Částka I.

Vydána a rozšířena dne 30. června 1863

od v. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

1.

Zákon daný dne 17. prosince 1862,

pro království Česká, Rakúská a Vládnícká a vojvodství Gvstinským a Záberským a vojvodstvím Krákovským; pro království Lombardské - Benátské a království Salské, pro uvěřovací říši Rakouská pod Kail a nad Kail, pro vojvodství Slonské, Sýrské, Karvinské, Krájevské, Nácharanské a Bukovině, pro markrabství Moravské, knížecí knížectví Tyrolská, pro zem Vinsoborskou; knížecí knížectví Gorické a Gradícké, markrabství Istrianské a město Trent a střížem.

Jinak se uvádí zákonů obchodní.

(Obchodní v l. června 1863, č. 1, str. 1; vyd. a rozšíř. dne 3. ledna 1863.)

S přivolením obou snámovny Říšské vlády se Říší nastíli takto:

Ustanoví přednost a výhody, kterýmiž se zákonů obchodní, die ustavení německého zhraněbní spolkového skrze zvláštní kování, při též úřadovní vlády rakouské spolu působí, navržený vyznamenání; uváděje, že v sousedních státech spolku německého platnost zákona již nabyl a nastíli se jest, že se mu platnost této i také v ostatních dostane; prohlášeje k tomu, jak velice se obchod s jinými zeměmi zvelebi společným o tom zákonodárstvím, zároveň pak na svých majíc zvláštní poměry rakouské, uvádí se dočasný zákonit obchodní co do přechů čtyř v příloze 1. občanských knih a s vyloučením pět knih v první pomorském jednoduší, vedle následujících ustanovení v království a zemích v nadpise uvedených se zákon a zruše dne 1. července 1863 platnosti.

I. Ustanovení obecná.

§ 1.

Seřadu právním území podléhající platnosti pochodem všechny zákony a ustavení, která se vztahují k věcem zákonů obchodních, až není-li v tomto ustanovení

zákonů určeno, aby i napotom v platnosti zůstaly, anebo není-li v zákoněch obchodním obzvláště k zákonům zemským.

§. 2.

Jmennitě platnost podruhou starší řády merkantilní, řády a souborůň, pokud jednotlivě jich ustanovení pozdější platí; první kniha zveřejněná v království Lombardsko-Venetském, v Dalmatsku a v jiných Tyrolích (Codice di commercio); ustanovení francouzského zákonníku obchodního, které v městě Krakově a v okrajkách Krakovským ještě v moci své trvají; ustanovení o tom, jak protokoly obchodní vésti musí, prohlášení nářizní ministerkými, vydanými dne 12. srpna 1853, č. 100, 20. dubna 1854, č. 100, 13. dubna 1857, č. 79, 16. září 1857, č. 168, a 28. dubna 1860, č. 109 zákonníku říšského; pozděje ustanovení ministerkého nářizní, vydané dne 12. května 1863, č. 123 zák. říšského o protokolech v firmách, a knihách obchodních a živnostenských, o prokufe a péčiachosti soudův obchodních.

Nemíně se tím ustanovení v §§. 10.—14. pozděje dočasně nářizní obzvláště o poplatcích, ježto se vztahují k protokolech, některá nezahnu.

§. 3.

Zákonů o nabývání, obnovení a rušení práv věcných na statech nemovitých ustanovení zákonníku obchodního se netýkají.

Zákonů o taxách dovozních a o licencích dotýká se zákonníku obchodní jen pokud, pokud v sobě zavře zvláštní ustanovení, jinakto se jednotlivě nářizní oněch zákonů proměňují.

§. 4.

Začlenění na smlouvách státních svoboda tureckých poddaných k provozování obchodu zákonníkem obchodním téžně proměňují neběže. Sic jinak ustanovení zákonníku obchodního a tohoto zákona i také na ně se vztahují.

§. 5.

Kdy kolí zákonníku obchodní obzvláště k zákonům zemským anebo k zákonům v jednotlivých statech platným, rozumějí tím státní takové zákony a nářizní, ježto ve všech královstvích a zemích, pro něž zákon tento vydán jest, anebo v některých a nich platnost mají.

Kde se v zákonníku obchodním zmínka činí o utmáceném řádu zeměpisném, rozumějí státní prohlášení v Rakousku obecně řád zeměpisný.

H. Ustanovení zvláštní.

I. O kupoích.

§. 6.

Ustanovení článku 7. zákonníku obchodního, že mardelka, nepřivolí-li manžel její, obchodníci býti nemůže, platí s tím opatřením, že k žádosti mardelčině schválení svolení mardelcevo nahrazeno býti může výprokem soudcovým, ač jestliže

a řízení úředně vedeného na jeho výje, že obchodem od manieky provozovaným práva manieky lidnému zabezpečení vydána nejsou.

§. 7.

Ustanovení zákonníhoobchodního a firmích, o knihách obchodních, o průkře a o společnostech obchodních vztahují se, kromě obchodníků pedoměrních, ke všem kupcům, kteříkolí a výšlku obchodu svého jednorodních přímých osmě- ských dom bez přímek plati v městech a sídelních městě Vídní aspoň 50 z. r. č. v okolí Vídeňském na dvě míle aspoň 30 " " " v městech a obyvateilstvem více než 50,000 duší aspoň 40 " " " v městech a obyvateilstvem více než 10,000 až po 50,000 duší aspoň 30 " " " v městech s 10,000 anebo menším počtem duší aspoň 20 " " " anebo kteřížy a obchodu svého podle rozsáhlosti jeho dotčenou výše duš plati, když od úpravování j nebyli osvobozeni.

§. 8.

Pokudby podnikatel státní do register obchodních zapisován, a tudíž ustanovením zákonního obchodního a firmích, knihách obchodních a průkře podroben býti má, ustanoveno bude způsobem následovným.

§. 9.

Jak má firma kupce některého zapsána jest v registrech obchodních, nemají podobně průkře v samé duši, která má plati, žádného účinku na to, by dotčených v předcházejícím paragrafu ustanovení bylo ulito.

2. O registrech obchodních a o smlouvách manieky, kladie ke kupcům a společnostem obchodním.

§. 10.

Všecky opovědi v zákonního obchodním předepsané, ježto se vztahují k vedení register obchodních, dlužno u soudu obchodního podati buďto osobně ke protokolu, anebo ve formě soudem nebo notářem věrou opatřené.

Plnomocenství mají se vykázní plnomocenstvím taktéž věrou opatřovým.

§. 11.

Osazení zápisův do register obchodních nívděním v novinách veřejných buďto, pokud zákon obchodní nic jiného určuje, pokládáno za vykonané, jak má se nívděním jednou vytiskne.

Správci politického úřadu zemského přisláží, aby, doměřiv se s obchodním soudem, ustanovili napřed veřejné listy, do kterých tato oznámení kladena býti mají.

Které noviny k tomu byly ustanoveny, prohláší přisláží soudu obchodnímu.

§. 12.

Trusty pořádkové, od soudu obchodního pro nešetření předpisův opovědních anebo pro nívdění nepřislážíné Erny (čl. 26. zákonního obchodního) ukládáno, sčítají v pokutách peněžních, která 100 až 300 z. vyměřovány býti mají.

Když předpis sporůvých nebylo loženo, má prvě, nežli se pokuta přizodí, předcházeti vyzvání, aby se jim do určité lhůty dosti učlna.

Prvníma pokut předřířých v tresty výzvní učlna nemá.

Pokuty jsou do ústavu pro chudé té snad, když soud obchodní učlna své má.

Tresty pořádkové vykazují se mají, nehledíc k tomu, že se snad stýkají s tresty od úřadu živnostenského pro přestoupení předpisů živnostenských ukládanými.

§. 13.

Soudové věvec, a úředově vyjednávací i konkursní zvlášť, pak úředově živnostensk, notáři a kassary obchodní i živnostenské, pokud koh, vykonávajíce úřad svůj, vědomostí nabudou o přestoupení nějakém předpisů sporůvých anebo o užívání nepřiznané firmy (§. 21. zákonníku obchodního), povinni jsou bez prodlení oznámiti to soudu obchodnímu.

§. 14.

Prohlášení konkursu, též zvezení a vypovězení narozvracovací firmy o jiné kupce některého, společnosti obchodnické anebo osoby, která v této společnosti jako společník osobně učlní, aneb při společnostech komanditních jako komanditista účastn jest, má soud obchodní z povinnosti úřadu v registrech obchodních poznamenati, ale poznamenání toho zvlášť prohlášovati nemá.

Jestliže se registra obchodní, ve kterých poznamenání učiněti má, zvezenou a soudu, od něhož učlní strany oznámení konkursu, anebo strany zvezení narozvracovací firmy byl vydán, tehdy to má soud také bez prodlení oznámiti soudu obchodnímu, a někdy se registra vědou, aby se poznamenání stalo.

§. 15.

Co se dotýče výkladů úředních, kteréhožle §§. 10, 11. a 12. tohoto zákona narozvracovací náležej k působnosti soudu obchodního, jsou i také ve výřích instancích příslušní jediné úředově soudní.

I mají přede již podle zákona o úřadě soudním v záležitostech právních máno sporův.

§. 16.

Práva k majetnosti, kteráž zastává takového kupce, jakož firma započta jest v registrech obchodních, svatebními smlouvami propůjčena jsou, mají — aby naproti věřitelům obchodním platná byla, — též započta býti do register obchodních, ať již smlouvy ty svatební učiněny byly před započtením firmy anebo teprv potom.

Práva tato platná jsou naproti věřitelům teprv od toho dne, kterého byly započty smlouvy svatební do register obchodních a toho soudu obchodního, v jehož okrese úřad obchodní učlna své má.

Proti osobám jiným má takové započtení platnost, nehledíc k tomu, učlni osoby ty o započtení tom zvěděli či ne.

Upředně musí v konkursa, kdyby dotčení práva manželčina jsou se tím, nebo měl obchodní věřitelové manželovi do toho dne, kterého byly smlouvy svatelné do register započty, pohledívati, hleděti k veškeré majetnosti manželově.

Ustanovení paragrafu tohoto platí též a kadež směř ve smlouvách manželských, až se již stane z obecného zrušením nebo na základě výroku soudního.

Co tato předepisuje jest, platí také o osobně ručících společnostích společností obchodní do register obchodních započt.

§. 17.

O obsahu, jakod i o proměně smluv manželských podati sluší listinu od soudu nebo notáře věrou opatřena, nebo nález, jezd došel mozi práva. Dotčené listiny mají se v přípise věrou opatřena ochraňovati a soudu obchodního.

Do register obchodních poznamenati sluší jen datum smluv manželských nebo proměny v nich předchozích, jméno, příjmení, stav, bydliště manželův a den zápisu. Jen tato data psalobna hradě také do veřejného nálezů.

Manželka má práva, hleděti o započtí smluv svatelných a v příčině této, kdyby smlouvy ty od notáře neb soudu věrou opatřeny nebyly, manželé k tomu přistěti.

§. 18.

Kadež má práva, do listin v obchodní registra započtých nálezůti a hleděti se přepisy jech, jakod i sřední vyšetřování a nich.

3. O knihách obchodních.

§. 19.

Určení ve článku 34. zákonníka obchodního průvodnosti přísluší obchodník knihám takových kupců, a nichž vyplývá jest výminka, v §. 7. tohoto zákona zrušovacího vyřčená, i také naproti těm, jezd nejsou kupci, naproti těmto však s tím omezením, že se průvodnost vztahuje toliko se čas jednoho roku a jesti měšeců od té chvíle, kdy vazila pohledívání, jezdě v knize záznamů zapsána jakože rozpravění.

§. 20.

Knihám těch kupců, a nichž výminka v §. 7. tohoto zákona zrušovacího vyřčená místa nemá, přísluší průvodnost předloženým paragrafem určena se čas jednoho roku a jesti měšeců naproti knihám, až jestiže podle článku 32. zákonníka obchodního s takovým způsobem vedeny jsou, že s nich stav obchodů jejich dokonale poznati lze.

§. 21.

Aby se pohledívání sdějké v knihách veřejných, se stavěti nemově zaznamenaní (proměnování) mohlo, se to hleděti se může se základě výrokův z knih obchodních i v těch případech, kdež trváti průvodností knih obchodních se jistou určitou dobu omezeno není, jezdě v čas jednoho roku a jesti měšeců, podle §. 19. počítaném.

§. 22.

Zakladní ze zákonné vzájemnosti předpisové zákoní o převodnosti knih obchodních ve vztazích k jiným státním, národním obchodním ústředím neplatí.

Všechny ostatní předpisové, ježto se vztahují k vedení knih kapesných, platnosti poskytují, pokud se vztahují k převodnosti jich v právu občanském.

Toto platí zejména o §§. 119. a 120. ústavního řádu občanského, o §§. 188. a 189. řádu haličského, §§. 187. a 188. tyrolského a §§. 178. i 179. řádu vlašského, jaké i také o doplňovacích nařízeních, ježto k nim vyříd.

1. o prokuristech, plomennících obchodních a pomocnících obchodních.

§. 23.

Právy, ježto se používají obchodním v článku 49. ústavního občanského v právně vybrané poměry (zákon) poskytují, platnosti poskytují občanskí v §. 10. ministeriálního nařízení, daného dne 3. listopadu 1902, č. 220 ústavního říšského, a věci této občanskí.

§. 24.

Příslušné dle čl. 56. a 59. ústavního občanského principální právo, pořádková, aby prokuristé, plomenníci obchodní a pomocníci obchodní občanské mzdějí vlastní účet předevzatě tak pořádková mzdějí, jakoby je byli uzavřeli na účet principálův, nebo se uzavřeli škody ústředí, poměry, jak mále projdou tí mzdějí, počítaje od té doby, kde se principál o uzavření obchodu toho dověděl.

§. 25.

Předpisové v zákonech živnostenských o pomocnících osobních živnostenských občanskí, pokud se vztahují k pomocníkům při živnostech obchodních, a pokud články 59. a 65. ústavního občanského něco jiného nezařadí, v platnosti zůstávají vedle ústavního občanského.

2. o dohodcích obchodních a v zákonech bursovních.

§. 26.

Dohodci obchodní uzavřou se i uzavřouvé ústředí, i uzavřouvé burzovní, nikoliv pak ústředí burzovní.

§. 27.

Co ustanoveno v druhém odstavci článku 72. ústavního občanského, neplatí a tím opatřením platnosti, že se vztahují do domácké dohodců obchodních dle má v právu taková, která a zouda ústředí přechod má.

§. 28.

Ustanoveními ústavního občanského o obchodních dohodcích a v říšských občanských zejména platnosti poskytují:

1. Ustanovení lit. e) §. 112, obecného řádu soudního, lit. e) §. 180. kalíšského řádu soudního, č. 2. §. 179. tyrolského řádu soudního, č. 3. §. 170. rakouského řádu soudního, o účinnosti listin soudních, jakož také podléhá různici, je-li se k tomu vztahuj;

2. co ustanoveno v zákoně o Vídeňské peněžní bursě, vydaném d. 11. července 1854, č. 200 zákoníku říšského, a v zákoně o bursě na zboží i o peněžích zboží, daného dne 26. února 1860, č. 58 říšského zákoníku, pokud se dotýkají věci, u kterých obchodním zprávcům.

Obzvlášť v těchto záležitostech různici a příslušnost, pak o úřadu rozhodčího komory bursovní nedotkla ustanovením ustanovením právě řečeným.

Nedotknuty zůstávají mimo to předpisy o dokladech obchodních, kterými vyhraď, zřizování jedné každého státu (článek 84. zákoníku obchodního) k předcházení prachu nebo duplikátů ustanovené, nepřesahuj.

§. 29.

Úřad, kterýž zřizuje jest, aby ustanovoval v místě dohoda obchodní, mělo jm, kdež se toho počítá projev, propůjčí mu, odbyvši veřejně licitace na takové zboží a papíry obchodní, ku kterým se prostřednictvím jejich vztahuje.

1. O společnostech obchodních.

Zvláště:

A. Hledě ke konkursu vříšskému.

§. 30.

Prohlašuje se konkurs na majetnost veřejné společnosti, společnosti komanditní anebo komanditní společnosti na vše, tehdy i také na soukromou majetnost každého osobně ručícího společníka, oznámení konkursu s povinností úřadu veřejně učes.

Naproti tomu prohlášení konkursu na majetnost takového společníka nemá za následek, aby prohlášen byl konkurs na majetnost společnosti.

§. 31.

Chce-li věřitel společnosti při konkursu jejíhožto dojíti, aby uchovek ze soukromé majetnosti společníka osobně ručícího byl zpraven třeba jest, aby při konkursu na majetnost tato opověděl celé své pohledivání ke společnosti obchodní.

Soukromí věřitelové společníka, který upadl v konkurs, v konkursu společnosti jakožto věřitelé vystoupiti nemohou.

B. Hledě k platnosti paragrafů ustanovení o jednotkách.

§. 32.

Co se dotýče společnosti komanditní, zřizované na akcie, a společnosti akciové, které provozují obchody, platnosti podléhají ustanovení §§. 9. a 12. v zákoně o jednotkách, daného dne 26. listopadu 1862, č. 233 říšského zákoníku.

§. 33.

Akcie aneb podíl akciové, pokud se při komanditních společnostech na akcie listou samou v čase rukopisném vyřčují, třeba aby dány byly na samu akciovou 300 akciových.

§. 34.

Účel, jenž byl dočten v článku 240. zákoníka obchodního správně podléhá býti má, jakož i také účel, kterýž dle článku 242. ustanoven jest k tomu, by učiněná, aby se společnost rozšla, ustanovuje se zákonem o jednotkách.

§. 35.

Zdež při jednotlivých společnostech akciových, které provozují obchody, ve smlouvě společenské ustanoviti lze:

1. aby určení v článku 232. zákoníka obchodního výška 40 procent jmenovité sumy akcií, která procenta se vpláti mají, učiněna byla až na 25 procent sumy této, aneb

2. aby určení v článku 239. zákoníka obchodního lhůta k předložení účence až po 12 měsíců od projiti roku obchodního rozložena byla, a tom v jednom každém případě, kladic ke zvláštní povaze obchodu, rozhodnutí učiní tomu účdu, kterýž k udělování státního schválení povolán jest.

C. Hledic k ustanovení práva občanského a řádu soudního.

§. 36.

Co se dotýče občanského v článku 149. zákoníka obchodního ustanovení o prezident, rozuměti máti osobami pod poručením jsoucími a právníckými svědence dle čtvrté kapitoly prvního dílu obecného zákoníka občanského, a korporace dle §. 147. obecného zákoníka občanského.

§. 37.

Slovem „význam“ v článku 119. zákoníka občanského přivedeným rozumí se obsahem v předpisech o řádu soudním obsaženém na novité věci důležitosti.

1. O obchodech.

A. Hledic k soudní mezi obchodní.

§. 38.

K soudní mezi obchodní příkazují se:

1. koncepty, ježto vycházejí z obchodů, uvedených v článku 271. zákoníka obchodního, aneb dle k osobní vlastnosti stran sporových, jak máli jednati se strany obdávajícího jest obchodní.

2. Koncepty, kteráž vycházejí z ostatních v článcích 272. a 273. zákoníka obchodního dotýkajících obchodů, jak máli stranou obdávajícího jest společnost obchodní,

anebo kupce, jehož firma v registrech obchodních se nalází, nehledě k tomu, zda jedním jest obepolně obchodní anebo jen se strany jedné.

§. 39.

K soudní moci obchodní náleží mimo to, nehledě k povaze strany sporů, vše jestenská věci obchodní, třeba by nepovstaly z obchodu:

1. Rozepře, vzniklé ze sruzení nějaké živnosti obchodní mezi osobami; rozepře, týkající se práva k užívání jiné firmy, mezi těmi, kteří se k právu tomu přihlásili; rozepře o bezprávné užívání jiné firmy mezi těmi, kterým se tím právo děje, a těmi, kteří, nemajíc k tomu práva, firmu té užívají; z jednání vzniklých z povolání dohodou obchodních, vaňků, měřičů a jiných osob, ježto ustanoveny jsou k tomu, aby podobné vřky v obchodu předcházovaly a potíraly, mezi těmi a jedné, a stranami z druhé strany.

2. Rozepře, vzniklé z převratů sruzení kupců a jich podniků, písemností obchodních, písemností obchodních a jiných osobami, ježto v živnosti jejich ustanoveny jsou, kuzní jiné služby nežli pouze řádčenské, mimo to rozepře, vzniklé ze sruzení právního vřku těchto osob k osobám jiným, kterýmž se v živnosti principálně učiněná odpovědnost (článek 53. a 59. zákonníku obchodního).

3. Rozepře, které vznikou z převratů sruzení společností obchodních mezi sebou, ze sruzení představených a řídicích společností nějaké mezi sebou a ke společnostem; těžitých společností k majetkové živnosti obchodní; důstojníků ve spolčení nějakém, účastníc k tomu neb o něm zvláštním obchodu se společný účet, anebo ve spolčení k provozování obchodu (článek 10. zákonníku obchodního) mezi sebou, a to sice ve všech těchto případech, i dokud společnostmi trvá, i když byly rozvázány.

§. 40.

Předcházejícími §§. 38. a 39. neotkázáno ustanovení o vyřizování rozepří, ze sruzení skutečného a návržného podléhají také úkonů živnostenských a příslušnosti úřadů správních v rozepřích mezi státem a osobami v službě jeho (soudní, anebo osobami státními k prodeji věci státního monopolu, anebo k vykonávání jiných práv registričních státních nálezů).

§. 41.

Co ustanovení v §§. 57. a 61. předpisu o příslušnosti soudní a věcech civilních, daného dne 29. listopadu 1852, č. 251 zákonníku říšského, pokud se v paragrafech těchto mluví o rozepřích, ježto náležejí k soudní moci obchodní, přitomně používají kromě ustanovení o rozepřích zmíněných, i ustanovení předcházejících tuto §§. 38.—40.

Tak vstoupí též v království Lombardsko-Venetském a v Dalmatiku ustanovení předcházejících tuto §§. 38.—40. na místo těch ustanovení v codice di commercio, ku kterýmž se ve vyhlášení pro království toto předpisu o příslušnosti soudní u věcech civilních, daného dne 20. února 1862, č. 259 zákonníku říšského, a od téhož dne, č. 261 zákonníku říšského, §. 56. a potažmo §. 55, jakožto ku předpisu doplněnému státem.

§. 42.

Co konkurzu se týče, náleží k soudní moci obchodní jen konkurz na majetnost společnosti obchodní anebo na majetnost kupce, jehož firma se nesele v registrech obchodních.

Tím pak dotčené předpisy o příslušnosti soudní ode dne 30. listopadu 1852, č. 251, 259 a 261 zákonníku říšského, v příčině toho, co v §. 75. a následně v §. 71. i §. 69. ustanoveno, náležitou právní věcnou.

§. 43.

Sice jinak předpisové o příslušnosti soudní a věcech civilních, zejména pokud se jimi naznačují soudové, k vykonávání právomocností obchodní vůbec anebo v jednotlivých případech příslušní, ustanoveními zákonníku obchodního stávající nedotčeny.

K. Hledě ke kapeckému právu ustanovím a nadřídím.

§. 44.

Právu se zřízení kapecké, kapeckému právu nadřídícím a zákonnému právu ustanovému komissionářů, speditorů a povozníků nákladních ke zboží v kamí, speditoři anebo za náklad dárému, a činností jest v článcích 309—311, 313—315, 374 a 375, 382 a 409—412 zákonníku obchodního, sjednotí lze přechod proli věstí v případě konkurzu týmž způsobem a s týmž účinkem, jako kromě konkurzu.

Stati však i také zastupitelstvu konkurzní masy aprávu dání o všem tom, o čem podle zákonníku obchodního dlužníkovi dáno býti má.

§. 45.

Přebytek věstí, který by se v případě předcházejícího tato paragrafu snad shledal, k masě konkurzní odvádí třeba; pohledivši pak, kdyby zbytek na jeho přísl, má se provésti u masy konkurzní a také o tom přechod má to, co ustanoveno v §. 31.

§. 46.

Právu ustanovému, jako nákladním povozníkovi, i když zboží odvádí, podle §. 409. zákonníku obchodního přísluš, v případě konkurzu týmž způsobem a s týmž účinkem sjednotí lze přechod, jakoby se to bylo státi mohlo kromě konkurzu. Toho, co v §. 44. předepsáno o urřdování zastupitelstva masy konkurzní, i sice štěti třeba.

§. 47.

K veřejnému prodeji, jest podle článku 310. zákonníku obchodního předepsáno má, ustanoví soud, povolení odňající, jedině lidem a prohláší j způsobem při licitacích exekutivních obvyklým. Odhad před prodejem má komisi opatřiti jen tehda, když věci k prodeji určeno má ceny barasní anebo třetí nemají, ani v listinách na soukromé dluhy svědčících nezletěl, a když obě straně strany o tom se sevráji, aby se odhad stal, anebo jedna když se stran řídí, aby odhad na útraz její předevnat byl.

C. Hledě k jmenování soudců.

§. 48.

Pokud u soudu zasedá již na stálo zřízená jsou, není ani v případech článků 348., 365. a 407. zákonníku obchodního zapotřebí, aby strany napřed činily návrh o jmenování zvláštních soudců.

III. Ustanovení přechodná.

§. 49.

Ze přípisu datovaných v zákoníku obchodním a v tomto zákoně uvozovacím zápisů do register obchodních knihů i ta, kde posud podobná registra podle jménem protokola obchodního nebo matrikálního, nebo pod kterýmkoli jiným jménem vedena bývala, zůstávají registra nová, a počínaje od té chvíle, kde zákoník obchodní v platnost vstoupí, neřčítají se žádně již zápisů do starších register činů, leč k tomu konci, aby zápisý zápis čtenějí byl vymazán nebo zrušen.

§. 50.

Kapoi, společnosti obchodní a veřejné banky, pokud tyto odněm ze rovnaké platby jsou (čl. 5. zákonníku obchodního), chťjí-li podnikateli své, již před počátkem platnosti zákonníku obchodního zveřejněné, dále věsti a pokud u nich výjimka §. 7. tohoto zákona uvozovacího vyplývá jest, jsou povinni, aby předepsané v něm opovědi ze přípisů zápisů do register obchodních učinili, a povinnosti této neopovědí se tím, že podobné zápisý ve starších registrech jsou učiněny.

§. 51.

Při opovědích, zápisech a prohlášeních, jeliko se k podnikatelům těm vztahují, předčítají soudi dle předpisův zákonníku obchodního a tohoto zákona uvozovacího.

Pokud se zápis dle předpisův předložěných zákonův ve starších registrech některěho soudu obchodního již učinil, a registra tato spolu s listinami a žádostmi v propisův u též soudu jsou, a kterěho se opověditato stane, nutněna, aby, jak v §. 10 tohoto zákona uvozovacího došlo, podobné zápisý a doklady od soudu nebo soudu věrou opovědy byly, a v případě takovém došti jest, odvolati se v opovědi k zápisům starším a jich dokladům.

§. 52.

Jestliže by firma některá, jeliko dle práva platnost měla již dříve, nežli zákon obchodní nabyl moci, neuvěřovala se s tím, co nařčeno v článcích 16., 17., 18., 20., 21. a 234 zákona obchodního, může se nicméně dále věsti a do rejstříků obchodních zapustí. Takéž neuvěřují se článkové 7. a 8. zákonníku obchodního k obchodním, jeliko obchod byl nědáž zřízen již dříve, nežli zákon obchodní nabyl platnosti.

§. 53.

K vyplnění povinnosti o opovědi, ježto v §. 50. tohoto zákona ustanoveného obsažena jest, určuje se lhůta tři měsíce, ode dne počátku platnosti zákonníku obchodního počítaje, po jejímto vypršení osobk spravědli povinných k tomu z povinností úřadu tresty pořádkovými připraveni stali (§. 12. tohoto zákona ustanoveného).

§. 54.

Jakmile se vykáže, že některé firmy do nových register obchodních zapísána jsou, podobou mají své vědecky zápis, ježto se k firmě této ve starých registerch vztahují.

Mimo případ tento vzejde týž následek v příčině všeobecných zápisů ve starých registerch obchodních, jak mile projde předepsaný v předloženém paragrafu k opovědi lhůta tři měsíce.

Účinky právní až po tu dobu upisování do starých register obchodních účinné jsou, zejménaž práva, ježto z protokolování smluv svatebních manželce kupcové a veřejného společníka obchodního naproti věřitelům obchodním již vcelka, zřetelnou nedostatkou.

§. 55.

Zřetelně před počátkem platnosti zákonníku obchodního prokuristé firmy některé po vypršení dočasně v §. 53. ustanovené lhůty, v případě pak, že by firma ta před vypršením této lhůty do nových register obchodních zapísána a prohlášena byla, již od té doby, kde se prohlášení stalo, práva více nemají, firma per procurum podpisování anebo se jinak za prokuristu jedná. Od té doby pokračují se upisování obchodní dle čl. 47. zákonníku obchodního, a co taková mají moc, před se hrní vědecky obchody, práva a právní jednání, ku kterým podle účinného jim plnomocenství ze předělných zákonů práva má.

§. 56.

Omezení práv společníků osobně ručících anebo likvidátorů nějaké veřejné společnosti obchodní, společnosti komanditní anebo společnosti komanditní na akcie, která omezení pochází z doby, když předělali akcionové platnosti máli, zřetelnou v právní své účinnosti naproti osobám jiným až do lhůty tříměsíčné, v §. 53. tohoto zákona ustanoveného dočasně, anebo, když vztahují se ke společníkům takovým zápis do nových register obchodních dříve se stano, až do jich prohlášení.

Pauzě takovým omezením dočasně účinnost právní jen tehdy přichází, jestliže ona sama do svrchu psané tříměsíčné lhůty, anebo pak-li se zápis dočasným způsobem dříve stal, souhlasí s tímto zápisem k zapísání do nových register obchodních opovězena a prohlášena byla.

V případě takovém účinné zápisu naproti osobám jiným podle pravidel článků 46. a 115. zákonníku obchodního posuzování stali.

§. 57.

Býlí-li představený společností akcionové, která před počátkem platnosti zákonníku obchodního již stávala, obsazena v moci, společnost nastupovací, tehdy omezení tato.

a vypukáním dotčené v §. 58. třinácti leté lhůty, a pakli vztahující se k té společnosti akciové zápis do nových register obchodních díve se stal, je s prohlášením zápisu tohoto, též prohlášením naproti jiným osobám právní své účinnosti, až jestliže do lhůty této, anebo, pakli se dotčeným způsobem zápis díve stal, zároveň se zápisem tím, odchýlky od ustanovení zákonníka obchodního způsobem zastupování k novým register obchodním nebyl opovážen a prohlášen.

Ale i v tomto případě pomine právní účinek tohoto ohlášení naproti osobám jiným, jakmile projde pět let ode dne počátku platnosti zákonníka obchodního.

§. 58.

Bez újmy toho, co ustanoveno v předcházejících tato paragrafích 56. a 57. o způsobu zastupování naproti osobám jiným, mohou zříčené dle předcházejích článků společnosti akciové a společnosti komerční na akcie zapojeny býti do nových register obchodních, třeba by nehověly věcně tomu, čeho zákonník obchodní v příčině zřizování jich vyžaduje.

Pokud se ve statutzích společností takových předsevzenou proměny jen k vůli tomu, aby seodena býla ve shodě s ustanoveními zákonníka obchodního, státního schválení proměny těchto společností nee.

§. 59.

Spisy, kteréž se do lhůty třinácti leté a počátku pětiroční ode dne počátku platnosti zákonníka obchodního ze příčinou zapojení do register obchodních, podle ustanovení těchto ustanovení předcházejích podaly, poříditelný buďte bez poplatků, pokud činní v nich jest jen o takové zápisy, ješto podle článků předcházejích pořídily se již ve výkoně.

§. 60.

Ministřím práv a obchodu ukázáno jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 17. prosince 1862.

František Josef mp.

Andréjrota Hainer mp.

Lesser mp.

Wickenburg mp.

E. Nejvyššího notáře

Středoletý pán Ramezan mp.

Obecný zákoník obchodní,

pro království Česká, Rakúská a Vládní a vjevodství Českým a Slezským a velkovévodství Krakovským, pro království Lombardské - Benátské, království Rakúské, pro arcivévodství Rakúské pod Enti a nad Enti, pro vévodství Hannover a Dolnosaské, Štyrské, Koránské a Knjižské, Salsburšské a Bukovinské, pro markrabství Moravské, knížectví hrabství Tyrolské a nad Vorarlberské, knížectví hrabství Slučské a Gradistínské, markrabství Istrijské a město Terst a okolikou.

Ustanovení obecná.

Článek 1.

U všech obchodních, pokud zákoník tento žádného ustanovení neobsahuje, přechod mají obyčejové obchodní a, když těch není, obecné právo občanské.

Článek 2.

Ustanovení německého práva občanského zákoníkem tímto v něčem se nemění.

Článek 3.

Kdykoli v zákoníku tomto o soudu obchodním řeč jest, nahradího místo jeho obyčejný soud, když zvláštního soudu obchodního není.

Kniha první.

O obchodnictvu.

Rozдіl první.

O kupcích.

Článek 4.

Ze kupce dle tohoto zákonníka pochází právo, jeho náležitostí provozuje obchody.

Článek 5.

Dani o kupcích ustanovení platí rovněž o společnostech obchodních, jmenovitě též o společnostech akciových, které provozují obchody.

Tat ustanovení platí také o veřejných bankách, se se dotýče obchodu, jejt provozují, bez újmý náležitostí pro ně vydaných.

Článek 6.

Penz, kterými obchod za živnost provozuje (obchodníce), má v provozování obchodu všechna práva a všechny povinnosti kupce.

Co se dotýče obchodu jejího, uznává se téžnou ke právům dobrodruha, ješto v jednotlivých státech panem jsou propůjčena.

Zdeh živnost obchodní provozuje samostatně anebo ve spolku s jinými, zdeh j provozuje svom osobou, anebo skrze prokuristu, v příčině té se rozdila nečiní.

Článek 7.

Mandátka, nepřivoleli mandel její, obchodníci kři uznává.

Zi přivolení mandelova se pokládá, když pan s říšením s bez výpově jeho obchodí provozuje.

Mandátka kupcová, která mandela svého v živnosti obchodní bohu jest nápomocná, není obchodníci.

Článek 8.

Mandátka, která jest obchodnice, má se jednáním obchodním platně zvažovat, než byk tomu neb onomu jednání zvláštního přivolení mandela svého měla zapotřebí.

Ze dluhy obchodní práva jest veškerým jednáním svým, neohlade ke právům spravováním a k podivání anebo jiném právním mandelovým, jež m jedni tom skrze státek mandelový zakotven jsou. Závazeno jest i společně jmění, pokud není usměšly jest spolek státek; zdeh mandel osobním majetkem svým spolu práv jest, potomová státi podlé zákonů zemských.

Článek 9.

Obchodnice má s všech obchodních záležitostí státi před soudem; zdeh všem jest ži nevdat, rozdila nečiní.

Článek 10.

Ustanovení, ješto nákoník tento o firmách, knihách obchodních a o průkaze v sobě uzavírá, nepatí o hokynářích, vetečnických, obchodních po domích a podobných obchodních, menší živnosti provozujících, též o hospodářských, obyčejných povoznicích, obýčejných plavcích a osobích, kteří živnosti své spravovají žiše nežli co řemeslníci. Zákonem zemským ustanoveno jest, kdy tyto, až je-li toho třeba, zavrubaňji vytknou.

Spolky k provozování takové živnosti obchodní, o kteréž dotčené ustanovení nepatí, nepochládají se za společnosti obchodní.

Zákonem zemským ustanoví se, že dotčené ustanovení i také o jiných kupcích tamtoho státi nepatí. Ale rovněž má se také zákony zemskými usměšly, aby ustanovení ta z jednotlivých povozovaných tuto žiď, anebo aby o všech kupcích tamtoho státi platnost měla.

Článek 11.

Zákonem zemským, kteréž v příčině police živnostní anebo dnu živnostních vymáhají, žiše nepochází jest, aby někdo kupcem byl, anebo ke zvláštním říšením kupců náležel, platnost nákonníka tohoto se nevylučuje; rovněž i ony zákony nákonníkem tímto v ničem se nemění.

Rozdil druhý.

O registrácii obchodníck.

Článek 12.

U každého zveď obchodního vedena každé registra obchodní, do nichž náležej v síkenniku tomto zapisování dít se mají.

Registra obchodní jsou veřejná. Za obýtojeých hodia úředních každému do nich náhledu volno jest. Těm lidem lze za přepis úpisův, když se zapraví úřady, a přepis ten k podání včera uplatiti sláti.

Článek 13.

Zápisy do register obchodních od zveď obchodního, pokud síkennikem tento v jednodílých případech výslovně nebo jiného nářazem není, celým obsahem jedním nebo několikařim ústředím v listech veřejných bez odhláda prohlásovaty býti mají.

Článek 14.

Každý soud obchodní má pro okres svůj každoročně v měsici prosinci urdit veřejně listy, ve kterých se během nejlépe příštího roku předepsané v článku 13 prohlásovatí dítí mají. Ustanení o tom má se v jedněch nebo v několika veřejných novinách oznámiti.

Kdyby některé z novin těchto prodloužení roku vycházeti přestaly, tehdy soud je nové na místo nich urdit a veřejně oznámiti má.

Pokud soudové ve volbě novin, které k tomu určeny býti mají, všichni jsou ruznými výhledy úřadů, podle síkenné usazky posuzovati sláti.

Rozdil třetí.

O firmách obchodních.

Článek 15.

Firma kupceva jest jméno, pod kterým obchod provozuje a podpis svůj dáti.

Článek 16.

Kupce, který obchod svůj provozuje bez společnosti nebo s tímým toliko společníkem, za firmu včítí může jediné rodinné (občanské) své jméno buď s příjmením nebo bez příjmení.

K firmě nemůže připojovati žádné přídávky, kterými by se svazek společenský naznačoval. Jiné naproti tomu přídávky, jimiž se zvrátovej naznačují osoby nebo živnosti, jsou dovoleny.

Článek 17.

Firma veřejně společností obchodní, nejsou-li v ní jedné všech společníků pojata, obsahovati má napotí jméno jednoho společníka s přídávkou, jímžto se naznačuje, že společnost jest zřizena.

Firma společnosti komanditní obchodní má jméno upaš jména osobě osobně
ručního společníka s přidáním, naznačujícím, že společnost ta jest.

Jména osob fyzik. není společenských osobně ručních, ve firmě společnosti
obchodní jasně býti nemohou; též se říkají veřejně společnosti obchodní jméno
komanditní naznačovatí nemá za společnost akciovou, ani tehdy, když jméno kom-
manditní naznačová jest na akcie.

Článek 18.

Firma společnosti akciové vůbec vzata býtí má od toho, k čemu jest přizvána.
Jména společníkův nebo fyzik. osob ve firmě bráti nemohou.

Článek 19.

Každý kupec právně jest, sly firmu svou a toho soudu obchodního, v je-
hůž obzoru závod jeho obchodní se nachází, k vůli zapnutí do register obchod-
ních oparčebů; i má ji spolu s ostatním svým podpisem před soudem obchodním
zapnutí nebo zapnutí její ve spůsobě vědomí upřímně podati.

Článek 20.

Každá nová firma má se utvářetí rozumněví ode všech firm, jako v téže
městě nebo v též obci již jsou, a jsou v register obchodních zapnutí.

Má-li by některý kupec a jiný do register obchodních již zapnutým kupcem
stejně jméno s příjmením, a chtěl-li by téžto jméno za firmu utvářiti, tehdy k nřpř-
pětí má přidavek takový, kterýmž by se od firmy již zapnuté rozumněví.

Článek 21.

Firma též opovrháti smáti se odštěpný závod, kterýmž by v jiné městě nebo
v jiné obci zřizen byl, a toho soudu obchodního, k němuž závod odštěpný přiváží.

Požáde se v městě neb v obci, kdež se závod odštěpný zřizuje, stejné firmy
ji máti, tehdy k firmě připojití smáti přidavek, kterýmž by se od firmy již zř-
zené rozumněví říkati.

Firma a obchodního soudu odštěpného závodu dříve se nezapne, lož když
se prokáže, se zápis a obchodního soudu závodu hlavního již vykonán jest.

Článek 22.

Kdo živností obchodní již zřizová závodů nebo dělicovím máti, máti ji
pod posavadní firmou s přidáním nástupceví naznačujícím nebo bez tohoto př-
davku dále věsti, ať jestliže posavadní majetník živnosti nebo dělicí jeho nebo
spoludělic, jsou-li ta kteří, k dalšimu vedení firmy výkonně přiváží.

Článek 23.

Firma ce firma převážetí se jméno bez živnosti obchodní, za něho posud
byla vedena, dovolena není.

Článek 24.

Vstoupí-li k živnosti obchodní již zřizová někdo se společníka, nebo přidá-li

se ke společnosti obchodní a nově nějaký společník, anebo dá-li jí výhast, tehdy, nedávaje proměny této, prvotní firma dále věsti se málo.

Nicméně, dá-li výhast společník, jehož jméno ve firmě pojeté jest, potřebí jest výslovného jeho povolení k tomu, aby se tato firma dále věsti mohla.

Článek 23.

Když firma se promění anebo pomine, anebo když majetníci firmy jni se stanou, spovídití to státi podlé ustanovení článku 19. u soudu obchodního.

Jestliže proměna anebo pomínání do register obchodních napsány a veřejně prohlášeny nejsou, tehdy ten, u něhož se věsti tyto uděly, jen potud jmi napsati směje jak bráti se málo, dokáže-li, že tato jich byla provedena.

Jak má se firma napsati a prohláš, tehdy třetí anebo proměně anebo pomínání jesti sobě přechodu dopustiti musí, ať jestliže se okolnostmi neodvrodilého domněnka, že s tom ani nevěděla ani věděti nemohla.

Článek 24.

Soud obchodní má ty, kterýchž se dotýče, k vyplnění předpisů, v článku 19., 21. a 23. daných, z povinnosti úřadu trusty pořádkovými předkrovi.

Reverze směrem má přístupovati k tomu, kdož užívá firmy, podlé předpisů rozdílu tohoto jím nepřítelně.

Článek 25.

Komul se nedovoleným odvětvím firmy za práva jeho újma děje, málo bezpří-
nka žalovati, aby dále to firmy nevedl a škoda mu odškodí.

O tom, uděl se jím škoda a v jaké míře státi, rozhodne soud obchodní podlé uznání svého.

Soud obchodní málo mohliti, aby míra byl na ústny odsouzeného veřejně vyhlášen.

Rozdíl čtvrtý.

o knihách obchodních.

Článek 26.

Každý kupce povinen jest, věsti knihy, z nichž obchod jeho a stav jeho majetnosti dokonale poznati lze.

Povinen jest, obdržene listy obchodní schováníti, přepis (kopii nebo otisk) odečtených listů obchodních se sebou podržeti a pořádem časovým do knihy přepisovati.

Článek 27.

Každý kupce, počínaje Evnost svou, má poznamy své, své pohledivání a dluhy, sama penza, které má na hotovost, a jiné čistky jmenů svého sevrubně napsati.

při tom každému každého kusa ještě svého údělu a ušití zápisu, v něm by podle majetnosti a důležitosti byl představen; má i na přelom každého roku takový inventur a takovou bilanci ještě svého zhotovování.

Má-li kupec sklad zboží, jest podle povahy živnosti nebratří každého roku máže být inventován, tehdy musí jest, aby inventář skladu zboží vždy po dvou letech byl představen.

Společnostem-obchodním platí též ustanovení, co se dotýče majetnosti společnosti.

Článek 30.

Inventář a bilance mají od kupce býti podepsány. Jestli několik společníků, podepsány buďte ode všech jich.

Inventář a bilance mohou se do určité k tomu knihy zapisovati nebo po každé změně s sebou postaravati. Postaravati se každé změně s sebou, buďtež sčítány, v pořádek souvislý složeny a uchovány.

Článek 31.

Při inventování a okládání bilance buďte všechny kusy jmen a každé pohledivání v té hodnotě zapisy, kterouž mají v té době, kdy to bylo představeno.

Pohledivání pochybná buďte podle pravě podobně jich hodnoty zapisována, pohledivání pak nedobytná odpočítána.

Článek 32.

Při vedení knih obchodních a při očištění, jakážž třeba, zapisování, má kupec sčítavati řadí živnosti a plánu řadí živnosti.

Knihy třeba aby byly svázané a každá s nich list po listu číslý pořadí jmenováním opatřena.

Na místech, kteráž vůbec popisná býti mají, přičasné mězery sčítavány nebudu. Prvotní obsah zápisek nebož přehledování nebo jiným způsobem neustředný učení, nic nekuď vykrabávaná, máž dovolena takových učení čísti, při jichž povaze by bylo nejista, učení byly učebny hned při prvotním zapisování nebož teprv později.

Článek 33.

Kupci povinen jest, uchovávat obchodní své knihy po deset let, počínaje od toho dne, když se do nich posledně zapísati stalo.

Tesně platí o obchodních listech obchodních, jakžž také o inventářích a bilancích.

Článek 34.

Řádně vedené knihy obchodní poskytují při rozepřích a obchodních věcech mezi kupci vůbec důkazů úplného, jehož přímou nebo jiným přívodou doplniti lze.

Nikdyž má soudce, spravuje se přitom rozpravování všech okolností, podle vlastní svého rozhodnutí, zkrát obsahu knih větší neb menší mírou přívodností přikládá, zkrát v případě takovém, když se obchodní knihy stran sporůžých ve-

spolek neškodají, práveď tento zcela mimo sebe patří, neboť sdělí knihám jedné strany znenamotaně věřehodnost přičítati sdělí.

Zdělí a jakou měrou knihy obchodní naproti tomu, jeť nejsem kapci, moc práveďsou mají, náleží pozornosti podle záhodně zenských.

Článek 35.

Ku knihám obchodním, udělí-li se při vedení jejich nepravdělnosti nájmě, jako k práveďsou hleděti lze jen patřet, pokud se to podle způsobu a váhy nepravdělnosti těch, jako i také podle staru věci se přibedně shledá.

Článek 36.

Zápisky do knih obchodních mohou se dít skrze pomocníky obchodní, aniž by to práveďlnosti jejich bylo na ujmu.

Článek 37.

V předání právní recepty může soudce k návrhu jedné strany nalížit, aby knihy obchodní strany patřivě byly předloženy. Nastane-li se toho, tehdy spíše-jednu-se na ujmu se dokázat bude přijato, co o obsahu jejich bylo tvrzeno.

Článek 38.

Když se v receptu právní knihy obchodní předá, třeba do obsahu jejich, pokud se vůči sporné dotýká, strany k tomu přiborá, nabídnouti a, je-li to přibedno, vjítě z nich sděliti. Ostatní obsah knih svědčí patřet před vci dít sdělí, pokud toho nepoužít, aby se vícě, sdělí jsou řídně vedeny.

Článek 39.

Jsou-li knihy obchodní, jeť předložiti třeba, v místě naproti, které k úřadu příslušného v receptu soudce nastal, tehdy soudce tento řídně má u soudu místo toho, kdeť knihy ty obchodní jsou, aby mu byly předloženy, aby při tom podle předložěho článku práveď byl a postřel věrou opatřený vjítě spole s protokolem o jednání tom seřazený.

Článek 40.

Abý knihy obchodní se přičinou úplatného pozvání veškerého jich obsahu předloženy byly, soud nalížit může v náležitostech, jeito se dčdčteti a spáleni sděliti dotýkají, jako i u věcech dělení společenského a v konkursu, pokud je o knihy obecného dílníka.

Roždíl pátý.

O prokuristech a pínomecantiích obchodních.

Článek 41.

Kdo od vlastnika úvodu obchodního (principala) sobě úředeno má, aby jménem jeho a na jeho účet úřad obchodní provozoval a per práveďna firma podpisoval, jest prokurista.

Prokurista úřadon býti může tím, že se mu výslovně za prokura naznačeně

plnomocenství udělí, anebo že se plnomocník výslovně ze prokuristu nauzeší, anebo že se mu dá moc, aby per procura firma principálovu podpisoval.

Prokura několika osobám ze společné udělení býti může (prokura kolektivní).

Článek 42.

Prokura propůjčuje moc ke všem způsobům soudních a mimo soudních řízení a právních jednání, které provozování živnosti obchodní a sebou přináší; prokura nezahrnuje se také zvláštní plnomocenství, ježat by podle zákonů zemských upotřebiti bylo; prokura dává se práva, pomocníky obchodní a plnomocníky ustanovovati a propouštiti.

Pozemky na jiné převážiti a zastavovati má prokurista moc jen tehdy, když mu zvlášť byla udělena.

Článek 43.

Účinnosti prokury (čl. 42.) naproti osobám jiným právního účinku nemá.

Toto zvlášť platí o obmezení, aby prokura jen pro jista řízení a jednání anebo jeně způsobů jednání platiti byla, anebo aby jen v jistých okolnostech, anebo po jistý čas, anebo v jednotlivých místech byla vykonávána.

Článek 44.

Prokurista takovým způsobem má podpisovati, aby k firmě připojil přídavek prokura nauzeďající a jméno svoje.

Pokdy prokura je kolektivní, tehdy k podpisu firmy přídavekem tímto opatřeno má každý prokurista připojiti má své jméno.

Článek 45.

Když se někomu udělí prokura, má to principál osobně anebo ve způsobě věrou opatřené a soudu obchodního ze příčinou napsání do register obchodních opověditi.

Prokurista má firmu spolu a podpisem jména svého osobně před soudem obchodním napsati (čl. 44.) anebo firmu napsanou ve způsobě věrou opatřené podati.

Když prokura pomine, má to principál tímž způsobem opověditi, aby se to zapalo do register obchodních.

Ti, kteří se dotýče, bude k plnění předpisů těchto a porovnání úřadu treaty potůdkovými příslušní.

Článek 46.

Nebýlo-li do register obchodních zapáno a veřejně prohlášeno, že prokura pomine, může se principál poněkud takovým naproti osobě jině jen tehdy betáti, pak-li dokáže, že j to bylo známo, když se o záležitost obchodní zabouválo.

Jak máe jet do register zapáno a prohlášeno, že pomine, musí tímž osobě takovým poněkud prokury proti sobě příchodu dopustiti, až jestli že se okolnostmi nezdrževáje domnívá, že ona, záležitost obchodní zabouváje, o pomnutí tom ani nevěděla, ani věděti nemusela.

Článek 47.

Způsobil principál někoho, prokury mu nauzeďti, v živnosti své obchodní buďto k provozování veškeré své živnosti anebo k záležitostem obchodní určitěho způsobu,

nebo k jednotlivým záležitostem (střední plomocenka obchodní), tehdy se plomocenství vztahuje ke všem záležitostem obchodním a jednotlivým právním, ježto provozování takové živnosti obchodní nebo vykonávání takových záležitostí a sebraní přislíbí.

Nicméně nemá plomocník obchodní meči, aby v ústavy směřoval volání, přijíky smlouval a pře vedl, leč tehda, když mu meč takové záležitosti byla sdělena.

Jinak k záležitostem a právním, k nimž plomocenství jeho se vztahuje, nemá společně s výdělníkem plomocenství, v záležitostech zemských předepisného.

Článek 48.

Plomocník obchodní má se při podpisování záležitosti výdělníka přidávka, jež by prokurařem uzavřel; podpisoval se má s přidávkou poměr plomocenství vyslovujícím.

Článek 49.

Co ustanoveno v obou článcích předcházejících, platí též o takových plomocnících obchodních, ježto principiál utváří se pozostane obchodní k záležitostem obchodním v místech pšapských. Jmenovitě jež pokládá státi se zmocněným, aby kupal osem z prodává, jež smlouval, vybírali nebo líhá k placení toho porákováli.

Článek 50.

Kdo ustanoven jest v krápně nebo v střeženém magacíně čili skladech zboží, pokládá se za zmocněného, aby prodával zboží a přejímal střežené peníze tím způsobem, jak v takových krápních, magacínech čili skladech zboží obyčejně jest.

Článek 51.

Kdo zboží s nekrápněný útěr donese, tím se ježto zapokládá za zmocněného, aby peníze k sobě přijal.

Článek 52.

Jedním právním, kterč prokurista nebo plomocník obchodní podle prokury nebo plomocenství jedním principiálovým uzavře, nebude principiál neposil osobě třetí pře a bude jí zavázán.

Na tom se uzavřel, zdáli jedním právním výslovně jedním principiálovým bylo uzavřeno, nebo zdáli s okolností vyvratilo, že podle vůle uzavřenčků pro principiála uzavřeno býti málo.

Meči prokuristou nebo plomocníkem a osobou třetí a jedním toho uzavřeno má práva má ústavy.

Článek 53.

Prokurista nebo plomocník obchodní, nepřivoli-li k tomu principiál, prokury své nebo obchodní nebo plomocenství na někoho jiného převésti nemůže.

Článek 54.

Prokura nebo plomocenství obchodní každou dobu jsou odvolatelné, bez úmysl přívětu, pocházejícím ze zrakla státního, kterč to jest.

Ústím principiálovým neposiluje má prokura má plomocenství obchodní,

Článek 53.

Kdo by, nechtějev prokary anebo púomocníkú obchodníku, nějakou záležitostí obchodní jakostí prokurista nímto jako púomocníkú obchodní uzavřel, též púomocníkú obchodní, který by, stanev se o obchod nějaký, púomocníkú své púokročil, osobně nevína jest osobě jiné podlé práva obchodníku; osoba jiná může ho, jak sama chce, o nahrazení škody anebo o vypálení púokosti.

Závazek tento může nastá, jestliže osoba jiná, vóhase, že prokary anebo púomocníkú není, anebo že tato bylo púokročeno, a sám se v jedním dá.

Článek 54.

Prokuristovi anebo púomocníkú obchodnímu, k provozování celé živnosti obchodní zmocněna, není dovoleno, nepřivoli-li k tomu principál, sám na svůj účet ani na účet osoby jiné obchodí provozovati.

Že principál přivoli, se to pokládá se již tehda, když mu, an prokary anebo púomocníkú odřoval, známe bylo, že prokurista anebo púomocníkú obchodní na svůj nebo cizí účet obchodí provozuje, a on sobě nezvymánil, aby ten neb ona provozování toho se vzdal.

Jestliže prokurista anebo púomocníkú obchodní předpúo tento přestopú, může principál náhodí náhrady za škodu spúsobenou. Též musí prokurista nebo púomocníkú obchodní, též-li toho principál, dopustiti, aby obchodí, je-li na svůj účet před-sevzal, pokládaný byly tak, jako by je na účet principálův byl uzavřel.

Rozdíl šestý.

o pomocnících obchodních

Článek 57.

Jaké by povahy byly statky a níroky na plat i výřivou pomocnících obchodních (mládenců, učesníkú obchodních), ustanovuje se, když o tom úmluvy není, podlé obyčejné místního, anebo jak nemá zoud, výslyšek napřed, je-li toho třeba, dobré zřídli zvažiti.

Článek 58.

Pomocníkú obchodní není zmocněn, aby jménem a na účet principála svého jedním právní před sebral.

Pakli mu principál jedním právní v živnosti své obchodní přikáže, tehda příchod má to, co ustanoveno o púomocníkú obchodních.

Článek 59.

Pomocníkú obchodnímu, nepřivoli-li k tomu principál, není dovoleno, ani na svůj účet ani na účet nějaké jiné osoby obchodí provozovati.

V příchod této příchod má to, co ustanoveno o prokuristech a púomocníkú obchodních (čl. 53).

Článek 60.

Pomocník obchodní, jest pro něhodu nějakou bez viny své po některý čas služby své konati nemůže, nepočítaje tím práva svého k platu a výživě. Nominálně málo výhody této úřad jen po šest měsíců.

Článek 61.

Svazek služby mezi principálem a míšlenem málo od každé strany po prožití každého kalendářního čtvrtletí, jak málo se napřed dá bestimováná výpověď, rozviná býti. Jestliže krátí nebo delší doba, anebo krátí nebo delší lhůta k výpovědi byla vymíněna smlouvou, tehdy státní při tom.

Co se dotýče úředních obchodních, sláží dobu úředí pomozovatí podle smlouvy a to učiněné, a kde žádného ustanovení o tom smlouvou se neví, podle zřízení místních anebo podle obyčejů místních.

Článek 62.

Za rozvinutí svazku služebního před ustanovením časem (čl. 61) z důvodů důležitých každé straně též málo.

Těmto důvodům jsou důležitě, to pomozovatí státní se soudí.

Článek 63.

Proti principátovi zvlášť rozvinutí svazku služebního vyřčeno býti málo, když plat anebo některé výživy neposkytá, anebo se služkou zlého a pomocníkem obchodním nakládání anebo těžkých na cí úřadec proti němu dopustí.

Článek 64.

Proti pomocníkovi obchodnímu zvlášť vyřčeno býti málo, to svazek služby jest rozviná:

1. když ve službě jest neobruč anebo důvěry zle užívá;
2. když neseje k tomu přivolená předpůsobá, na svůj účet anebo na účet nějaké jiné osoby nějaké obchody provozuje;
3. když služeb svých konati se vtipí anebo, neseje práva překážky na přídání, na čas podle okolností anebo vykonávati jich opozdne;
4. když pro trvalou nemoc nebo nezdůvěrit, anebo pro delší uvázení anebo nepřítomnost služeb svých konati nemůže;
5. když se služkou zlého a principátem nakládání anebo anebo těžkých na cí úřadec proti němu dopustí;
6. když se oddá nemorálním životu.

Článek 65.

Co se dotýče osob, které při provozování činnosti obchodní služby (základní vykonávají), státní při ustanoveních, jako vydání jsou o služebním svazku čeledinstva.

Rozdíil sedmý.

O dohodách obchodních tří zemělanek.

Článek 66.

Dohody obchodní (zemělané) jsou úřední zřízení prostředků v záležitostech obchodních.

Nadti v úřad svůj se uváží, učiní přísahu, že vloženojn na ně povinnostem věrně dostáti chtějí.

Článek 67.

Dohody obchodní prostředkují zmluvám koupě a prodeje zboží, lodí, zeměnek, domácních i zahraničních papírů státních, skel a jiných papírů obchodních, takéž zmluvy a pojistování, a smlůvky na loď, a nklady na loď a najímání lodí, jakož také a převozy po zachu i po vodě, a o jiných věcech, ježto se obchodu dotýkají.

Dohodou obchodního zmluvenojn nad prostřednictvím nějaké mklitosti obchodní nestáti je pokládáti za zmluvu, aby k sobě přijímá peníze anebo jiné zmluvou vymádně plátni.

Článek 68.

Dohody obchodní ustanovují se buďto vůbec k jednání kterého kol spůsobu dohodního, anebo jen k jednání spůsobu toho neb onoho.

Článek 69.

Dohody obchodní mají zvláště tyto povinnosti:

1. nemají na svůj účel žádných obchodů provozovati, ani sami, ani skrze jiné, ani se komisioněti; za vyplnění toho, co jako prostředkací ujednají, nemohou se zavazovati ani smluvovati, všecko to bez újmy plátnosti toho, co ujednají;

2. nemohou žádnému kupci býti v poměru prokuristů, plátnovníků obchodních anebo pomocníků obchodních;

3. není jim dovoleno, spojovati se s jinými dohodci obchodními ke společnému provozování jednání dohodčích anebo některé jejich části; ke společnému prostředkování jednotlivých jednání, přivoli-li k tomu zmluvou, moc mají;

4. jsou povinni, skroy dohodci sami vykonávati a nemohou k jednání svým pomocníků užívati;

5. jsou zavázáni mlčenlivosti o příkazech, jednáních i smluvních, pokud opak toho strany nepovolily anebo povaha nějakého jednání toho nepožaduje;

6. nemohou k žádnému jednání přivolati stran anebo plátnovníků jejich jinak přivolati, nežli výslovně a osobním oznámením; dohodčům není dovoleno, ani se osob nepřítomných příkazy přijímati, ani k prostředkování jednotlivě užívati.

Článek 70.

Dohodci obchodní, ježto dohodavci lodní provozují, dopuštěno býti směle,

aby ve shledání nákladů i útrat a v souhládní jimi jakkoliv pořádně uscho jazyk v místě obvyklým způsobem pomocné služby katal.

Článek 71.

Dohodce obchodní má mimo přirozenou svou káhu věsti denůk, do něhož všecka jednání každý den zapínovím býti mají. Co napřik, má každého dne podepsati.

Denůk, prvě nežli se ho užívati počne, budli list po tom jazyk pořad plov-
dini poznamenaná a představenému úřadu k tomu katal, aby věrou opatři, kolik
se v něm listů nalaz. předložen.

Článek 72.

Zápisy do denůka obchodování mají jedna souhlasně, čas, kdy souhlasení se
stalo, pojmenování toho, od se jednalo a jaké byly výminky každého jednání,
zvláště pak při prodeji zboží, jakého tato bylo druhu a kolik ho bylo, jaké i cenou
a čas, kdy bylo dodáno.

Zápisy druhé káhu v jazyku národním, nebo jestliže jazyk jazyk jednání v
místě přičhod má, v tomto jazyku; úřadu jest, aby se daly pořádně dle datum
vedoující a bez přiznačků mezer.

Ustanovení o tom, jak obchodní káhu zřizovny býti mají (zl. 32.), platí též
o denůka dohodcové.

Článek 73.

Dohodce obchodní povinen jest, aby, souhlasiv jednání nějaké, bez předání
každé straně dodal podepsanou od něho stvrzení notu, která by obsahovala děje,
v předloženém článku ze přednět zápisky zaznamenané.

Bylo-li něco ujednáno, doba ihned vykonati notička, má stvrzení notu stran-
ním k podpisu býti dodána a každé straně má býti poslán exemplář od druhé
strany podepsaný.

Nechová-li by jedna strana stvrzení noty přijemostí nebo ji podepsati, má v
tom dohodce obchodní straně druhé bez odložení dáti věditi.

Článek 74.

Obchodní dohodce povinen jest, stranám každou dobrou k jich výhodě děvati
výpisy z denůka věrou opatřené, v nichž všecko obsaženo býti má, cožkol do-
hodce zaplato má v přičině jednání stran se dotýkajícího.

Článek 75.

Jestli dohodce obchodní užte nebo svému úřadu výplat dá, budli denůk
jeho a úřadu uloženo.

Článek 76.

Souhlasení prostředkované dohodcem souhlasiv souhlasiv na tom, nežli do-
stalo bylo zaplato nebo užte notu stvrzení byla dodána.

Děje tyto jsou jediné důkazem, že souhlasení byla učiněna.

Článek 77.

Řádné vedoucí deník, jakž i zvláštní noty dohodce obchodního, poskytují vůbec důkaz o tom, že jednání bylo uzavřeno a jaký byl obsah jeho.

Nicméně má soudce, spravuje se přitom rozvahou všech okolností, podle uznání svého rozhodnutí, udělí oběma deníku a zvláštních not menší váhu příkladně, udělí příslušného dohodce doložení nebo jiných důkazů požadovati shodě, a udělí rovněž té, když strana noty zvláštně přijmouti nebo podepsati odejti, při posuzování věci odjedu má do sebe důležitost.

Článek 78.

K deníku dohodce obchodního, udělí-li se při vedení jeho nepravdivostí odjedu, jako k průvodu sledů lze jen počkat, pokud se to podle způsobu a váhy nepravdivostí těch, jakž i také podle stavu věci za příhodas sledě.

Článek 79.

V prodlání právní zásady má soudce, třeba by toho řídná strana nechtěla, nastáti, by deník předložen byl, aby veš sledě a s notou zvláštní, a výtky a jiných průvody jej porovnal.

Co předepíše v článku 80, rovnal se též o předkládaní deníku.

Článek 80.

Dohodce obchodní povinen jest, pokud má toho strany neprominouti, anebo ho obyčej místní, hledie ke způsobu zhot, toho neprofituje, ukáže každého prostřednictvím jeho podle ukázky prodávého sledě za příčinou spíšejšího postavení j povinnosti a tak dlejší zhot, až by sledě bez námětky proti povaze jeho bylo přijato, anebo jednání jiným způsobem ukončeno.

Článek 81.

Každé provinění dohodce obchodního dává straně, která tím škodu vůči právu, sledě se sém napravení sledy 84.

Článek 82.

Dohodce obchodní sledě má dohodného (sensu) jak má se jednání uzavře, a byla-li učiněna pod výminkou, jak má se stane nepodmíněným, a on povinností své, co se dotýče dodání not zvláštních, dosti učinil, bez újmy jiním ustanovením, jakto by se v některých místech anebo v obyčej místech ukládá.

Pakli jednání nepřijde k místu, anebo nastalo-li se nepodmíněným, nemá dohodce za prostředkování požadovati dohodného.

Jak volně má dohodné být, o tom se pravdě píší některé místní; když pak těchto není, rozhoduje místní obyčej.

Článek 83.

Jestliže se strany o to nejednaly, každý dohodné opraviti měl, a není-li o tom místních některé anebo obyčej místního, zaplati ho každé strana polovicí.

Článek 84.

Zákony zenských se ustanoví, čeho třeba, jak se mají dohodce obchodní při-

novat a jak se mají trestati pro porušení povinnosti, ježby se v poručení svém dopustil.

Zákonem zemským sástané vyhraneno, aby předpisy, v tomto rozdílu dané, jak toho potřeby místní požadují, doplňovaly; jmenovitě má se dohodnout obchodním propůjčiti výhradně právo, jednati obchodni prostředkovati.

Tak se též v úkonech zemských anebo v satuzních místních přikázaný v rozdíle tomto dohodnout obchodním obor výhradně úředních a mezí (čl. 67, 70.), anebo rozsah povinnosti ježby (čl. 69.) má se rozšířiti anebo omeziti.

Kniha druhá.

O společnostech obchodních.

Rozdil první.

O veřejné společnosti obchodní.

Část první.

Kapitola ze společnosti sástané.

Článek 83.

Veřejná společnost obchodní jest ta, když dvě neb více osob pod společnou firmou živnost obchodni provozují a při lidném se společníkův účastenství se všídy mejkově omezeno není.

Aby společenská smlouva byla platná, k tomu potřeby není, aby byla sepsána anž potřeby k tomu jiných formalností.

Článek 84.

Zřídí-li se veřejná společnost obchodni, sástané se společníky, aby se u toho soudu obchodního, v ježtož okresu společnost sídlo své má, a u každého soudu obchodního, v ježtož okresu se odštěpny její závod nachází a příslušy zapsáni do register obchodních opověděti.

Opověď obsahovati má:

1. jméno, příjmení, stav a bydliště jednoho každého společníka;
2. firma společnosti a místo, kdež sídlo své má;
3. dobu, kdy se společnost začala;
4. jestliže sjednáno bylo, aby jen jeden společník anebo několik jež společnost zastupovali, má opověď v sobě obsahovati oznámení, který nebo kteří společníci k tomu určení jsou, podobněž také, udali právo to jen se spolka vykonávati smá.

Článek 85.

Jestliže se firma společnosti je sástané proměnil anebo sídlo společnosti na jiné místo přeneseno, anebo jestli noví k ní společníci se přidají, anebo jestliže se

některému společníkovi mao, společnost zastupovati (čl. 56. člín 4), prodávjí udíl, anebo jestliže se mao taková zruší, tehdy potěbí, aby se tyto přibřhy soudu obchodního se příčinou zapisní do register obchodních opověděly.

Jestli se firma promění, stílo společnost jinou přenece a mao zastupoval zruší, říd se účinnost toho naproti osobám jiným v případech učiněného anebo nemčiněného zapisní a prohlášení podle člínku 25.

Člínk 56.

Opovědí (čl. 56, 57.) buďte ode všech společných osobách před soudem obchodním podepsány, anebo ve způsobě věrou opatřené podány. Těi buďte do celého anění do register obchodních zapisány.

Společníci, jestli společnost mají zastupovali, mají firmu spolu a podpisem jinou svého osobách před soudem obchodním naproti, anebo naproti ve způsobě věrou opatřené podati.

Člínk 58.

Soud obchodní má ty, kdo se dotýká, k vyplnění požadovaných výše nařízení (čl. 56. až 58.) a povinností úřadu trasy pořádkovými přepřevovati.

Část druhá

O právech a povinnostech společníků mezi sebou.

Člínk 59.

Práva a povinnosti společníků mezi sebou předovřím se správou záležitou společenskou.

Pokud o kasech, jestli v následujících čísti této člínků dotýčeny jsou, má každý ujednání, přičím má to, co ustanoveno v člínkách těchto.

Člínk 60.

Jestliže se peníze anebo jiné nemovitelné anebo zastavitelné věci, anebo jestliže se věci nemovitelné a zastavitelné podle účlnu, předsevzatého netoliko k vůli renditnímu záisku, do společnosti vnosou stanou se věci ty jiným společnosti.

V podřybnosti pohlídi se na to, že věci movité anebo nemovité, jestli některého pořad některému společníku, naproti jsou v inventáři společnosti a podpisem všech společníků, stily se jiným společnosti.

Člínk 61.

Žádný společník povinen není, aby vklad svůj svou ve snoubě určenou vydával, anebo vkladu strátou stoněného doplňoval.

Člínk 62.

Z útrat, jest společník některý v následnostech společenských útrat, se zvráží, říd k vůli nim na sebe vezme, a se strit, říd přímo tím, že jednání vede, anebo nebezpečnostvím od toho serodávými utrpí, společnost jinou práva jest.

Z peněz, jimiž společnost získala, může lidem úroky, ode dne, kterého ji získali.

Společnost nemůže se táhnout k odměně za práci, jestli koná, provádíje jednání společenská.

Článek 94.

Každý společník povinen jest, přistoupiti se v záležitostech k společenských a tudíž přistupiti a pečlivosti, jakoli ve svých vlastních záležitostech činiti uvyl.

On práv jest společností ze škody, jestli se jí povinněm jeho stala. Neposti škoda této nemůže se poručiti nálež, jestli přistupiti svou v jiných případech jednal byl společností.

Článek 95.

Společník, kterýžby peněžného vkladu svého v pravý čas neplatil, anebo přijatých peněz společenských v pravý čas do pokladnice společenské neodvedl, anebo, moci k tomu nemá, peníze z pokladnice společenské pro sebe vybral, dle práva povinen jest, zapraviti úroky od toho dne, kdy se mály splátni anebo kdy se mály peníze vydati.

Závazek k nahrazení větší škody, jestli by z toho snad patla, a jiné následky právní skutku takového tím se nevylučují.

Článek 96.

Základní společníka dovoleno není, nezhrvát-li toho druhu společníci, ani v oboru provozovaného od společností obchodu na svůj účet anebo na účet jiné osoby nějaké jednání konati, ani v jiné společnosti obchodní stejného způsobu se veřejný společník účastnenati mti.

Za to, že účastnenati v jiné společnosti obchodní stejného způsobu zhrvčeno, pokladati státi se může, když ostatním společníkům ve společnosti zhrvčejícím míněno bylo, že společník ten v žádné společnosti obchodní jakolito společník veřejný účastnenati má a nicméně výslovně vyzváno nebylo, aby se účastnenati toho vzdal.

Článek 97.

Společník, kterýžby proti položeným výše ustanovením jednal, musí, žádá-li toho společnost, depoziti, aby jednání, jej na svůj účet předčerval, pokladěno bylo tak, jako by je na účet společnosti byl uzavřel; též může společnost na nástě toho žádati ze náhradu škody, která tím vznikla: všecko toto bez újmy práva, spůsobiti v příhodných případech, aby závazek společenská byla rezervována.

Práva společnosti, nastoupiti v jednání od společníka na svůj účet předčervané anebo žádati ze náhradu škody, peníze po třech měsících, od té doby počítaje, kdě se společnost dověděla, že jednání bylo uzavřeno.

Článek 98.

Žádný společník nemůže, nepřivoli-li k tomu ostatní společníci, nikolito jistě do společnosti přistupiti.

Jestliže společník některý jednostranně někoho jinde v ústavení podílů svého příjmu anebo podílů svého jemu poskytl, tehdy tento naproti společnosti nemá žádných práv nezobdě; jmenovitě nemá práva, nabídnouti se obchodních listů a papírů společnosti.

Článek 99.

Jestliže jednateleři ve smlouvě společenské na jednoho nebo na několik společníků voláno, tehdy tito ostatních společníků z jednateřství vylučují; mají právo, nedávajíc odporu ostatních společníků, všechna jednání konati, jež obvyklé provozování obchodní živnosti od společnosti podnikatě s sebou přináší.

Článek 100.

Jestliže jednateleři na několik společníků s tím výslovným omezením volána jest, že jeden bez druhého jednati nemůže, tehdy nemůže žádný s jiných žádných jednání předčiniti, leč kdyby prodlení s nebezpečenstvím spojeno bylo.

Pakli by mnozí jednateleři na několik společníků bez takového výslovného omezení voláno bylo, tehdy může každý z nich sám předčiniti všechna jednání, ježto k jednateřství náležejí. Kdyby však některý z nich proti tomu, aby se jednání nějaké předse vzalo, položil odpor, tehdy se tato jednání předsevzati nemůže.

Článek 101.

Jednateleři na jednoho nebo na několik společníků smlouvou společenskou volána, pokud kolli společnost trvá, bez přiviny spravedlivě odvoláno býti nemůže.

Pasivování, státi tu spravedlivé přivino jest, ústaveno jest na ústavní soudcové.

Odvolání jmenovitě vyřčeno býti může za důvodné v těch případech, ježto v čl. 123, člá. 3. čl. 5. jsou zmíněny.

Článek 102.

Není-li ve smlouvě společenské jednateleři na jednoho nebo na několik společníků volána, tehdy všichni společníci mají stejné právo a stejnou povinnost, obchody a jiné práce společenské provozovati.

Pakli některý společník proti tomu, aby se jednání nějaké předsevzalo, položil odpor, tehdy se jednání takové předsevzati nemůže.

Článek 103.

Svolení veškerých společníků vyřčiti státi tehda, když se předsevzati má nějaké takové jednání, ježto vystupuje z mezí obvyklého provozování obchodní živnosti od společnosti podnikatě, anebo k jehož provozování společnost nebyla zřizena.

Toho třeba jest i tehda, když jednateleři volána jest na jednoho neb na několik společníků.

K usměření úpatřebi jest jednání. Nelze-li jí dosáti, tehdy jednání, ježto příčině usměření učiněno býti má, předsevzati nelze.

Článek 104.

Ke zřizení prokuristy, mimo ten případ, kde prodlení spojeno s nebezpečenstvím, upotřebiti jest přivolení všech těchto společníků, na něž jednateleři volána a jestliže taková společníci ustanovení nejsou, přivolení všech společníků.

Právem odvolati může každý společník, jest učinil jí moc má.

Článek 105.

Každý společník, třeba by v provozování společenské živnosti sámým nebyl, může se osobně přivéstiti o tom, jak záležitosti společenské se vedou; i může každou dobu do místnosti, v které se živnost provozuje, přijít, do obchodních knih a papírů společenských nahlédnouti a na základě těchto sestavit si bilanci, aby měl přehled všeob.

Pakti ve smlouvě společenské něco jasně ustanoveno jest, tehdy toto ustanovení mezi své posádky, jak může se prohibe obmyslnost v jednáních.

Článek 106.

Každému společníkovi se koncem každého roku živnostenského ze vkladu jeho, nebo jestliže se vklad tento koncem předchozího roku vypočetím podílů jeho v zisku rozanotil, nebo odčítaním podílů jeho ve ztrátě ztracil, a podílů jeho ve jmění společenském, k lepšímu přípětí úroky po čtyrech se sta, a z počtu předchozího roku živnostenského na podíl vybraných se úroky touté měrou zapliti dlabem.

Úrokami, jest tím společníkovi připadnou, rozanotil se podíl jeho ve jmění společenském.

Pokud úroky tyto nejsou uhrazeny, není to zisku, a ztráta společností se jim rozanotuje anebo utraťuje.

Článek 107.

Ku konci každého roku živnostenského vyloti se do inventáře a bilance zisk anebo ztráta roku toho a vypočte se každému společníkovi podíl v tom.

Zisk každého společníka připíše se k podílů jeho ve jmění společenském, ztráta pak se od něho odpíše.

Článek 108.

Základem společníka, nepřivál-li k tomu ostatní společníci, není dovoleno, vklad svého anebo podílů svého ve jmění společenském uzavřevati.

Niměně může i bez takového přivolení, a podílů svého ve jmění společenském úroky se rok poštěti minaly, a pokud by to společností na právoce ujmu nebylo, peníze se po to samu vybrati, kterých podílů jeho v zisku se poštěti minaly rok nepřevládje.

Článek 109.

Zisk anebo ztráta, se jestliže se jim úmířna a to mezi společníky nastala, rozděliti se podle hlav.

Část třetí.

O právním postavení společnosti k osobám jiným.

Článek 110.

První úmístnost veřejné společnosti obchodní v poměru k osobám třetím nastane tou dobou, když se zřízení společností té zapíše do register obchodních, anebo společnost i jen jednání a práce své začne.

Odmazení takové, aby společnost a podobně teprv dohou, nežli dohou nápis, počítá svůj vztah, naproti osobám jiným právního účinku nemá.

Článek 111.

Obchodní společnost může pod firmou svou práv nabyvatí a ústavní podnikání, práva vlastnického a jiných práv věcných na pozemcích nabyvatí, před soudem žalovat a žalována býti.

Různým soudem jejím jest ten soud, v jehož okrese sídlo své má.

Článek 112.

Společníci ze všech ústavní společenských práv jsou společně i nerozdělně a veškerým svým jměním.

Ústava opačná naproti osobám jiným právního účinku nemá.

Článek 113.

Kdokoli do účastenství již společnosti obchodní přistoupí, rovněž ostatním společníkům práv jest ze všech ústavní, v níž společnost před přistoupením jeho byla vešla, ať již firma proměněna nápisem vztah má k ní.

Ústava opačná naproti osobám jiným právního účinku nemá.

Článek 114.

Každý společník, jest má právo zastupovati společnost, má také moc, věcné práce a práva jedním jménem společností předae hrati, jmenovitě také náležeti společností posazky na jiné převéřiti a uzavřevati.

Jedním právním, jestli společník k zastupování společnosti oprávněný jménem jejím předae vztah, společnost nabude práv a podnikání povinností; na tom nic nezáleží, zda jedním výslovně jménem společností bylo uzavřeno, anebo zda s okolností vypovídalo, že podle vůle smluvníků pro společnost uzavřeno býti málo.

Článek 115.

Společnost jedním právním některého společníka svého nepodléhá povinnosti, jestliže tento a mocí, společnost zastupovati, výlučně (§l. 86., čis. 4), aneb moc jeho, společnost zastupovati, zrušena jest (§l. 87.), pokud, co se dotýká vyřučení anebo zrušení toho, vyplývají z jiných výminky, pod kterýmiž dle článku 44. co do poměru právního účastenství naproti osobám jiným nastává.

Článek 116.

Odmazení vztahu moci společnickovy, společnost zastupovati naproti osobám jiným právní účinnosti nemá; jmenovitě není dovoleno takové odmazení, aby se zastupování vztahovalo jen k jistým jedním aneb k jedním jistého spůsobu, anebo aby místo málo jen v jistých okolnostech anebo po jistý čas, nebo v jednotlivých místech.

Článek 117.

Před soudem plně zastupována jest společnost od každého společníka, který z moci, společnost zastupovati, vykažen nemá.

K dočiní občaslé a jiných věcí společností svědeckých postavi, když se obává dojí jednání ze společnické k zastupování oprávněných.

Článek 118.

Udělení, jakož také určení prokury stano se s účinností právní naproť osobám jiným, skrze některého ze společníků k zastupování společnosti oprávněných.

Článek 119.

Souhlasem věřitelů některého společníka uznají práva, aby dali sami splacení anebo ujistění, táknoucí se k věcem, pohlediváním anebo právům, ješto ke jichu společenskému náležejí, anebo k nějakému v nich podílu. Exekuci anebo obstarávkú mohou vésti jen na to, čeho společník sám z úrokův a podílu svého pohledivostí právo má, a co mu při konečném rozdělu připadne. Totéž platí i o věcech.

Článek 120.

Ustanovení předešlého článku vztahuje se též k věřitelům soukromým, k jejichu prospěchu na majetnosti společníkův mezi sebou anebo z jiného důvodu právněho náležejí hypotéka anebo právo zástavní. Hypotéka anebo zástavní právo jejich nevztahuje se k věcem, pohlediváním a právům, ješto ke jichu společenskému náležejí, anebo k nějakému v nich podílu, nýbrž jediná k tomu, co v poslední přípravě předešlého článku naznačeno jest.

Práva nicméně, která na vaučených do jichu společenského od některého společníka věcech již tehda pořížena byla, když se vaučení to stalo, poleženými tato ustanoveními ustanou neřekati.

Článek 121.

Kompenzace mezi pohlediváním společností a soukromým pohlediváním čistěta společenského naproť každému jednotlivému společníkovi, pokudkoli společnost trvá, ani celkom ani částečně místa nemá; po rozvázání společnosti dovoleno jest, ješto a pokud pohledivostí společností při konečném rozdělu některému společníkovi se příkáže.

Článek 122.

Upředil-by společnost v konkursu, vypíati se věřitelé její vztáhě o sobě ze jichu společenského, ze soukromě pak majetnosti společníkův zaplacení pohledivostí mohou, jen co se dotýče sčedku; zákonem zenským zvláštne vyhrančeno, ustanoviti, sčed a pokud soukromým věřitelům společníkův příkáží právo řízení, aby majetnost jejich soukromá od jiného jichu se oddělila.

Část čtvrtá.

O uražení společnosti a vystupování společníků z ní.

Článek 123.

Společnost se rozvazuje:

1. prohlášením konkursu na společnost;
2. úmrtím některého ze společníkův, si ješto s úmlouvou neustanovuje, aby společnost s dědici zemřelého dále trvala.

3. prohlášením konkursu na majetnost některého ze společníků, anebo stane-li se některý ze společníků právně neschopným k samostatnému spravování majetnosti;

4. obecným usnesením;

5. vypršením času, na nějž společnost byla sňazna, ač jestliže ji společníci někdy dále nevedou; v případě takovém pohlídá se od té doby za to, by na neurčitý čas byla znovu sňazna;

6. výpravě od některého společníka danou, jestliže společnost na neurčitý čas byla sňazna.

Společnost na čas života sňazena pohlídá státi se společností na neurčitou dobu sňazna.

Článek 134.

Chce-li společník některý společnosti na neurčitou dobu sňazené výpověď dát, potřebí jest, aby ta, ač jestli nic jiného sňazeno nebylo, učinil šest měsíců před vypršením živnostenského roku společnosti.

Článek 135.

Abyspolečnost rozvázána byla před vypršením času, na který byla sňazna, anebo byla-li společnost na neurčitou dobu sňazna, aby rozvázána byla bez výpovědi napřed dané, třeba některý společník třeba, když jsou k tomu vážné důvody.

Jestli spor o to, zda se důvody takové připustiti mají, tehdy posoudí toto záleženo na úmíni soudcové.

Rozvázání společnosti jmenovitě vyřčeno býti má:

1. stane-li se okolnostmi vnějšími neschopným, aby společnost stála svého doba;
2. jestli některý společník v jednatelství anebo v kláděni účel obmyslil se chová;
3. jestli společník některý některých svých podstatných povinností vyplniti zanedbá;
4. jestli společník některý řámy svých majetností společenské k určitým výjm soukromým dá užívá;
5. jestli se společník některý trvalou nemocí anebo s jiných příčin neschopným stane, aby spravoval záležitosti jednání s právo společenské.

Článek 136.

Jestliže si věřitel soukromý některého společníka, výkonem bez prospěchu zúčastní na soukromou jeho majetnost, vynále zúčastní na pohledávání nějaké, které případně společníkovi tomu, ač se právě společnost rozvázá, tehdy má právo, ač již společnost sňazena na čas určitý nebo neurčitý, aby, dás napřed výpověď, k vůli vyplacení svého zálež na rozvázání společnosti.

Výpověď aspoň šest měsíců před vypršením živnostenského roku společnosti dáti má.

Článek 137.

Jestliže společníci před rozvázáním společnosti na tom státi, aby, neohledně k vystoupení jednoho nebo několika společníků, společnost mezi ostatními dále

trvala, tehdy se společnost stane jen v příčině těch, ježto vystoupili; sic jest se všemi jejími posavadními právy a závazky dále trvati bude.

Článek 128.

Lze-li se rozvážení společnosti lidem a příčin, v osobě některého společníka zvláštních (čl. 125.) tehdy máto toho vylouco býti máto, aby společník ten byl vyloučen, ač jestliže to všickni ostatní společníci navrhnou.

Článek 129.

Rozvážení společnosti, nastane-li se následkem konkursu na společnost prohlášeného, do register obchodních zápisů třeba.

Zapadá toto státi se má i tehdy, když se společnost stane vypřešená čim, za kterých byla zřízena.

Jako rozvážení společnosti, tak potřebí také do register obchodních zápisů vystoupení anebo vyloučení některého společníka ze společnosti.

Společník obchodní má těch, ježto se dotýká, k opovězení věcí těchto a povinností důvodu teny pořádkovými připravovati.

Rozvážení společnosti aneb vystoupením anebo vyloučením a ní některého společníka lze se naproti jiným osobám jen potud brániti, pokud, třeba ke škodu takového, vyplývají jsou výnosy, pod kterýmižle die článku 25. v příčině pomítnutí firmy anebo proměny majetkové jejich nastává účinnost proti osobám jiným.

Článek 130.

Jestliže společník některý vystoupil anebo se vyloučil, vezme se konání a řízení společnosti na základě toho stavu ještě předce, ve kterémž se společnost nacházela tehdy, když společník vystoupil anebo mu žaloba na vyloučení dána byla.

V pozdějších jednáních, převěch a závazcích společník vystoupilý anebo vyloučený jen potud podíl má, pokud jsou příčinu následkem toho, co se před dohou onou již bylo stalo.

Společník vystoupilý anebo vyloučený musí v to svoliti, aby býliti práce a jednání takových spisůchom byly zkoncovány, jako společníkům, kteří ve společnosti účastnou, za neprospěšnější se urdí.

Nicméně má právo, jestliže není možná díve úplaty konání řízení ukončiti, pohledovati, aby mu ku konci každého rokuvivnostenského dány byly počty a práci a jednání mezi tím vyřizovaných, jakož i také aby samy počty toho jsou připadající byly vyplaceny, též máto ku konci každého roka živnostenského ládati za výkazy, v jakém stavu jsou býliti ještě práce a řízení.

Článek 131.

Společník vystoupilý anebo vyloučený musí v to svoliti, aby mu podíl jeho ve jmění společenském vyříditi byl samou osobou, hodnotu podílu toho představitelci; i nemá žádného práva k poměruému podílu v jednom každém pohledování, ačoli a jiných kusech jmění společenského.

Článek 132.

Jestliže soukromý věřitel některého společenstva ulije práva, ježto mu dle článku 126. přísluší, tehdy ostatní společníci, když se jednokolně a to usnesením, může rozvinuti společnosti přede vztí mohou konatý rozčet a vydání podílů dlužníkově podle toho, co ustanoveno v předcházejích článcích; dlužník pak pokládá se za tak, jakoby ze společnosti byl vyloučen.

Část pátá.

O likvidaci společností.

Článek 133.

Po rozvinuti společnosti mimo případ konkurzu vykonají likvidaci, pokud jednokolným usnesením společníků anebo smlouvou společenskou na jednotlivé společníky anebo na jiné osoby vložena není, všichni pozůstatní společníci anebo jejich nástupcové jakožto likvidatoři. Pakli některý ze společníků zemře, mají si nástupcové v právu jeho zříditi společného nástupce.

K návrhu jednoho společenstva může z různých důvodů soudce ustanoviti likvidátory. Soudce v případě takového může za likvidátory zříditi anebo za takové díli i takové osoby, ježto ke společnosti nesúdíjí.

Článek 134.

Odvětní likvidatoři stane se jednokolným usnesením všech společníků; může se též k návrhu jednoho společenstva a důvodů různých předevzati shru soudce.

Článek 135.

Likvidatoři mají od společenstva a soudce občotného k vůli zápisu do register obchodních opovězení býti; mají podpis svůj osobní před soudem obchodním napsati, anebo jej v spisbě věrou opatřené podati.

Jestliže některý likvidátor vystoupí anebo plnomocenství jeho pozastí, má se to rovněž k vůli zápisu do register obchodních opověditi.

Společníci buďet k vyplnění předpisů těchto z povinnosti úřadu tresty pohrdkovými přepovězíti.

Ustanovením likvidátorů, ježto i vystoupením některého likvidátora anebo pozastavením plnomocenství jeho naproti osobám jiným, jen pokud brání se jim, pokud, kladu k případnostem těmto, vyplňány jsou výměnky, pod kterýmiž dle článku 28. a 43. v příčině proměny majetkové firmy anebo pozastavení prokury nastívá účinnost naproti osobám jiným.

Článek 136.

Jest-li likvidátorů několik, tehdy jednání k likvidaci ukoliti a účinnost právním jedním se spolká přede bráti mohou, až nebylo-li výslovně určeno, že každý o sobě jednatí může.

Článek 137.

Likvidátoři mají býti řízení ku konci přivesti, ústavům společnosti, která se rozšla, dostati, pohledování její schůzí a jiných společenských spisů; před soudem i mimo soud mají společnost zastupovati; i mohou se ni narovnáni činiti a v kompromisy vcházeti. Aby práce a jednání neokopaně přišly k ukončení, mohou likvidátoři i nové práce a jednání podnikati.

Všci nevolitých, nepřivolaných k tomu vačkoli společníci, nemohou likvidátoři jinak na jiné přivést, nežli veřejnou listinou.

Článek 138.

Obmancování jednotlivých práv likvidátorův (čl. 137.) naproti osobám jazyk nemá právního účinku.

Článek 139.

Podle svéj mají likvidátoři takovým způsobem řízení, že k firmě posuďte, nyní se firma likvidací uzavřena, jedni své přijíjí.

Článek 140.

Likvidátoři, i když soudem zřízeny jsou, mají naproti společníkům v jednotlivosti postupati býti řízení, jako od těchto jednotlivě byla dána.

Článek 141.

Penze, kterých během likvidace potřeba, rozdělí se proramem mezi společníky. K zaplacení dluhů společenských, jako by poslední teprv dospěly k splacení, jakož i také k zaplacení toho, čeho mají jednotliví společníci při konečném rozvodu pohledovati, podléhá buď tolik peněz, kolik potřebí.

Článek 142.

Likvidátoři mají spůsobiti konečný rozčet mezi společníky.

Rozpřelo, jako by o rozčet vačky, rozhodnutí státi soudci.

Článek 143.

Jestliže některý společník do společnosti vnesl věci, jako se staly jejími vlastními, tehdy věci ty při konečném rozvodu jsou napří nepřipadnou, nýbrž usadí se na se jinými společenskými to, než byly podle ústavů přejaty.

Pakli casy takto určené není, usadí se na podle té casy, kterou věci ty našly v době, když byly vloženy.

Článek 144.

Až se společnost rozšla, ustanou si do ukončení likvidace v přímě právních ústavů posuďte společníkův mezi sebou, jakož i společností naproti osobám jazyk, předpisové druhé a třetí části v platnosti, pokud z ustanovení této části páte a z podstaty likvidace nic jiného nevyhází.

Soud, k němuž společnost toho času, když se rozšla, přisluhuje, nástane příslušným i pro společnost rozšlou, pokud se likvidace ku konci nepřivede.

Spisy společnosti svědčící dodávky buďte s účinkem převzetím některému z likvidátorův.

Článek 145.

Po skončené likvidaci odvrátají se knihy a spisy společnosti, které se rozšla, ku schválení některému z bývalých společníkův anebo někomu jinému. Tento společník anebo někdo jiný, nastane-li se o to úmluva po dobrém, ustanoven buďte od soudu obchodního.

Společníci a jejich v právu nástupci potřebí právo, do těchto knih a papírův nahlédati a jich užívati.

Část šestá.

— Kdy promlčením pamínou žaloby proti společníkům.

Článek 146.

Žaloba proti některému společníkovi z nárokův na společnost promkne se za pět let po uzavření společnosti, nebo po vystoupení aneb po vyloučení toho společníka ze společnosti, až jestliže podlé povahy pohledávky nenastoupí dle zákona kratší lhůta promlčení.

Promlčení počne se tím dnem, kteréhož se zapíše do register obchodních, že společnost se rozšla, nebo že společník vystoupil aneb byl vyloučen ze společnosti.

Dospěje-li pohledávka ku placení teprv po uzavření tohoto přiběhů, počne se promlčení od té chvíle, kdy pohledávka k placení dospěla.

Článek 147.

Jest-li ještě nějaké jmění společenské nerozděleno, tehdy se proti většici příslušným promlčením krátiti nelze, pokud zaplacení svého pohledivá jediné ze společenského jmění.

Článek 148.

Promlčení ve prospěch společníka vystoupivého aneb vyloučeného nepřerušuje se jednáním převzetím, kterých se proti společnosti dále trvají, anebo proti některému jinému společníkovi přede vznikem.

Promlčení ve prospěch společníka, kterýž ku společnosti v čas uzavření jeho náleží, nepřerušuje se jednáním převzetím proti některému jinému společníkovi, ale jednáním převzetím proti likvidátorům se přerušuje.

Článek 149.

Promlčení jde přede i také proti nezletilcům a osobám, ježto pod poručnictvím jsou, jakož i proti osobám právnickým, kterým podlé zákona přiběhají práva nezletilců, anž se depositu navrčení ku předseděmu způsobe, ale s vyloučením regrese naproti poručníkům a správám.

Rozdíli druhý.

O společnosti komanditní.

Část první.

Co jest společnost komanditní vůbec.

Článek 150.

Společnost komanditní jest, když se v řízení obchodní, pod společnou firmou provozovaná, jeden neb několik společníků jediné vřady majetkovějně účastní (komanditisté), kdežto při jednom neb několika společníků jejich účastenství touto měrou omezeno není (společníci osobně ručení).

Jest-li několik společníkův osobně ručících, takdy společnost v příčině jejich zároveň jest společností veřejnou.

Abý smlouva společenská byla písemná, k tomu zapotřebí není, aby byla opisa.

Článek 151.

Způsobí se společnost komanditní, nález na všechny společníky, aby to a toho soudu obchodního, v jehož okrese společnost sídlo své má, na příčinou zapísal do register obchodních opověděl.

Opověď tato obsahovati má:

1. jméno, příjmení, stav a bydliště každého společníka osobně ručícího;
2. jméno, příjmení, stav a bydliště každého komanditisty, připomenouti, že jest komanditista;
3. firmu společnosti a místo, kde sídlo své má;
4. sumu vřady majetkovéj, její každý komanditista vnesl.

Opověď třeba aby všickni společníci osobně před soudem obchodním podepsali, anebo ve spíšebě vřou opatřené podali; též se má die celého zápisu do register obchodních zapísal. Při prohlášení společnosti komanditní ve veřejných novinách (č. 13.) pomine se jméno, stav a bydliště komanditistů jakž i také to, mohli jsúti do společnosti vstúti.

Článek 152.

U každého soudu obchodního, v jehož okrese společnost komanditní má sdělitelný závod, budě závod takový pro zapísal do register obchodních opověděl.

Opověď obsahovati má vše to, co ve článku 151, čísle 1-4 namááno, i má býti ode všech společníkův osobně ručících před soudem obchodním podepsána anebo ve spíšebě vřou opatřené podána.

Článek 153.

Osobně ručící společníci, kteří společnost zastupavší mají, povlni jsou, aby firmu spíše s podpisem jména svého osobně před tím soudem obchodním, v jehož okrese společnost sídlo své má, a před každým soudem obchodním, v jehož okrese se odělitelný její závod nachází, napísal anebo firmu s podpisem ve spíšebě vřou opatřené podal.

Článek 154.

Soud obchodní má společně osobně radit k vyplnění předpisů, jista v přílohách 151., 152. a 153. obsažený jsou, z povinnosti úřadu trezý pořádkovými předpisy.

Článek 155.

Jestliže se firma společnosti komanditní již zřízené přemění, neboť sídlo společnosti se již místo přeneslo, tehdy všichni společníci povinni jsou, oznámit to úřadu ve čl. 151. spíšež k tomu konci, aby se to zapíše do register obchodních. Soud obchodní má společně osobně radit k vyplnění seřazení tohoto z povinnosti úřadu trezý pořádkovými předpisy.

Co se dotýče prohlášení, která stala v příloze komanditních předpisů, daného ve článku 151.

Účinek naproti osobám jiným spravuje se tím, co ustanoveno v článku 72.

Článek 156.

Jestliže se k společnosti komanditní již zřízené nový komanditista přidá, tehdy to všichni společníci k vůli zapísat do register obchodních a k vůli prohlášení podle článku 151. opověditi mají.

Článek 157.

První postavení společníků mezi sebou naproti se řídí smlouvou společenskou. Pokud smlouva takový není, mají všichni ustanovení o postavení právních veřejných společníků mezi sebou i vše přibíhat, ale v těch odchylkách, které vycházejí z následujících článků (158. až 163.).

Článek 158.

Jednatelství společností ustává nebo zastává společník nebo společníci osobně radit.

Žádný komanditista ani osoba jemu ani není povinen, aby jednatelství zastával. Jestliže odpoví proti tomu pokládá, aby nějaké jednání v jednatelství nakonec přede vnitř bylo skrze společníky osobně radit (čl. 99. až 102.).

Článek 159.

Žádný komanditista, nezvolil-li toho druhí společníci, nemůže v oběru provozování od společnosti obchodu se vzít nebo se dít sít něho přede tout, ani v jiné stejnorodé společnosti obchodní se veřejný společník účastniti máti.

Článek 160.

Každý komanditista má právo, žádat, aby mu roční bilance v přepise byla dána, a zaslédáje do knih a spisů zkušebních, zkrát správně jest.

Nemůže v článku 105. dále práva společníka veřejného komanditistovi nepřidávati.

Nicméně může soud obchodní k návrhu komanditisty, jsou-li vůči k tomu úředově, každého času naříditi, aby vydána byla bilance nebo jiné vyšetření spolu s předloženin knih a spisů.

Článek 161.

Ustanovení, ježto dříve jsou ve čl. 106. až 108. o úrovních vkladů, o ročním vyplácování úroku nebo stráty a o právu, úroky a úrok vyhlášen, platí též v příčině komanditistů.

Některé má komanditista ve strátě podíl jen až po vzniku vkladu svého zaplaceného nebo nezaplaceného.

I není povinen, aby, vytrav úroky a úrok, k vůli poskytnutí strátám neupřel je uplácení; ale, pokud prvotní jeho vklad strátou stane se jest, obrátí se roční úrok k nahrazení té stráty.

Článek 162.

Jestliže o míře účastnictví v úroku a strátě nic není ustanoveno, tehdy míra ta určena bude měřítkem sousedným s převzatím, třeba-li, úroků.

Článek 163.

V postavení k osobám jiným nastává právní účastnost společností komanditistů tou dobou, když učiní společností u toho soudu obchodního, v jehož okrese sídlo své má, spisovno jest do register obchodních, nebo společnost i jen práce a jednání své počala.

Účastnost, aby společnost napro poskytl nežli dobou zápisu počítat vzniku, naproti osobám jiným právního účinku nemá.

Před společností před zápisem práce a jednání své začala, tehdy každý komanditista osobám jiným ve smlouvě společnosti, až po uzavření všechých, rovněž společnostem osobně radícímu práv jest, až jestliže neoprávně, že osobám těm obmezené jeho ve společnosti účastnictví samo bylo.

Článek 164.

Společnost komanditistů může pod firmou svou práv nabývatí a smlouky podnikati, práva vlastnického a jiných věcných práv za pozemcích nabývatí, též před soudem žalovati a žalovány býti.

Příslušný jí soud řídit jest ten, v jehož okrese sídlo své má.

Článek 165.

Ze smlouky společnosti práv jest komanditista jen vkladem, a pokud by vklad nebyl zaplacen, smloukou má smlouvu.

Vklad komanditisty, pokudkoli společnost trvá, ani celkem ani částečně neupřel zaplacení nebo proplácení býti nemůže.

Úroky mohou až od společnosti zapravovány býti jen pokud, pokud se tím prvotní vklad nestane.

Pokud vklad strátou stane seť zase doplněn není, nemůže komanditista ani úroků ani smlou vytraviti.

I práv jest se smlouky společnosti, jestli a pokud naproti ustanovením těmto do společnosti přijal placení.

Akční není povinen, zapřít splácní úroky a zisk, jelikož na základě bilance bezúspěšně sestavené bezúspěšně přijal.

Článek 166.

Kdekoliv do zřízení již společnosti obchodní přistoupí se komanditista, podlé předložení účtů musí jest se všech závazků, v nichž společnost před přistoupením jeho byla vešla, ať již firma proměnou nájmou vezme díl na, nebo Smlouva společná naproti osobám jiným privátně učiněna není.

Článek 167.

Společnost komanditní skrze společný osobně radí obývá práv. a podniká povinnosti; oni ji zastupují před soudem.

K dodání oběžek a jiných spisů společností svěřilých stáčí, když se stane některému ze společníků, který má právo, ji zastupovati.

Komanditista, který pro společnost obchodní nějaký neb všeo jiného úmluví, zvyklý výslovně, že jedná toliko co prokurista nebo co plnomocník, práv jest se úmluvami takového rovněž společníkovi osobně radícima.

Článek 168.

Ve firmu společností jednoho jediného komanditisty pojato nebati; stane-li se mnohých, práv jest většinám společností rovněž společníkovi veřejnému.

Článek 169.

Ustanovení, daná ve čl. 119., 130., 131. a 132. přechod. mají i při společnosti komanditní.

Článek 170.

Jestliže komanditista zemře, nebo že správcem majetnosti své dle práva se stane neschopný, nemá to za účinek rozvázání společnosti.

Stejně jako ustanovení, ve čl. 123. až 126. pro společnost veřejnou daná, platí též o společnosti komanditní.

Článek 171.

Když se komanditní společnost rozvázá, nebo když komanditista některý a celým svým vřádem nebo s nějakou jeho částí se vystoupěnou vezme, buďž to do registru obchodních zapisna.

Při prohlášení nejmenšje se má komanditista učít se učá, mnohých vřádit.

Co ustanoveno v článku 139., i zde přechod svůj má.

Článek 172.

Čekají při veřejné společnosti o způsob komanditního rozvázání (čl. 130., 131. a 132.), o likvidaci a o proměně žáků proti společníkům ustanoveno, platí též při společnosti komanditní v příslušných vědech společných.

stanou; štěstí, že v této věci se jedná o **část drabů**.

Co jest společnost komanditní na akcie zvlášť.

Článek 178.

Kapitál komanditistů rozděliti lze na akcie anebo na podíly akciové.

Akcie anebo podíly akciové třeba aby svěřily na jméno. I mají dány býti na svou slopek dvanacet spolkových letarů, až jestliže sázkové zemi, hřeby ke zvláštním potřebám místním, mezdí strany nedopostíhají.

Akcie anebo podíly akciové, kterých vědomí na majitele, anebo které na menší nežli sázkou ustanovenou svou dány jsou, jsou neplatné a zničeny. Vydávatel takových akcií nebo podílů akciových držitelům písemně jsou na vlněné štěpy; kromě by vydáním jich spůsobem byla, rukou společnou a nerozdílnou.

Pakdomní tato ustanovení píseň též o proměnách a pravitelních listech.

Článek 179.

Komanditních společností na akcie anebo zřídká jest se schválením státním.

O zřízení a obsahu smlouvy společenské zapsané list soudní nebo notářské listina. K podepsání akcí stačí písemně vyjádření.

Článek 175.

Smlouva společenská, má-li schválení státní, obsahuje v sobě:

1. jméno, příjmení, stav a bydliště každého společnosti osobně ručícího;
2. firmu společnosti a místo, a kde sídlo své má;
3. to, k čemu se společnost zřídila;
4. čas, na který se zřídila, jestliže na určitou dobu obmezen býti má;
5. počet akcií anebo podílů akciových, jaké i suma, na kterouž dány jsou;
6. ustanovení, že se má z počtu komanditistů valnou zřídká jednající rada, skládající se zpočátku z pěti členů;
7. spůsob, kterak se valná hromada komanditistů svolávati má;
8. spůsob, kterak se dějí prohlášení od společnosti vycházející, jaké i veřejné mínění, že kterých tato prohlášení vlnitými býti mají.

Článek 176.

Smlouva společenská a listina schvalovací listina a soudu obchodního, v jehož ústředí společnost sídlo své má, do register obchodních zapsána a u výpisu veřejně oznámena.

Výpis tento obsahuje má:

1. datum smlouvy společenské a listiny schvalovací;
2. jméno, příjmení, stav a bydliště každého společnosti osobně ručícího;

3. firma společnosti a místo, kde sídlo své má;
 4. počet akcí a podíl akcionářů, jakž i suma, na kterou dány jsou;
 5. způsob, kterak společnost vyhlášení učiní od sebe vydává, jakž i veřejně noviny, kterými se vyhlášení činí.

Článek 177.

K operaci se přilicou zapíše do registrů obchodních příjezdí akci:

1. písemné vysvědčení, že volkeré suma jistiny komanditistů jest podpisy zhracena;
2. písemné vysvědčení, že společnost čítrina sumy, kterou každý komanditista podpíše, od něho zaplacen jest;
3. příkaz, že dohledací rada podle toho, jak ustanoví (čl. 175, odst. 2), ve valné hromadě komanditistů vyvolena jest.

Operaci lidí ode všech osobů různých společně před soudem obchodním podpísána anebo ve způsobě věru opatřené podána. Připojeno k operaci spisy obsahují se u soudu obchodního v prvopise aneb v přepise věru opatřené.

Článek 178.

Dokud není společnost komanditistů schválena a zapísána do registrů obchodních, potud společnost komanditistů ta není. Akcie aneb podíl akcionář, jako byly vydány, jsou prázní. Vydání čítrina proti jsou se větší škody, která by vydáním způsobena byla, rukou společnou a nerozdílnou.

Článek 179.

Předpisů, daných ve člacích 152. a 153. i také při společnosti komanditistů na akcie káždě sluší; spověd obchodní má vše to, co pojednáváno v čl. 176, člá. 1. až 5. Součt akcionář má společněky úměrně radci k vyplnění předpisů těchto a povinnosti čítrina tresty pořádkovými přičítati.

Článek 180.

Účíní-li některý společník vklad v něčem jiném, než v historických penězích, anebo vymění-li si k prospěchu svému nějakých věcných výhod, tehdy zastupitel jest, aby se ve valné hromadě komanditistů našlo, že se to, co bylo vložno, má odhadati a skouseti, než se vklad takový má dovoliti, aby v pozdějším valném shromáždění usazením se to schválilo.

Souhlasí dále se většinou komanditistů ve shromáždění přítomných aneb písemnou cestou ustápených; nicméně třeba, aby většina tato společnost všech komanditistů v sobě uzavřela a sama podíl jejich aby dohromady společnost čítrina volkeré jistiny komanditistů. Společník, který vklad učiní anebo zvláštních výhod sobě vymění, při souhlasu tom práz a hlavořachy nemá.

Sankce, která by se proti němu těchto ustanovení stala, práz přičítána nemá.

Článek 181.

Na podily společenské jistiny, které připadají ze vlády společenské osobě ručiční, anebo které jim co zvláštní výhody vymíněny jsou, není dovoleno, akcii vydávati; aniž mohou společníci osobně ručiči, pokud jsou v tomto směru práva přímá ke společnosti, těchto podílů v kapitálech zřizovati.

Článek 182.

Akcie anebo podily akciové nejsou dělitelné.

I zapotřebí jest, aby se zvrátěným naznačením majitele podlé jména, bydlitě a stava do společenské knihy akciové byly zapisány.

Jestliže smlouva společenské jistiny ustanovuje, nemohou bez přivolení ostatních společníků na jiné osoby převedeny býti.

Převodní smlouva se může rubrikou či dokumentem.

Co se dotýče způsobu rubrikou, platí o ní to, co ustanoveno v článcích 11. až 13. obecného německého řádu občanského.

Článek 183.

Jestliže se vlastnické právo k akciím převede na někoho jiného, buďli to, předtím akcii a příkaz převodu, u společnosti opověseno, a do knihy akciové zaznamenáno.

V poměru ke společnosti pokládají se za vlastníky akcií jen ti, kdo jakožto vlastníci ve knize akciové zapisáni jsou.

Zároveň legitimní je společnost opověsna, ale nikoliv povinná.

Článek 184.

Pokud se sama, na ní akcie dává jest, úplně neuplatí, pokud prvotní podpisovatel povinen bude, spraviti společností zodpovědně; společnost je z též věci tohoto propuštěná rovněž.

Článek 185.

Na osobě ručiči společnické mluví, aby dohledací rada a komanditisté nejdříve v prvních šestí měsících každého roku živnostenského předložili bilanci za minulý rok živnostenský.

Článek 186.

Práva, jako komanditistům naproti společníkům osobně ručičím příslušejí podle smlouvy společenské anebo podle ustanovení předtím části, co se dotýče jednání, nakládání v bilanci a skouzení j, určování, jak se má sáň rozdělit, rozvazování anebo vyprovázání společnosti a práva, týkají se vykažení některého společníka osobně ručičím, vykonávají se od veškerých komanditistů ve valném shromáždění.

Na čem valné shromáždění se usnese, určí dohledací rada ve skutek, až jestli ve smlouvě společenské nějak jistiny ustanoveno není.

Článek 187.

Valné shromáždění komanditistů uzavřejí ocelkové ruční společnosti anebo dohlédací rady, pokud i podle smlouvy společenské i jiné k tomu anoby oprávněny nejsou.

Článek 188.

Valné shromáždění komanditistů kromě případů, ve smlouvě společenské výslovně určených, uzavírá buď, kdykoli se toho ve prospěchu společnosti patřeba stáhne.

Valného shromáždění uzavírá třeba i tehda, když jeden komanditista anoby takový počet komanditistů, jehod neb jejich škola předstírají donatim velkové jistoty komanditistů, v podání od něho nebo nich podepsaného, samostatně účel a důvody, se to lidé neb řídají. Pokud ve smlouvě společenské práva, se uzavírá valného shromáždění lidé, vísáno jest se úřzení vůleho neb menšeho podle velkové jistoty, tehdy při tom státně.

Článek 189.

Uzávěry valného shromáždění určeným ve smlouvě společenské způsobem učiněny státi.

Kdykol se valné shromáždění uzavírá, pokudně uznání třeba, k jakému se to úřadu dáje. O věcech, a nichž rokování takovým způsobem uznáno nebylo, uznání státi nelze; z toho však vyňato jest uznání o učiněném ve valné hromadě návrhu, aby mimořádná valná hromada byla uzavřena.

Návrhy státi a rokování bez uznání dovoleno jest, anž by to napřed uznáno bylo.

Článek 190.

Podle ve smlouvě společenské nic jiného ustanoveno není, děj se uznání valného shromáždění komanditistů prostou vůleho lidé, a každé škole majitel svému propůjčuje jedného lidu.

Článek 191.

Dohlédací rady nelze vytvořit se delší dobu, než papev se rok, pokudj se pět let.

Valba, kteráby se se delší dobu stala, právního účinku nemá.

Článek 192.

Členové první dohlédací rady nelze odně se vykonávání jich škola povolit jinak, než uznáním valné hromady komanditistů, se prvního roku divoensského vyříděním.

Podl by odněna díve, anoby jiným nežl vyříděním tato způsobem povolena byla, ustanovení takové právního účinku nemá.

Článek 193.

Dohlédací rada příkřelí má k vedení společenských prací ve všech odvětvích správy společenské; i má se o tom, jak zmladitostí společenské postupuj,

převěřování, do knih a papírů společnosti každý nakládat a star pokladnice společenské vyřizovati.

Na ni nálež, aby úhy roční, bilance a návrhy a účteny mála zkoušela a o tom každého roku valném shromáždění správa dává.

Článek 194.

Dobředání rada má moc, věsti pro proti společnostem osobně radícím, a má bý. se valné shromáždění zasedla.

Každý komanditista má právo, na své útraty jako prostředník či intervenient do rozpry vstoupiti,

Jde-li o vlastní odpovědnost dobředací rady, tehdy tato bez komanditistů valného shromáždění, ano i proti usolení jejím, na radici osobně společensky každého věsti mála.

Článek 195.

Komanditisté, jestliže sami ze spolku svých ve společném prospěchu proti společnostem osobně radícím vystoupiti chtějí anebo proti členům dobředací rady rozpry nějakou věstí mají, zastupování býrají skrze plomocníky, ve valném shromáždění vyvolání.

Kdyby a jakéhokoliv důvodu ústati plomocníky valnou ve valném shromáždění přeházeno bylo, mála soud obchodní k návrhu ustanoviti plomocníky býti.

Každý komanditista má právo, na své útraty jako prostředník do rozpry vstoupiti.

Článek 196.

Společnost skrze společníky osobně radící každý práv a bře se se povinností; oni jí před soudem zastupují.

K dodání obchodů a jiných spíš společností soudních soud, dodá-li se to některému ze společníků k zastupování jí oprávněných.

Ustanovení článku 167. v příčině komanditisty, jest se společnost obchodů neb se jiného smlouvá, při společnosti komanditistů na obce platnosti nemá.

Článek 197.

Všecky komanditistům, pokudkoli společnost trvá, nespět splaceny býti mohou.

Úroků většé míry komanditistům ani vymáhavati ani vypláceti nesou; musí se mála rozhodeno býti jen to, co se podlé roční bilance, anebo, bylo-li ve smlouvě společenské uspořádání smlouva jiným ustanoveno, po uzavření jiným této shledá se čitý přehybek.

Komanditisté první jsou ze zvráskiv společnosti, jestliže a pokud nespět ustanovením útraty platit nějakých od společností přijali; nicméně nejsou povinni, dividendy bezústně vybrány nespět spláceti.

Článek 198.

Na každé změně smlouvy společenské, má-li býti převa, upočetiti jest, aby notičem neb soudem byla sepsána a sčítám schválením opatřena.

... Smlouvy měšiční a listiny schvalovací týkají způsobem, jako smlouvy převzatí, do register obchodních zápisů a veřejně oznámiti třeba (čl. 176., 179.).

... Smlouva měšiční nemá přisvojen účinku dotud, pokud zápisné není do register obchodních a toho soudu obchodního, v jehož okrese společnost sídlo své má.

Článek 199.

... Aby některý společník osobně ručil následkem obchodní smlouvy (čl. 123., člán 4.) znal za vystoupenou, pokud společnost trvá, dovoleno není.

Úmluva taková rovná se rozvážení společnosti; nepožádá jest, aby k ní přivážlo valné shromáždění komanditistů.

Článek 200.

... Zamře-li některý komanditista, anebo upadne-li v konkurs, anebo stane-li se ke správě majetnosti své dle práva nezachopným, nemá to za následek rozvážení společnosti. Článek 126. v příčině soukromých věřitelův komanditistových platnosti nemá. Nic jinak platí čl. 123. až 125. i také o společnosti komanditní na akcie.

Článek 201.

Rozvážení společnosti, až nastane-li se následkem konkursu na společnost komanditní, zápisné buď do register obchodních.

Zápisné toto státi se má i tehda, když společnost vyhlášená jest, na kterouž byla smlouvena, konec vezme.

Článek 202.

Po rozvážení společnosti komanditní na akcie, státi se kromě oznámení konkursu, není dovoleno, jakžli není společníky dělení díve, než po projiti jednoho roku, požít se od toho dno, kterýchž rozvážení společnosti té do register obchodních zápisné jest.

Věřitelé, kteří z obchodních knih společností jsou stěžejní anebo jinak známi, zvláštní vyzvání vypraviti státi, aby se přihlásili; patř to učiněti opomíjena, buď to, toho mají pohledivati, uloženo u soudu.

Těchž učiniti třeba v příčině nedobřeplých pozůstalníkův a sporných pohledivati, až jestliže se dělení jakžli společenského nedědíti až do vyřízení jejich nebo se věřitelům přiměřeně jistota nezjedná.

Článek 203.

Čistotné splacení listiny komanditistů máti míti máti jediné následkem takové proměny smlouvy společenské, jestli od státi byla schválena.

Óplacení tako vykonati nelze, lež jestliže týkají ustanovení, která za pravidlo jsou při dělení jakžli společenského, když společnost se rozvážá. (čl. 201., 202.)

Článek 204.

Členové dohlédací rady rovně společníkům osobně ručícím společnou a rozdílnou rukou zavázati jsou k uhrazení toho, co bylo zapláceno, jestliže s vědomím a bez ochabry jejich

1. výkazy komanditistům byly uzavřeny, anebo

2. byly-li vyplaceny úroky nebo dividendy, ježto ze účtu na akcie připadajícího vlasti nejsou, anebo

3. stalo-li se rozdělení majetnosti společenské anebo byla-li tím jiný komanditista společnosti, nikterak ustanovení načetla (čl. 302, 303).

Článek 305.

Likvidaci, jinak-li smlouva společenská neustanovuje, vykonati máčí na všechny společnosti osobně ručící a na jednu nebo několik osob, ježto od vlného obřadu likvidace komanditistů byly k tomu vyvoleny.

Článek 306.

Zákony znanými se ustanoví, že komanditní společnosti na akcie vůbec, anebo společnosti takové jiného druhu zřizovati se mohou bez schválení státního. V případě tom ustanovení v této části obsažená jen pokud přechod mají, pokud se nedotýkají státního schválení při zřizování anebo změně smlouvy společenské; nicméně nepoznáti jest, aby smlouva společenská završila v sobě vyhlášení ve čl. 175. ustanovení, ježto by jinak do register obchodních, jak ve čl. 175. předepsáno, zapísána býti nemohla.

Rozdíli druhý.

O společnosti akciové.

Článek první.

Obecná hlavní pravidla.

Článek 207.

Společnosti obchodní stane se společnostmi akciovými, když se všichni společníci takto vkladý svůji dílceři, za záruky společností osobně ručící.

Jinak společenská rozděli se na akcie anebo též na podíly akciové.

Akcie anebo podíly akciové nejsou dělitelné.

Svědčíti mohou na majitele nebo na jména.

Článek 208.

Společnosti na akcie nebo zřizovati jinak, leč se schválením státním.

O účtění a obsahu smlouvy společenské (statutu) třeba aby soudní nebo notářská listina byla sepsána.

K podepsání akcie stačí písemně vyjádření.

Článek 209.

Smlouva společenská, aby schválení došlo, jmenovitě ustanoviti má:

1. firmu a sídlo společnosti;

2. předmět podnikání;

3. čas podnikání, jestliže na určitou dobu omezen býti má;

4. míru jistiny základní a jednotlivých akcií anebo podílů akciových;

5. povaha akcií, zvlášt na majitele anebo na jména dány býti mají, takžé počet jich jednoho i druhého způsobu, ať byl-li určen, jakol i to, zvlášt se dopouští je přeměňovati;

6. pravidla, podle kterých se má bilance sestavovati a sázk vypočítávati i vypláceti, jakol i způsob, kterak se ukoučeni bilance přede běže;

7. způsob, jak se představenstvo stahuje a sestavuje, a formy při legálním člásku jeho i úředníkův společnosti;

8. způsob, kterak se uzavírá akcionářův děje;

9. výminky hlasovacího práva akcionářův a forma, ve kterých se práva to vykonávé;

10. vše, o kterých se úmolení státi zasláha práva při většinou hlasů těch akcionářů, kteří se k uzavírá mají dají, slyšet kře jediné větě většinou hlasů anebo podle jejich potřeb úmolení činiti lze;

11. způsob, kterak se děje všecké vyhlášení od společnosti vycházející, jakol i noviny volaje, v kterých se člásk má.

Člásek 210.

Smlouvy společenské i listiny schvalovací buďčí a toho soudu obchodních; v jakol okrese společnost sídlo své má, do register obchodních zapisny a u výpisu veřejně vyhlášený.

Výpis obsahovatí má:

1. datum smlouvy společenské a listiny schvalovací;

2. formu a sídlo společnosti;

3. přednásk a čas podniknutí;

4. míru jejíny akciev i jednotlivých akcií anebo podílů akcionářův;

5. povahu jejich, zvlášt dány jsou na majitele anebo na jména;

6. způsob, kterak se děje vyhlášení, od společnosti vycházející, jakol i volaje noviny, v kterých se to má člásk.

Fakti ve smlouvě společenské určena jest forma nějaká, kterak představenstvo pronášeti vše své na jevo dává a na společnost podpisuje, tehdy i toto ustanovení buď vyhlášeno.

Člásek 211.

Doklad společnosti schválení nedáje a do register obchodních zapisny není, člásk jí co takové není.

Jestliže se dříve, než schválení dojde a výpis do register obchodních zaslá, jménem společnosti jedá, tehdy osoby jedající a toho právy jsou rukou společnou a nerozdílnou.

Člásek 212.

U každého soudu obchodního, v jakol okrese se odštěpý zřetel společnosti akcionářův má, má se to na příčinou zápisu do register obchodních zapsáti.

Opověď obsahovati má vše to, co přivečeno ve čl. 210; aditorem 2. a 3. Soud obchodní má činy představenstva k vyplnění předpisů těchto a povinnosti úřední trusty pořádkovými přičerovati.

Článek 213.

Společnost akciová co taková samostatně má práva a povinnosti své; nabývá mále práva vlastnického a jiných věcných práv na pozemcích; mále před soudem žalovati i žalována býti.

Předsudný její soud řídící jest ten, v jehož okrese sídlo své má.

Článek 214.

Ku každému usazení veřejného zřizování, které se týče dalšího vedení společnosti nebo úkony nějaké v ustanoveních smlouvy společenské, má-li platné býti, upotřebí jest notářského nebo soudního svědčení, pokudli sátrního schválení.

Usazení takové i listina schvalovací buďte rovněž jako první smlouva do register obchodních zapsány a u výřahu veřejně oznámeny (čl. 210., 212.).

Usazení potud první účinnosti nemá, dokud u toho soudu obchodního, v jehož okrese společnost sídlo své má, do register obchodních zapsáno není.

Článek 215.

Předměta podnikání společenského usazením většinou kladí provedení volné, led by to ve smlouvě společenské výslovně doplněno bylo.

Totéž platí o tom případě, kdyby společnost, převédoar jmění své a své dluhy na jinou společnost akciovou a přejmouar se to akcie od této, rozvíšena býti mála.

Část druhá.

O právech a povinnostech akcionářův.

Článek 216.

Každý akcionář má poměrný podíl ve jmění společenském.

Samy společně naspět ládai nemále a, pokudkol společnost trvá, táknosti se mále jediné k částem akcie, pokud tento podíl smlouvy společenské určen jest k tomu, aby se ob akcionář rozdělil.

Článek 217.

Úrok určitý mály akcionářům vymáhavati má vypláceti dovolesně není; mezi ně mále rozdělena býti jediné to, co se podle roční bilance, a jestliže ve smlouvě společenské nastřídání zvláštné jistiny určena byla, po určice jistiny této shledá se častý přebytek.

Nimodně možou se za dobu ve smlouvě společenské udána, jisto připrava podnikání at do počátku úplného provedení výsledků, akcionářům úraky určité mály vymáhavati.

Článek 218.

Akcionáři v úředně přípustnosti zveřejní seznam, aby úroky a dividendy bezodkladně přijaté vrátili.

Článek 219.

Žádný akcionář povinen není, k úředním společnostem a k vyplacení úroků jejich vůči poskytnout poměhi, nežli tím, kterým podle statut za akcii placeno bylo má.

Článek 220.

Akcionář, nepřítel v právu čas zmanakce své, a práva povinen jest spláti úroky z prodlení.

Ve smlouvě společenské, neohledě k ustanovením, ježto místo mají, určeny byly mohou pokuty připravené již konvencionální pro ten případ, kdyby se ve splacení pozpuzené sumy akciové nebo některé její části obmeškání stalo; též ustanovili lze, aby obmeškání akcionářů ve prospěch společnosti poskytl převzatých a podepsání akcie a toho, co z částí spláti.

Článek 221.

Není-li ve smlouvě společenské úředně upraveno, která ke vyplacení vyřizují se má, stanoví se to týž způsobem, kterým společnost podle smlouvy společenské vůči všeliké prohlášením čini (čl. 209., člá. 11.).

Nikdož žádný akcionář práva svého za zlovens prohlášen býti nemůže, jestliž se vyřizují k placení upod líkání v určených k tomu veřejných listech (čl. 209., člá. 11.), nepochyby upadl býti nechtě před končím lhátem, ke vyplacení pokládkou, oznámeno nebylo. Pakli akcie svědčí na jačím, a bez přivolení ostatních akcionářů na jiného převedeny býti nemohou, tehdy se vyřizují tato, místo všeliké do veřejných listů, svědčícími vyhoděniami jednotlivým akcionářům oznámiti mohou.

Článek 222.

Jest-li akcie nebo podily akciové vydány na majetku, něčto provedel listů státi:

1. Dokud se celý jmenovitá suma akcii nezaplatí, nemohou býti vydávány; tak-
táž dovoleno není, na to, co bylo úředně spláceno, vydávati proměny nebo
zájmi listy, ježto by svědčily na majetku.

2. Podepsatel akcie bez výminky zavázán jest, štyřicet procent jmenovitě
sumy akciové spláti; zůstatku tohoto nemůže se ani provedením práva svého na
někoho jiného zprostiti, ani od společností zprostit býti; bylo-li podepsatel akcie,
pro obmeškání splacení, práva svého z podepsání prohlášen za zlovens (čl. 220.),
zůstane nicméně povinen, štyřicet procent jmenovitě sumy akciové spláti.

3. Ve smlouvě společenské ustanovili lze, že dovoleno jest a s jakým opo-
třením dovoleno jest, aby podepsatel, spláti štyřicet procent, zprostit býti m-
vážku k dalšimu splacení, a že v případě zprostití takového za to, co spláti, vy-
dávati se mohou proměny nebo zájmi listy, svědčící na majetku.

Článek 223.

Svědčí-li akcie na jména, tehdy i při přechod mají ustanovení, která při komanditní společnosti na akcie o zaplacení akcií do společenské knihy akciové a o převídání jich na jiné osoby (čl. 182, 183).

Pokud sama akcie dokonale splacena není, upouští se akcionář, převede práva své na někoho jiného, sňavka k zaplacení nedoplátka jen tehda, když společnost na místo něho přijme toho, kdo práva toho nabyl, a jeho se sňavka propasí.

I v takovémto případě vystoupilý akcionář se po míru nedoplátka svého jakž ruk, ode dne vystoupení svého počítaje, podporně práv zůstane ze všechnách sňavků, které by společnost se potom byla podělila.

Článek 224.

Práva, jako v záležitostech společnosti příslušejí akcionářům, jmenovitě co se dotýče jednání, zhlédání v bilanci i sčítání jí a určování, jak se má rozdělit zisk, vykonávají se ode všech akcionářů ve valném shromáždění.

Každé akcie poskytuje majiteli jedného hlasu, ač jestliže sňavou společenská něco jiného ustanovuje.

Článek 225.

Dohlédací rada, jestliže jak sňavena jest, dohlédati má k vedení společenských záležitostí ve všech odvětvích správy; i má se o tom, jak záležitosti společenské postupují, převáděvati, do knih a papírů společnosti kdykoli zhlédati a stav pokladnice společenské vyšetřovati.

Na ní náleží, aby šly roční, bilance a sčítky, jak se má zisk rozdělit, sčítala a o tom každého roku valnému shromáždění akcionářův správu dávala.

Ona má valné shromáždění sčítvati, kdykoliv toho ve prospěch společnosti vyhledívá.

Článek 226.

Jde-li o vedení nějaké rozpravy proti členům představenstva anebo dohlédací rady, tehdy má i při přechod to, co ustanoveno o společnostech komanditních na akcie (čl. 194., 195.)

Část třetí.

Jaké práva a jaké povinnosti má představenstvo.

Článek 227.

Každá společnost akciová má mít představenstvo (čl. 309., díla 7.), kteréž je před soudem i mimo soud zastupuje.

Představenstvo skládá se máže a jedného nebo z několika členů; členové tito mohou býti plnoletí nebo nezplacení, akcionáři nebo kdol jin.

Zřízení jich každou dobou jest odvolatelné, bez újry toho, co kdo má náhrady ze směr pohledovati.

Článek 228.

Členové představenstva, kteří každé doby jsou, buďto, jak náleže se stíhá, bez odhládky ze příčinou zápisu do register obchodních spisování, k sporům připojena buď legitimace.

Členové ti mají podpis svůj před obchodním soudem napsati, anebo napsati v způsobě věrou opatření podobá.

Obchodní soud má šlony představenstva k vyplnění předpisů těchto z povinností úhledu tresty pořádkovými přidělovati.

Článek 229.

Představenstvo má pronášeti vůle své způsobem anketou společenskou určeným na jevo dítati a se společnost podpisovati. Pakli o tom nic určeno není, třeba aby všickni členové představenstva podpisovali.

Podpisování děje se tím způsobem, že podpisující k firmě společností anebo k pojmenování představenstva podpisy své připojí.

Článek 230.

Společnost jednáním právními od představenstva jménem jejím představenými nabývá práv i jednání povinností; na tom nic změněti, udáti jednání to vyloučiti jménem společností anebo bylo, anebo udáti a okolností vysvětliti, že podle vůle anketníků pro společnost uzavřeno býti málo.

Článek 231.

Představenstvo napsati společností zavázáno jest, aby šetrilo občanství, jeliže ve smyslu společenské anebo umocnění valného shromáždění ustanoveno jest o tom, jak rozsáhlou moc má, společnost zastupovati.

Ale naproti jiným osobám takové občanství mezi představenstva, společnost zastupovati, téžné právní účinnosti nemá. To platí jasně v tom případě, když zastupování jen k jiným jedním anebo spisování jednání se vztahovati, anebo jen v jistých okolnostech anebo na určitý čas anebo v jednotlivých místech platné býti málo, anebo když by se k jednotlivým jedním pořádkovými přivolení valného shromáždění, správní rady, dohledací rady anebo jiného orgánu akcionářů.

Článek 232.

Právní jménem společností vykonávati příkazy představenstva.

Článek 233.

Každé změny členův představenstva pod trestem pořádkovým spisování třeba, aby byly zapisna do register obchodních.

Proti osobám jiným brániti se lze změnou takovou jest potud pokud v příkazy její vyplněny jsou výnosky, ve čl. 46. smyslu poznání firmy vyřčené.

Článek 234.

I také jiním přímocným nebo úředním společností přikázati lze, aby práce s jednání její provozovali, jakož i společnost v příčině jednání tohoto zastupovali. V případě tom spravuje se moc jejích přímocností, jestli jim bylo udělena; jest-li jaká s tom pochybnost, vztahuje se ke všemohoucí jednání právnické, jež vykonávali zvlášť takových obyčejně s sebou přinášejí.

Článek 235.

K dodání oběžek a jiných spisů společností svěřilých státi, jestliže se dodají některému členu představenstva, kterýž moc má, podpisovati anebo spolek podpisovati, anebo takovému úředníku společnosti, kterýž má právo ji před soudem zastupovati.

Článek 236.

Valné shromáždění akcionářů seřizovati přísluší představenstvu, ať jestliže podle smlouvy společenské i také jiné osoby k tomu mají právo.

Článek 237.

Valné shromáždění akcionářů kromě případů, ve smlouvě společenské výslovně určených, seřizati státi, kdykoli se toho ve prospěchu společnosti potřebu shledá.

Valného shromáždění seřizati třeba i tehda, když jeden akcionář anebo takový počet akcionářů, jejich nebo jejich akcie spolu vzaty představují desetinou základního kapitálu, ve spise od něho anebo od nich předepsaném, oznámí své ústí a důvody, za to žádají. Pakli ve smlouvě společenské právo, usazování valného shromáždění žádají, vzniklo jest na číselní většiny nebo menšiny podle v základním jistě, tehdy při tom státi.

Článek 238.

Seřizování valného shromáždění státi se tak, jak ve smlouvě společenské ustanoveno.

Kdykoli se valné shromáždění seřizuje, pokládá oznámení třeba, k jakému se to účelu děje. O věcech, o nichž rokování takovýto spůsobem oznámeno nebylo, oznámení činiti nelze; s toho však výjato jest oznámení o udělení ve valné hromadě návrhu, aby mimořádné valné hromada byla seřizána.

Návrhy čísti a bez oznámení rokovati lze, než by to napřed oznámeno bylo.

Článek 239.

Na představenstvo náleží, pečovati o to, aby zvlášť knihy společenské vedeny byly. I povinné jest, aby akcionářům napřímo v prvých šestí měsících každého roku divotinského předložila bilance ze minulý rok divotinský.

K vyvezení představenstva při každém ústí volce státi osoby, které ježykoli spůsobem jednání jsou ústavu.

Zákon tento nevztahuje se k osobám, kterýchž přísluší dohled k jednání.

Článek 240.

Jestliže se s poslední bilancí shledá, že se základní jistina s pokrvením zmenšila, tehdy má představenstvo bez odkladu valné shromáždění seřizovati a tomuto ježek i příslušnému ústavu spůsobem vědomost o tom čísti.

Správa úřední má v případě takovém do knih společenských nahlédnouti a podle toho, jak okolnosti státní, soudní, aby společnost se rozšla.

Pokud se ukáže, že jiná společenská nastala již k úpravě úřední, tehdy náleží se představenstvo, aby s touto správou dalo souhlas, by prohlášen byl konkurs.

Článek 241.

Členové představenstva nejsou s právních jednání, jako jednání společností představenstvem, naproti osobám jiným se závazky společnosti osobně povinnými.

Členové představenstva, kteří mimo svou úlohu svého, anebo proti předpisům tohoto zákona svého závazky společenské jednání, jsou osobně s rukou společnou i nerozdílnou převéřeni ze škody, jedná-li tím věděl. To zejména platí tehdy, když proti ustanovením ve čl. 217. zákona, akcionářům vyplývají dividendy svého dílu, anebo když něco vyplácejí ještě v době, kdy již nejsou členy společnosti, že společnost není splaschena k placení.

Článek 242.

Řešení se společností rozchází.

Článek 243.

Společnost akcionářů se rozchází:

1. vypršením času, ve zákoně společenské ustanovení;
2. uspořádání akcionářů, od nastání nebo zánatu společnosti;
3. uspořádání úřadu správního, když se jiná státní o polovici státní (článek 242);
4. prohlášením konkursu.

Rozchází-li se společnost z jiných důvodů svého odejme-li se jí schválení státní podle práva v jednotlivých státních platného, tehdy to, co v této části ustanovené, tak též přechod má.

Článek 244.

Jak má společnost se rozchází, se ustanoví se to se příčinou prohlášení konkursu, má to představený pod pokutou podobnou hned oznámiti, aby se to upalo do obchodních register; také potřebí jest, aby se po úřadu rozdílou dobu určující k tomu veřejně novinami (čl. 238, článek 11) oznámeno bylo.

Oznámením tímto zároveň vyzývá úřední věstník, aby se s společností přibírá.

Článek 244.

Likvidací vykoná představenstvo, se jestliže závazky společenskou anebo uspořádání akcionářů se jiné osoby valitens není.

Ustanovení, která při veřejné společnosti obchodní o spovědní a právním povinnosti likvidátorů dříve jsou, i zde přechod mají, s tím opatřením, že opovří k vůli nápsu do register obchodních úřední má představenstvo.

Zákoník likvidace kážína dlehn jest advoletálné.

Článek 245.

Jakžá srazená spolčnosť akciová rozdělí se po spravění dlehn jejích mezi akcionáře podle poměru akcií jejich.

Rozdělení rozdělení se státi dříve než po roce, od toho dne počítaje, kterého se oznámění v ústředních k tomu listech veřejných (§. 243.) po úřadě stálo.

Co se dotýče rozdělení, jest z každé obchodní jest srozuměního jasně známi, a v případě nepřítomných jest ústřední a sporných jednáních předložiti návrh na ustanovení dlehn v případě komanditní spolčnosti na akcie (§lánek 302., odstavce 2. a 3.).

Členové představenstva a likvidátoři, kteří by proti předpisům těchto jednání, jsou osobně a spolčnou i zvrážděnou rukou zavázáni, odpovědi to, co bylo zapláceno.

Článek 246.

Každý obchodní rozdělení spolčností kážína dlehn na bezpečném, od soudu obchodního k tomu určeném místě, aby tam po šest let byly uchovány.

Článek 247.

Základ spolčnosť akciová rozdělí se rozdělení spojením s jinou spolčností akciovou (§. 215.) jinak, než se schválením státním.

Při takovém rozdělení spolčností následujících ustanovení dotčení dlehn:

1. jakžá spolčností, která se má rozdělit, buďli potud oddělně spravována, dokud se vřídilím jejím rozloženo vyplaceni anebo jistoty;
2. soud, který postavě spolčností přisluhujím byl, ústředně přisluhujím potud, potud oddělně správa potud; správa však vede druhé spolčností;
3. představenstva této druhé spolčností jest spolčností vřídilím se provedení oddělně správy osobně a rukou spolčnou i zvrážděnou;
4. že spolčnosť se rozdělí, buďli z přílohy zapsáni do register obchodních pod trestem pokutujím oznámeny;
5. veřejně vyřídilím veřejně rozdělení spolčností (§. 243.) může se spomínati anebo k postýje dlehn oddělně. Jestli však obou spolčností spojiti dějvolano jest takpe v té době, vačkere dovoleno jest jakžá spolčností rozdělit mezi akcionáře rozdělení (§. 245.).

Článek 248.

Částečné oplaceni základního kapitálu akcionářům státi se může jediné ustanovením valného shromáždění; ustanovení toto, má-li platně býti, má zapotřebí schválení státního.

Oplaceni státi se může jediné tak, že se při tom dělí týchž ustanovením, která jsou pravidlem při dělení jakžá spolčnostského, když se spolčností rozdělí.

Členové představenstva, jestli by proti tomuto předpisu jednali, přívi jsou vřídilím spolčností osobně a rukou spolčnou i zvrážděnou.

Část pátá.

Ustanovení závěrečná.

Článek 249.

Základní zenským zástava vyhrazena, ustanoví, že akciové společnosti veřejné nebo společnosti jednotlivých společníků akciové jsou mohou bez schválení zástavy. I v takovém případě však ustanovení rozdílu (části) zákona přechod musí, kromě pokud:

1. ke zřízení společnosti akciové (čl. 208., 210., 211.),
 2. k usmolením valného shromáždění (čl. 214.),
 3. k rozpuštění společnosti akciové sjednocením s jinou společností akciovou (čl. 247.),
 4. k částečnému splacení základu jistoty akciových (čl. 248.)
- schválení zástavy a zapnutí jeho do registru obchodních podniků), a
5. a správa, že se základní jistina o polovici součtu, jaká i a náklady, jak pak vydáno být má od zástavy správného (čl. 240., 242., část 3.)
- jedná; akciové společnosti jest, aby usmolení společnosti, uzavřel v době vyhlášení ve čl. 209. ustanovení, jako by se vše předepsané ve čl. 210. uplň do registru obchodních podniků zenských.

Mimo to zástava základní zenským veřejné vyhrazena, ustanoví, že při zvláštních případech společnosti akciové nebo ve zvláštních případech uzavrou společností se schválení zástavy:

1. ustanovení ve čl. 228. výnosu splacení dílčité procenti jmenovité sumy akciové součtu být může až do pěti a dvacet procent sumy této, a
2. ustanovení ve čl. 239. láže k předložení bilance až na dvěma zástavy po první roku dvacetiletého trvání být může.

Kniha třetí.

O tiché společnosti a o spočívání k jednotlivým záchytitostem obchodním se společný zást.

Rozdíl první.

§ Tiché společnosti.

Článek 250.

Tiché společnosti jest, když se zástava v provozování něčí firmosti obchodní zástavy trávěním jistina, není podíl v zástava i zástava.

Aby uzavřena platná byla, k tomu potřebná, aby byla správná, musí jítých formálních k tomu společnosti jest.

Článek 251.

Majetek živnosti obchodní provozuje obchody pod svou firmou.

Firmy, které by poněkud společností obchodní zmanžovali, neměly majetek živnosti takové pro účastenství těchto společností pod trestem pokutových příkazů.

Článek 252.

Majetek živnosti obchodní stane se vlastníkem vkladu, je-li lichý společník učinil. Tichý společník povinen není, aby vklad svůj nad svou ve smlouvě určenou vykládal, anebo vkladu vlastníku státněho doplňoval.

Článek 253.

Tichý společník má právo, žádat, aby mu roční bilance v předpisu byla předána a zhlédána do knih a papírů státních, udalí správně jest.

Soud obchodní k návrhu lichého společníka, jsou-li vklad k tomu důvodové, každého času učinil může, aby vydatu byla bilance anebo jiné zveřejnění spolu s předložením knih a papírů.

Článek 254.

Jestliže o nejvyšší míře, po kterou se lichý společník vkladu a stráž držitel, je není uzavřeno, tehdy může se udělat bude ustanoven soudovým a příslušným úřadem, anebo.

Článek 255.

Koncem každého roku živnostenského se sisk a stráž vypočte a lichému společníkovi připadající sisk vyplácí.

Tichý společník účastní se ve stráž jen po svou placeného anebo nadřadilého vkladu svého. I není povinen, aby sisk přijatý a příčiny podobných stráž napříti spíchal; ale, pokud prvotní jeho vklad stráž státně jest, obrací se roční sisk k zaplacení té stráž.

Zákon, jehož by lichý společník nevykládal, zrovnopňuje se vklad jeho, ač jestliže něco jiného není uzavřeno.

Článek 256.

Z obchodů v živnosti obchodní provozovaných majetek živnosti té napříti osobám jiným sám práv nabývá a báte na se povinnosti.

Článek 257.

Jedno lichého společníka nebude vstoupit ve firmu majetka živnosti obchodní; stane-li se to nicméně, práv bude lichý společník vřídícím společností osobně a rukou společnou i nerozdílenou.

Článek 258.

Jestliže majetek obchodní živnosti upadne v konkurs, tehdy lichý společník právo má, vklad svůj, pokud sama připadajícího má podíl ve stráž převzít, jako věřitel konkursní pohledovat.

Pakli vklad není usproven, povinen jest účhý společník, je-li se po zemu, kto-
rél k zhrzení podílu jeho ve zřítě uspořebé, do podstaty konkurzní naplatit.

Článek 259.

Kdyby v průběhu jedného roku před oznámením konkurzu na jačím majet-
níku živnosti obchodní následkem úmluvy nastala s účhým společníkem svazek
společenský byl rozvázán, mohl konkurzní věřitel žádat, aby účhý společník
vklad, jehož mu byl splacen, do podstaty konkurzní navrtil, což však nemá býti
na újmu právu jeho, aby jako věřitel konkurzní průchod sjednal pohledivání, vý-
rál by mu ze svazku společenského přičítatel v době, kde svazek společenský
byl rozvázán.

Totéž platí tehda, když by účhému společníkovi v průběhu výzvěného čláku
vklad byl splacen, třeba by svazek společenský nebyl rozvázán.

Podobným způsobem nastane, když majetník živnosti obchodní v průběhu
výzvěného čláku účhému společníkovi podíl jeho ve zřítě zřítě uceli nebo čá-
stečně přiměl, slevou takové ve prospěch věřitelů konkurzních nepřistupí.

Ustanovení článku tohoto málo rozumí, jestliže účhý společník dokáže, že
konkurz přitlu má v okolnostech, jeho se udály, když svazek společenský byl
je rozvázán, aneb vklad splacen srovně přiměl.

Článek 260.

Zdeh s jakou živnou nějaký právní úlozek nastane, kdyžby strana účhého spo-
lečníka anebo s volí jeho prohlášenó bylo, že účhí společnost ta jest, poznamená
stať podle obzvojových pravidel přívěch.

Článek 261.

Účhí společnost se rozvazuje:

1. aneb-li majetník živnosti obchodní, se není-li úmlouva ustanovena, aby
společnost s účhým společníkem dále trvala;

2. stane-li se majetník živnosti obchodní přírodně nezachopeným k samostatnému
zprávnímu majetnosti;

3. oznámí-li se konkurs na jačím majetníku obchodní živnosti anebo účhého
společníka;

4. stane-li se obzpojně o to usnesení;

5. vypovědí čis, na kterém v účhém společenství byli vešci, se jestliže je nějaký
dále nevedou; v případě takovém pokládá se od té doby to, jakoby úmlouva ne-
navrtilá čis byla učiněna;

6. dá-li některý z obou stran vypovědí, když úmlouva ne navrtilá čis učině-
ná jest.

Úmlouva na čis živnosti učiněná pokládá stať tak, jako by byla učiněna na
navrtilý čis.

Úmlouvy na navrtilý čis učiněné, nebýlo-li nic jiného vjednáno, vypovědí
stať aspoň šest měsíců před prázdním rokem živnostenským.

101. Jestliže se někdo přiklíčí, může se říci, aby lichá společnost před výpisem čim, na který byla učiněna, anebo ještě nějakou udělanou na nezářný čim, bez předání dané výpisem se rozvíšila. Jestliže spor o to, stali se přiklíčí, takové přiklíčení mají, tehdy považují toho zájmu na vlastní odpovědi.

Článek 262.

102. Ustanovení ve čl. 126. dané platí též ve prospěch souhlasných věřitelů lichého spolčenika.

Článek 263.

103. Umře-li lichý spolčeník, anebo stane-li se ke správovali jedni svého převážného souhlasem, nemá to za následek rozvíšení liché spolčenosti.

Článek 264.

104. Když se lichá společnost rozvíšila, mluví se majetníka živnosti obchodní, aby se s lichým spolčeníkem rozvedl a pohledával jako v peněžích správi.

Článek 265.

105. Majetník živnosti obchodní ostará líčivost proti a jednání, jako v čim rozvíšeni ještě nebyla skončena.

Hodil druhý.

106. O spolčení k jednotlivým pracem s jednotlivými obchodními se společný účet.

Článek 266.

107. Ku spolčení k jednomu nebo několikaletému jednotlivému jednání obchodnímu se společný účet není zapotřebí, aby přemáh bylo zájmu, než jenom formálnostem podáno jest.

Článek 267.

108. Není-li nějak jasně určeno, v čimní účastníci povinni jsou, aby rovnou měrou ke společnému podnikání přispívali.

Článek 268.

109. Není-li a podle účastníků v zájmu a strážie udělané, tehdy se se vkladů platí úsky, záj pak anebo strážie rozdílejí se podle háje.

Článek 269.

110. Z jednání, kteréž některý spolčeník s někým jiným uzavřel, jen on sám nepřítí zastáti jednoho anebo prív a podniká povinnosti.

111. Jedná-li účastník některý zároveň s příkmem a jedním ostatním účastníkem anebo jedná-li více účastníci se společně anebo krát společně přímocně, tehdy každý účastník nepřítí osobám jiným společně a nerazně spravuje i přívinnosti jest.

Článek 270.

112. Když se společně jednání skončí, mluví se toho účastníka, který je býval, aby ostatním účastníkům, přídala doklady, počít výpis. Líčivost ostará on.

Kniha čtvrtá.**O jednotlivých obchodních.****Řešení první.****O jednotlivých obchodních věcech.****Článek první.**

Co jsou jednotlivé obchodní.

Článek 271.

Jednotliví či sdělnosti obchodní jsou:

1. když kdo koupí nebo prodá spíše nebo společně si zboží nebo jiné věci movité, včetně papíry, akcie nebo jiné k obchodu určené včetně papíry, tím úmyslně, aby je zase dále prodal; na tom ale není podmínkou, zda zboží nebo jiné věci movité v přepravě svého spíše nebo, bylo právě správně nebo špatně, dále prodávati se mají;
2. když přejme kdo na se dočasně věci nebo spíše, jenž před dlemt-č. byl uzavřen, která podnikatel k účelu tomu sjednal;
3. když přejme kdo na se sjednal se právní;
4. když kdo přejme na se přepravování zboží (tovaru) nebo prostředků po moři a přejme na tož.

Článek 272.

Dále jsou jednotlivé obchodní tato řízení, provozují-li se za živnostenským:

1. když kdo vezme na se správu nebo správu věci movité po právu se provozuje-li se živnost podnikatelského díla, nebo řemesla;
2. jednotlivé a práce bankovní a penzijní;
3. jednotlivé a práce konštruktivní (čl. 360.), spedici a posazník, jakož i ústav, ježto k přepravování zboží jsou určeny;
4. správnostovní a uzavření obchodu pro jiné osoby; v tom však nejsou nejsem úřadu jednotlivých obchodních dohod;
5. jednotlivé nakladatelské, jakož i jiné jednotlivé obchodu s knihami a věcmi uměleckými; dále jednotlivé a práce knihatelské, pokud provozování jejich není posaznické.

Namítnutí tato jednotlivé a práce jsou řízení obchodní i tehdy, když se koupí jednotlivé věci, ale od kupce, an živnost svou obchodní, obyčejným dětem k jejímu jednotlivému sdělnosti, provozuje.

Článek 273.

Všechny jednotlivé jednotlivé a práce kupcovy, která k provozování obchodní jsou živnostní (nebo), se jednotlivé obchodní podnikatelé stávají.

Te jenomité platí o živnostenském podnikání zjednaného k účelu tomu shodí, zjednaných věcí nemovitých a cenných papírů, jakž také o zjednaní všechkých nářadí, lístků a jiných věcí nemovitých, jednání při provozování živnosti přímo se má uložiti anebo spotřebovati.

Podlejt dalších, od řemeslníků předobraných, počítá se ději jen o vykonávání živnosti své řemeslnické, za jednání obchodní pokládá se.

Článek 274.

Smlouvy od kupce učiněné pokládají se, je-li o tom pochybnost, za to se učiněné k provozování živnosti obchodní.

Podlepsané od kupce dlužní úplaty pokládají se za to, jako by v provozování živnosti obchodní byly podlepsány, pokud z nich opak toho nevyplývá.

Článek 275.

Smlouvy o věci nemovité nepokládají se za jednání obchodní, lečto, jakžto je-li zřejmo z obsahu smlouvy.

Článek 276.

Vlastnost anebo plátnost jednání obchodního nevyplývá se tím, že osobě věřící pro úředí anebo stav její, anebo z důvodů police živnostenské anebo jiných podobných ustanávie jest, obchod provozovati nebo jednání smlouvy.

Článek 277.

Př. každém jednání právním, kterém stranou jednoho ze smluvníků jest jedním obchodním, ustanovení této živnosti knihy v příslušné obou stran smluvníků stranou stran přechodí mají, až jestliže ze smyslu těchto ustanovení ne jeví nevyplývá, že vůlejší jich učení jen k tomu s obou smluvníků se vztahují, stranou jednoho to jednání jest jedním obchodním.

Část druhá.

Ustanovení obecná o jednáních obchodních.

Článek 278.

Soudce, an jednání obchodní poznává a vykládá, má vypytovati vůli smluvníků a nemá se vázati na doslovný smysl slova.

Článek 279.

Co se dotýče toho, jaký význam a účinek má konání a opomenutí, přihlížeti má k zvykům a obyčejům, ježto v obchodu platí.

Článek 280.

Jestliže dvě nebo několik osob naproti účelům právním v jednání vstoupí, není stranou jejich jest jedním obchodním, za spolku v ústavně volto, tehdy pokládá se shodí se dlužníky rucou společnou i neručnou, až jestliže smlouvy s věřiteli opak toho ne jeví nevyplývá.

Článek 281.

Při jednáních obchodních, jaká i ve všech případech, kde se z nich může
tamtéž stranou společnosti i nerozdílina rukou akciová, dlužitosti rukou společnosti
i nerozdílina povinnosti společnosti chránit dílnu a přední záliby, jak to má

Totéž píse i rukojmí, jestliže dluh vzdele i jednání obchodního stranou hlavně
ního dlužitka, anebo je-li rukojmí s tím jednáním obchodním.

Článek 282.

Kdo z jednání nespěšného, které jedinec stranou jednáním obchodním jest, je
dávno povinností jest povinnost, na toho učiti, aby měl povinnost povinného
kupce.

Článek 283.

Kdo se nahrazení škody škodou přivo má, dlužník se učiti, aby mu i škod
něná škoda i učí zisk byly zapraveny.

Článek 284.

Pokuta konvenční, an-do sump, některak občanská není; škod, učiti i
víceně dlužníkem tak ze škody.

Dlužník, jest-li o tom pochybnost, nemá práva, aby zapravil pokutu kon-
venční, pokud se zpravidla.

Bylo-li učiněna pokuta konvenční, rozplácuje, jestli o tom pochybnost,
práva, učiti nahrazení škody, jestli by sump jest povinností.

Článek 285.

Zprávek (urka) pokládá se za škup jen tehdy, když to jest učiněno s
vám škody.

Pokl učí učiti učiněno anebo v místě škody není, učiti škodě
navržit anebo vpořadí.

Článek 286.

Pro přiléhavé škrcení, jestovité pro škrcení nad polovici, jednání občanských
ních ve spor není učte.

Článek 287.

Mira ziskovních droků, jestovité též droků z profent, při jednání občanských
ních jest po škod se sta ze rok.

Kdyžto v ziskovních tomto výstavě jest povinnost k přiléhavé škrcení, učiti
by mira jich učte byla, rozumějí se sira droky po škod se sta ze rok.

Článek 288.

Kdo z jednání nespěšného, jestli jeho stranou jest jednáním obchodním, má
dávno povinnost, co k placení dospěje, učiti pro to ode dne, když upozornil,
jednání droků, a jestliže podle práva občanského nemá práva, droky povinnost
učí se škody škody.

Když se podle práva, sump učte se to se upozornil nepovinností.

Článek 288.

Kupci musí sebou přivesti maji, v oboustranných jednáních obchodních, třeba by se umlavení anebo upomenutí nestalo, úrokův pořádkem z každého pohledávání od toho dne, když pohledávání dospělo k placení.

Článek 289.

Kupce, jestli, provozuje živnost obchodní, kupci anebo nekupci jednání občanská anebo služby žená, může z toho, třeba by o to předchozí úmluva nebyla, žádati provise, a jíti o schování, též i skladného podle zásob v místě obyčejných.

Z pájtek, náhodk, výloh a jiných nákladů svých může si, potásem ode dne jich plnění anebo opatření, počítati úroky.

To zejména platí též a komisioňáků a speditora.

Článek 291.

Má-li kupce z jiným kupcem běžný účet (conto corrente), tehdy ten, kterémuž při závěru účtu přibude přebytek nájsky, přivesti, pořádkem z celého sumy přebytku toho, třeba by v tom úroky pojaty byly, úrokyv od toho dne, když se závěru stalo.

Závěru účtu děje se do roka jednou, od není-li od staru něco jiného ustanoveno.

Článek 292.

Při jednáních, obchodních úroky po šestí se sta za rok vymínitny býti mohou; vyšší úroky vymínovati jen potud dovoleno jest, pokud toho náhodně zaslouží dopouštějí.

Př. pájtek, jest kupce k sobě přijímá, a při sluzkách kupcových a obchodních jednání jeho, vymíniti ho i vyšší úroky nechtí po šestí se sta za rok.

Článek 293.

Úroky při jednáních obchodních veškerou sumou svou jistinu převyšovati mohou.

Článek 294.

Byly-li účty umlány, nevylučuje se tím důkaz o tom, že se v nich účel časy anebo podvod.

Článek 295.

Přivodnost druhého úpisu anebo kvitance nezírati na jejího nájsky listy.

Článek 296.

Ten, kdo kvitanci přinese, pokládá se za známosta, aby peníze k sobě přijal, ať jestliže okolnosti působí známe tomu neodporují, by známosti takové bylo připuštěno.

Článek 297.

Návrh, příkaz anebo placemocentri, jestli od kupce v živnosti obchodní vydány byly, úmrtím jeho se nezruší, ať nerychotil-li a vydávati jeho anebo a okolností jiných opatř.

Článek 296.

Při placování k jednání obchodnímu, co se dotýče peněz, není placovníkem, placovníkem a osobou třetí, s kterou placovník jednáme placovníkem, nýbrž se osobou, s kterou, tak ustanovení průchod mají, která ve čl. 52. v příslušné prokázání a placovník obchodních dnů jsou.

Tak platí tak ustanovení v čl. 55., dále v příslušné toho, kdo v jednání nějakého obchodní jako placovník vejde, neodhrát k tomu placování ani osobu, která v obchodní jednání nějakého, placování přechodí.

Článek 299.

Postoupil-li se někomu pohledivání, a obchodního jednání nějakého vzniklo, takový se splácení úplně sumy lidští iu i toho, kdyby sama tato převýšovala sama celý se postoupení splácení.

Článek 300.

Kapoc, který vydáno za něj poskytnutí (signto) naproti tomu, v jehož případech vydáno jest, přijal, tomuto k vypláti jest povinným. Provedení, že se přijímá, která by se placení poskytnutí byla, naproti anebo podepsáno, pakládá se se splácení, věřitel poskytnutí (signto) dává, že se bude pláti.

Článek 301.

Poskytnutí a listy uzavření, jako vydány jsou od kapoc a placení peněz anebo uzavření nějakého množství věcí zastupitelských anebo cenových papírů, musí by v nich povinnost k placení určitého množství byla od nějakého placení vzajemného, rubopisem přivediti ho, ač vznikli-li se řád (ortru).

K placení listiny anebo rubopisu není zapotřebí, aby byl dán důvod povinnosti anebo placení a obdrženo vědět.

Kdo poskytnutí takovou přijal, povinen jest vypláti ji tomu, v jehož případech vydána anebo se náhodou rubopisem přivedena byla.

Článek 302.

Tak lze od komponenty námořských plavců a nákladů listy poručitelů, listy dozorců (listy nákladní, varanty) o zboží anebo jiných věcech mořských, jako vydány jsou od stavu, že schvalování věcí takových státem námořského, pak listy se přijímají listy a přijímání listy (police) námořského přivediti rubopisem, ač vznikli-li se řád.

Článek 303.

Rubopisem přivedena listina, jako v obou předcházejících článcích naznačeno jsou, přináší se věc práva z papíru rubopisem opatřeného na rubopisem (indossatice).

Zavazující úřad může jen takových stran, která se podle listiny káse anebo přímo proti takovému, jaký pakládá se jest, přináší.

Důkaz povinen jest pláti jen tehda, když se mu dodá kvitování listina

Článek 304.

— Zlaté kromě těch, ježto v zákoně k tomu ustanoveny jsou, ještě jiné se též vydávati smíjí, listy zavazovací a jiné listiny s účinkem ve čl. 303. Účinným rukopisem převodit lze, podle zákonů zenských ustanovení dle...

Článek 305.

— O papírech, ježto se řídí svědčí a rukopisem převodeny býti mohou (čl. 304, čl. 304.), platí, co se dotýče formy rukopisu, legitimace majitelovy a zhotovení legitimace této, jakod i také co se dotýče povinnosti držitelovy k vydání, též ustanovení, která ve čl. 11, čl. 13, 36 a 74. obecného řádu ústavného v přílohách zákonů obsažena jsou...

— Americké papíry, ve čl. 302. ustanovených, spravuje se zákony zenskými, jakož v zákoně k tomu ustanoveném...

Článek 306.

— Jestliže zboží nebo jiné věci movité od kupce v jeho obchodu byly převedeny s odkazem, nebo jiné věci movité byly, dříve k jinému vlastnickému právu, třeba by prodávatel vlastním, byly. Vlastnické právo dříve převedené peníze. Všechno dříve převedené právo zastavni nebo jiné právo věcné peníze, nebylo-li nakvátel při prodávání záměra.

— Jestliže zboží nebo jiné věci movité od kupce v jeho obchodu byly zastaveny s odkazem, nebo dříve převedenému právu vlastnickému, právu zastavnímu, nebo jinému věcnému právu věcnému na těch věcech, na kterých zastavené přejemci zastavy nebo jeho nástupci v právu přechodu jednávali.

— Právo držitelu kauce, specifické a povolené zákonem ustanovené sprva jest právu zastavnímu, amlavou nabývána.

— Článek tento platí i tehdy, když byl-li věc ty ukradeny nebo straceny.

Článek 307.

— Co ustanoveno v předcházejícím článku, platí o papírech na majitele vydávaných i tehdy, když nebyly prodávány nebo zastaveny od kupce v jeho obchodu, a když byly ukradeny nebo straceny.

Článek 308.

— Oběma předcházejícími články v záležitostech zenských nicméně se odlišiti, obsahují-li ustanovení držitelu ještě platnější.

Článek 309.

— Formálnosti, kteréž o držení zastavy v právu občanském předepisují jsou, není uplatněti, když se o věci kupce nejednalo s oboustranných jednatel občanských do zastavy dají věci movité, papíry na majitele nebo papíry rukopisem převoditelné.

aby v případě takové vedle prosté účelvy a zastavení poskytl také jest; zák. č. 1503, §. 10, odst. 1

1. aby při všech movitých a při papírech na majetek vědeckých držení převzetím bylo tak na věhlas, jakž se strany sístavy podle ustanovení práva obchodního jednají; zák. č. 1503, §. 10, odst. 1

2. aby při papírech rubričených převodních skutečně odváděn byl papír rubričeným opatřeným.

Článek 310.

Byla-li mezi kupci za pohledivání a oboustranných jednání obchodních věcí, sístava ruční písemně uzavřena, může si věhlas, jak má článek a písemně předložena, že sístavy ihned jednat zaplacení, než by měly před dlužníkem zaplacení bylo. zák. č. 1503, §. 10, odst. 2

Věhlas, předložit potřebné doklady, má a povolání k tomu účelu a obchodního soudu, k němuž přišel, který pak, neslyšet dlužníka a má škodu vřizitavá, může, aby vše zastaveno bylo prodáv, nebo odněkdy číst jich účtů. zák. č. 1503, §. 10, odst. 2

O povolání, jakž také o výkonu prodáv má věhlas dlužníka, pokud možná, ihned upravit; opomně-li má uprava o tom čas, povinen jest náhradit škodu. K výkonu prodáv netěba právní, že uprava byla učiněna. zák. č. 1503, §. 10, odst. 2

Článek 311.

Byla-li mezi kupci za pohledivání a oboustranných jednání obchodních sístava ruční písemně a písemně uzavřena, že si věhlas bez škodu souhlasu se sístavy uplatnit může zaplacení, tehdy věhlas, jestli dlužník prodává, zastaveno vše může dle veřejně prodáv; má může v případě takovém, mají-li zastavené vše cena šarvátu nebo vřiz, a jroum, veřejnosti za běžnou cenou sístav dokodex obchodního, nebo, kde takového není, sístav předložiti k veřejnému licitacím oprávněného je prodáv. O výkonu prodáv má věhlas dlužníka, pokud možná, ihned upravit; opomně-li toho učiní, povinen bude náhradit má škodu. zák. č. 1503, §. 10, odst. 3

Článek 312.

Předcházející tato články nicoho se nemají ve vřizitých převěch, kteréž v přímé sítavě sístav nebo převodě jich má jiného buď sítavem, nebo nářizitím nebo staty sítavem jsou veřejným sítavem sítavem, sítavem veřejným nebo bankám. zák. č. 1503, §. 10, odst. 4

Tak se má předcházející tato články nevřizuje, že se mezi kupci za pohledivání a jednání obchodních věcí, sístavy ruční a písemně písemně uzavřena nebo má jiné převodě mohou, kdy se při tom šití ustanovení, jestli v jednání sítavem o držení sístav nebo má jiné převodě práché mají. zák. č. 1503, §. 10, odst. 4

Článek 313.

Kupec má právo, nářizit pro pohledivání k placení dospěti, jestli má proti jinému kupci a učiněných mezi nimi oboustranných jednání obchodních příslušej, včetně movitě věcí a ceně papírů dlužníkovy, kteréž se s volí tohoto věhlas jednání obchodního jsou a držení dostaly, pokud je má jiné v opřevěžení vřizit zák. č. 1503, §. 10, odst. 5

anebo pokud jinak jasnovitě prostředkem koncesionářů, ležáků nakládacích anebo skladních, ježto s to jest, aby jimi vůdli.

Ale právo tato másta nemá, kdyby udržení věci odporovalo předpisu, od důlníka před odváděním anebo při něm danému, anebo závazku, od věřitelů se se vrátěna, že jistým určitým způsobem a věcmi nakláti smá.

Článek 314.

Naznačené v předcházejícím článku právo udržovací pod udržení tam výjimkami másta má i také pro pohledování, kteri ježto k placení neuspěšili:

1. Ježto byl na jašni důlníkovo zastaven konkurs, anebo důlník také jen placení zastavil;

2. Ježto oznáka na jašni důlníkovo bez účinku byla vykonána anebo na něj pro nevyplnění nějakého závazku placení anebo vězení povoleno bylo.

V případech těchto másta předpis důlníkůr anebo na se vrátě závazku, že jistým určitým způsobem a věcmi nakláti smá, právo udržovacího na závazek nemá, až ježto obstaral, tato pod 1. a 2. naznačené, teprv po odvádění těch věcí anebo po usazení toho závazku se učily anebo vrátěli ve skutečnost vědy.

Článek 315.

Věřitel, kterémuž právo udržovací podle článků 313. anebo 314. přitáhli, povinen jest, aby a vykonání jeho důlníkovi bez odkladu vrátěti dal. I másta právo, ježto má důlník v prvej čas jistým způsobem jistoty neopati, prostředkem ležáky a soudu, k němuž sám přitáhli, naproti důlníkově prodej věci těch navrhnouti; a věřitelu másta seba před jistým věřitel důlníkovějším splacením sjednat. Věřitel právo tato má také naproti důlníkově zase konkursu.

Článek 316.

Práva, ve článcích 313. až 315. věřitelům daná, nemásta, když se strany s to vrátěně usmářily.

Část třetí.

Kterak se činí jednání obchodní.

Článek 317.

Abyste anebora v přitáhě obchoda nějakého učinění byla platná, k tomu, ne třeba másta spíše másta jistých formalitě,

Výminky a pravidla tohoto jen potud másta mají, pokud v zákonáku tomto obstarány jsou.

Článek 318.

O závazku, ježto by se mezi přitáhějším a uzavření nějakého obchoda stal, másta, aby ihned dáno bylo vyjádření, sice jistě navrženěli návrhem svým děleji vrátěně anebora.

Článek 319.

319. Při návrhu, jehle by učiněn byl mezi nepřítomnými, zavázáním bude navrhnovatel až po tu dobu, ve kteréž, když odpověď učiněná a v pravý čas byla odečtena, očekávat může, že dojde. Doba tato počítaje, může se navrhnovatel řídit domněnkou, že návrh jeho v pravý čas došel.

319. Příjde-li odpověď o přijetí, v pravý čas odečtena býti, teprv po této době tehdy smlouva naplňt, když navrhnovatel možlím snáze bez odkladu, hned jak odpověď o přijetí došla, o svém odstoupení správu dal.

Článek 320.

320. Došlo-li se odvolání návrhu nějakého druhu druhé straně dříve nežli návrh, anebo stejnou dobou s ním, tehdy se návrh má pokládati tak, jako by se byl nestal.

Tak i přijetí pokládá státi tak, jako by se bylo nestalo, jestliže odvolání dojde navrhnovatele dříve, než vyjádření o přijetí anebo stejnou dobou s vyjádřením.

Článek 321.

321. Byla-li smlouva, o níž mezi nepřítomnými jednáno, k místu převedena, tehdy se se dobu uzavření pokládá ta doba, ve kteréž se vyjádření o přijetí k vůli odvolání odvádělo.

Článek 322.

322. Přijetí a vyjádření anebo abstrakční prohlášení pokládá se zaímání návrhu spojené s návrhem návrhu.

Článek 323.

323. Je-li kupec, jenž se přikaz nějaký dá, s příkazatelem ve spojení obchodním, anebo nabídl-li se onen tomuto k vyřízení příkazů takových, tehdy povinen jest, aby bez odkladu odpověď dal, nice jinak učinění jeho za přijetí příkazů pokládáno bude.

I tehda, když příkaz nepřijme, povinen jest, aby zhotil anebo jiné věci, které by snad spolu s příkazem byly poskytny, na útraty příkazatele, pokud útraty tyto má stráženy a pokud se to bez újmy jeho státi může, proslím chránil, by škody nevznaly.

Soud obchodní k návrhu jeho nastídl může, aby zhotil to ve veřejném sdělení anebo u někoho jiného potud ukázáno bylo, pokud by vlastník jiného epřístředí možlím.

Část čtvrtá.

Kterak se smlouvy obchodní vyplňují.

Článek 324.

324. Smlouvy obchodní vyplňt se mají za tom místě, kteréž k tomu ve smlouvě jest určeno, anebo podle povahy smlouveného jednání anebo podle úmyslu smlouvavších za místo plnění pokládá se má.

Pokud podmínka těchto není, tehdy určován za tom místě záruček vyplňtí má, kdež v době uzavření měl obchodní svůj závod anebo, kdyby toho nebylo,

bydlité své. Měla-li však nějaká určitá věc odevzdána býti, kteráž se v době uzavření na jiném místě nacházela a vzhledem uzavřela, stává se odevzdání na tomto místě.

Článek 325.

Při placení peněz, kromě vyplacení papírů nabývacím převoditelovým anebo na majitele vydaných, dlužník povinen jest, až pokud se uzavře anebo s povahy jednání obchodního anebo z úmyslu uzavřelého něco jiného zaplatiti, přičemž své úmysl a na svou škodu věřitel na tom místě, kdež tento v době, když pohledivní vznikla, měl obchodní svůj úmysl, anebo když toho není, své bydliště.

Ustanovením tímto nemění se však nárokem ustanovené místo, kde dlužník má platiti (čl. 324.), co se dotýká přibuzného soudu anebo jiných práv.

Článek 326.

Není-li ve uzavřené újedn. kdy závazek vyplniti se má, tehdy kterakoli dobou na vyplnění žádá a závazek vyplniti málo, pokud podle okolností anebo podle obyčejů obchodního něco jiného za právě příjmové nesmělá.

Článek 327.

Jest-li ustanovena doba placení na jaro nebo na podzim anebo na podobný čas, tehdy rozhodne obchodní obyčej toho místa, kde se závazek má vyplniti.

Položeno-li vyplniti na prostředek měsíce, tehdy patnáctý den měsíce toho počítá se za den placení.

Článek 328.

Má-li závazek nějaký po uplynutí jisté určité lhůty po uzavření vyplniti býti, případně doba placení:

1. jest-li lhůta po dnech ustanovena; na poslední den její; při počítání lhůty se den, ve kterýž se uzavření stalo, spolu započítá; pokud lhůta ustanovena po osmi nebo po třinácti dnech, rovná se tři prázdné dny nebo čtrnácti dnů;

2. jest-li lhůta po týžnech, měsících, anebo po době, několika měsících v sobě sevrázející (roce, půlletě, čtvrtletě) ustanovena, na ten den posledního téžto anebo posledního měsíce, kterýž se počítáním svým anebo dnem rovná den, kdy se uzavření stalo; pokud dne toho v posledním měsíci není, případně platí na ten den, kterýž v tomto měsíci jest poslední.

Slova „půl měsíce“ počítají se za rovný době patnácti dnů. Položeno-li lhůta placení po jednom neb několika celých měsících a po půl měsíci, tehdy těch patnácti dní naposledy počítá se.

Podle pravidel svého dotčených počítá se buď lhůta i tehdy, když počátek její ne dnem, kdy se uzavření stalo, nýbrž nějakou jinou dobou neb událostí určenou jest.

Článek 329.

Případě-li doba placení na neděle anebo na občasný svátek, tehdy se neplatí práva dne počítá se den placení.

Článek 330.

Má-li se závazek vypláti v předání určité nějaké věci, třeba jest, aby se to stalo právě, ne-li tato vypráti.

Případe-li poslední této věci den na neděli nebo na obecný svátek, tedy vypláti buď závazek nějakde ve všední den nejbliže předcházející.

Článek 331.

Závazky v časopistech věchno (čl. 329. ač 330.), pokud se dotýkají lávčičeckých listů při jednání burzovním, závazeny jsou lidům burzovním.

Článek 332.

Závazek buď vypláti a vypláti buď přijato nebo dán, kdy vypláti se má stati, v obyčejný čas obchodní.

Článek 333.

Byla-li určena ve smlouvě lhůta k vyplátní závazku nějakého prodloužena, tehdy se počítá nová lhůta, je-li s tím pochybnost, prvním dnem po vyprátní lhůty staré.

Článek 334.

Kdy koli byl ustanoven den prodloužení, buďli podle povahy toho jednání a podle úmyslu smluvníků postupovano, zdali ten den připojen byl ve prospěch jen jednoho a obou smluvníků.

I tehda, když dlužník podle toho má právo, pláti dříve nebo dno, kterého dluh dopje, nemá nicméně práva, nepřivoli-li k tomu věřitel, diskuto sebě poručiti, ač jestliže má úmluva nebo slyšej obchodní mozi k tomu nedaj.

Článek 335.

Není-li ve smlouvě nic zvláštnějšího o povaze a dobraté sborli ustanoveno, tehdy závazný povinen jest, poskytnouti obchodní zboží prostředního druhu a prostřední dobrotu.

Článek 336.

Říca, vaha, říca míracní, druhy mince, časopisť a vaditelnosti, jako v místě, kde smlouva vypláti býti má, v platnosti jsou, je-li s tím pochybnost, ze smlouvy určeno pokládati shod.

Pokl druh mince, ve smlouvě ustanovený, v místě, kde se má pláti, není běžný nebo je-li druh ten trůna činem početím, tehdy se máze to, podle hodnoty v době splatnosti její vypláti měře v šalo senáckém, ač jestliže užitím slova „efektivně“ nebo podobného nějakého přídavku výslovně vymínáno není, aby se vyplácti stalo minci toho druhu, který jest ve smlouvě pojménován.

Rozdíl druhý.

O koupí.

Článek 337.

Nabídnutí k prodeji, kterým se zástupně nachým osobám, jasnově podivámím, cenám, vesměm skladovým, akcím nebo vozů dře, nebo při kterémž se sborli, není nebo nadáví určité neznamenáje, není závazným návrhem ku koupí.

Článek 328.

Podlé ustanovení o koupi daných posuzovatí zboží i taková jednání obchodní, jehož předmět stáčí v dodávkách jistého množství věci nastupujícího za určitou cenu.

Článek 329.

Koupě na obědění nebo na skoušku uzavřena býti s výminkou, ve vůli kupujícího zúčastněna, aby kupující zboží oběděl nebo skoušel a schválil. Výminka tato, je-li pochopitelná o tom, jest odkladní.

Kupující, pokud schválení nedá, ku koupi vázán není. Prodávající vázán býti přestane, jakmile kupující do vypršení uzavřené smlouby v místě obývajícím libovolně schválení svého nedá.

Není-li libovolně uzavřené smlouby v místě obývajícím, málo prodávající po uplynutí přiměřeného období času kupujícího vypraví, aby se prohlásil; i přestane býti vázán, jakmile kupující, byť výzva, ihned se neprohlašuje.

Pakli zboží, na obědění nebo na skoušku prodané, k vůli odkladní smlouby skutečně již jest odevzdáno, takový mízení kupujícího se po vypršení libovolně smlouby po vypršení pohledati zboží ne schválné.

Článek 340.

Koupě dle úkázky (průby) nebo vzoru uzavřena býti bez výminky, ale s tím závazkem prodávajícího, aby zboží bylo podle úkázky nebo vzoru.

Článek 341.

Koupě ke skoušce jest koupě bezvýminková s připojením průby.

Článek 342.

Co se dotýká místa k vyplnění závazků prodávajícího a kupujícího, přechod mají ustanovení ve článku 324. odstavci I. dani.

Zboží odevzdá se, až jestliže s ustanovení sčítka zboží jiného nevyvstá, v tom místě, kde prodávající v čas uzavření měl své své obchodní místo, když toho není, v bydlišti své. Bylo-li však nějaké učení v obvodu, jestli se v čas uzavření s vůli uzavřít v některém jiném místě nacházela, stáčí se odevzdání v tomto místě.

Kupci cenu při odevzdání zapraviti sčítá, až jestli zboží jiného prostředkem jednání obchodního vyvstálo, nebo uzavřeno smlouby obývajícím obchodním určeno není. Stejně však i v případě tohoto přechodu mají ustanovení, dani ve čl. 328.

Článek 343.

Prodávající povinen jest, chováti zboží, pokud kupující s přejmutím jeho neprodává, s pečlivostí pořádného obchodníka.

Pakli kupující s přejmutím zboží prodává, málo je prodávající o zboží kupujícího a na škodu jeho sčítá ve veřejném sčítání smlouby a sčítá jiného. Tedy přivo má, zboží to, například tím pohravně, veřejně diti prodá; též málo, má-li zboží to cenu burzovní smlouby tržní, například tím pohravně, prodej sčítá i se veřejně se běžnou cenou smlouby obchodního smlouby, kde takového není, smlouby úředníka

k veřejné obchodní společnosti. Jestli zboží vyřadí sklad anebo jestli nebezpečnosti a prodávám spojens, není třeba, aby se napřed prodávajícím pokusoval.

O tom, že se prodej vykoná, má prodávající kupujícího, pokud možná, ihned upravit; opomně-li to, povinen jest škoda mu nahraditi.

Článek 341.

Jestli zboží kupujícímu z jiného místa posíláno bývá, a ustanoví-li kupující něčeho o způsobu, jak se mu má poslati, má se za to, že prodávajícímu dášeno, aby s péřivostí příslušného kupce místo kupujícího takové ustanovení učinil, jmenovitě tak, aby učinil usobu, která má přepravení zboží toho obstarati anebo vykonati.

Článek 342.

Jakmile se zboží odevzdá speditořovi anebo provozníkovi anebo jiné osobě, která ku přepravení zboží toho určena, podléhá kupující nebezpečnosti, a kterým by se zboží posílalo. Pakli však kupující dal určitelné nápisé nařízení o způsobu zaslání a prodávající-li se bez písemné příčiny od toho odchýlil, tehdy tento odpovídá ze škody, která by tím vznikla.

Na prodávajícího náleží, aby nebezpečnosti, a kterým by se zboží při zaslání posílalo, tehda podléhal, když podle smlouvy zboží v tom místě, kam se určiti má, došlo; povinen jest, tak že místo toho jemu jest místem příchodu. Z toho, že prodávající na se vzal uplatňovat útrat anebo vyřadit odvolání, samo sebou ještě nejde, že místo, kam se zboží přepravuje, prodávajícímu jest místem příchodu.

Ustanoveními v článku tomto danými nevyhnuje se, aby kupující již od časného nějakého doby nebezpečnosti podléhal, pokud by tato podle práva občanského místo málo.

Článek 343.

Kupující povinen jest, zboží přepraviti, až jestli jest taková, jak smlouva říká, anebo, když určitelně o to ustanoví není, vyhovuje-li tomu, čeho lidé zvykli (čl. 335.).

Zboží má se přepraviti ihned, až není-li něco jiného vyznačeno anebo v místě obvyklém, anebo nepřikládají-li toho okolnosti.

Článek 344.

Jest-li zboží od někde jinde posíláno, náleží mu kupujícího, aby je bez odkladu, jak náhle bylo došeno, pokud to podle řádného běhu obchodního mešat jest, oběditi, a sdělovati by, že nečiní žádnou smlouvu anebo zstoum (čl. 336.), prodávajícímu ihned o tom věděti dáti.

Pakli je učiněno opomně, pokudli se zboží na schváleno, pokud nejde o nedostatky, kterých při neprodleném oběditi podle řádného běhu obchodního poznati lze anebo.

Jestliže se později oběditi nedostatky, tehdy bez odkladu po obědření jich spěšy dáti třeba, sice by zboží i na do řádně nedostatky pakližto bylo na schváleno.

... Pořádné tato ustanovení platí též o prodeji neobchodní nebo zkušební nebo dle úhlavy, pokud jde o takové nedostatky zboží poslaného, kterých při běžném obchodu nebo při běžném zkoušení nebylo lze počítati.

Článek 346.

Jestliže kupující zboží, odněkud jinak poslaného, vytýká vady, posílna jest o to pečovati, aby se tím náhle ochoválo.

Zřídají-li se nedostatky při dodávání zboží nebo posílky, může strana zasle diti se jato postaviti, v jakém spůsobu bylo. Týž spůsobem má prodávající právo, žádati za opravěni takové, jak může při kupující správu té, to zboží pro nedostatky prohlásiti za zrušené.

Zaslou k návrhu účastníků ustanoví soud obchodní nebo, kde soudu takového není, soudce toho místa.

... Zaslou dobří své zájmy podati mají přezněš nebo protokolem.

... Pokud zboží záležá vyříditi a s prodáváním nebezpečnosti spojené, tehdy může kupující, žéže přitom ustanovení v článku 343. časyž, zboží to diti prodati.

Článek 347.

Že zboží nemá té povahy, kterou dle smlouvy mezi záležá mít má, nemůže kupující dovolovati, jestliže taková vada teprv po vyřídění šesti měsíců po tom, co kupujícímu dodáno bylo, se jevo vyjde.

Žálosti proti prodávajícímu pro vady a nedostatky promakují se za šest měsíců po tom, co zboží dodáno bylo kupujícímu.

Obrany posílnou, když se oznámení vad objevených, jak předepsáno v čl. 347., v líhu šesti měsíců po tom, co zboží kupujícímu bylo dodáno, neodložá. Bylo-li oznámení spůsobem tímto učiněno, obrany ve své věci státnou.

V smlouvách zvláštních nebo v obyčejných obchodních, kterýmiž se přednětím některého druhu určuje kratší lhůta, nic se tímto nemění.

... Pokud zrušenost prodávajícího závazku do kratší než šesti měsíců ustanoveno tehdy při tom zůstává.

Článek 348.

Dopustí-li se prodávající podvodu, nemůže užá toho, co ustanoveno v článcích 347. a 349.

Článek 349.

... Pokud státním obyčejem nebo zvláštní úmluvou nic jiného ustanoveno není, nese prodávající ústavy za oděradání, jmenovitě za měření i vážení; kupující ústavy za přejmání.

Článek 350.

... Počítá-li se trhová líh kupní cena podlé váhy zboží nějakého, tehdy váha obilky (váha tíry) odřadlena buďá, sd není-li zvláštní úmluvou nebo obchodním obyčejem v místě oděradání něco jiného ustanoveno. Žáží a jakou mírou váha tíry podlé určité záhy nebo podlé určitého poměru může zrušeného vyřetření zážiti lze, takžá zážá a kolik výřadku ve prospěch kupujícímu počítati zážá, nebo jakžá zážry se

vadné nebo nepoužitelné částky (relakce) pořadováni se může, postupováni mohli podle smlouvy anebo podle obvyklé obchodníke v místě odvedání.

Článek 353.

Jestli ve smlouvě ze cenu kupní ustanovena cena tržní anebo bursovni, tedy tím, je-li jaká pochybnost, rozuměti státi běžnou cenu, která v době a v místě platní anebo v obchodním místě, ježto oznámu jest pravidlem, podle platných a tam učiněni místních úřadů jest, když pak úřadů takového není anebo dokázati se, že je nesprávné, rozuměti státi cenu průměrnou, která porovnáním kupních cen v době a v místě platní učiněných vyjde na jevo.

Článek 354.

Prodává-li kupující cenu kupní zaplatiti a není-li zboží ještě odvedeno, dříve jest prodávajícímu za vůli, choditi žádati, aby smlouva byla vyplácela a jemu náhrada škody pro opožděné vyplnění dává, anebo chce-li místo vyplnění smlouvy zboží to, žežto při tom ustanovení ve čl. 343. daných, za účel kupujícího prodáti a náhradu škody se domáhati, anebo zboží chce od smlouvy pustiti, jakoby se byla nestala.

Článek 355.

Jestli prodávající prodává zboží odvedati, tehdy kupující má za vůli, zboží chce žádati, aby smlouva byla vyplácela a spolu náhrada škody pro opožděné vyplnění dává, anebo chce-li místo vyplnění o náhrada škody pro nevyplnění státi, anebo od smlouvy pustiti, jakoby se byla nestala.

Článek 356.

Chce-li by jeden smluvník dle ustanovení, ježto v prodávajících člincích dána jsou, místo vyplnění smlouvy žádati náhradu škody pro nevyplnění, anebo chce-li by od smlouvy pustiti, tehdy třeba jest, aby to druhému smluvníkovi oznámil a dopřel mu přitom, pokudi práva smlouvy toho dopustiti, příměřeně okolnostem láhky k napravení toho, co promeškáno.

Článek 357.

Jestli ustanoveno, aby zboží úplat v určitém době anebo do určité láhky bylo dodáno, tehdy člincem 356. průchoditi nemá. I kupující i prodávající podle své vůle vykonávají úplat práva, ježto má podle čl. 354. anebo 355. přísluší. Ten však, kdo se tím chce státi, aby smlouva byla vyplácela, oznámu to bez odkladu po vyplnění doby anebo láhky té druhému smluvníkovi; pokudi to opomine, již později nemůže se to učiniti, aby smlouva byla vyplácela.

Jestliže prodávající místo vyplnění za účel smluvníkeho kupujícího chce prodáti, tehdy práva jest, prodávající prodáti, má-li zboží to cenu tržní anebo bursovni, bez odkladu po vyplnění doby anebo určité láhky. Stal-li by se prodávající nepoužitelné, nepoužitelné se za to, že se stal za účel kupujícího. Aby se prodávající napřed pokusilo, nepoužitelné není, nepoužitelné tomu má prodávající i v tomto případě bez odkladu kupujícímu oznámiti, že prodávající jest vykonáno.

Žádati-li kupující místo vyplnění smlouvy, aby mu škoda pro nevyplnění byla odškodněna, tehdy sama náhrada, již prodávající dává, jestli zboží do sebe má cenu

tržní nebo bursovní, sčítá v rozdílu mezi cenou kupní a cenou tržní i bursovní, kterou zboží málo té doby a v tom místě, kde málo býti dodáno, což však nelze na sjez práva kupujícího, táhnoutice ke škodě věží, která málo dokázati.

Článek 358.

V případech, jehle ve čl. 357. dotčený jsou, má každý smluvník právo, dáti prohlášení druhého smluvníka na jeho ústrey veřejnou listinou (protokol) ovoiditi.

Článek 359.

Vyčkáni-li v případech, v čl. 354., 355. a 357. dotčených, a okolnosti, jmenovitě z povahy smlouvy, a úmyslu smluvníků anebo zprávy věci, která se má děti na jevo, že vyplátní smlouvy oboustranně jest důležitá, tehdy málo jeden smluvník od smlouvy postiti jediné, co se dotýče té části smlouvy, která od smluvníka druhého vyplátna nebýlo.

Rozdíl třetí.

o jednání komisionářském.

Článek 360.

Komisionář jest ten, kdo po stromostensku jménem svým na účet nějakého příkazatele (komitenta) jednání uzavírá.

Smlouva obchodní, kterou komisionář s jinými osobami učiní, sám práv nabývá a povinnosti podniká. Mezi komitentem a příkazatelem a tou jsou osobou nevycháze z toho žádných práv a žádných povinností.

Pokud od příkazatele výslovně ustanoveno bylo, aby smlouva jménem jeho byla učiněna, není to již komise kupcečka, nýbrž příkaz obyčejný ke smířené obchodní.

Článek 361.

Komisionář má jednání obchodní a požívání pořádného kupce ke prospěchu příkazatelově, podle příkazu vykonati; on má příkazatel dávati potřebné upřevy, jmenovitě má jemu kasek, když příkaz vyžádá, a ten dáti vědět; i povinen jest, příkazatel z jednání toho vyžáti počet a vyplátní mu to, dohodl on z jednání obchodního pořádnově má.

Článek 362.

Pokud by komisionář podle příkazu na se vztácho nejednal, povinen jest, příkazateli nahraditi škodu; příkazatel není zavázán, aby jednání pokládal tak, jakoby na účet jeho bylo vykonáno.

Článek 363.

Jestliže komisionář prodal něco pod cenou jemu vyžádanou, tehdy povinen bude, příkazateli rozdí v ceně nahraditi, se neděkuje-li, že prodaje za vyžádanou cenu vykonati nemohl a že vykonáním kupce od příkazatele škoda jest odvrácena.

Článek 364.

Jestliže komisionář vykročil z ceny ku koupi vyhlášené, zamítnouti může přikazatel koupi, jakoby se na účet jeho nebyla stala, až nenabídl-li se komisionář zároveň a návrhem o koupi, že rozhodnost v ceně napraviti hotov jest.

Přikazatel, chce-li koupi, jakoby se na účet jeho nebyla stala, zamítnouti, musí to bez odhládky, jak má návrh o koupi obdržel, ohlásiti, sice překročení příkazu ne schválně bude pokládáno.

Článek 365.

Kdyby zboží, komisionářem posláno, při odvozování shledáno se porušené nebo měla na sobě vadu, jej rovněž viděti, má komisionář proti provozníkovi anebo plavci převé býti, dříve, že zboží v takovém způsobu byla, si sjednáti s přikazatelem bez prodání upřívu o tom díti.

Opomině-li to, převé bude se shledy, kteří by tedy vadila.

On může skrze znalce na jisto díti postaviti, že zboží jest porušené neb vadné, a bylo-li by se oběvati, že zboží vezme skrze aneb vadilo-li by z prodání nebezpečnosti, může je díti prodati, šetře v tom toho, co náleženo v článku 343.

Článek 366.

Stalo-li by se na zboží zněma vřívka, a bylo-li by se oběvati, že cena jeho se zmenší, anž by bylo kdy, vyhláseti si náležo se strany přikazatele, anebo předěvati-li by přikazatel, natimní díti, tehdy komisionář, šetře přitom ustanovení, ve čl. 363, dříve,ž, spůsobiti může, aby se zboží prodalo.

Sjedná převé má komisionář ve všech jiných případech, když přikazatel, anž kol podobě staru věci tak povinen jest, o zboží upřívené učiniti opomině.

Článek 367.

Ze strany anebo porušené zboží převé jest komisionář, pokud ho má na svém zchování, až nedokáže-li, že zřítko anebo porušení spůsobeny byly takovými okolnostmi, jehžto pořítkosti pořádkého kupce oděvati lze nebylo.

Komisionář, opomině-li zboží pejsati, z toho jen tehda odpovídá, když od přikazatele byl dostal příkaz, aby je pejsati.

Článek 368.

Má-li komisionář z jednání, kterák komisionářem aněvati, nebého pohledivati, může tomu přechod sjednati teprv, když pohledivání bylo postoupeno.

Nicméně pokládá se pohledivání takové, třeba by nebylo postoupeno, v poměru mezi komisionářem a komisionářem anebo vřívati jeho se pohledivání přikazatelského.

Článek 369.

Komisionář, který nemáje k tomu povolení přikazatelského, někomu jinému nebo dá utíkati anebo na dvěr, činí to na svou škodu.

Pokud však obyčej obchodní v tom místě, kde něco bylo uněvřeno, a sebou přineš, že se cena kupci může zvětšiti, má k tomu právo také komisionář, až není-li tu jiného ustanovení přikazatelského.

Pakli komisionář, meči k tomu nemá, prodává něco na úvěr, tedy povinen jest, přikazteli, kterjž toho nezobrazil, jakožto důlník ceny kupní ihned zaplatit. Prohlašuje-li komisionář, tedy při prodeji za kterouž cena byla bývala levnější, nahradit jen tuto cenu, a, jestli širší nežli ta, kterouž přikazatel určil, i takž rozdíl mezi cenou obojí podle čl. 363.

Článek 370.

Komisionář, jestliže to na se vzal něco je-li to v místě závodu jeho obyčejem obchodním, stojí za smlouvkou svého, že zaplatí něco závazek svůj jakým způsobem vyplní.

Komisionář, jestliže za smlouvkou svého stojí, práv jest z následného vyplácen v době, kdy se má platit, přinej a osobně přikazteli požad, pokud vyplácen toho za smlouvy svého: právem žádá le.

Komisionář, který za smlouvkou svého stojí, má práv žádat za to odměny (provise ústředí, provise řád ústředí).

Článek 371.

Komitent či přikazatel povinen jest, nahradit komisionář, cokoliv ten na kterouž vynaláží, jakož vůbec náklad potřebný neb užitečný, jež učinil, aby jednání přelo k vykonání. K tomu učinil též ústředí za účelů místností skladních a přepravních prostředků komisionářových a za páté lid jeho.

Komisionář může provise žádat, když jednání dospěje k vykonání. Za jednání, ježto k vykonání nedospělo, provise žádat nemůže; nicméně má komisionář práv, žádat provise za vyřízení zboží, pokud provise taková v místě obyčejem jest.

Článek 372.

Jestliže komisionář smlouví něco na prospěšnější výminky, nežli má přikazatel byl požádal, tedy prospěch z toho jediné přikazteli připadá.

To zejménaž místo má, když cena, za kterou komisionář prodá, převyšuje nejvyšší cenu přikazteliem určenou, nebo když cena, za kterou koupí, nepřekračuje nejvyšší ceny přikazteliem určené.

Článek 373.

Komisionář, přijav na se koupí nějaký nájm, povinen jest, přestěhoje ji rukopisem, učiniti to pravidelně a bez vši výhrady.

Článek 374.

Komisionář má na zboží či věcech obstaraném, pokud je v opatrování svém nebo jinak, zejménaž prostředkem komercentů, listů nakladacích nebo skladových, ježto a to jest, aby jim vládl, práv ustanoví z příčiny nákladů na zboží obstaraných, z příčiny provise, z příčiny peněz strany toho zboží nákladů daných neb zapůjčených, z příčiny směnky strany nebo podepsaných nebo uzavřených jinak pořízených, jakož také z příčiny věcného pohledování a bilance účtu v jednáních komisionářských.

Komisionář může sobě za to, co mu, jak právě uvedeno, náleží, a toho, čeho má z přísluhy jednání komisionářského pohledivati a není-li to ještě zapraveno, předem před příkazatelem a věřiteli jeho, zaplacení ujednati.

Článek 375.

Pakli příkazatel závazky v předloženém článku nastavené naproti komisionářů vyplatiti prodlívá, tehdy komisionář má právo, šetře při tom předpisů ve čl. 310. daných, se zbíti obstaraného ujednání sobě zaplacení; právo toto mu přísluší i také naproti ostatním věřitelům příkazatelovým a naproti konkurenci jeho name.

Článek 376.

Při komisi ku koupě anebo k prodeji akcii, směnec a cenných papírů, cennu bursovní anebo třísní majících, má komisionář, jest-li příkazatel nastavení, právo, zbíti, jel koupiti má, sám jakožto prodávatel dodati, anebo zbíti, jak mu profesi příkazáno, jako kupovatel sobě ušetrví.

V případě tomto vykonání komisionář povinností svou, die která má vydati počet se uzavřené koupě nebo prodeje, tím, když prohlásí, že při počítání ceny šetřena ceny bursovní nebo třísní, která byla v čas vykonávání příkazu. On má právo, zbíti obyčejné provize a může si počítati ústvy, jako při jednání komisionářském obvyklé bývaj.

Pakli komisionář spolu s věřiteli o vykonání příkazu neomítní jiné osoby se kupovatele nebo prodávatele, má příkazatel právo, šetře ke komisionářů name jako ke kupovatelů, anebo prodávatelů.

Článek 377.

Odvoli-li příkazatel příkazu, a dopře-li komisionáře odvolání své, nežli navštíti o vykonání příkazu k vůli odesílce bylo odevzdáno, tehdy komisionář name již užiti práva, by sám byl kupovatelem nebo prodávatelem.

Článek 378.

Ustanovení, v rozliču tomto daná, přechod mají také také, když kupce, jež obvyklý obchod nemíteli v jednání komisionářském, nějaké jednotlivé jednání obchodní svým jménem na účet příkazatelů uzavře.

Rozdíl čtvrtý.

O speđitaterství.

Článek 379.

Speđitor čili odesílatel jest ten, kdo po živostenskú svým jménem na účet něčeho jiného obstarává odesílání zboží po povoznicích anebo plavcích.

Článek 380.

Speđitor práv jest ze všelké šlechy, kteráž vzejde zanedbáním pečlivosti pořádkového kupce při přejímání a chování zboží při vyhledávání povozníků, plavců anebo menšpeditorů a vůbec při odesílání zboží, ježto byl na se vzal.

Na speđitera náleží, aby dokázal, že pečlivost takové užil.

Článek 381.

Spediter má právo, žádat provazů s ochráním výšek a nákladů poštovních neb námořních, anebo co vůbec za příčinu odvolky nevyhnutelné nebo pro-
spěšné vynaložil (čl. 371.).

Aby si počítal větší povozné, než které s povozníkem nebo plavcem byl ujednal, k tomu práva nemá.

Článek 382.

Spediterovi přisláhl za povozné, provazů, výšky, ústavy a náklady a za to, co se zboží odvolávkou nákladu byl dal, nástavní právo na zboží pokud je má ještě v opatrování svém anebo s to jest, aby jím vládl.

Práva tohoto i také proti ostatním věřitelům vlastníkova a proti maše jeho konkurzu přechází zjednotí máše.

Užje-li spediter menšpeditera, náleží za tohoto, aby zároveň vykonával příslušející svému předcházející práva, jmenovitě práva jeho nástavní.

Ochrání-li předchůdce to, nebo má pohledivost, a přijímání zboží od nástap-
níka svého, přenechal se pohledivost i nástavní právo předchůdcevo díle práva na nástapníka. Totéž platí, i co se dotýče pohledivost i nástavního práva povozní-
kova, až jestli a pokud povozník od menšpeditera byl zaplacen.

Článek 383.

Spediter, kterýž zboží odvolá po povoznicích anebo plavcích, ale za svou neb za točí, jako sám za svůj účet byl majl, počítati si máše obyčejně povozné spolu s provazů a jinými útratami.

Článek 384.

Spediter, kterýž se s odesílatelem anebo příjemcem uzavřel o určité slabý útrat přepravních, práv jest, až není-li tu nějaké jiné úmavy, se menšpeditory a se povozníky, jež byl přijal. V případě takovém k provazů jen tehde právo má, když bylo učiněno, že j mimo určité slabý útrat přepravních ládá máše.

Článek 385.

Spediter, není-li něco jiného učiněno, má právo, sám zboží vésti.

Užje-li práva tohoto, přislouží mu zároveň práva a povinnosti povozníkovy i máše si počítati obyčejně povozné, provazů a jiné ústraty, jako při spediterství obyčejně bývaj.

Článek 386.

Žaloby proti spediterovi, že zboží svůj znecház se strážně, nebo že ho jest méně, se vzale poručení anebo že bylo pozdě dodáno, promítají se po jednom roce.

Láta, co se dotýče žaloby pro špatnou útrat počíná se vyprášením toho dne, kteréhož se zboží máše; co se dotýče žaloby pro zmenšení, poručení anebo opožděné dodání, vyprášením toho dne, kteréhož bylo dodáno.

Rozsah povinnou obrany ze strážy, zrušení, poručení aneb opožďování do-
dati zboží, když se nřívědí o tom speditorovi v roce nedošlo.

Ustanovení, v člínku tomto daná, místa nejsou, je-liž se speditor podvodu
nebo prozvědy dopustí.

Článek 387.

Se jsouk práva a povinností speditorovy, pokud v rozdíle tomto nížeho a tom
nemí ustanoveno, podle pravidel předobíháho rozdílu považovati sláti; zejména usta-
novení ve čl. 365. až 367 a komisiční daná, příchod mají i také strany speditora.

Článek 388.

Težité kapes, jehož obřobně zaměstnání obchodní nezálčítive speditorství, ně-
jaké odeslati zboží po poručeníh aneb platcích na cizí účet svřm jistěm se
se vzma, tehdy, co se tyto odeslati takovýh, platnost má to, co v rozdíle
tento nřívěno.

Článek 389.

Ustanovení, v rozdíle tomto daná, nevztahují se k osobám, kteréž mají ode-
slatelem a mají poručeníh nebo platcem prostředkovj jen smlouvy povozní čili
nřívědnj (dohodové nřívědnj, dohodové povozní, opožďovací kodi).

Rozdíl pátý.

§. Povozníci.

Část první.

Co jest povozníctví vůbec.

Článek 390.

Povozník jest ten, kdo po sřivostenskú vozí zboží po svřm aneb po těchh
v rozdíle vřivostenských.

Článek 391.

List povozní čili nřívědnj jest dňkzem o smlouvě mezi povozníkem a odes-
latelem nřívědnj.

Povozník lidstí máže, aby mu list povozní byl vydán.

Článek 392.

List povozní obsahuje v sobě:

1. označení zboží podle povahy, množství a měřítok;

2. jméno a bydliště povozníkovo;

3. jméno odeslatelovo;

4. jméno toho, jenž zboží dodáno býti má.

5. místo, kde se má zboží dovézt;
6. ustanovení o povozníkovi;
7. místo a den, kdyli list ten byl vydán;
8. zvláštní okolnosti, kterých strany snad ještě o jiné věci spolu učinily, jmenovitě, kdy se má zboží dovézt a jaká náhrada se má dáti.

Článek 393.

Odsílateľ povinen jest, opatřiti povozníkově, má-li se ze zboží právě, nežli se pojednáteľi dojde, do pláti anebo vůbec k úřadu bernického dostaviti, listy převodní, jichž k tomu potřebí. On práv jest povozníkově, pokud na tohoto samého nepadá provizní nájmě, se všech pokut a škod, kterých by jej na příčině neoprávněnosti anebo nedostatečnosti listů převodních utrpěl.

Článek 394.

Není-li v listě povozním ustanoveno, kdy povozník má zboží na místo dovézt, tehdy se má, do které se na cestu vydati má, určuje místním obyčejem; pokud obyčej místní není, vydati se má na cestu do místa, okolnostem případu toho přiměřeně.

Jestliže by události přivedly anebo jiné nehody na to, tomu překážely, aby se povozník na cestu vydal anebo dále j. konal, tehdy není třeba, aby odsílateľ čekal, až by překážky byly odstraněny, nýbrž může od udávky ustoupiti, nicméně však povinen bude, dáti náhradu povozníkově, pokud na něho žádná provizní nepadá, a přitom útrat k přepřevě na cestu úředních, a přitom útrat opatřeno skládání a toho, čeho má na cestu jti vykonanou pohledivati. O vyměření náhrady té rozhoduje místní obyčej a, kde toho není, uznání soudcové.

Článek 395.

Povozník práv jest se škody, kterých by vadná stavba anebo porušením zboží utrpěl od té doby, co je přejet, až do té, kdy je dojet, až nedokáže-li, že útrata anebo porušení povzalo nedostatečným místem (viz major) anebo přiroučenou povozem, zboží, jmenovitě vnitřním skalením, mizením, obyčejným poručením a podob anebo nedostatečným obalením, jichžto se vnitřní poznati lze mohly. Z důvodů těchto, pokud a cenových papírů povozník práv jest jen tehdy, když na tato povzla anebo cesta tovaru byla oznámena.

Článek 396.

Když povozník dle předchozího článku povinen jest, za zboží nebo porušení zboží náhradu dáti, tehdy škoda vypočítavati máš jedině dle obecně obchodní ceny zboží toho.

Kráčí-li se zboží, nahrazeno buďti obecní cenou obchodní, kterouž zboží tohoto způsobu a též povzky mělo v místě doručení toho času, když se málo dojeti; a toho směl se to, co následkem útraty utrpělo se cel a útrat.

Važilo-li zboží porušeno, nahrazeno buďli to, ať jest rozdílná cena prodejní zboží porušeného od obecné ceny obchodní, kteroužby zboží to, nebývá porušeno, bylo málo v místě dodavacím a v té době, když by bylo dodáno, při čemž se vrátí cizí a ústředí, pokud následkem porušení se jich ušetřilo.

Pakli zboží ceny obchodní nemá, vypočítají se škoda dle obecné ceny, kterou zboží má.

Dokáže-li se povozníkovi, že jedním zámyslně, tehdy úplnou škodu nahraditi povinen jest.

Článek 397.

Povozník práv jest se škody, která vznikla proměškáním umluveného anebo obvyklého času k dodání, ať nedokáže-li, že proměškání toho nemohl odvrátiti, sňati pečlivostí pořádného povozníka býti sňati.

Článek 398.

Býlo-li například opožďování dodání umluvená smlůva v povozném, anebo smlůva povozného anebo nějaká jiná pokuta konvencionální, může se, je-li o tom pachtivosti, mimo to žádati za nahrazení škody, sama tu převyšující, kteráž opožďování dodáním vznikla.

Článek 399.

Dokáže-li povozník, že pečlivostí pořádného povozníka opožďování odvrátiti nemohl, tehdy se k umluvenému anebo smlůvnému náhradě povozného, anebo ke konvencionální pokutě pro opožďování dodání táknouti nemá, leč by se smlůvny opatřily tímž na jeho vycházení.

Článek 400.

Povozník odpovídá za své lidi a za jiné osoby, kterých při vykonání povozného od něho dovedení užívá.

Článek 401.

Odezdá-li povozník zboží jinému povozníkovi, aby je buď všeho nebo z části na místě někom dovezl, práv jest za tohoto a za následující zrad povozníky, dokud se zboží nedostá.

Každý povozník, jenž po jiném povozníku následuje, vstupuje tím, že zboží a prvotním listem povozním přejme, ve smlůvnu povozníckou listu toho povozního, přejme na se samostatný závazek, zboží podlé listu povozního na místo dovésti, i povinen jest, i co se dotýče dovolení od předcházejících povozníků již vykonaného, dostati závazků jejich.

Článek 402.

Povozník povinen jest, poslušen býti posudkových nařízení oduštatelových strany navržené zboží, anebo strany odevzdání jeho jinému příjemci nežli tomu, který v listě povozním pojmeneván jest, pokud, pokud tenzato po přivážení zboží do místa dodacího neodvede listu povozního.

Jak málo se tato již stalo, povinen jest listiti toliko nařízení pojmenovaného příjemce, jelikož by jemu jinak se zboží práv býti.

Článek 403.

Povozník zavázán jest, vypít v místě dodání zboží tomu přijímateli, kterých v listě povozním pojmenevám jest.

Článek 404.

Přijímatel v listě povozním pojmenevavý má právo, prvě než se zboží do místa dodaného přiveze, naproti povozníkovi učiti všech k pojištění lástve potřebných opatření a dávati povozníkovi nářčení, kterých v příčině této potřebí; aby mu zboží, prvě než se do místa dodaného dovezne, bylo odevzdáno; požadovati může jen tehda, když odesílatel k tomu byl povozníka umocnil.

Článek 405.

Když povozník do místa dodaného dojde, má přijímatel v listě povozním pojmenevavý právo, zjednatí jménem svým proti povozníkovi příchod práva, naláze povozníka odřevodňovati, vyplácí náhrady, v listě povozním vytkané; ať již při tom jedná ve svém anebo v cizím prospěchu; jmenovitě má právo, požádati povozníka, aby mu odevzdal list povozní a vypít mu zboží, ať jestliže odesílatel jemu, prvě než by lástve podána byla, učedl opatření nářčení, jakoi podle článku 403. ještě se dopouští.

Článek 406.

Přijímatel zboží a listu povozního vezde přijímateli povinností, povozníkovi podle listu povozního zaplatiti.

Článek 407.

Nemá-li pojmenevavý přijímatel zboží vyhledán býti nebo nechce-li zboží přijmouti, aneb nastane-li spor o přijetí anebo o to, v jakém způsobu zboží jest, tehdy může ten, kohož se dotýče, vše to straxi anebo dáti na jisto postarati.

Zaokz k žádosti toho, kohož se dotýče, ustanoví soud obchodní anebo, kde takového soudu není, soudní místo toho.

Soud povinný jest, aby dočasné své udání podal písemně anebo ku protokolů.

Soud k žádosti toho, kohož se dotýče, rozhodne, aby zboží ve veřejném skladě anebo u něčeho jiného bylo uloženo, a aby ochr. anebo přiměřenou částkou k vůli dopravě povozního a jiného pohledivání povozníkovy veřejně bylo prodáno.

Straxi žádosti a ustanovení soudč. anebo o jistění soudu, aby zboží bylo uloženo anebo prodáno, vyslyšeno bude protějí stran, ať je-li v místě přistaveno.

Článek 408.

Přijímatel zboží a dopravce povozního panine všelké právo, na povozníkovi čeho žádati.

Jedine kdyby se zboží straxi anebo přišlo k paroleni, tehdy při dodání oznámiti máho lze poznati, máho přijímatel se táhnouti k povozníkovi, nebo by zboží již bylo přijato a povozně dopraveno, jak málo bylo hned po objevení té straxi anebo toho paroleni žádati, aby se to na jisto postaralo, a jak málo bylo dokázáno, že se zboží straxi aneb přišlo k paroleni v tom čase, co bylo přijato a dodáno.

Ustanovení, ježto dříve jsou a proměnění jakob a obrán proti speditorevi pro práva, poručení směr spoudné dlužní (čl. 363.), přechod mají, a se se dříve porovnáho.

Článek 409.

Povozníkovi náleží právo nastavení se zboží nakladním se všeobecně, ježto má se umluvit povozní pohledivati, jezenovité se povozné a skládá, jakob že die a se jiné vylučky. Právo to nastavení trvá, pokud zboží udrženo směr uloženo jest trvá i také po dlužní zboží, až jestliže mu povozník ve třech dnech po dlužní před soudem přechod opatří, a zboží ještě se nastení u příjemce směr u někoho jenž jej se příjemce dělá.

Aby přišel k zaplacení, upřesňují nále, aby se zboží prodalo směr náležení část jeho (čl. 407.).

Právo toto jsou přišel i také naproti ostatním věřitelům vlastníkova a naproti konkurenční jeho maso.

Článek 410.

Je-li zboží rukama několika povozníků, tedy má poslední povozník při do-
divění, pokud v listě povozním nic jiného náleženo není, vybrati též to, zboží mají do listu povozního pohledivati předchůdcové jeho, a má vykonávati právo ježto, jezenovité i také právo nastavení.

Předcházející povozník, kterýž od následujícího dojde zaplacení, převádí do práva se tohoto pohledivati své a právo své nastavení.

Tím způsobem převádí se pohledivati speditorsko a nastavení jeho právo se následujícího speditora a ne povozníka.

Nastavení právo předchůdcův trvá potud, pokud trvá právo nastavení posled-
ního povozníka.

Článek 411.

Je-li se též zboží dvoje nebo více práv nastavených, nakladěcích se se čl. 374., 382. a 409., tedy z těch práv nastavených, ježto odčiněním nebo přepovze-
ním zboží také povstala, právo poslední vanklé má přednost před právem dříve vanklým; více pak tato práva nastavení mají přednost před právem nastavením komisioňovým a před nastavením právem speditorským se ponas náležou dané; z posledních tato práv nastavených je dříve vanklé před poslední vanklým.

Článek 412.

Povozník, odovzdá-li zboží bez zaplacení a právu-li nastavenému ve třech dnech po dlužní před soudem přechodu nejedná, zbraňuje se i předcházející povozníky a speditory postihu naproti předchůdcům. Právo naproti příjemcům v moc své zůstává.

Článek 413.

Odčinětel i povozník moho u se umluvit, aby tento otcemu vydal listek nakladci.
List nakladci jest listin a, kterout se povozník k odovzdání zboží zavazuje.

Článek 414.

List zakladací obsahuje:

1. pojmenování založeného sboru podle povahy, množství a umístění;
2. jméno a bydliště povozníkově;
3. jméno odesílatele;

4. jméno toho, jemuž sbor (ordr) sborů dodáno být má. Jm se rozumí odesílatel, jestliže list zakladací vydán takto na řád;

5. místo dodání;
6. ustanovení, co se dotýče povozního;
7. místo a čas, kdy list ten byl vydán.

List zakladací musí od povozníka podepsán.

Odesílatel povinen jest, vydati povozníkovi, ládi-li si toho, stejné sněžící přepis listu zakladacího, podepsan svjm spatřeným.

Článek 415.

Listek zakladací rozhoduje v příčině právních sázek mezi povozníkem a přijímatelům sborů; ustanovení smlouvy povazní, jako veš pojaty nejsou, nproti přijímateli právního účinku nemaj, se nebylo-li se k nim výslovně ušeno.

V příčině sázek právních mezi povozníkem a odesílatelům zázorou ustanovení, v smlouvě povazní obsahová.

Článek 416.

Jestliže povozník od sebe vydá listek zakladací, může postěžích snížení odesílatelových, aby uzavřel nebo odovzdal sborů jinému přijímateli, nežli tomu, který listek zakladací předložil, posílen býti jen tehde, když se mu veš listek zakladací. Pakli by proti ustanovení tomu jednal, práv jest se sborů říšskému nejvyšší listu zakladacího.

Článek 417.

Sborů přejezení práva má ten, komu podle listu zakladacího dodáno býti má, nebo se koho listek zakladací na řád svědčící, rukopisem byl převeden.

Článek 418.

Povozník jest povinen dodat sborů, jen když se veš list zakladací, na kterém vysvědčící se má, le sborů bylo dodáno.

Článek 419.

Jinak ustanovení, o právech povozních povozníkových daní, práchoz maj i tehde, když list zakladací byl vydán.

Článek 420.

Jestliže kupce, jehož obvyklé zaměstnání obchodní se nevztahuje k povoznictví, v některém případě přepravení sborů po suchu usaz po řekách a vodách vnitrozem-

slých, na se vezme, když ustanovení, v rozdílu tomto daná, přechod mají i také, se se dotýče takovéhoho přepravení.

Článek 431.

Ustanovení, v části této daná, vztahují se také k povoznictví, provozovanému od železnic a jiných veřejných ústavů přepravních.

K poštám vztahují se však jen pokud, pokud zvláštními smlouvami anebo nařízením o nich nic jiného nařízeno není.

Strany železnic dále platnost mají ustanovení, v následující této části daná.

Část druhá.

O povoznictví, provozovaném od železnic zvlášť.

Článek 432.

Železnice, je které se mají shodit pro obecnost, povinná jsou, převedení shodit, se uží se požádá, jak daleko tato železnice jde, přijmouti, když:

1. shodit sama sebou such se do obvodu či obvodu svého, podle pravidel, a kde pravidel není, nebo kde žádného pravidla ustanovení neobsahují, podle smlouvy železnic a obvyklého jí užívání k vedení se hodí;

2. když odesílatel, což se dotýče povozného, odevzdání shodit a jiných železnice ustanovených výměnek převozních, podlé se obec platným nařízením správy železnic;

3. když shoditné převozní prostředky dráhy té k převedení shodit vystačí.

Železnice nejsou povinny, shodit k převedení dříve přijmouti, než tohla, když se shodit jí větší může.

Co se dotýče doby dovolen, nemá se žádnému odesílateli před jinými příti výhod nějakých, leč by k tomu ve smlouvách dráhy, v podmínkách přepravních, anebo v společném veřejném právu dím bylo.

Jednal-li by kdo proti tomu, co v tomto článku ustanoveno, bude se na něm moci řízení zahájení řízení, které by tím vzniklo.

Článek 433.

Jmenované ve čl. 432. železnice nemají práva, aby platnost ustanovení, ježto ve článcích 395, 396, 397., 400., 401., 418. o závazku povozníkové k nahrazení škody ohledně jsou, buď co do počtu, rozsáhlosti neb trvání závazku toho anebo co do povinnosti k úhradě, ve společném svém užívání (prostředkem pravidel anebo zvláštní smlouvou) napřed vyřadily anebo omezovaly, leč pokud pokud se to následujícími této články dopouští.

Bylo-li by smlouvou něco ustanoveno, co by tomuto předpisu bylo na odpor, nemá to přísného účinku.

Článek 434.

O tyto věci může se smlouva uhradit:

1. Vzešlo-li se shodit podle smlouvy s odesílatelem učiněné v některých vztazích, může se ustanoviti:

1. že železnice nebude práva ze škody, která by povstala z nebezpečnosti, a tímto způsobem veřejně spojeného;

2. co se dotýče takového zboží, která, ačkoli povaha jeho požaduje obalu, aby se při veřejné dopravě nebo nepřítě k porušení, podle vyšetření odesílatele na místě provozu odevzdáno bylo bez obalu nebo v obalu nedostatečném, může se státi ujednání;

že železnice není práva ze škody, která by vznikla z nebezpečnosti, spojeného s tím, že zboží, není zapakováno nebo že jest zapakováno nedostatečně;

3. co se dotýče zboží, jehož nakládání a skládání podle úmluvy s odesílatelem učiněné obstarává odesílatel, může se ustanoviti:

že železnice nebude práva ze škody, která by vznikla z nebezpečnosti, a nakládáním nebo z nedostatečným nakládaním spojeného;

4. co se dotýče zboží, jeho podle vlastní své přirozené povahy vyžádáno jest ve zvláštní nebezpečnosti úplně nebo částečně zrušit neb porušit, jmenovitě zvláště, zrazení, vzdušného skalení, kromahyčejného porouchání atd., může se určiti:

že železnice nebude práva ze škody, která by z nebezpečnosti toho vznikla;

5. co se dotýče živých zvířat, může se státi úmluva:

že nebude železnice práva ze škody, která by podle ze zvláštního nebezpečnosti, jeho pro tato zvířata spojeno jest s převozem jich;

6. co se dotýče zboží převodem opatřeného, může se státi úmluva:

že železnice není práva ze škody, která by podle z toho nebezpečnosti, pro jehož odvrácení převod mu byl dán.

Stala-li se úmluva o některé ustanovení, jeho se v článku tomto dopouští, pokládá se zároveň se ujednáno: aby se, dokud opak nebude prohláso, ze to mělo, že škoda vznikla, jestliže z nebezpečnosti se se novějšého povstati mohla, z něho skutečně povstala.

Ustanovení od odstavku, podle článku tohoto ustanovení, přechodujednosti nelze, jak má se právo, že škoda vznikla zvláštním spřeží železnice nebo lidí jejich.

Článek 425.

Co se dotýče věci na cestu živých, ustanovili se může:

1. aby železnice se stracení nebo porušení věci pozemních, která k veřejné dopravě nebyly, práva byla jen tehda, prohláso-li se nějaké zvláštní spřeží železnice, nebo lidí jejich. Totiž ujednání státi se může o věci, jeho se v každém pozemních uložaj;

2. aby se stracení uzavazal pozemních, která k veřejné byla odevzdána, práva byla železnice jen tehda, když se uzavazal těch da jisté určité byly po době, v které se mají dojeti, pokládá.

Lháti tato není býti křivá při dan.

Článek 426.

Co se dotýče zboží, která podle přirozené své povahy při veřejné dopravě,

zřítu nějakou za více nebo za méně krávy), může se státi úmluva, že železnice ať po jatech, napřed ustanovenou normální sazbu nabude právě za strýy na více nebo za méně. Sazba normální, byla-li někde kusy pospoju věžem, počítána buď za jeden každý kus věže, když více nebo méně jednotlivých kusů v povozním listě jest spojena nebo se může jinak prokázat.

Uvedením tuto ustanovení přechodu jednoty název, prokáže-li se, že zřítu podle okolností případu toho normální následkem přirozené povahy zboží, aneb že se ustanovení normální sazby a povahou tohto neč s jinými okolnostmi případu toho nerovná.

Článek 427.

Umluví se může:

1. aby cena či hodnota, za ježto základě dle čl. 396. škoda vypočítavati se má, nepřevyšovala sumy, která v listě povozním, nakladacím aneb zavazadlovém za cenu zboží udána jest a, kdežby udána nebyla, aby nepřevyšovala normální sazby napřed ustanovené;

2. aby míra náhrady, kterou dle čl. 397. za škodu a opožděného dodání učiněti shodí, nepřevyšovala sumy, ježto v listě povozním, nakladacím aneb zavazadlovém udána jest jakožto míra prospěchu, vyhledávajícího a vykonávajícího v prvý čas dodání a, kdež by sumy takové udána nebyla, aby nepřevyšovala normální sazby napřed ustanovené, kteráž náležiti může i také ve zřítu povozního aneb listu povozního.

Fakl by správa železnice aneb lidé její jednati sloučené, mohlé správu železnice spravovati, že práva jest jen za sazby normální nebo z udané ceny zboží.

Článek 428.

Umluví se může, že po přijetí zboží a po zaplacení povozního, práva, škodí náhrady za zřítu za zboží vadkou aneb za porušení jeho, pomine i tehda, když toho při dodání nebylo lze poznati a když to přišlo teprv později na jevo (čl. 408. odstavce 2.), když škoda za náhrada do jisté určité lhůty po dodání zboží a správy železnice nebyla opovězena.

Lhůta tato nemůže býti kratší, než čtyřsedmá.

Článek 429.

Převzavše-li železnice některé zboží s listem povozním, podle něžž se má po několika vespolek sloučených železnicích věsti, může se státi úmluva, aby se všechny železnice, kteráž zboží to s listem povozním přejaly, dle článku 401. jako povozní právy byly a celého věžení, ujední aby takto první dráha a ta dráha, kteráž zboží s listem povozním naposledy přejala, z celého věžení práva byla, a výhledem regresu čili postihu železnic mezi sebou, aby naproti tomu ne některé z ostatních, v prostřed lednicích železnic jen tehda jako na povozníkové náhrady škodí se mohlo, když se jí prokáže, že se škoda na dráze její udala.

Článek 430.

Přijme-li lezebnice nějaká shodí k vedení s listem pozemním, v kterémž se místo, kde se má shodí dodati, pojmenováno jest místo nějaké, které nalezi ani při té dráze ani při některé z dráh a ní sloučených, tehdy se úmluva státi máže, že lezebnice tato aneb všechny lezebnice jakobž pozemníkové nemají zavazeny a právy býti a přivlečení shodí se na to místo, kde se má shodí dodati, ujměť jen až po to místo, kdež se dříve po lezebnici končí; jest-li toto umhřeno, práv jest a dáleho davez jediné speditör.

Článek 431.

Ustanoví-li obědřitel na listě pozemním že se má shodí v některém místě při lezebnici ležícím dodati aneb že tam má shoditi ležeti, tehdy, třeba by v pozemním listě bylo jmenováno jiné místo, kde se shodí má dodati, an to se pokládá, že vedení přejato jest jen až po ono při dráze ležící místo, a lezebnice práva jest jen dodati, až se shodí dodá na to místo.

Článek 432.

Jest-li lezebnice nějaká shodí k vedení s listem pozemním, v kterémž se místo, kde se má shodí dodati, pojmenováno jest místo nějaké, které nalezi ani při té dráze ani při některé z dráh a ní sloučených, tehdy se úmluva státi máže, že lezebnice tato aneb všechny lezebnice jakobž pozemníkové nemají zavazeny a právy býti a přivlečení shodí se na to místo, kde se má shodí dodati, ujměť jen až po to místo, kdež se dříve po lezebnici končí; jest-li toto umhřeno, práv jest a dáleho davez jediné speditör.

Článek 433.

Ustanoví-li obědřitel na listě pozemním že se má shodí v některém místě při lezebnici ležícím dodati aneb že tam má shoditi ležeti, tehdy, třeba by v pozemním listě bylo jmenováno jiné místo, kde se shodí má dodati, an to se pokládá, že vedení přejato jest jen až po ono při dráze ležící místo, a lezebnice práva jest jen dodati, až se shodí dodá na to místo.

Obsah zápisů obchodního

Obsah	Číslo str.
Ústavová listina	3
Kniha první.	
o obchodnímu.	
<i>Kniha první. O ústavě</i>	4—11
<i>Kniha druhá. O veřejných obchodních</i>	12—14
<i>Kniha třetí. O fyzických obchodních</i>	15—27
<i>Kniha čtvrtá. O družicích obchodních</i>	28—48
<i>Kniha pátá. O partnerstvích a přímocných obchodních</i>	49—50
<i>Kniha šestá. O poverených obchodních</i>	51—53
<i>Kniha sedmá. O dočasných obchodních při uzavření</i>	54—54
Kniha druhá.	
o společnostech obchodních.	
<i>Kniha první. O veřejné společnosti obchodní.</i>	
Část první. Ústav se společnou ústavou	55—59
Část druhá. O právních a právních společnostech mezi sebou	60—100
Část třetí. O právních společnostech společností k ústavu ústav	101—110
Část čtvrtá. O veřejné společnosti a výnosové společnosti a o	111—112
Část pátá. O dočasných společnostech	113—115
Část šestá. Kdy používají právní formy veřejné společnosti	116—118
<i>Kniha druhá. O společnostech komanditních</i>	
Část první. Co jsou společnosti komanditní v obecně	119—120
Část druhá. Co jsou společnosti komanditní se dvěma druhy	121—122
<i>Kniha třetí. O společnostech akciových</i>	
Část první. Obecní ústav právní	123—124
Část druhá. O právních a právních společnostech	125—126
Část třetí. Jak právní a jak právní při přímocném	127—141
Část čtvrtá. Ústav se společnou ústavou	142—143
Část pátá. Ústavová listina	144
Kniha třetí.	
O právních společnostech a o společnostech k jednotlivým záležitostem obchodním a společným ústav.	
<i>Kniha první. O právních společnostech</i>	145—150
<i>Kniha druhá. O právních k jednotlivým právním a právním obchodním se společným ústav</i>	151—170
Kniha čtvrtá.	
O jednotlivých obchodních.	
<i>Kniha první. O právních obchodních v obecně</i>	
Část první. Co jsou právní obchodní	171—172
Část druhá. Ústavová listina o právních obchodních	173—184
Část třetí. Ústav se dvěma druhy obchodních	185—186
Část čtvrtá. Ústav se dvěma druhy obchodních	187—188
<i>Kniha druhá. O ústavu</i>	189—190
<i>Kniha třetí. O právních komanditních</i>	191—192
<i>Kniha čtvrtá. O společnostech</i>	193—194
<i>Kniha pátá. O poverených</i>	
Část první. Co jsou poverení v obecně	195—201
Část druhá. O poverených, poverených při uzavření právní	202—211

Thomas Dudley M. Roberts, v. Esq.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

státných.

Částka II.

Vydána a rozšířena dne 20. června 1863

od n. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

2.

Zákon daný dne 27. prosince 1862,

pro veškerou říši,

ježto se týká úmluvy, která se učinila má s rakouským bankem národním.

(Ustanov. v R. říši zák. č. 1. str. 30.) vyd. a rozšíř. dne 12. ledna r. 1863.)

Následí k rozhodnutí Německ, dne 17. a 19. prosince 1861 oběma státnovými
Mě radý říšské ustanovená, mám se dohod, s přivolením Jch a potahem čís. 12
státního zákona, daného dne 30. února 1861, naříditi takto :

Článek I.

Ministruv říšskův dává se moc, učiniti s rakouským bankem národním úmluvu
vešle přilícenou o prodávání privilegia, o nové statuty a o nové pravidla
banka, též o společném postavení mezi státem a bankem v přičině dluhu.

Článek II.

Edy se tato úmluva stane, rozhodou od toho dne, kterého bude Jeho svěřen-
lost úmluvy té vyhlášeno, nové statuty i nové pravidla platnosti, s výhradou vý-
jimek, které by v úmluvě jmenovitě byly ustanoveny.

Ve Vídni, dne 27. prosince 1862.

František Josef mp.

Arcivojvoda Raimer mp.

Plener mp.

Z Nejvyššího radní:

Svobodný pán Hansson mp.

Úmluva,

učiněna mezi státní správou a bankem.

§ 1.

Čím se uspořádá dluh mezi státem a bankem, jeho se vztahuje k samém v knihách bankovních dne 29. listopadu 1862 takto v částech poznačeným:

a) k založenému či landovanému dluhu státnímu, jenž vznikl z nespěvností papírových peněz Vídeňského čísla, v reálu	36,914 954 04 zl.
b) ke dluhu starý státní splátnému, v reálu	87,052 779 00 „
c) k zůstatku, daným na výpůjčku, zveřejnenou Nejvyšším náčtením, jehož datum 29. dubna 1859, v reálu	77,500 000 — „
d) k zůstatku, daným ve stříbře na 3 miliony l. š. výpůjčky roku 1859 v Londýně vydané	20,000 000 — „
	<hr/>
	dekorady 221,768,734 04 zl.

§ 2.

Z reálu toho, co jest stát dlužen banku (§. 1, a) a přičty nespěvností papírových peněz čísla Vídeňského, platí se bankou od toho dne, kterého bude úmluva od Jeho Veličenství schválena, dvě procenta úroků a tento reál splácí se banku ve čtyřech rovných částkách ročních, z nichž první k placení dospěje koncem měsíce prosince 1863, a poslední koncem měsíce prosince 1866.

Správa finanční má vůči toho věš, splátní dluh po částkách i dříve, než která částka k placení dospěje a povinnost, zapravovat úroky ze sumy splacené, počínaje od toho dne, kdy částka byla splacena.

§ 3.

Dvaadvacet milionů zlatých ve stříbře, které bank roku 1859 státu dal bez úroků zálohou (§. 1, d), splátní správa finanční buď v minci stříbrné zálohou ustanovené nebo směnkami na claenské místo svedičkami a ve stříbře neb zlatě splátnými, počínaje je v rovní se stříbrem, tak, aby první polovice byla nejdříve zapravena do konce prosince 1863 a druhá nejdříve do konce prosince 1866.

Dle toho, kolik se splátní, bude přiměřeně část l. š. obligací, vyd. r. 1859, nastavy srovnána a navrátni se správě státní.

Později bank národní téžte 20 milionů zlatých stříbře dal zálohou ve skutečné stříbrné minci rakouského čísla, nahradí stát banku se to, co z té sumy splátní, ve stříbrné minci řízn dvadecitšestového, v částkách směnkách neb v protěch, jedno procento ve stříbře útrat ražení.

§. 4.

Za věcho, jako má dočasně dce bank se státem pohledovati, a to předkem a nejprve z toho, co bylo na výpůjčku dle Nejvyššího nařízení, jehož datum 29. dubna 1858, obsahem číno (§. 1, c), a pokud by tento nář. k tomu nestačil, z dluhu státního sjížděného (§. 1, b), vyloučí se 80 milionů státních rakouského císa a bank jich státní panovní výpůjčkou, z kteréž bude stát od prvního dne roka 1863 roční úhrnkovou sumu jedného milionu státních zapravovati dotud, pokud toho po předcházejícím státní do fondu rezervního (§§. 10 a 11. statutu) k doplnění dividendy, jelle se mezi akcionáři rozdělí (třetě i se superdividendou), na 7 procent bude počítati.

Za tuto výpůjčku odváděti se banka úpln dlužní, splatný posledního prosince 1875, jakli by se nastala přepočtená, připomenutá v poslední úpravě §. 13, posledního prosince 1877, a jehož formu se ministr financí s bankou ujedná.

Tím, co výše v příčině toho ustanoveno, že má stát banku roční sumu úhrnkovou zapravovati, nezavázá správě státní právo, na spravování záležitostí bankovních více přecháti, nežli se v §. 58. statutu dopouští.

§. 5.

Z té a sumě 200 milionů státních, které dle úmluvy, učiněné mezi správou financí a bankou národním podlé sčítosa, daného dne 8. června 1862, realizovány jsou se 125 milionů státních a národním banku se v obligacích výpůjčky z roku 1858 nabízejících, obrátí se: 50 milionů státních, jelle se utřít, na potřeby státní, a zbytek toho, co se utřít, na splacení banku.

Z toho, co se utřít se 40 milionů státních těchto obligací, jelle se ještě zapraviti mají, odvádě se každé číto, které dojde, v poměru dvou třetin státní. Třetina zůstane banku a oděpě se z dluhu státního.

Co z prodeje obligací a výpůjčky, učiněné roku 1860, k banku dojde od toho dne, kterého tato úmluva od Jeho Veličenství bude schválena, strážena bude k oděpání dluhu státního, pojištěného státními.

§. 6.

Z dluhu státního, který po sčítosě položek, přivedených v §§. 2, 3, 4 a 5, zůstane a který státní pojištěn jest, nebude se plátni banku dlužných třetě, a to z náležitě číto toho dluhu.

Co se dotýče státních banku oděpěných, platnost má úmluva, učiněná dne 18. října 1863 a dle přechle znění prvního zrušeného a zejména první v §. 6. této úmluvy banku propůjčené, že mále tyto státní se raziti nejříve prodati,

Pro lepší udržování těchto statků státních mále je správa státní po uzavření a ředěním banka také prospěšnější a listy státními je stěží.

Jestliže by banka z úžitku a ze splnění statků státních na hotových penězích neb v částkách sumy trhové, jedlo se do 1. ledna 1867 splatiti mají, nedošla

do konce prosince 1863 alespoň	· · ·	$\frac{1}{10}$
" " " 1864	" "	$\frac{2}{10}$
" " " 1865	" "	$\frac{3}{10}$

téhoto dlehu stývajícího, tedy správa finanční to, co by k těmto částkám se nedostávalo, až do 14. února přitáho roku doplati. Až do konce prosince roku 1866 musí tento dlehu úplně býti splacen.

§. 7.

Národní bank uzavraje se, že efekty, které jsou daného dne jejich vlastni, v čas dotčeném všechny prodá, a to každého roku v tom poměru, kolik dle §§. 2., 3., 5. a 6. splatí státu banku.

Z tohoto závazku vyjmuty jsou efekty konia rezervního a úpisy dlužni každé telegrafické společnosti Karla Ludvíka, splatné od 1. ledna 1863 do 1. ledna 1872; však mále těchto úpisů dlužních mále dle §. 14. statutu k pojistění bankovní.

§. 8.

To, co se banka seje tím, co stát splatí a prodejem efektů obecně neb ku zmenšení oběhu bankovek, a to zanesle tak, aby do konce prosince 1866 bankovky dle statutu (§. 14. statutu) byly splatěny.

§. 9.

Národnímu banku dle se prozatím mále, máli v oběhu bankovky 1- a 5-šilové.

Kdy se tyto bankovky z oběhu vezmou, ustanovi se zvláštními zákony.

Bude-li po 31. dni měsíce prosince r. 1866 ještě v oběhu bankovky mále 10 šl., bude bank povinen, počítati je dle §. 14. statutu.

§. 10.

Stříbro a zlato bude se moci dle statutu přitáhoiti teprv potom, když bank počne znova ze bankovky stříbra vyměňovati.

§. 11.

Bank bude povinen plati znova ve stříbro roku 1867.

Šíři ustanovení, kdy a pod kterými výmírkami se to stát má, učiní se zákonem, který vydán bude v naší rady říše r. 1866.

§. 12.

Vyplácní úvazků, jako z této úmluvy správně finanční a rakouskému banku národnímu vzájemn, děno bude pod kontrolu komise, kterou zřídí rada říšská pro kontrolu dluhu státního.

§. 13.

Žádost za další prodloužení privilegia a předání práv národního banku (§. 40 statutů) učiněna buď alespoň dvě léta dříve, než privilegium projde.

Podání se žádost v první čas a nerozhodnutí národním ústavem do konce roku 1873, zůstá privilegium se prodlužuje čili nic, pokládáno buď za to, že jest privilegium míčky prodlouženo, však toliko na rok 1877.

§. 14.

Tato úmluva vejde ve skutek teprv potom, když budou také nové statuty a nové pravidla ve formě zákonem od Jeho Veličenství schváleny.

Ve Vídni, dne 3. ledna 1863.

Ignác Reichle Piener op.
a. s. místopředsed.

Josef Pipitz op.
předseda banky.

Z. K. vrbodolný pán Papp,
člen banky.

Úmluva výše položená schválena jest Nejvyšším rozhodnutím, jejž datum 6. ledna 1863.

Ve Vídni, dne 10. ledna 1863.

Ignác H. Piener,
a. s. místopředsed.

Statuta.

I. O privilegia národního banku a o společnosti bankovní vřbec.

§. 1.

Privilegium, propůjčené banku národnímu patentem, daným dne 1. července 1844, které mělo trvat až do posledního prosince 1860, dle těchto statut se změnšuje a prodlužuje a má trvat až do posledního prosince 1876.

§. 2.

Národní bank jest společnost akciová; ona bude mít i v tom čaru, na který se její privilegium prodlužuje, firmu: „privilegovaný rakouský národní bank“ a na počat bude mít prostředek kú číselného urbu státního a tímto nápisem dokola.

§. 3.

Banka národní má své sídlo ve Vídni.

Banka má právo, zřizovat v jiných místech zvláštní ústavy říšské pro jedné nebo pro několik oddělených prací, a jest povinen zříditi říšské pro práce akomptní příjmové a postaravací, pakli by ředitelství banka společně se správou státní shledalo toho potřebu.

Ústavy říšské zrušiti se mohou dříve, než dejte tas, po kterýž trvá společnost bankovní, toliko s přívolením správy finanční.

II. O fondu společnosti a o právech a povinnostech akcionářů.

§. 4.

Jedni banka skládá se z fondu bankovního a z fondu rezervního.

Fond bankovní má čisti sto deset milionů, dvě má pědesát tisíc zlatých rakouského čela, jeho jsou splaceny na sto pědesát tisících akcií.

Fond tenis zříditi neb zmenšiti se má s přívolením generálního shromáždění a schválením zvláštního řízení.

§. 5.

Akcionářům příslší se každou akci rovný podíl ve veškerém jmění bankovním.

§. 6.

Veškeré jmění bankovní spraveno jest se veliké zručky národního banku.

§. 7.

Všechni akcionáři dohromady čini společnost bankovní. Akcie zříditi se jedna a zapisují se ve zvláštní knihu akcionov. Akcie jsou nedělitelné.

§. 8.

Aby se akcie na někoho jiného přepsati mohla, potřebí, by se banka vrátila a byla ta list posledního držitele.

§. 9.

Převodci se akcie některí po vyjednávání úředním, správním nebo mimo-správním, na někoho, má náležitý úřední na akci svou, však se celou sama, potvrdí, že na souzen byla odovzdána (přijímána) a má akci vložiti vydati, na něhož pak náleží, aby si ji dal správním obyčejným na sebe přepsati.

§. 10.

Z ročního užítí, kterýž vychází z prací a přínosů i z jmění banka, náleží akcionářům po srážce velikých výloh předkem pět procentí fondu bankovního (§. 4). Z čístečního užítí ročního, kterýž ještě přebude, ukolí se čtvrtina do fondu rezervního, a ostatní tři čtvrtiny ustanoveny jsou k superdividendě.

Z čístečního užítí, kterého se v prvním půlletí nabude, a kterýž se dle ustanovení předcházejích k rozdělení mezi akcionáře hodí, vyřídí se akcionářům se každou akci v červenci každého roku dvacet zlatých nebo dle zvláštního ředitelství i více.

Redi čistého zůstatku ročního vypláti se po zhraněním generálním, které se dělí v leden předešlého roku.

Nastal-li čistý zůstatek roční aby se fond bankovní pět procentů záročil, může se to, nebo se nedostává, vrátit z fondu rezervního, pokud tím nepadne více desíti procent fond bankovního.

§. 11.

Fond rezervní účtuje se zvlášť o sobě a určen jest, proč ještě, nežli se úroky pětiprocentní doplnily na zapravení (§. 10).

Dalším fond rezervní dle kursu toho dne, kterého byly počty bankovní uzavřeny, výšky deseti procent vyplaceného fondu bankovního, nebodli na z čistého zůstatku ročního sic poukazuje, pokud se v této výšce drží.

Ředitelství banka a výbor rozhodnou společně, jak se suma každého roku do fondu rezervního složení má na úlık obrátiti.

Úložení však nemá se státi v účtech bankovních.

III. O právech a jednatelích národního banka.

§. 12.

Rakouský bank národní, pokud privilegium jeho trvá, má výhradní právo, dáti a vydávati peněžky, za sebe sama, které se bez úroků a tomt, kdy je třeba, k lidem spíti.

Tyto peněžky rakouského národního banka (bankovky) nemohou svěřiti se nikde sama nežli na 10 sl.

§. 13.

Rakouský národní bank jest povinen, bankovky od něho vydané k lidem dáti, kdež je mají u hlavní kasy své ve Vídni a u svých kas na jiných místech, a které spíše finanční společně s ředitelstvem ustanoví, každého času dle plné ceny jmenovité za minci stříbrnou zákonem ustanovenou vypláti.

Nemohli by bank dáti závazku tomuto u hlavní kasy ve Vídni, a nebylo by vyplacení bankovky za stříbra způsobem zákona na čas zastaveno, tedy přepadne bank privilegium.

§. 14.

Ředitelství banka máj péči o to, aby ta byla vždy taková suma kova u státní s bankovními vydáními, aby mohl bank vždy tomuto závazku úplně dosti dáti.

A však tolik, od suma bankovky v oběhu se nacházejících převyšuje 200 milionů, musí vždy v minci stříbrné zákonem ustanovené neb v prátech stříbrných před rukama býti.

Suma, o kterou bankovky v oběhu se nacházející dle více nežli násobu v hodnotě, zvlášť bažili cizí dle statutů ustanovenými neb příjky opatřenými nebo vyplacenými prošíjí kupony obligací výnosových, též zastavení listy

bankovními, dle statutu (§. 44. statutu pro hypotekární oddělení kreditní) vyplacenými, jako se dále prodati mohou; však tyto listy užívány nemají nikdy číslů více než 20 milionů stříbrných a máše se jich toliko ve dvou třetinách ceny nominální k pojištění užív.

Žáta rubného nebo v halích užív se máše ku ujíždění na místě stříbra až do čtvrté číslí zásoby kovu.

Za bankovky v oběhu se užívající pokládají se ty, které bank národní vydal a které do jeho kas napět nedaly.

Každý týden hačí oznámene, mnohá bankovek jest v oběhu a jak jsou pojištěny.

Shledá-li by se ze zkušenosti, že ustanovení toto vsm bankovek toliko způsobem bankovním ujíždění nepostačuje, má bank národní právo, předložiti správě finanční návrhy své v přičině té přiběhy skutečnými stvrzené a žádáti, aby způsobem ústavním k vyřízení přišly.

§. 15.

Bank povinen jest, vyměňovati bankovky své u svých kas za bankovky jiného druhu, jak toho kdo požádá.

§. 16.

Bankovky rakouského národního banku požívají, bez újmý toho, co ustanoveno v nářízení císařském, daném dne 7. února 1856 (č. 21. zák. říšsk.) a v patentě, daném dne 27. dubna 1858 (č. 63. zák. říšsk.), výhradě výhody, že jeden každý, a každě veřejně kas jsou povinni, bráti je, kdy koli se co v číslé rakouském platí, v platě ceně nominální ve veškerém množství vyjímaje království Lombardsko-Venetské.

§. 17.

Bankovek nelze amortisovati.

§. 18.

Když by se bankovky některého druhu napět vasy nebo když by se napět vasy celé vydání bankovek, takž když by poměru privilegium společností bankovní propůjčené, budou bankovky, které budou v oběhu dle ustanovení, jesto správa státní společně s bankem užív, podle platě ceny nominální vypláceny.

§. 19.

Šest let po projíti poslední listy, kterou ředitelství banku k napětování jiného druhu nebo celého vydání bankovek ustanovila a veřejně vyhlásila, nebude bank již povinen, napětovaných bankovek vypláceti nebo vyměňovati.

§. 20.

Rakouský bank národní vede peníze své v číslé rakouském a má právo:

- a) směnky, stříky a kupony uskocňovati (§. 21),
- b) zápůjčky se ústavu rubní číslí (§. 22),
- c) doposila ku uchování příjmů (§. 24),

- d) peníze a směnky v běžném poštovním přijímání (lira) (§. 25),
- e) poukázky na své vlastní kasy vydávati (§. 26),
- f) způsobem konání práce k ruce státu obstarávati (§. 62).
- g) prošlo kapany obilnicí vyvážovací výpůjčky,
- h) pro zachování náležitosti poměru mezi nádobou kovu bankovkami v oběhu jevně zlatá a stříbrná, ražené i neražené, též směnky na cizí místa sjednávati a prodávati,
- i) dle státní a povídel a úmluv statuty v přídatku spojených, jako nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 16. března 1886, schváleny a vyvolány, vydány od ministerstva financí dne 21. března 1886 (§. 35. ústavního listiny) vyhlášeny jsou, státníky pod hypotekou držati.

Jednotlivý rok banku národního počíná se 1. ledna a končí se 31. prosince.

§. 21.

Bank může eksciptovati směnky ražené a vlastní, jako svědčí na čelo raženkám; načet píště bydlí v tom místě, kde jest kasa eksciptní nebo ten směnku jest ku placení poukázán.

Ve Vídni může bank také eksciptovati směnky, které se mají platiti v některém místě, kde jest říšská banka. Říšské pak mohou eksciptovati směnky, které se mají platiti ve Vídni.

Bank může svým říšským dítí roz, aby eksciptovaly směnky ražené, které se mají platiti v některém místě, kde jest říšská.

Bank od časa ustanoví, které a které efekty dleku státního a dluhů zemských (nebo jejich kopony) v eksciptě převzeme, mají-li najíti ve třech měsících dlepu k placení.

Bank není povinen pověděti příčiny, proč směnky nějaké neeksciptoval.

§. 22.

Bank může držati národně zápisčky na zlato, stříbro, domácí státní papíry nebo obilnic vyvážovací a na listy národní od bankovního hypotečního oddělení vydané, konečně, pokud dlechody banka státi, také na úplně vyplacené akcie a efekty průmyslných výpůjček zemských podniknutí průmyslných, jehož výnosnost státem jest pojistěna.

§. 23.

Bank národní není vázán nutnými zákony, jimiž by se výška úroků obmezovala.

§. 24.

Bank může býti ve schování zlata, stříbra, též papíry cizí mající a listiny dle ustanovení, jež si sám učiní.

§. 25.

V jednotlivé předvěděním (lira) má bank právo, přijímati peníze, směnky a efekty bez úroků v běžném poštovním, o nichž, když dojdou, opatření se učiniti může poukázáním (cheque) a odpočítáním na listy (bilan) k tomu konci sřazením.

Ředitelství banky může dovolit, aby se lat dle žádosti stáhl a uzavřel, nebo může žádost odřeknouti, než povinné jest ověřit příčiny uzavření svého.

Funda, které jednáním přerušila k banku dojde, užil může bank toliko s polovic v jejích svých prostředech a jednáních (k eskontování směnek, k zapůjčování na ústavy ruční atd.)

§. 26.

V jednání poukazovacími vydávají a vyplácejí se zejména, které kdo u banku stáhl, mezi kasami bankovními k tomu ustanovenými nebo od centrální kasy bankovní ve Vídni poskytlý se sčítány a vše nebo v jistém určitém čase splněné, kterel poskytlý svědčí na jistém přejímání nebo na jeho říd. Bank není práv a toho, jestli říd neb souplí spravedlivé.

§. 27.

Amortizování poskytlý bankovní, st býly vydány ve Vídni nebo od kasy některé filiálky bankovní, přistáli tomu soudu obchodnímu nebo tomu senátu soudu obchodního, v jehož ústředí jest to místo, kde se má poskytlý bankovní platit. Při tom šetřil se má toho, co mluveno v příslušné amortizace směnek. Čtyřicetiletou dobu amortizací je, jestli poskytlý vydán a vše nebo na určitý čas po vidění, od toho dne, kdy byl prohlášen odfikt, při jejích uzavřeních se ote dne proflati, nastatli tento den již dříve, než byl odfikt vydán.

§. 28.

Co kol se banka platí, stáhl se to může jen v bankovních jejích směch v druhu peněz zákonem ustanovených.

§. 29.

Bank povinen jest, vyplátlí, kdy kol se se to požádá, u své hlavní kasy ve Vídni zákonem ustanovené mince stříbrné nebo pruty stříbrné 45 zl. v bankovních se mincovní libru čistého stříbra. Při tom může sobě bank uvátlí $\frac{1}{2}$ procenta provize a kromě toho při prutech stříbrných ústavy se ražení, jako jsou každé doby od c. k. hlavní mincovny se státníky vyznačeny.

V každé jiné případnosti ustanoví ředitelství banku, nežli a jaké následnosti se mají při tom neb onom jednání bráti.

§. 30.

Národní bank má každý měsíc Vídeňskými novinami veřejně oznámiti výkaz veškerých aktiv a pasiv, každého při léta pak přehled užítka, jestli jednání bankovní s sebou přineslo.

IV. O reprezentaci společnosti bankovní a o spravování fondu bankovního.

§. 31.

Generální shromáždění a ředitelství zastupují společnost bankovní, a mají moc jim danou dle statutu a pravidel vykonávati.

§. 32.

Bank zastupovatí mohou jen takoví akcionáři, kteří jsou rakouští poddaní, mohou jenáti své samé spravovati a mají tolik akcií, kolik náleží. Vyloučení jsou z tohoto zastupování zvláště ti, na jejich jména prohlášen byl konkurs nebo řízení vyrovnávací a kteří při vypořádacím soudním se to vedením nebyli náležitě uvázali, aneb kteří jsou zákonem prohlášeni za nezpůsobilé, aby před soudem vydávali písemné svědectví.

§. 33.

Akcionáři, kteří toho činn, když se svolá výroční shromáždění, mají dvacet akcií na jejich jméno zvláště těch a do prvního číslaence téhož roku datovaných a prohlásili to tím, že akcie tyto v listopadu před shromážděním výročním a omdni před shromážděním mimořádným ukladli nebo je vkladovali, jsou na rok, který se tím shromážděním počíná, tedy generálního shromáždění, si uvolni jen §. 32 na sírudu.

§. 34.

Shromáždění generální může činni usazení, jak může jesti pospolu padesát akcionářů. Byl-li shromáždění svoláno a usadilo se tolik lidí, aby mohli usazení činni, budíť v samé době nové shromáždění svoláno, ktereli pak může usazení činni, nežti se sejde lidí kolik koliv; však v případnosti takové může se mimořádné shromáždění generální usazení jen o věci, které byty obsaženy v původním denším pořádku.

§. 35.

Generální shromáždění schází se krom zvláštěních případností jednou do roku, a to v měsíci lednu ve Vídni. Stalo by se, že by téhož roku die statut bylo zapotřebí mimořádného generálního shromáždění, svolá je ředitelství mimořádné. Také kdyby toho lidše čtyřicet lidí písemně, bude mimořádné shromáždění generální v šedesáti dnech svoláno.

Generální shromáždění svolá ředitelství vyhlášením v novinách Vídeňských, a to, jestli to obyčejné shromáždění výroční, čtyři neděle před lhůtou k uložení akcií vyměřenou, a jestli to shromáždění mimořádné, omdni před touto lhůtou.

§. 36.

Část die před každým shromážděním generálním oznámení buď údem shromáždění pořádek dení.

§. 37.

Každý úd generálního shromáždění může přijti jen svou osobou a nikoli plnomocníkem a má při poradách a při rozhodování toliko jeden hlas, neboliže, kolik má akcií, a kdyby měl v jedné účastenství i v několika vlastnostech.

§. 38.

Svědčí však akcie na osoby neuznávající, na ženské nebo několik podléhají, má právo, že generálního shromáždění přijti a přívě hlasovací vykonávati ten,

kde předání plnomocenství majitelů akcii, pokud majitelé tiě jsou podáni re-
kuziti.

§. 59.

Předseda v generálním shromáždění přisází gubernátorovi banku, nebo za-
stoupil by ho někdo, jeho náhradníkovi. Předseda má generálnímu shromáždění před-
ložiti návrhy, které učinilo ředitelství banku a které podlé ústředí valného shro-
máždění, má řídití poradu a sestavovat dle nadpolovičnou většiny hlasů (pokud ve
statutech není nic zvláštně ustanoveno) usnesení generálního shromáždění.

Předseda má hlas rozhodující jen tehda, když jsou hlasové počtem sobě
rovní.

§. 60.

Generálnímu shromáždění přisází:

1. Při výročním shromáždění:

- a) bráti a vědomost oznáměti, které učiní ředitelství o hospodářství banku a
správu, kterou podlé volbu o předevzatím sčítání úvěr počtůních, a
usnášeti se, zdaž se počty mají schváliti a absolutariem vydati;
- b) voliti ze svého prostředku ředitele, a též výbor (§. 41) nadpolovičnou větš-
nou hlasů;

2. bráti tři léta dříve, nežli dojde privilegiam bankovní, na poradu a činní
usnesení o to, zdaž se má žádati se obnověti privilegiam a třeba i o to, jaké
změny by se v něm mají učiniti.

§. 41.

Výbor skládá se ze dvoucti úst, kteří se volí ze rok a mohou po roce se
přimo zase voliti.

§. 42.

Kabýž úst výboru má, když se uvazuje v úst, na ten čas, po který v něm
bude, skládá u banku dvoucti nezavazenyých akci bankovních na jeho jméno
svědčících a slibů písemně, že obec povinnosti své svědomitě a pšně koná, a
všeho toho, jeho se co úst výboru doví, tajemství zachováti.

§. 43.

Ústům výboru přisází hlasově hlasem rozhodujícím a včelkých poradách,
když se má něra ústů změniti.

§. 44.

Výboru přisází sčítěti bilanco banku každého pšl léta zavřené a činní a
sich správu výročím generálnímu shromáždění.

§. 45.

Ředitelství banku náleží spravovatí jmění banku. Skládá pak se ředitelství
a gubernatora, z dvou náhradků jeho a ze dvoucti ředitelů.

§. 46.

Gubernator jmenuje Joha Veličenství Císař. Gubernator bude platí celou
letá se spravuje a dlehodů bankových.

§. 47.

Oba náměstky gubernatorovy volí ředitelství se svého prostředka na tři léta;
Joh Veličenství Císaři místřeno jest, aby je potvrdil, a oni mohou, když ten
čas přijde, přinouti zase zvoleni býti.

§. 48.

Potvrzení ředitele od generálního shromáždění zvolen (§. 40), náhraděno
jest Joh Veličenství Císaři.

§. 49.

Úřad ředitelský trvá tři léta. Ty, na něž přijde pořídek, aby vystoupili, mo-
hou však přinouti zase zvoleni býti.

§. 50.

Každý náměstek gubernatorov a každý ředitel, uzavře se v úřad, má na
ten čas, co ho bude spravovati, a banku složitě při a dlehodů namozvaných úkolů
na jeho jméno svědčích.

§. 51.

Oba náměstkové gubernatorovy a ředitelové spravují záady své údarne,

§. 52.

Ředitelství národního banku, každý náměstek jeho a ředitelové banku, uzav-
rají se v úřad, mají záady úkolů, se úkolů statuty banku a pravidla bedlivě na-
chováni, úkolů banku die sí svých svědčevání, se pečlivě, plynou a upatřeni
spravování proti bankovních i jiných banku se nejvíce sobě dle úkolů, a všeho
to, od se v banku jednati bude, v tajnosti chováni. Náměstek gubernatorov banku
a ředitelové banku učiní tento úkol každý v sobě gubernatorov banku, potvrdí
jej rukou dle a zády v tom listem písmenem. Gubernator banku zase učiní
týž úkol s rukou dle zády správy údarne.

§. 53.

Ředitelství ústavu jednání banku s písmenem potvrdi pod firmou: „privile-
govany rakousky bank národní“.

§. 54.

Za písmenem ústavu, se se bank die předpisu spravuje, rozděli ředitelové
die toho, jak to gubernator ustanoví, práce mezi sebe die jednotlivých hlavních
ředitelů.

Ředitelství ustanoví zvlášť pravidla, die nichž se mají spravovati práce
údarne.

§. 55.

Údarne tři údar, od ředitelství banku se svého prostředka ústavu, bude při-
hláskati k tomu, aby se bedlivě jednalo toho, co ustanovene v §. 14.

§. 56.

Ředitelstva přísluš, jmenem banky přijímají neb propouštějí úředníky a dočasníky, přijímají jim vyúčtování a odhlásovali jim odměny a penze. Penze vyměňují se dle předpisů v příloze toho zápisu vydaných.

§. 57.

Gubernátor, jeho dva mířitelové, ředitelové a úřední výběru příslí jsou a odpovídají státu a společnosti bankovní a usazení, ku kterým patří, a každý vůči své působnosti se správného, opatřeního a se statuty se zrovnovážného vedení prací zvláště.

V. O postavení národního banku ke správě státu.

§. 58.

Správě státu náleží jmenování komise (účelového komise bankovního), který jest orgánem, jímž se dě správa státu zjednotí jednoty, že společnost bankovní dle statutu a pravidel se spravuje. Také přísluší správě státu jmenování mířitelů komise, který jeho úřad spravuje, když komise něco má.

§. 59.

Tento komise má právo, býti přítomen při poradách, však toliko s hlasem poradným, a také ve všech výrocích, jichž k výkonu úkolu jeho potřebí.

§. 60.

Shledává by komise účelový, že opatření nějaká, a které se ředitelství banku nebo zbrovnostní generální usneslo, se statuty neb s pravidly jest v odporu, má se písemně nebo protokolem prohlásiti, aby nebylo ve skutek užíváno a má žádati, aby se o to před se správou finanční stalo usmíření.

Takové vyjádření má účinek odložení. Pakli by se v případnosti takové nebo nějaké jiné správy finanční s ředitelstvem banku nemohlo shodnouti, svolá ředitelství banku výbor, aby tu věc vzal se usmířenou. Navrhovali by se usazení, které by se při této poradě dle nadpokrovného věřiny hlasů učinilo, nebo navrhovali by se usazení generálního zbrovnostní s výrokem správy finanční, žádá se má, aby veškeré ministerstvo o tom rozhodlo.

§. 61.

Kdy kdy jest věc nějaká odstavena moči národnostní a jest k ní potřeba spolupůsobení správy státu nebo zvláštěho rozhodnutí jeho Vládnosti císaře Fránc, obrátí se bank svým ředitelstvem ke správě finanční.

§. 62.

Bank může svědčiti od správy finanční podané dle statutu (§. 31) odkomponovat.

Kromě toho může bank toliko způsobem komise jistě přičít k rozumnému obstarávání.

To, čeho má bank z obstarávání prací takových způsobem komise konaného pohledovati, ku konci každého měsíce obepně se v hotovosti vyrovná.

VI. O věcných přednostech banky.

§. 63.

Banka, a příjmy, její společnost bankovní dle státního má, osobnost, její dílů, vyjadřuje nemovitostí, cizího fondu rezervního a dle z příjmů za dividendy, které bank spravuje za akcionáře.

§. 64.

Věcné knihy a seznamy banky, též listiny věcné, které se jménem společnosti bankovní u vykonávání prací jejích dle státní ustanovených vydávají, přestý jsou kletka.

§. 65.

Falšování (napodobování neb zmáhování) bankovek, akcii a dílů důležitých od privilegovaného rakouského banky, vydaných, aneb kupenů a listin k nim náležitých trestá se dle zákona trestního za zločin falšování veřejných papírů důležitých, napodobování neb falšování jejích listin bankem vydaných ale pokutuje se jako napodobování neb falšování listin veřejných.

§. 66.

Bank může a jediná rakouského falšování býti jediné u c. k. obchodního soudu ve Vídni, ve věcných jejích věcech právních jediné u c. k. soudu zemského ve Vídni.

§. 67.

Používá bank na škole od něho vydáné a na peníze u něho složené ani oběti, ani penězence neb superpenězence přímo nepřijímá, tedy strany i odpověd, chytře dojíti nějakého předčasného opatření pojistovacího, mají se vyhledat straně k přičině soudu. Toto opatření může však učiniti jediné v tom, že tento úřed oznámí banku, aby pokud rozepře nebude skončena, nicoho nepřijímá, nepřidává ani nepřepisoval. V takové případnosti má bank právo, pokud rozepře trvá, proléti úroky, dividendy, peníze a papíry státní u soudu složit.

§. 68.

Když dle toho, co ustanoveno v §. 67, akcie neb jiné kapitály a státní papíry banky seřazené některý k součinnému spravování neb obstarání, nebo když se má za ně nezaměstná nějaká substituace nebo nějaké jiné obstarání, má též některý soud banku seřazené oznámí, čeho potřebí, aby se v knihách bankovních ustanovení učinilo a čeho potřebí za přičinou vydání úroků, dividend, depozit atd.

§. 69.

Bank právnem jest, dávat správu o obcích a o státních papírech neb věcech jsou ustanovených takto též, či tyto papíry a věci jsou.

§. 70.

Za amortizační akcii, listů vlistovních neb jiných listů od banky vydáných (vyjímaje poukázky bankovní, §. 27) řídíno buď a zemského soudu ve Vídni. Soud zemský zachová se v tom dle toho, co nařizeno v příčině amortizace papírů státních.

§. 71.

Dividendy nezaplacené pronášejí se k ruce fondu rezervního ve třech letech, počínaje od posledního dne toho měsíce, kdy dospěly k placení. V případech zvláštních zvláštního státního banky může ředitelství banky vyjímku v tom učiniti.

§. 72.

Fondy, které jsou uloženy v banku Korunu, nemohou se předělitě chystovati, a mohou se vydati teprv potom, když se obdrží u soudu odezvědná list.

§. 73.

Pohledivci toho něčeho na banku, učiněné to banku v hospodaření dle státního konaném překláti, mají to může stanoviti jako bezvýhradného práva předního, aby si to, čeho má sám pohledivci, upravit a papírů státních v jeho držení se zachovávat. Toto právo přední přikládá banku, netoliko co se týče těch peněz a papírů státních, které jsou odezvědná důkazem pro poskytnutí toho, co má se sám pohledivci, nčelí vůbec ke všem movitým jmění dlužníkovu, které se jakoukoliv příčinou chová.

Banka nemohou v žádném případě tohoto práva v příčině peněz a papírů státních, kteréž a opatření jsou předepsanem za jmění svého dlužníka přijati, jiné osoby některé překláti ani domáhat se práva vlastnického ani jiných práv prvě obyčejných, pokud jich bank stvořil a přijímání nemohl sčasně poznati. Bank má konečné právo, dle těchto státních a dle pravidel sám se s peněz a papírů v jeho držení zaplatiti, nečleňuje pomocí soudní, pročel něčeho mu čekat, ač jich vypadne z důle receptu první mezi jinými osobami.

VIII. O rozdělení společnosti bankovní.

§. 74.

Když se společnost rozpadá, má ředitelství banku, zmluviti se s výborem, veškeré bankovní jmění, movité i nemovité, spenčiti a veškeré závazky vypláti. Co zůstane, rozděli se mezi členy společnosti dle míry akcii.

§. 75.

Společnost bankovní může se rozpadá i dříve, než pomine privilegium, když k tomu přivoli meo státního soudu, k uspořádání však aby se za rozpuštění listů nemohlo, počtebi nejedně tři čtveřti příložených listů ve valném shromáždění. Ředitelství banku má čtyři neděle dříve v novinách Vídeňských a v některých novinách cizozemských vyhláti, že se bude v generálním shromáždění nejprve přiklásti jednati o to, máli se společnost rozpušiti.

§. 76.

Ka v obzámým rozpučen, které by vzešly z násí generálního shromáždění, vybězením z ředitelství, též k těm, které by vzešly z násí společnosti se přičiněním jeho, má se společnost rozpuštěti, ustanovuje se nejvyšší soud ze soudů soudních, a jehož rozhodnutí není lidného odvolání.

Týmž způsobem zjedná se příchod tomu, že by kdo pohledoval a odpovědnosti, vyřknuté v §. 57.

Pravidla.

I. Zřízení v generálním shromáždění a u ředitelství banky.

§. 1.

Při pravidelném generálním shromáždění (dle §. 35. statutů) má guvernátor usazeti zapečeti vyřazením veškerého hospodářství bankovního, předložiti celkových výkazů a přehledů k tomu se vztahujících a předložiti návrhů, o kterýchž rozhodovati zříděna jest generální shromáždění.

§. 2.

Výkazy vyřazený budie v místě shromáždění, aby v ně každý mohl nahlédnouti. Když se skončí porada o návrzích od ředitelství banky učiněných, má každý od generálního shromáždění právo, návrhy čísti. Samostatně návrhy (§. 30. statutů) budie však i z odřevoděna jich sam dle před generálním shromážděním guvernátorovi banky písemně oznámeny.

§. 3.

Vešle ředitelů a zámů výboru kanë se písemně odevzdávati odůsků volěních. Aby se hlášení ne odůsků podepsal, scifoval. Škratkově vykonávati příkazy škratkově, které svoji generální shromáždění.

§. 4.

Ředitelstvo shromáždění se vřez každé týden v některý den, jež guvernátor ustanoví, aby vzele z vědomostí zpráva, jak práce a jednání bankovní vypady a aby učinilo usazení o zpráva. Mimořádné shromáždění drži se dle potřeby k vyřazení guvernátora nebo komise číselného, když byl prvě obzámí vřez ředitelství.

§. 5.

Ve shromážděních ředitelství bankovního předloží návrhy guvernátorovi nebo některému z jeho zámů.

Aby ředitelství banky mohlo usazení čísti, potřebí, aby slopek pět zámů jeho bylo přítomno.

Při poradách ředitelství banky, též při poradách, v nichž mají účastniti výbor a ředitelství banky (§§. 11. a 23. statutů) činí se usazení dle nadpoloviční většiny hlasů všech přítomných. Přednost má rozhodující hlas jen tehda, když jest tu rovnost hlasů.

V protokolech jednáním podepisuje se přednostně a komisi celistvě a protokol se pak uloží v archivu.

§. 6.

V dopisech k úřadům veřejným má se podepsati gubernátor nebo některý z jeho náměstků. Ve smlouvách, které učiní bank úřední se správou státní nebo s osobami soukromými, má býti firma, uvedená v §§. 2. a 38. statutů, podepsána gubernátorem nebo některého náměstka jeho a spolupodepsána jedným ředitelem.

§. 7.

Zadání by gubernátora přebíráli nájmá, předobírali má jednání úřední gubernátorevi státními náměstky jeho, kterých gubernátor k tomu ustanoví. Náměstky zastupovati nájmá dle potřeby ředitel ve službě nejstaršímu.

II. O gubernátorevi banky.

§. 8.

Gubernátor má dvacet tisíc státek ročního platu a 6,1 odměna v domě úředním.

III. O úřednících bankovních.

§. 9.

Ředitelství banky ustanovuje, kteří úředníci mají kancí státní a v které země.

§. 10.

Generální sekretář přebírá všel pod dohledem ředitelství dle instrukcí a tom vydaných vechná správa veškerých odvětví prací; pro dohlédnutí ke hospodářství a účinnosti přebírá jsou mu ředitel kas a vechná účtů.

Generální sekretář jest orgán, kterým ředitelství banky všechná usazení své dříve vykonávali a který má přednost k tomu přibírat, aby přišlo k výkonu. On má účastniti a všech poradách ředitelství banky a výboru, nemá však hlas rozhodujícího. On jest povinen, činiti k ředitelství banky důkladně správy a návrhy k dobru státní služby soustředěti; též buditi ve všech úmyslech, jaké učiněni proved.

§. 11.

Ředitel kasovní a vechná účtů má všechná správy a všechná usazení veškerých ředitelství banky, dříve generálního sekretáře podati a obdržeti prostředkem sekretáře generálního také usazení ředitelství. V případech potřeby, kteří přebírá rychlého opatření, mají se vždy smlouvat s generálním sekretářem.

IV. O akciích.

§. 12.

Akcie vydávané na jméno, jsou při nich archy kaponové a téžony a záložny jsou dle příloženého formuláře. Převádějí se na jiného prostředkem cení na druhé straně proušku listu; však bank není práv z toho, jestli líro převá.

§. 13.

Každý akcionář máže si převe vlastnické k akciím svým jmění. K tomu kancí má podati vyjádření a podpisem svým, které se zaznamená v knize akcií a na akciích samé, a po takovém vyjádření vrátno bank akcie buď znova záložné nebo dříve již na jedno toho, kde to vyjádření podá, vydané nebo jemu postoupené jsou tehda ku přepání, když postoupení (cest) jich jest téžak legalizováno.

§. 14.

Takže máže sobě každý majitel akcií požádati vydání akcií dividendy a akcií, které buď na jeho jméno jsou vydány samé různě mu jsou postoupeny. Vyjádření, které se k tomu kancí podá, zaznamená se v knize akcií a toto zaznamenání se na akciích provede, když účinek jest ten, že se dividendy potom vydá jen na jméno téžak legalizováno.

§. 15.

Následují akcie k masu konkursem neb vypraveními samé k pozůstatosti nějaké, k nejméně jednu stovícina neb pod opatrováním postavením, má soud mluvit banku oznámit, když a kdy se mohou na jiného přepání a kancí a z jakou opatrností se mají prode dividendy vydat. To platnost má také v příčině obmecení převa nebo jiné vlastnosti, pokud se obmecení takové zakládá v mřížkách v zastávkách neb kancí samé v ustanoveních řídkomissárních.

V. O vydávání bankovek.

§. 16.

Prvé než se vydáji bankovky, uvede bank v zápisnost sevráček popisat jich.

§. 17.

Kdy koli toho správa státní pohoda, a kdyžkoli komitát císařský, gubernátor nebo ředitel kas a úřadu vystoupí a tím v osobních těchto zájmech se stane, ohledá a zájmech se co nebedlivěji, masochi je ta bankovka, to, co se sáhá, porovná se s postavením státním a spis o revizi této udělají ode všech cest, které téžak vrátní správu tohoto odvětví prací, se podpíše a potom v archívě uloží.

VI. O depozitech.

§. 18.

Listy depozitní mohou se na jiného přepání. Potřebí však k tomu, aby cení byly od deponenta podepsány a aby pořek jeho byla příložena (jestli to firma protakalovaná, aby byl na cení banka známý protakalovaný podpis firmavedoucího nebo protakalovacího), též aby se ta banka oznámila.

§. 19.

Depositum oddělení banka jest přiané zapovězeno, aby nedělelo žádných zpráv o jménech osob, či jsou věci u něho uloženy, ani o tom, kolik těch věcí jest, jaké jsou povahy neb ceny; také se mohou uložené papíry státi jaké koliv takto s přivolením vlastníkova, předáti se každé list depositu, mimořádně obstarati nebo jinam nežli předávajícímu deponentovi vydati.

§. 20.

Upadlím deponent v konkurs nebo počneť se na jeho jmění řízení vyrovnávací a dle soud o tom banku informaci věděl, jest bank povinen, věci u něho uloženy bez strážení na účet masy konkursní, potakmo vyrovnávací ve schválení pořádku a vydání je, když se zapraví, co dle předpisu náleží, jen tehda, když dojde od příslušného soudu potakmo od správy řízení vyrovnávacího příslušné uložení a splati se vše, toho má bank pohledovati.

§. 21.

Kdo se spíšechem exekuce táhne na věc nějakou u banku uloženu, má oznámi, aby soud příslušný banku o povolení exekuce předem dal vědět, a může dle toho depositum vyvolávkosti, zapraviti, co zapraviti náleží, vrativ aneb dle amortizování list depositu a poděpsav svou rukou každý list obdržet.

§. 22.

Byl-li nějaké depositum uloženo na účet někoho jiného, nemůže deponent, pokud nepřivede písemnostmi vlastník toho depositum, ježto byl pojmenoval, žádného odňati v příčině jeho účinní vlastník pok věci uloženy, řádně-li by jí sám osobně, povinen jest spíšechem takovým, aby to banku dosti činilo, prokázati, že on jest ta pravá osoba.

§. 23.

Stane-li se depositum tím, že majitel zemřel, jednám někoho jiného aneb několika spoluvlastníků, má úřad, který vyjednává postávkou, banku o tom dáti vědět a pojmenovati mu ty, jež má maji právo, věcmi uloženyjmi vládnosti.

§. 24.

Bank jest povinen, věci u něho uloženyé bedlivě opatrovati a práv jest z jich počtu a povahy; bank též práv jest, kdyžby se kdo v příčině jich apronevřelí aneb je odňal, není však práv a náhody takové, která dle obecných zákonů jediné škodi vlastníkovi věci.

VII. O eskomptování a zapůjčování.

§. 25.

Bedičtější banka ustanoví sumu, které se má každé doby sáz k eskomptování a zapůjčování.

§. 26.

Směnky, které se k eskomptování podají, zkoumány buďte odhorem, skládajícím se z jedného ředitele banku, který předsedá, a alespoň ze tří cenzorů.

Ředitelství banku jest povinnu, péči máti o to, aby odhor cenzurní vždy byl předsa jedincostejně a neustranně.

§. 27.

Cenzorů má býti ve Vídní alespoň 24, a křídlek alespoň 6.

Cenzory volí ředitelství banku z obchodníků a průmyslníků ze tří let.

Synové náležerého ředitele banku, a jako společníci a prokurávodoucí nemohou býti cenzory.

§. 28.

Každý cenzor státi má na tom les, co bude úřadováti, a banku bankovní skří nezavazemou.

§. 29.

Cenzorové mají směnky k eskomptování doneché zcela neustranně úřadováti. Žádný od odhora cenzurního nemůže hlasovati ani v příčině směnček svých vlastních ani v příčině směnček domu svého.

§. 30.

O úřadostech, vyžádajících se nepřijímky, rozhodovati smáh gubernátorovi nebo jeho náměstkovi a řediteli, který předsedá v odhora eskomptárním, dle ustanovení od ředitelství banku vůbec o tom vydaných.

A. O eskomptování zvlášť.

§. 31.

Bank nepřijímá v eskomptě směnček takových, o kterých, když se přijímaly, málo se předsevzati řízení notářské smáh ku kterýmž, když se vyplacují, jest řízení takového potřebi, ani nepřijímá směnček a papírů státních, které svědčí na menší sumu nežli na 100 zl., smáh jichž máto propadati diti více než tři měsíce.

§. 32.

Směnky a papíry státní, které se mají platiti dříve než v šestí dnech, eskomptování se mohou jen takto, když majitel jich z dobré vůle svolí, aby se učinila směnka eskomptární na pět dní vypočetou.

§. 33.

Abý se směnky mohly eskomptovati, potřebi, aby svědčily na říd a byly krom zvláštních případnosti od tří rukojemů podpísány. Ředitelství banku ustanoví, kolik jich má býti protokolováno.

§. 34.

Výjimkou mohou se však přijmouti také směnky se dvěma podpíry, když se třetí rukojemství, jehož se žádá, nakradí složením polovice sumy, jedná se má eskomptování, v zvláštní dle statutu ustanovené.

§. 35.

Nesplátili se v den placení směně eskomptování do devadesíti hodin, vyřve se ten, kdo jí podal, jménem banky, aby učinil náhradu.

B. O zapůjčování zvláštně.

§. 36.

Když se dějí do sistavy pruty zlaté a stříbrné, tuzemské mince zlaté a cizozemské mince zlaté a stříbrné, může se též bank zapůjčiti až do devadesíti pěti se sto čistého kovu, ježli v sobě chovají.

Placou cenou čistého kovu šesti, když se zastaví cizozemské mince zlaté a stříbrné nebo pruty zlaté a stříbrné, sama jejich čistého kovu listem c. k. úřadu mincovního potvrzené, počítaje ji dle ceny, za kterou úřad mincovní je nakupuje.

§. 37.

Když se dějí do sistavy odějní papíry státní, obligace vyřazení a listy zastavení oddělením hypotečním vydané, může se též bank zapůjčkou vydání nejlepší dvě třetiny ceny těchto papírů, kterou mají na burse.

Zastavili se úplatně splacené akcie a efekty z prioritních výpůjček tuzemských podnikatelství průmyslních, ježli výnosnost sistem jest pojištěna (§. 22 statutů), může bank se též zapůjčkou vydání nejlepší polovice ceny, kterou tyto akcie a efekty mají na burse.

§. 38.

Znamená se bursově cenou zastavených akcií neb efektů, povinen jest ten, komu zápisná dána, buď k sistavě přiměřenou část přidati nebo část samy zapůjčené napět splátni. Neudělal-li by toho, má ředitelství právo, zastavené papíry na veřejné burse buď všechny nebo z částí prodati a jen to, co po uplácení právo jeho a po upravení toho, čeho má pohledovati, přebude, k ruce dlužnickové bez útrah chovati, čímž pak sám může nakláti. Pakli by to, co se stálo, nestádovalo, aby se tím pohledovati banku upraveno, zastavuje se ředitelství, aby se hojilo na dlužnickovi.

§. 39.

Zápisčky se sistavu ruční dávají se jen v samých, ježto se mohou úplatně stavkou dlužiti.

§. 40.

Nejkratší lhůta, za kterou se zápisčka dáve nebo prodáváje, vyměřuje se na 15 dní, nejdelší na 90 dní. Mezi touto nejkratší a nejdelší lhůtou mohou se zápisčky povolovati na lhůtu kterou kočí. Ředitelství banku zastavuje se, chce-li lhůty obměniti a prodávání lhůty poleviti nebo odepřiti.

§. 41.

Ten, či věc zastavená jest, může jí také dříve než lhůta propadati dojde, když státi plnou sumu, za kterou se státi dlužníkem banka, napět vziati; však útrahy, které býti banku napřed upraveni, nezabudni se na.

§. 42.

Nalícení, daná v pravidlech od §. 18 až do §. 24, tentě počítají, v příčině depozit, vztahují se také k nastavením.

§. 43.

Když lišta proje a zápisníka se neuplatí, má bank přív, zavést prodej věci nastavené buď celú neb částí její, než má potřebi, dlužníkovi o tom dělati věditi a k soudu se obracet.

Bank však povinen není, věci nastavené prodlívati, a neproditi ji, když pro- je lišta k placení, nepromítá se tím ničeho, čeho má na kapitálu, úrocích a ústra- tích pohledívati.

Proditi se vůc nastavení, přimá se ke kapitálu, její má bank na dlužníkovi pohledívati, úroky, papístek ze vydání kapitálu, to, co náleží ze zůstatku, útraty licitční neb jiné a svitčiči pro více na prodej, která čini třetinu ze sta veškerého pohledívání, a vydá se jen to, co po této svitčice zůstane, jesti navržená lišta nastavená a řídně kvitovaná.

§. 44.

Nemohly by se v den placení papíry nezvyklované prodati, nemůže proto dlužník řídně, aby se na zápisníka prodoučila, než ho to shazuje ústřední, za- pláti banka vše, co jest povinen. Pakli by prodejcem papírů nastavených pohle- dívání banka nebyla úplně uspraveno, udržuje se banka, aby přív svému přič- čed, sjednal jesti dlužníkovi.

VIII. O převodnictví.

§. 45.

Kdo chce u banku řídněti, má řídněti písemně, aby se na jeho jméno nebo na jeho firmu uvedlo folium.

§. 46.

Do banku řídněti má převodního vložiti se mohou bankovky, mince stří- brné ale nikomu platnost mající, též směňky nebo jiné papíry ve Vídni splatné v počtech běžných (conto corrente). Nezapláti se papíry, které bytu banku pře- vodnímu účelování, v den placení až do 12 hodin v poledne po učinění pre- sentaci, tedy se tomu, kdo je podal nebo jeho plnomocníkovi ihned vrátí a ozná- mí se mu, že sama ustanovení v počtech jeho byla vymazána.

§. 47.

Tim, co na úty toho, kdo má folium, dojde až do jisté hodiny, kterou ře- dicitel banku ustanoví, může se ještě téžed dne následiti a následiti.

§. 48.

Praktičtím (cheque) mohou se hotové peníze v banku řídněti uložiti:

- a) z folium na folium přesáti,
- b) na majiteli folium v hotovosti naxpiti řídněti a
- c) může se jimi k dobrému jiných osob následiti.

Každý majitel folium může své akcepty u banky Hrovního ku placení postihnouti.

§. 49.

Zavedl se na jmění některého majitele folium konkursu nebo řízení vyrovnávací a učinil se banku o tom vědět, není-li se jí zřetelo k postihnutí majitele folium, necht' byly kdykol' vydány a necht' jsou ještě v jeho rukou anebo přestýjí již na někoho jiného. Peníze hotové, které se nalézají v banku převodním, náležejí se v těchto případech k ruce masy konkursní, potakáno vyrovnávací a vydají se po sříbec, toho, toho má bank pohledivati proti navrátní kufly převodní a jesti violenci řídné kvítance toliko po uzavření se soudem, potakáno se správou vyrovnávací.

§. 50.

Peněžky, v kterých by bylo něco nepravého, vrátí se prezentantovi se neplatě; shledají-li by se takové nepravosti náhodně, může vydavatel peněžek takových zhasen býti jako převodního.

Svědčí-li by peněžka na sama vědět není jest ta, která má vydavatel peněžky na svém folium Hrovního pohledivati, tedy může šaseš z Hrovní vyložen býti.

§. 51.

Zruší-li by majitel folium kufly Hrovní, má to písemně ředitelovi banku oznámit, necht' se počty jeho kned na jiné folium přenesou a vydí se mu nové kufly Hrovní.

§. 52.

Úředníkům, kteří vedou počty banky Hrovního, ukládá se za povinnost, aby největší tajemství v příčině toho zachovávali; o tom, jak stojí počty Hrovní, dovědono jest jim dříve správa jen ředitelovi banku, když jim to písemně ukáží anebo majiteli folium. Kdy by předpis tento přestoupil, potrestán bude bez prodlení státním úřady.

§. 53.

Počty v banku Hrovní uzavírají se dne 31. května a dne 30. listopadu každého roku.

IX. O jednání postihovacím.

§. 54.

Peněžky, které vydány jsou tak, že se mají v jistém čase po vidění zaplatiti, předloženy buďte kase ku placení pojmenované, aby úředníci kasy té k tomu ustanovení den placení zasměřali a připsali jej na peněžku a podpísem svým ústní slovy: „Splátné dne“

§. 55.

Co se týče přestání a placení peněžek, přičesť mají předpisové, daní v příčině anebek.

§. 54.

Zřídili se některé poště bankovní, mále ten, jenž na tom zájdi, zá-
 dá, aby se po čtrnácte dní nevyplácela, potřebi však, aby náležitě pojmenoval
 vše poště, sama, na kterou svádí, místo a čas, kde a kdy jest vydána, též
 jméno toho, na koho svádí. Nemohli-li by toho více, dokonce udali, rozhodne
 ředitelství banka, máli se vyplácení na čtrnácte dní zastaviti již nic.

Výše položené statuty a pravidla schváleny jsou Nejvyšším rozhodnutím, jakož
 datum 6. ledna 1853.

Ve Vídni, dne 10. ledna 1853.

Ignác H. Pinner,
 c. k. ministr finanční.

Přidavek.

1. K §. 20, 1) statutu.

Vyhlášení, vydané od ministerium finanční dne 20. března 1856,
 jestli se vyhlášení statuty a pravidla od Jeho Veličenství schválená, datá odherna
 privilegovaného rakouského národního banka, účinná pro uspokojení úvěru
 na hypoteky.

Jeho c. k. spočítané Veličenství učinil nejvyšším rozhodnutím od 16. března
 1856 nejvyššími schválil statuty a pravidla, datá odherna, účinná a privile-
 govaného rakouského banka národního pro uspokojení úvěru na hypoteky.

Statuty a pravidla tato dočastkem k vypočetí, vydaná od ministerium finanční
 dne 21. října 1855 (číslovník Příloha, č. 185*), v obecnou míru se uvádějí
 připomínaje, že říční odherna banka národního veřejně ve skutek dne 1. července 1856.

Neobdobý jím Bruck ap.

Statuty

odherna, národní a privilegovaného rakouského banka národního pro uspokojení
 úvěru na hypoteky.

§. 1.

Privilegovaný rakouský bank národní, zmocněn k tomu nejvyšším rozhod-
 nutím od 12. října 1855, rozšiřuje práce své účinná odherna pro uspokojení
 úvěru na hypoteky.

*) Číslovník vlády české ročník 1855 č. 133, str. 463.

K pracem ústavu zvláštním ustanovuje se 40 milionů státních vlnky bankové a banka národního, a užívá se k nim kromě toho těch peněz, ježto se sejdou vydáním listů ústavních (§§. 39 a 41).

§. 2.

Kromě výhod, ježto banku národnímu dopřáno nejvyšším patentem, daným dne 1. července 1841 a nejvyšším rozkožnutím, učiněným dne 13. července 1844 (vyhl. cirkulářem vlády zveřejně od 14. číjna 1844), propůjčují se mu v přičině práci k úředu hypotečnímu se vztahujících i těchto zvláštních výhod:

- a) bank národní uprošťuje se od všechkých zákonů a nřizení, ježto se obmazuje náša široká;
- b) maocholi časi pohledářní nájké v rozkoži vznít, o tom pletj důkaz podávají hlavní knihy banku národního, a vřubové z knih těchto;
- c) aby listiny od banku národního vydané mohly do knih vloženy býti, k tomu nřizba, aby byly zároveň od svědků podepsány;
- d) bank národní má právo řízení se leti činni k rukoum jeho vydány nebo jiné prohlášen v přičině nájkého závazku (§. 15) a se vřub á vřpis a knih svých, aby mu se občinského činníka nebo držitele statku se hypoteku daného řízení byla povolena rozkože (§§. 21—26), když listina k závazku takového se vztahující byla od soudu nebo od notáře legalizována;
- e) pod výminkou v postavce předchozí dotčenou má bank národní právo, díti vymáhati široká prodlých týmž prostředky donucovacími, kerjmiž se vymáhávi cínské děš z pozemnosti;
- f) spadnati dlužník nebo majitel statku se hypoteku daného v konkurz, máše bank národní i před projitím říháty ediktální řízení, aby byl rozukdek likvidační vynesén, a jak máo rozukdek tento nebude moči práva, máše řízení, aby statek se hypoteku daný valjárně byl prodán (§. 33.);
- g) bylož nájké nářizní souziti se nepřítomnosti držitele statku správci neb pachyři statku se hypoteku daného dodáno, meš jestliže by i těchto při činně nebýlo, a přítomnosti dvou svědků se činních přibýtku držitele statku, správce neb pachyře přibito, hadž pohledáno tak, jakoby bylo dodáno k rukoum držitele statku.

§. 3.

Fokud toho k úplněm ukončení práci a jednání hypotečních bude potřebo, mají výhody vložké banku národnímu propůjčené jiti i přem čas, se kerjž mu vřubše udělena jest.

§. 4.

Činný komitě dvorský pro dohled k banku národnímu nářizný přibíháti má také k pracem odboru pro napsání řízení se hypoteku zřizování a bude z toho přičině odpovídati, aby řízení pětjka nebýlo činně bez úplné jistoty (§. 6), a aby se při vydávání listů ústavních (§. 39) řízení držitelé meš v §. 41. vytknutých

§. 5.

Operace oboru banku národního k nespokojení úvěru na hypotéky státního vztahují se:

- a) na půjčky hypoteční, které sám národní dá (§§. 6—14) nebo vyplátna na ně nebo převede (§. 6—25), a
- b) na úvěry zůstavní, kteréž bude vydávati (§§. 30—35).

O půjčkách na hypoteku.

§. 6.

Bank národní má jen tehda právo, dáti nákomu půjčku, když jest hypotekou úplně pojistěna, t. j. když půjčka a úroady, které na podání hypotéky směřují k ní, činí asnejménou polovici hodnoty či ceny hypotéky té; nebo když věřitelové knihami zapsaní a jejich podvratitelé vydají od sebe prohlášení a tomu se do knih vstří, že banka národníma v příčině půjčky, kterou majitel hypotéky dá a v příčině práv dle statutu s ní spojených přednostně postoupí, aby tak půjčka a práva dle statutu s ní spojená v první poloze hypotéky té úplně jistoty nabyla.

§. 7.

Kromě toho mohou se dany, kteréž by někdo chtěl souy o sobě, a stavění hospodářská, kterážby chtěl za část statku své pod hypotéku, jen tehda na hypotéku přijmouti, když jsou dany a stavění taková pojistěna u jedné neb u více společě domovních, či u občana společnosti pojistěných.

§. 8.

Poslednost, jista se půjčka od banku národního na hypotéku daně propůjčiti má, prokazáno buď výpisy úředními z knih veřejných.

Ho dnota či cena hypotéky však vylídná se mále odhadem soudním, výkazy mnohaletého užitku nebo smlouvami kupními. Za hodnota pozemnosti či gruntu pokládá se mále sama státnostní lídáž (prostě) daně z pozemnosti, bez přírůky; za hodnotu pak daně úrokových, o nichž se prokáže, že jsou v dobrém způsobu stavěny, pokládá se mále ta suma která vyjde, když se z užitku, kterjž dán takový dle příkazu v posledních šestí letech v průměru má, úctas odnáá, a to, co zůstá, povjří se na kapitál pětiprocentový.

§. 9.

Bank národní, přisuzuje úvěreníky a držitelé statků a domů, rozhodne, máli se hodnota hypotéky podivně vylídná také pomocí jedného nebo více znalecků v §. 8. jmenovaných. Zřeteli sobě též právo, přeuvěditi se o hodnotě hypotéky podivně vyjma orgány. Náklad na takové vylídná hodnoty, kteréž se vždy diti má jen v přivolením toho, kdo na půjčku dá, nésti má ředitel tento.

§. 10.

Mohou má půjčka činiti, když takle jest dokonale pojistěna, máli se dáti v hotových penězích nebo v listech zůstavních (§. 30); když se má

platiti, a má-li se toto státi nejednou nebo po částkách nad po úmrtích; konečně museli se má platiti úroků, to vše ustanovuje se etapálně dlebrak.

§. 11.

List dlužní, též i listiny, ješto se k ruce banku národního v případech, jmenovaných v §. 6 a 15. vydají, mají buď od soudu nebo od notáře legalizovány býti.

V listě dlužním pak má se ten, kdo se půjčka žádá, uvésti:

- a) že bude úroků, též i kapitál nebo částky kapitálu, býti tak ustanovena, náležeti a ve listěch ustanovených platiti, a to úroků pátiletě napřed;
- b) že po projiti každého roku ve listě příměřeně, pakli se toho pokládá, kvitováním prohlásí, že nejen úroků neb dlužný z dlužné hypotéky, kteréž půjčka od banku národního dříve přecházej, zapravil, nýbrž že také předložil potvrzení, že na statku ustanoveném za hypotéku daném není žádného režtu daně;
- c) že při zapravování úroků ze druhé poloviny každého roku banku národnímu zprávu předloží prákem, že peníze dlužného roku se ustanovením před uvedeným pevně jest zaplacen;
- d) že chce úroků větší, kteréž by nevyplátním úroků předejících splácel, banku národnímu nabídniti;
- e) že se podává pod moc dělnarstevního soudu zemského v každé případnosti, kdyby se vedla exekuce soudní, i také v rozporech vědeckých, ješto by se vztahovaly na tuto půjčku nebo na hypotéku, ať jestli by banku národnímu nebylo náležeti, pakli jej před soud táhný v předpisích o jurisdikci ustanovený; nebo nebylo v statech zemských vyměřeno, že má před soud táhný pakli býti (§. 21 a 34);
- f) má se uvésti, že se podává pod statuty jakohle předpis jej zavazující.

§. 12.

V listě dlužním buďti připomenuta, jestli by vypůjčující ustanovena ze úroků v §. 11 a) b) a c) uvedených částí nechtěl, že to má býti výminkou řešiti; a to bude má se čísti, že bank národní bude máti půjčky na dlužní listiny vydávány bez výpovědi a neletě toho, což bylo z strany společnosti ustanoveno.

§. 13.

Vlastní půjčky vydá se teprva potom, když byla porota půjčky v listěch uvedených vyannemována. Ale i když se toto stálo, není bank povinen valuty ustanovené vydávati, když od povolení půjčky hodnota hypotéky i jen náhodou tak se zmenšila, baž půjčka dle názoru banku národního nebyla stejně pevně (§. 6.), nebo když by ten, kdo se půjčka žádá ve 30 dnech od oznámení jemu učiněného že vlastní půjčky k vydání není pohotov, půjčky nezavázal, nebo když by smrt nastal, neboby se jeho jmění byl prohlášen konkursem.

§. 14.

Jakož pak ředitelství rakouského banku národního: říšelek svých v zemích korunních státních k tomu uložo, aby odbora pro úvěr na hypotéky v pracích jeho napomáhala, tedy k řízení stran, když se o to právě u ředitelství zeměho přihlásí, učiní, aby jim valná půjčka na místě a kusy centrální ve Vídni, byla vyřáda a jeho kas říšelek. U kas těchto mohou se také když se to potřebným způsobem opoví, úroky spravovati a půjčky zaplatiti.

§. 15.

Bank národní bude také na sebe převáděti kapitály hypotéckou pojistěna, které jí na nemovitosti leží, když se na při tom pojistí vložka ta práva, kterýchž má vedle statutu těchto při každé půjčce potřebi povoliti. Nebylasby tedy v prvotním listu dlužním práv těchto propůjčeno, anebo nebylasby list prvotní dlužní od soudu neb od notáře legalisován, potřebi, aby list takový v příslušné přiběhu dlužním dotlačován prohlášením vlastník nemovitostí pod hypotéku dané byl doplněn. Těž potřebi, aby věřitelové hypotéční, kteří jsou za kapitálem, její má bank národní na se převéstí, jednak prioritě kapitálu tohoto uznali a jednak na prioritě také v příslušné práv v dotčeném prohlášení dotlačován pojistěných povoliti. Prohlášení vložka, která dle toho dlužník nebo vlastník nemovitosti pod hypotéku dané není věřitelové, kteří jsou za dotčeným kapitálem, od sebe vyřadí, mají od soudu neb notáře legalisován a do kas veřejných ústavu býti.

§. 16.

Dlužník může kapitál celý nebo z části i před projitím lhůty k placení ústředně zaplatiti, když mu, kterou ka zpízení podává, dá se stavba bez toho dílu, a když jí nejméně 6 měsíců dříve zprásem od soudu nebo od notáře legalisován vypraví anebo když za lhůtu k výpovědi vyměřeno, která ještě nepřesá, úroky usilovaně spraví.

Naproti dlužník kapitálu po právu lhůt výpovědi, hodit k němu tak říšelek, jakoby byl lhůtu v listu dlužním položenou přeměnil (§. 20.).

§. 17.

Změnil se hypotéka, co do povahy své, náhodou nebo zaviněním děřitelovým tou měrou, že pohledivání banku národního není více podle statutu pojistěno (§. 6.), má bank národní právo, prokázav hodnověrně tuto změnu v hypotéce, dle 3 měsíců napřed prostředkem dolnoračenského soudu zemského vyprovědit, neždět ka lhůtu k placení usilovaně.

§. 18.

Učiněly tou, komuž dle byl v přípudnosti v §. 17 jasně stanově vyprovězen, výpovědi odprá, může strany své ve 14 dnech, ležli ale hypotéka kromě dotčených Rakouska, tedy ve 30 dnech, od dodání výpovědi soudní podávaje, k dolnoračenskému soudu zemskému podati, nice by výpověď mezi pozbyla.

K obecním v pravý čas podávým položí se státi na čas co možná nejkratě a jde se předce dle předpisu, daného a rozepři stanoví v úředních věcech při-

ních. Při kterémto stání má soud úpravy předložené za odpověď poskytnouti, a po skončení řízení pro nezájem, máli výpověď účinek právní čili nic.

§. 19.

Jaké úplatky má dlužník nebo držitel nemovitosti pod hypotéku danou, viděti z listu dlužního a v případech §. 15 a prohlášení exekutorského. Úroky mohou se plátně spravovati a kapitál může se splátni dle libosti věti dlužníka nebo držitele nemovitosti pod hypotéku danou zrušit nebo z části v kterýchžto podmínkách; anebo v letech ústavnic banky národního, jako nejdříve v jednom roce projdou aneb také v průběhých kapotkách let ústavnic (§. 47.).

§. 20.

Neslyšeli úroky neb kapitál, má banka národní, když prody spravování; má národní bank právo, sjednati si bez zškodnosti soudu splátniti také v takových případech a věci osobitnu dlužníkovi náležitých, kteréž se jakým kolí jednáním v rukou má. Má ale také právo, půjčky ihned způsobem exekuce vydati (§. 2, 3).

§. 21.

Exekuce soudní věsti se může také na jiné věci movité dlužníka osobního učiti se ty, jako jen v §. 20. ustanoveno, anebo na statek nemovitý banky národního v ústavnic daný. V té i ostatních případech delovruské soud český dle právních předložených exekuci provedi a vykoná, anebo nebyly shledem příslušným, potěši ústně přelivně, aby jí vykoná.

§. 22.

Veděti se exekuce na věci movité dlužníka osobního, budli, když se v zájmu herou, ústavnic i odhad jich předsevzet, anli potěbi, aby se na tento způsob učiti. — Nebylyby ale odhadu spůsobitých na škodu, budli odhad předsevzet přimo před prodejem. Nepodali by nikdo jít při první licitaci ceny odhadu, budli věc i vše ceny odhadu prodána.

§. 23.

Exekuce na ustanovený statek nemovitý vykoná se buď sekvestrací nebo prodejem statku. Bank národní má na věk, vykonáti exekuci tím neb oním způsobem, a může si na všecken způsob vyvoliti prodej, když by se viděti, leby sekvestrace nestála, aby v pravý čas došel usury, kterou má dlužník povinen jati.

§. 24.

Uvěřil bank národní sekvestrace statku pod hypotéku danou, může jí buď na všechny půjčky rozlišiti, anebo jen na půjčky jistého způsobu, a může ustanoviti, máli půjčky sekvestr sám spravovati aneb majiti se diti do práva.

§. 25.

Soud má sekvestra, její bank národní navrhuje, zřídit, však na odpovědnost a na nebezpečností banka (§. 27). Mělyby soud proti sekvestrovi navrženému a důvodem se namítati, nechat vyzve bank národní, aby navrhl jiného, však navrženého nechat mezitím státi.

§. 26.

Držitel statku pod sekvestrací daného učiní námětky své proti sekvestrovi k nároku národního banku zřizována nejpozději ve 14 dnech; na kterážto námětky soud neprodleně a oběma stranami řízení uvede, a pokudli by se neshodly, kdo sekvestrom má býti, sám z úřadu sekvestra ustanoví. Až do toho času má sekvestr k nároku banku národního od soudu zřizovaný neporušeně státi svůj konati.

§. 27.

Nebezpečností a odpovědností banku národního za sekvestra od něho navrženého (§. 25.) povine, když žádá v §. 26. polehání prosta, sniž byl držitel statku pod sekvestrací daného proti sekvestrovi jakých námětek činil, sach od té chvíle, když se obě strany o sekvestra shodly, nebo když soud sekvestra z povinnosti úřadu byl ustanoví.

§. 28.

Sekvestr povinen jest, zaproti nejprve počty, které mají před jinými přednost, jaké jsou: daně císařské a jiné věci podobné, na statku zadržující, též i droby a předmětářské věci tabulárních stá, a odvésti pak zadržitelství jak nedoplněné tak i pohled jízoucí přímo národnímu banku, a jenom to, co potom zplýnu zbude odvésti má tomu, kdo soud pokládá ustanoví.

§. 29.

Sekvestr jest povinen, každého roku, a to nejpozději ve 30 dnech po projiti roku účetního, sach jestližby sekvestrace rok netrvala, ve 14 dnech po uzavření sekvestrace, počty s nálezitými doklady soudu poslati, který vyplatív v příštím jeh držitele statku sekvestrace, má je neprodleně vyříditi.

§. 30.

Chcelyby bank národní utížit statku pod sekvestrací postaveného, buď některé nebo všechny, propachtovati, stali se to může toliko spůsobem licitace veřejné. K tomu konci má bank národní navrhnouti podmínky licitace, kteréž soud analytív o nich má držitele statku pod sekvestrací postaveného, prohlédne, a shledáti je býti nezbytné, schválí.

Dle toho soud licitaci uvede a ustanoví, komu se má odvésti počty, po ústice počt v §. 28 jmenovaných, kteréž mají před jinými přednost, a po ústice toho, co se má banku národnímu zaplatiti.

§. 31.

Má bank národní za potřebné, aby statek pod sekvestrací daný byl prodán (§. 25.), buďti hodnota dle §§. 8 a 9 od něho vyhledání vsta za hodnota odhadu a cenu vyvolací. Není tedy potřeba odhadu cizokrájního.

§. 32.

I také tehda, když se má statek za hypotéku daný k likvidaci jenžto věřitel prodal, má bank národní právo, navrhnouti výminky k likvidaci a při tom hleděti, aby to co má prohlédnati, co nejdříve bylo splaceno.

Také právo banka národnímu přisluší také tehda, když jiný věřitel žádá, aby statek byl způsobem sekvestrace spešiován, nebo když má statek v běhu řízení konkursního být prodán.

Soud má v každé takové případnosti výminky likvidaci, vyslyšel prvě věřitele předcházějící, akorděti, a není žádné ústavy, je schválen.

§. 33.

Vezme-li jiný věřitel statek banku národnímu za hypotéku daný v exekuci, nejděti v ní ale po 14 dní předem, má bank národní právo, postopovati v ní ve jménu svého dne toho, co v ní již bylo předsevzeno.

§. 34.

Prohláse-li se konkurs na jmění důlníkovy nebo na jmění držitele státní za hypotéku daného; má bank národní sice pohledávati své ve řízení likvidaci a instance konkursní opovídati; buděti však o tom, i před projevem libity odlišně a prvě než se pojednává výbor věřitelů, bez odlohu ústně líčeno a odtapeť musí také oznámeno, aby vyslyšel výbor věřitelů, nebo kdyžby výbor tento nebyl ještě jmenován aby vyslyšel věřitele jemu známé, kteří bydlí v tom místě, kde soud jest.

V rozsudku likvidacním, kterýž se má co nejdříveji vydati, rozmanito buděti o právu hypotéčním, banku národnímu přiděleném.

§. 35.

Jakmile rozsudek likvidacní nebude mezi práva, může bank národní i před vyslovením rozsudku likvidacního sádně, aby statek za hypotéku daný ihned byl likvidován, při poslední likvidaci dle řádu soudního předsevzeno i sice hodnoty odhadati prodati, a bank národní z peněz strlečných zaplacen. Pakližby z dalšího běhu řízení konkursního přišlo na jevo, že byto banka národnímu více dlužn, nežli má náležeti, povinen bude bank to, co více obdržel, kromě úroků čtyřprocentních ihned zase navrátiti.

§. 36.

Edykol chce bank národní užiti práva přednosti (v §. 2. c), v příčině úroků nezapovězených propůjčeného, má úřadu okresnímu (důlnírovskému) prokázati (§. 2. b), usaditi úrokly nezaplacené dle. Úřed politický pak povinen jest, k vykázu likvovému dle předpisů z exekuci daných úřed konati.

§. 37.

Ústavy exekuce má sice bank národní způsobem silky zapraviti, exekvovaný však povinen jest, bez odporu je uhraditi. Proti se má exekuce vždy také na to, co ústavy tyto dle, rozšířiti, a ku konci exekuce má se o ně vyslovení učiniti.

§. 38. Má-li ten, proti němuž se exekuce vede, na to, že bank národní dle práva nemá buď vůbec na něm pohledivati, aneb že nemá pohledivati tolik, co udal, a. n. p. a. tam v rukou listiny plný důkaz podávající, může k dolnosoudnému soudu rozsáhlou žalobu podati a prositi, aby exekuce byla zastavena; dolnosoudný soud rozsahy má exekuci prostředím zastaviti, banku národní, a býlyť úroky úřadem politickým vymáhány, v tomto úřadu dle s touto věcí, státi se kratičký čas ustanoviti, a potom výšeším rozhodnutí, státi s exekuce sejmá má být nic.

§. 39. Nemá-li ale ten, proti němuž se exekuce vede, v rukou listin důkaz úplný podávajících; může k dolnosoudnému soudu rozsáhlou žalobu podati, na ně, se pak řízení zastaviti zrušiti. Pokud řízení toto trvá, může se exekuce zastaviti jen tehda, když exekucej potomeč prostředkem žalosti svědění předložil listiny plný důkaz podávající, státi se má spůsobem výše řečeným dle předchozí, nebliedlo k řízení, které uvedeno bylo na žalobu.

O listech ústavních.

§. 40. Listy ústavní jsou listiny, jimiž se bank národní vstříkává jich uzavřeje, že má buď dle toho, jako to v těchto listin ústavních ustanoveno, a kapitálu úroky pláti a že dle toho i kapitál uplatní.

§. 41. Za náležitá placení úroků a za uplacení kapitálu se listy ústavní dle toho uzavřeje jsou předkem a nejprve kapitálu banku národního hypotekou zříděná, a kromě toho veškeré jmění banky, movité i nemovité.

§. 42.

Bank národní má vše právo, vydáti listy ústavních až do sumy pětinásobné toho, co činí buď ke práci sdělu pro úvěr na hypotéky úroky (§. 1.), a však veškeré sumy listů ústavních skutečně vydaných nemá nikdy přesiti více, než co činí veškerá suma toho, čeho má bank k určitému času pod hypotékou pohledivati (§. 4.).

§. 43.

Listy ústavních státi se může k uložení pod úroky kapitálů, náležitých občin, korporací, landerů, ústavů pod dohledem veřejným postaveným, též i k uložení peněz státních a deponitních.

§. 44.

Zastaviti neb postoupiti se listy ústavní nikomu jinému, neplati se a toho poplatky, nejprším potomeč od 3. února 1850 vymáhány.

§. 45.

Bank národní má právo, své listy ústavní, pokud buď se uzavřeje s ministeriem financí k tomu ustanovený státi ekomptovati nebo peníze uloženi na ně

vydávati, lečte při tom toho, co statuty v příčině toho vyměřují. Těm má bank národní právo, vypláti listy své dříve, než projde čas k placení.

§. 45.

Listové zástavní mohou se na burse prodávati neb zastavovati, a kurz jich v listu bursovním znanmenávati.

§. 46.

Bez přivolení ministerium financí nesmějí se v listech zástavních čas k placení vyměřiti na dobu kratší nejlí na dvacet měsíců.

§. 47.

Listové zástavní vydávati se mohou buď na toho, kdo je donece, nebo na jedno učení. Bytli vydány na jméno donáštěle, tedy k nim buďtež přidány kupony, kteří jich přibude, proti jichž navrácení, když projdou, se budou pláti úroky.

§. 48.

Bank národní pokládá buď toho, kdo bude mít list zástavní na donáštěle vydaný a kupon k němu náležející, za vlastníka listu i kuponu. Obětávka soudní bude mocti vyplaceni listu zástavního a kuponu jen tehda a s tím ohledem na přikážku býti, jak to dle zákona předepsáno v příčině státních dluhův dlužník na donáštěle vydaných a kuponů k nim náležejících.

§. 49.

Úroky z listů zástavních na učení jedné vydaných vydávati se budou na kritanci, v kteréž se mají uváděti všechny podstatné změny listu zástavního (část, suma kapitálu, míra úroků a datum) též pravý čas k placení a pravý suma úroků, a v kteréž se má ten podepsati, na něž list zástavní svědčí.

§. 50.

Bank národní uzná nice toho, na koho list zástavní svědčí se vlastníka jeho, a kdykoli část bude o přenesení vlastnictví kapitálu na jedno, nebo o placení úroků aneb o vplacení kapitálu, žádá buď, aby se vlastník v oči a potažmo v kritanci podepsal; však z toho bank národní práv nebude, sdělí podpis jména jest pravý.

§. 51.

Pakliž se vlastník listu zástavního a listosti písemně, před přijetím nebo na přijetí listu zástavního podané aneb listem zástavním opatřené žádá, aby jen ten podpis jedné za pravý pokládán byl, kterým by se a podpisem jména od něho předloženým srovnával, nebo kterýmby legitimaci od soudu neb notáře byl potvrzen, tehda bank národní práv bude a toho, aby jen tomu úroky byly upraveny a kapitál vyplacen, nebo aby list zástavní jen na toho byl přepsán aneb jen tomu vyměněn (dle §. 28 pravidel naho položených), kdo přinese podpis, tím neb otm způsobem posuzovaný.

§. 52.

Ka kritancin, mielditjm k listm sistravnim, jedit vrbdit na jedne ubel neb jich korparaci a ustavn, pod odhlasou dlede postavennyh, potfebi, aby se piskala pedt vlastnkova. Msti se ale kapitl vypisiti nebo postoupiti, nebo list sistravn za list na danilite vrbdit vymstiti, k tomu potfebi krom toho potvrzeni dlede opatrovnickoho.

§. 53.

Srbdit list sistravn vjstavn na jedne osoby nezletile neb pod opatrovnim postavene, podpisne budt kritance od poruclika nebo kuratora, kterj se m leglimovat. V kadm pak pripadnosti v §. 52 jmenovani, potvrzeni budt pivoletni dlede poruclenskoho neb opatrovnickoho.

§. 54.

Listy sistravn, kopory a kritance na droky piznditi se mohou k placeni nejen ku kase centralni banku narodniho ve Vdni, nebti tak, kdyz se dte prve vjstavn na danilite dnt (§. 14) a kas filialnih banku narodniho.

§. 55.

Nevydrivnost na droky ve 3 letech a kapitly listy sistravnimi pajitbn ve 50 letech po prjiti dnu k placeni, tedy zastiraca, a nemdlo jich rikdo vice listm.

Pravidla,

dnst odboru, stiznicim pii privilegovanim rakouskim banku narodnim pro napomahani dvtu na hypotcky.

O spravovani odboru pro napomahani dvtu na hypotcky.

§. 1.

Sprvu odboru, pro dvt na hypotcky pii rakouskim banku narodnim stizniceho pveda ledictva banku, jakol vede sprvu kadikoho oddeleni prac banku narodniho. ledictva toto ustanovi mru drotk a pjtkoh povolenyeh nebo plvvedenych pohledkvni hypotecknih, tdi i z listm sistravnih, a krom toho listm najditm, v kterdi listov tto k placeni dospj.

§. 2.

Price odboru, stizniceho pro dvt na hypotcky, pii kterychd dnst jest a. to, jak se m diti statut a pravidel v tch neb ene pripadnosti sbdit, odbyvat bude se pedsedni guvernora banku nebo nmdatku jeho sbor vstavn, stodenj se dvoch ddi ledictva banku a prostredku jeho vjstavnch a se sekretaje generalneho neb nmdatku jeho jakolto referenta, jedn bude mti hlas poradj.

§. 3.

Když bude činit o to, aby se rozhodlo, jestli půjčka, která se má poskytnout, nebo předělování hypotéčnou smlouvou, které se má přejmout, splnění požadované; přivrazení se do sboru dva důvěrníci z družiček státek nebo domů (dle toho, jestli se hypotéka dá státet hospodářský nebo dům), kteří v případě toho budou mít hlas rozhodující.

§. 4.

Radiálně banka navrhuje ministru financí důvěrníky, kteří budou činit o obchodní, tento úřad dostává na 3 léta na se vrátit, a sice tolik jich, kolik bude přilichováno; ministr financí je přímo pojmenuje a když byli pojmenováni, vyhlašuje, ani pak učiní do rukou jeho složený smlou, že povinnosti úřadu svého, kterým se se přijal, plně a svědomitě budou vykonávat.

§. 5.

Důvěrníci mají při konání úřadu jen svědomitého vědy na státek stát, aby učinili své s přímou nestranností prostředků, a bytíby v pochybnosti, mají povinnosti učinili takové, kterýmiby bank národní mýly více jistoty jedni svého.

§. 6.

Mýly důvěrníků ve věci, o kterou činit jest, státenství bud sám anob mýlyby v ní státenství takové osoby, v jich státenství by před soudem nemohli svědectví vydávat, tedy na není dovoleno, v ní hlasovat.

§. 7.

Sbor bude se ve dnu od guverniera banky úřadovně scházeti, by věci společně na pořad hrál a o nich usnešení činil.

Dle okolnosti může se usnešení učinili také hlasováním písemným, aniž byla předcházení porada, když potřebný a doklady k věci se vztahující d.čím sboru byly prvé ke státenství dodány.

§. 8.

Věci vstáti, o které se sbor po úřad poradě usnese, též hlas jedného každého úřad a usnešení samo vyplí se do řídicího protokolu.

Činní komisi čestný proti nějakému usnešení usnitky, potichu bud ministru financí, aby rozhodl.

§. 9.

Příklád usnešení k místu hlasování písemným (§. 7.), budící spory také se týkající postavy komisi čestnému, aby k němu přičlil připomenutí své, od má jak, a v něm se spole postoupil.

§. 10.

Jak vypadly vačkare práce a jednání odboru pro úřad na hypotécký, o kon učiní se každý týden usnešení ředitelstva, a ředitelstvo toto vyhlašuje každý měsíc národně a tím jak vypadly práce a jednání ostatních odborů bank národního.

O půjčkách na hypoteku.

§. 11.

Banka národní nemá žádnou půjčku a nepřevodí na se žádného pohledivání hypotekou pojistěného, lečby činilo alespoň 5000 zl. a dalo by se bez režie staratou dáti.

§. 12.

Kdo se chce o půjčku ucházet nebo chce, aby banka národní nějakou pohledností hypotekou pojistěnou na sebe převodí, má v žádosti přesně sousta i valutu půjčky neb pohledností hypoteční, má i hypoteku na pojistěný daveu, uzavřenou pojmacovně, a vše to předložit, což příhodno jest, by se tím knihovni postoupnost (priorita) kapitálu, kterýž má banka půjčiti neb na se převéstí i také hodnota hypoteky vyhledaly.

Jestli žádá o převodění pohledností hypotekou pojistěnou, přebírá kromě toho aby se předložily prvotní list dlužní a listiny postupu k němu se vztahující, až jestli to, takové.

§. 13.

Slou, slyšev die ukázkou své země v právicích ukázkou, neproděně roz-
hodne, zdať a pod kterými výminkami žádosti této se vyhová.

§. 14.

Nepřevodí se k žádosti, dá se o tom tomu, kdo žádal, vědět, aniž se mu pavi, proč se nepřevodí.

§. 15.

Vyhová se žádosti takto tím způsobem, že se půjčka nemá sousta soubí se žádě nebo v jiné valutě nebo proti tomu, že se vyplní jiné výminky, pokud se stovně žada, v kteréž má ten, kdo se půjčka žádal, prostředi, zdať to mezi sousta neb jiné valuty chce přijmouti, aneb v kteréž má prostředi, že výminky mu slaběně vyplně. Dalšíž žádě proži, neprobíhá se aneb výminek nevyplně, pokud se to za prostředi mlčky dáne, že nechce nemá sousta neb jiné valuty přijmouti aneb výminek slaběně vyplněti.

Proveděly se podějí zaspěk aneb vyplněly podějí i výminky mu slaběně, tombyřá tím práva, žádeť se banku národní, aby slyž svéž občanský aneb pod výminkou slaběně naplál.

§. 16.

Proveděly se banka národní, že půjčka die aneb kapitál na sebe převodě to-
liko pod tou výminkou, kdyžby svéž vlastním orgány o hodnotě hypoteky po-
děněně jistoty nabyl (die statutá, §. 9), oznámí se žadějímu stovně, macholi peněž má se zpravení základa na ohleděti, jedě se předsevzeme, složit a kdy je má složit. Dalšíž žádě proži, neoděiv toho, má to za účinek to, co dčtěno v §. 15.

§. 17.

Státní úřadníci ve věci určité sumy v §. 16. ustanovenou, oznámí se mu, kterého dne ohledně bude předevzato, aby k němu přijel a vyzvedl, jich by snad potřeba bylo, dle mohl.

To, jak ohledně předevzaté vypadlo, neovírá úřadníkům nikterak práva, žádá, aby mu byla půjčka dříve aneb aby byl kapitál na bank převeden, neboť konečné rozhodnutí o tom ustanoveno jest jediné skru.

§. 18.

Každé povolení k půjčce neb převodu kapitálu, dává se, jakal se samo sebou rozumí, pod touto výmínkou, že prokázáno jest vše to, čeho se dle státní §. 7. vyžadová, a že listiny ve státních §§. 11., 12., 13. a 15. jmenované dle toho, jak to ve státních ustanovenou, jsou vyhotoveny, do knih vloženy a pečatlem se jimi vříditi vloženy. Listiny tyto mají se tedy prostředkem zvláštní úřední předložiti.

§. 19.

Že úřadníci listiny v §. 18. dotčené předložili, potvrzí se mu listem obdrželím, v němž se zároveň připomeno, že mu půjčka neb valuta na bank převeden, kterak byl listinami výmí vyzvedl, vydáno bude teprv tehda, když se shledá, že listiny tyto jsou bez závady.

§. 20.

Shledá se, že listiny jsou bez závady, připíše se k nim vadě instrukce vší a odevzdají se pak kase náležitě ku uchování. Kasa, u které úřadníci dříve valuta vyzvedli (v. statuty, §. 14), oznámí se zároveň, aby sama, kdo přineso list obdržel v §. 19. dotčený, pakli listy ve státních, §. 13, k vydání ustanovené nepřetáhá, po uráko úroků, které se napřed zapravovati mají a proti návratu listu obdrželého valuta vydala. Úraky, jedlo se za první listu pláti mají, počítají se však takto ote dce vydání valuty až do druhé listy prošli jich.

§. 21.

O listech, kdy úraky a kapitál se pláti mají, udá i o tom, že dlužník nepřevá, což dle státní, §. 11. b) a c) prokázáno porušen jest, vedoucí knihou zvrubné zápis, v níž se listiny, přikaz podávající, že se mluví zapraveno jest, samostatně mají, přivedeno datam, kdy jedlo káždé byla vydána.

§. 22.

Jestličky majitel hypoteky list ku placení úroků neb kapitálu náležitě ne-uchovával, aneb listu prokazovacích v §. 21 jmenovaných v prvý čas nepředložil, bude se za něho bez ohledu dle §. 20 státní zastupovati.

§. 23.

Přihodilo by se, leby si bank úřední dle toho, jak mu to dovoleno (v. statuty, §. 20), bez zkrácení soudu, placení vymáhal, předložil v tom udá dle §. 130^a) pravidel banku daných.

§. 24.

Na každé úroky a na každý kapitál, kteréž dlužník hypotekní zapraví, nebo které se na něm dobudou, vydá se kvitance, opatření pečeti banky národního.

Aby však kvitance od banky banky vydání byla výmazná, potřebná, aby se v ní spolu podepsal guvernér banky neb záměstek jeho a některý direktor banky. Při cenách, ježto bank národní vydá, musí stati všech těch formalitostí, kteréž předepsány jsou v příloze kvitanosti výmazných.

§. 25.

Výpověď, kterou dlužník hypotekní dle statutu, §. 16., dává město, má od soudu aneb od notáře legalizována býti, nice by se pokládala tak, jakoby ani nebyla učiněna. Takéž dlužník se výpovědí na sama, ježto se stavkou bez režtu děláti nedá, pokládá by se za to, že na režt dělá výpověď se nezvratuje.

O listech zástravních.

§. 26.

Každý list zástravní má buď od guvernéra banky neb jeho záměstka, a od jednoho ředitele a jednoho kasa banky národního podepsán a pečeti bankovní potvrzen býti. Obsahem má:

- a) suma kapitálu, na kterou vydán jest;
- b) valuta, v které se kapitál zaplatí a v které se budou a nebo úroky platiti;
- c) míra úroků a lhůty, v kterých se úroky budou potomeň platiti;
- d) jméno věřitelovo aneb ustanovení, že se kapitál i úroky tomu vydá, kdo list zástravní doručí;
- e) lhůta, kdy se kapitál splatí;
- f) to, že bank národní na kapitál i na úroky zavázána jest, a čím se sň řeči; a
- g) potvrzení od civilního komisaře československého podepsané, že list zástravní vydán jest na základě pohledávky banky národního náležitě zjištěných a do veřejných knih zapsaných.

§. 27.

Listy zástravní, svědčící na příslušitele, vydávány budou na 100, 500, 1000 a 5000 zl.; mohou se však listy zástravní vydati kategoricky na listy zástravní nižší kategorie vyměnitel a listy zástravní, svědčící na příslušitele, na listy zástravní, na určitá jména vydané, přepasti.

§. 28.

Vozmek se list zástravní, svědčící na příslušitele, zaplatí, musí se kupony k němu přiláskat, které ještě neprošly, vrátiti, anebo se musí jich sama uvolnitel v hotovosti nabrzditi.

§. 29.

Listy zástravní, svědčící na určitá jména, vydávány budou na každou sumu, která se dá dílem 100 bez režtu dělit. Listy takové budou se musí na jiné

jedna přepnutí, na listy zistavni, svědků na menší sumy, nejmenší však na 100 zlatých, rozepnutí, v listy zistavni, svědků na vyšší sumy, dobrovolně sepsání a konečně na listy zistavni, vydané na příslušitele vymáhání.

§. 30.

Ve všech případech v §. 29. uvedených má vlastník listu zistavniho dle toho, jak to ve statutech, v §§. 50., 51. a 52. předepsáno, podpis jedné svého inderevati, pedokosa, jak se má list zistavni přepnutí, rozepnutí nebo sepsání, aneb se kterou kategorií listů zistavniho na příslušitele svědkůch se má vymáhati.

§. 31.

Listy zistavni, povstale vymáhání (§. 27), přepnutí, sepsání neb rozepnutí (§. 29) vydati se mohou toliko s vymáháním té libvy ku placení kapitálu, která byla ustanovena v zistavni listů vymáhání, nebo přepnutí, sepsání aneb rozepnutí. Jsou-li libvy ku placení úroků v listech zistavniho, ježto se vymáhání neb dobrovolně sepsání mají, rovněž, neobdíl vyrovnání úroků učiněno tím způsobem, aby bank národní pláti úroky napřed.

§. 32.

Za jeden každý list zistavni, povstale přepnutí, sepsání neb rozepnutí, zapraven buď papírek, ježto čas od času ředitelství banku národního vydáti.

§. 33.

Držitel listu zistavniho, kterýž ku placení dospívá, má právo, žádati před soudem, aby mu byl vydán nový list zistavni odnět, pokud se tím nevykročí s menší dočasných výše ve statutech, v §. 41.

Bank zvláště jest zavázána, máti stále v potratosti valkovou sumu kapitálů hypotekami úplně pojištěných a sumu vydaných listů zistavniho.

§. 34.

Jednímžto držitel hypoteky kapitál náky, kterýž banku národnímu dlužen jest, před časem ke splacení ustanoveným v kterýchž podmínkách uplatní, požádej banku národní o to, aby se rovná sumu v listech zistavniho, jako jest kapitál způsobilý, vypláti, ač nebyli sumu splacení mezi tím časem aneb jiné s náležitou jistotou na nákyk kmenovitosti pod úroky uložena.

N Á R O D N Í

Číslo

Folio

(Stampě se kopou)

AKCIE

privilegovaného rakouského banku národního.

Privilegovaný rakouský bank národní úzko prohlásuje, že

nebo každý řádný majitel tohoto listu,

už se chce dle statutu, na který se státní sebere již nic dopláceti, stal se vlastněkem akcie

Číslo a na body státnosti ve všech případech, kteri přibudejí a

budou přibudejí akcionářům privilegovaného rakouského banku národního, vedlé statutu a přírůžků jeho

od J. V. schválených.

Ve Vídni, dne 15

Podpis
guverniera banku.

Podpis
jednoty ředitelů banku.

Podpis
jednoty
dřeváka.

Rakouský

bank

meno	Stupeň priemerný (šest)	vek a málo	Sex	Podpis priamojeho (rodinná)
Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj
Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj
Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj
Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj
Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj	Toto akcii prívl. rakonského bernia národného podstupuj

Вукоуауа

W W G E

H P L O C T I

Příloha č. 1 Vyřazení	C. Průběžná
	Za tento časopis odpovídá přív. měř. Ing. Jan Křížek Ing. Jan Křížek, úřad. místo se sídlem při ul. 2. č. 100, Praha 10
	Za tento časopis přív. měř. Ing. Jan Křížek (Příloha) (Léčitel)

Příloha č. 1 Vyřazení	C. Průběžná
	Za tento časopis odpovídá přív. měř. Ing. Jan Křížek Ing. Jan Křížek, úřad. místo se sídlem při ul. 2. č. 100, Praha 10
	Za tento časopis přív. měř. Ing. Jan Křížek (Příloha) (Léčitel)

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

--

Příloha č. 1 Vyřazení	
--------------------------	--

Příloha č. 1 Vyřazení	
--------------------------	--

C. Průběžná	Průběžná.
Příloha, návod k jejímu užívání ve Všeobecných předpisech ke této průběžné práci Ing. Křížek, přív. měř. se sídlem při ul. 2. č. 100, Praha 10, úřad. místo se sídlem při ul. 2. č. 100, Praha 10, úřad. místo se sídlem při ul. 2. č. 100, Praha 10.	
Za tento časopis přív. měř. Ing. Jan Křížek (Příloha) (Příloha) (Léčitel) (Kaučuk)	

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

Table of Contents

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

1	...
2	...
3	...
4	...
5	...
6	...
7	...
8	...
9	...
10	...

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1863.

pro
Markrabství Moravské
 ústředních.

Částka III.

Vydána a rozšířena dne 4. března 1863

od c. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

3.

Zákon o tisku, daný dne 17. prosince 1862,

pro království Česká, Rakúská a Vlášská a vojvodství Gvéninským a Záhorským a velkovévodstvím Krakovským; pro království Lombardsko-Benátské a království Sardinie, pro arcivévodství Rakúské pod Entem a nad Entem, pro vojvodství Slavské, Sýrské, Korutánské, Kráňské, Salcburské a Bavorské, pro markrabství Moravské, knížectví hrabství Tyrolská, pro země Vorarlberskou knížectví hrabství Gvénické a Gvénické, markrabství Istrijské a města Triestu a střížkem.

(Obstává v část. IV. zák. říš. č. 16; vyd. a rozš. dne 23. března 1863.)

S přivolením obou zákonodárných Rad říšských vstoupil se k němu takto:

Částka první.

Ustanovení obecná.

§. 1.

Rád císařský, zveřejněný patentem, daným dne 27. května 1862, i s nařízením k němu se vztahujícím, ježto vydána jsou postřihy, arduje se s budoucími opravami se má sčítat takto jediné ústa zákonem o tisku a zákony trestními písaři majitelů, pokud se v nich nařízením nile podobných změny sčítá mění.

Mojí úředně, rada říšská, zákonem a výkrovním senátem též centrální kongresové království Lombardsko-Benátského, vyžívající dle písařství své zákonem jim vyměřené takem spis sčítají, nejsou však tím, co v druhé části tohoto zákona ustanoveno.

§. 2.

Tento zákon vztahuje se také k osobám pod vojenskou mocí státní postavením, však bez ajev předpisův státních ústa osobám v příčině disciplíny vydaných.

§. 3.

Právo, spisy tisknouti, je vydávati, obchod v nich vésti, spravuje se zákony o listovních právech.

Každý má však toho právo, spisy, které zřídil buď sám neb které zřídil dle svého rozvrhu samostatného příslušného jiných, vydati a buď prodávati je na své děty ve svém obydlí nebo v jiné místnosti jediné k tomu určené.

Není se však taková právní osoba, uznána buď před státní bezpečností. Kdyby to opomněl, pokutováno za to buď od zaplacených 10 až k 100 dukátům.

Právo, vydávati takem spis periodický (§. 10), zůstává v sobě také právo, jej prodávati.

Kromě toho máte politické řízení zemské povolilo na odvolání jiných osobám, prodávati v okresu, který se jim pojmenuje, periodické spisy tisknouti, a státní bezpečnosti toho máte též způsobem povolilo prodávati knihy školní, kalendáře, obrázky svatých, modlitby a knihy modlitbové.

Kulturním, kulturním a jiným majetkům Svazů některé jmenované v §. 16., §. 1 řádu Svazů, vydaného dne 20. prosince 1883, máte se kromě případnosti, když se vykonává nález trestní, pro porušení občanských zákonů trestních, neb herních odjezdy práva Svazů jen takto:

- a) když Svazník takový pro obchod spisy způsobem Svazů tisknouti, vydaného neb rozličného byl viněn zlozmem, nebo když za příčinou spisu takového dle občanského zákona trestního nebo pro zneohrožení národního důstojnosti a pozornosti ve dvou letech tisknouti byl viněn zlozmem neb přestupkem.
- b) když Svazník takový nebyl odsouzen pro obchod spisy tisknouti, nebří pro nějaký jiný čin, jmenovaný v §. 7. zákona o Svazech, vydaného dne 20. prosince 1883, a když dle porady Svazů a dle porady vykonávaného činu trestního v těch občanských obzích se jest náležo udržit Svazů, když se dle provedlo.

V případech, dotčených v postávce a), máte právo Svazů odjezdy jediné soud, který rozsudek vynese a to krom zvláštních případnosti toliko na rok, jestliže by ale Svazníka některému výše jmenovanému kauce k Svazů byla již jednou za čas odložena a on by se dopustil něčeho, co v postávce a) provedeno, tedy se na máte odjezdy Svazů zastáti.

V případech však jmenovaných v postávce b), máte právo Svazů odjezdy státní Svazů, a to na jiný čas, na vždy však toliko ve třech měsících, počítaje od toho dne, kdy nálež, jak se odjezdy Svazů vyřídilo, nebude mocti práva.

§. 4.

Vše, co v tomto zákoně se užívá o spisech tisknutých, vztahuje se nepochybně k věcem, tisknutým listem tisknutým, ale také k plodům literatury a umění rozmanitým jinými než prostředky mechanickými nebo chemickými.

§. 5.

Kde v tomto zákoně uložena jest tiskárni nějaká povinnost nebo vloženo naň nějaké odpovědní, rozumí se tím majetník tiskárny, aneb stálí majetník ku správnosti tiskárny správcem od úřadu schváleného, rozumí se správce tento.

Jestli úřadem takový správce, ukládány buďte pokuty peněžité i vězení jemu, pokuty peněžité vždy pod zárukou majetníka tiskárny. Mělo by se dle zákona odejmuti právo hlasů, může se to stát jen tehda, když přestupek byl vykonán s vědomím majetníka tiskárny a když majetník tento mohl přestupku předejít. Jestli přestupkem vinou odpovědný správce tiskárny, tedy buďte vyřazeno, že má býti od provozování tisku odvrácen.

Co toto ustanoveno, vztahuje se také k zárukám a k odpovědní, které v tomto zákoně uloženy jsou nakladateli.

§. 6.

Za rozkládání spisů tiskárných pokládá se může dle tohoto zákona jen odbytí, prodávání neb rozkládání jich, též přibíjení, vyvádění aneb vykládání takových spisů na veřejných místech, ve společích čtenářských, kaulpájčovských a t. d.

§. 7.

Za tiskárný spis periodický pokládá se ten, který se vydává alespoň jednou za měsíc, byť i v dobách nestálých.

Tim se však nerozumíjí spisy po částkách vydávané, jakož i celky o sobě. Za část k listům k sešitům náležejcí, pokládá se buď každá příloha, která se zároveň s ním vydává a neprodává se zvlášť o sobě v prozumeraci.

Ukládá by však kdo vydávati listy jakož kalí, které dle svého svého jsou periodické tiskárné spisy o sobě a prodávají se zvlášť o sobě v prozumeraci, tedy povinen bude vyplniti vše to, co v příloze vydávání periodických spisů tiskárných náležo, i tehda, kdyžby se takové listy vydávaly ve spůsobě příloh k jinému periodickému tiskopisu aneb s týmž titulem, pod kterým se vydává tento tiskopis.

§. 8.

Co v tomto zákoně určeno, vztahuje se k číslům trestuhodným, ježto byly vykonány do toho dne, kdy tento zákon platnosti nabyl, jen pokud, pokud by vinník dle zákonů posuvných postaven byl přistupný.

Částka druhá.

Ustanovení o tom, co se má zachovávatí a vizech tiskárných.

§. 9.

Na každém spise tiskárném položeno buď jedno místo, kde jest úřad, jméno (firma) tiskárny a nakladatele, nebo jestli to spis periodický, na místě jednoho nakladatele jedno vydavatele.

Tohoto záruka sprodávány jsou jen takové věci tiskárné, které se vydávají

jedine za počtuho Evrasů a obchodu nebo domácného a společenského života, totiž formálno, oznámení cen, listky víšní a t. d.

Na každém čísle (listu) neb stráně tiskového spisu periodického má mimo to býti také jméno a podpis jednoho redaktora odpovědného.

Nežádá by však toho, co v tomto paragrafu ustanová, pokuděvň buď se to co se přestupok 20 ač i 200 ač, kde by jak vůbec vědomě nice nepřevládá uděl, potrestán buď se to co se přestupok tenž pokouta a kromě toho vztáhnú jednoho týžne ač i jednoho měsíce.

§ 10.

Kdo chce tiskem vydávati spis periodický, musen to prvě státnímú zástupci a občanskému úřadu bezpečnosti toho okresu, v kterém jest to místo, kde se má spis vydávati.

Toto oznámení obsahuj v sobě:

1. Nápis (titul) spisu periodického, daty, v kterých se bude vydávati, a přehled věcí (program), které bude obsahovati.

2. Podáno buď v tom oznámení jméno redaktora odpovědného a místo, kde bydlí, a žádá by se jmenovali se listu redaktoreš nábožň, tedy udáno buď jméno všech i místo, kde bydlíj, mimo to pak buď prohlášení, že mají vlastnost a vůbec vše to, čeho se dle první postávky §. 12. tohoto zákona na redaktora vylučováti.

3. Pojmenováno buď v tom oznámení jméno a bydlení nakladatelského, nebož nakladatel osobně vydávati.

Žádá by se v tom čase, co se spis periodický vydává v některé a více těchto zeměch nájmá, oznámeno to buď úřadům jmenovaným vůbec dříve, než se spis dále vydá, pakli by se země byla nepřidělená, oznámeno to buď ve třech dnech.

Pakli by to, co v oznámení o nastávajícím vydávání spisu periodického bylo udáno aneb se málo prokázati, bylo ne úplně nebo nedostatečné, buďž oznámováti od úřadu bezpečnosti vývrán, aby to doplnil, a buďž mu poskytlno k tomu, co s strany toho náležuje §. 11., shledati však úřad bezpečnosti, že výřek jest dokonalý, dej o tom oznámováti vědět, a jestli povinen kauce položiti, ukáz mu aby jí položil, a prákaz toho, že tak učinil, státnímú zástupci a úřadu bezpečnosti předložil dříve než počne spis periodický vydávati.

Jestliže by úřad bezpečnosti v oznámení nebo doplnění toho, čeho se žádalo, nic neodčinil, a bylž kauce tu, kdo vydávati jest povinen, §. 10. položil, položena a že se tak stalo, prohlášená, tedy se málo počnouti spis periodický vydávati.

§. 11.

Požáti by se spis periodický vydávati dříve, než byla položena kauce aneb ve listě v témž paragrafu ustanovené dle nástavní ustanutí, že se musí nel prožiti listu v poslední postávce §. 10. vyměřené aneb opomenutí by se

vydáváním stále nějaká úmerna výše dotčena, dopustí se vydávatel, nakladatel, redaktor a tiskár, pokud jsou tím vším povinni, přestupku a bude za to potrestán pokutou 50 až i 200 zl.

Byli by v oznámení učiněno něco nepravdivého nebo byli by za redaktora pojmenováni někdo, jest k tomu die zákona jest nezpůsobilý (§. 12., písmenka druhá) a počali se pak spis periodický vydávati, aneb byli by něco tak vadného zveřejněno v oznámení, že se mezi vydáváním stále nějaká výše připomenutá, tedy se osoby jmenované, věděly, že to udání jest nepravdivé nebo že redaktor jest nezpůsobilý, dopustí předešlá a budou kromě pokuty 50 až i 500 zl. potrestány všeckmá jednma až i jednma náležo.

V oběh případech má se vydávati spisy až do vyplnění výměnek zákonnem ustanovených zastavit; v případnosti, připomenuté v postávce první, má se učiniti úhled bezpečnosti, v případnosti, připomenuté v postávce druhé, má se učiniti soud, když zrovň vyšetřování nebo v běhu vyšetřování.

Vedlejší se z příslušy takového zastavení stížnost, nemá účinka odkladního.

§. 12.

Odporujícímu redaktorom periodického spisu listinného má se býti toliko občan rakouský, který jest v polívání práv svých a byli v tom místě, kde spis se vydává.

Nezpůsobilí, vůči a odporujícímu redaktori spisu periodického, jsou die zákona 12, kteří podle zákona obecného nemohou do zastupitelstva obecního voleni býti, spěchová nějaký dn zastávají.

§. 13.

Kauzi poloviti povinen jest každý vydávatel spisu periodického, který se vydává častěji nešli dvakrát za měsíc, a v kterém, i třeba jen vedle, vznikají se politické přiběhy denní nebo se v něm píše o dnešních záležitostech politických, náboženských nebo společenských.

A však listy vědecké a průdučkové, v nichž se jen vedle píše o záležitostech dnešních, a hlavním předmětem těchto listů spějových, nejsou podléhají kauzi. Za listy, které vydává vláda, neklade se kauza.

Vzniká by pochybnost, má se kauza shled, učení v příčině toho rozhodovati politickému řízení znanému a v dalším pořádku instanci státnímu ministeriam.

§. 14.

Kauza za periodické spisy listinné, které se vydávají ve Vídni nebo v krajně okolní, t. j. až na dva měsíce vzdáli, vyznítuje se na osm tisíc; v jiných místech, ješto mají výše sedemnáti tisíc obyvatelů nebo v krajně okolní, na šest tisíc; v místech, ješto mají výše třiceti tisíc obyvatelů a v krajně okolní na čtyři tisíce státních, ve všech jiných místech na dva tisíce státních. Za periodické spisy však, které se nevzdávají častěji nešli třikrát v týdni, shledna buď toliko polovíka kauze dotčena.

Kauce položena buď u los zvláštními předpisy pojmenovaných buď v hotelových penzích, nebo v úpisech na záručný rakouský důch státní, na domovních svédlicích, v obligacích výrazovacích nebo v zápisných listech banky národního nebo kalíšského ústava křesťanského poštianých dle kursu burzovního, její měly toho dne, kdy byly složeny.

Když spis, za který byla kauce složena, přestane se vydávati, buďž kauce v šestí měsících navrácena, potřebi však, aby státní zástupce vysvědčil, že z příčiny vydávání toho spisu není žádná vyšetřování zavedena, aniž se má z příčiny toho trest nějaký vykonávati nebo náklad nějaký nahradovati.

§. 15.

Kauce propadne celá nebo z části a zrušena jest za všechny pokuty penzité a náklady řízení trestního, jakož se z příčiny vydávání periodického spisu, za kteréž kauce byla složena, zapraviti mají, a to i tehda, když ten kdo kauce složil, ce do osoby své, nebyl trestuhodný odsouzen.

Byl-li odsouzen, jenž nebyl meci práva, vyřknuto, že kauce nebo část kauce propadne, byli složena pokuta penzité nebo náhrada útrat, má v zodpovědnosti vydávati, v této odpovědnosti se mají odvolání ve třech dnech, když byl rozsudek trestní nebyl meci právní, a státního zástupce prohlásiti, že to, co jim bylo složeno, jest zapláceno; sice má státní zástupce učiniti, aby se to a toho, co bylo za kauce položeno zapláclo, za kterýchž konci, by byli za kauce složeny úpisy na důch státní obligace výrazovací nebo listy zápisné, má dati tyto papíry až do sumy, které potřebi, spůsobem burzovním prodati.

O tom, co se učinilo, má se dáti vydávatelé věditi.

§. 16.

Ubylí kauce vykonáním rozsudku trestního, buďž nejděle v osmi dnech, když o tom ten, jehož se týče, vědomosti nebyl doplněn a že se to stalo, a státního zástupce prohláseno, sice úřad bezpečnosti vydávání spisu periodického k vyřízení státního zástupce zastaví dotud, pokud se nepokáže, že kauce jest doplněn.

Také vydávání periodického spisu státního, za kteréž nebylo žádná kauce složena, buďž zastaveno, když byl z příčiny tohoto vydávání někde ohrožen k nějaké pokutě penzité a k náhradě útrat, a neprohánal a státního zástupce v osmi dnech, když nález nebyl meci právní, že pokuta a náhrada tato zapravil.

§. 17.

Také jest poručeno, odváděti exemplář každého listu neb celého periodického spisu uzavřít, když jej podle rozkazu neb rozcehání, exemplář každého jiného spisu státního ale, který z toho dle §. 9. není vyjmut a neobsahuje více než pět archů státních, alespoň 24 hodin před rozkázáním neb rozceháním úřadu bezpečnosti toho místa, kde spis se vydává a v místech, kde jest státní zástupce, také státnímu zástupci.

Spisy tohoto druhého spůsobu mohou se však s přivolením úřadu bezpečnosti, potažno státního zastupitelství, rozdávat neb rozdávat i druhé, než prodaje 24 hodin.

Nečetili by také tako, co v tomto paragrafu nalézáno, pakotovní buď az az co az přestupek 10 az i 100 zlatými.

§ 18.

Každého spisu úředního, který jest k prodeji ustanoven a v zemích zdejších se vydá neb šířec, odvezdino buď, az nežli dle §. 9. a toho vyjmout, po exemplářích povinném státnímu ministerium, ministerium policejnímu, a. k. knihovnice dvorské a té knihovnice na vojenské neb zemské, která zvláštěm vyhlášením v každém ústředí správním pojmenuje, že tomu má právo. Mimo to buď exemplář poslatý každého spisu periodického poslati správcí ústředí správného, v kterém ten spis vydává.

Povinné exempláře spisů periodických odvezdy buďte az tato místa v době pravidelné, v kteréž se vydávají, exempláře jiných spisů však nejčte v osmi dnech od vydání jich, jsou pak sprostějšy posta; jestli spisovatelé náležitě upraven, nahradí se az povinné exempláře skutečně odvezdno osmi levnější, která se dle zvláštěho nalizení vymění.

Povinné exempláře odvezdy uvizino jest nakladatel spisů, nežli az az az spise ten, kdo spůsobem živnostenským náklad má vedé jmenován, nebo jestli jmenován nepřesným jmenem, azob jestli az az spis náklad vedec v zemi cizí, tedy povinen jest odvezdy exempláře dotčené šikaf.

Pokli by nakladatel nebo šikaf náklad tohoto nečetil, pakotovní buď az az co az přestupek 5 az i 50 z., kterážto pokuta jej však nezprošťuje povinností, exemplář odvezdy.

§ 19.

Žádali by úřad nebo osoba soukromá spisem periodickým dotknutá az opravu šikafu nějakého spisu periodickým v známosti uvedeného, potažno buď oprava taková do listu neb azítu, který od úředního pokladce nejprve vyjde, a to azob týdně spůsobem, jak az se týče místa, kde az má oprava vytknouti, i az se týče písma (šikaf) jak byl vytknuto šikaf, jedte az má opraviti.

Opravy úřední vytknuty buďte vždy zdarma, opravy, az které šikaf nějaká osoba soukromá, jen pokud nezahnují více než dvojnásobně šikaf, az šikaf, prož šikaf azítají; azobvazali by oprava více než šikaf, buď az az, az více azítají, azpraven obyčejný plat az inzeraty.

Žádali se az vytknuto opravy, buď az az k pořádku vydání potvrzení. Nečetili by redakce opravy vytknouti, nežli státní zástupce, aby az to šikaf; pakli by az redakce dále azítavala, má státní zástupce právo, dle potřeby vydávati spisy periodického prostředkem úřadu bezpečnosti zastaviti dotaz, posad se povinností dasti azítat. Početili by se az příčinu nalizení státního zástupce, aby az oprava vytkla, šikaf az az vobního zástupce státního, nežli azítavalo úřadu.

Nepovolí se státní zástupce žádost, aby vydal rozsah, by se oprava vy-
tiskla, nebo nechce-li by ten, kdo byl spisem periodickým dotčen, ke státnímu
zástupci se obrátit, může pomoci žádost na soud, který v tom má působiti dle §. 21.

§. 20.

Vydávatel spisu periodického, do něhož se přijímají návrhy (inserty), může
přidání býti, aby do něho přijel vypočet, který mu úřad k tomu konci posle,
by v obecnou známost byla uvedena, však jen proti tomu, když se mu nahradí
co se obvyklejší platí za inserty.

Návrhy a návrhy, které vydá soud trestní po vyšetření pro obsah nějakého
spisu periodického zveřejněn, povinen jest redaktor k rozsahu souhlasu, na žá-
dost státního zástupce nebo žalobníka soukromého vydanému, vytknutím zdaru
v nejprvé příčině listu neb sešitu tohoto spisu, a to na první stránce.

§. 21.

Nechtěl by odpovědný redaktor opravy nějaké od státního zástupce mu po-
slané (§. 19) nebo vůbec vypočet neb návrh nějakého od úřadu mu dodaného
(§. 20) dle vytknutím, tím spisem a v tom čase, jak nákonem nařazeno, do-
pusť se přestupku a bude pokutován 20 až 1 000 zl.

Tým spisem pokutován buď redaktor také tehde, když někde buď přímo
souda oznámí, že nechce opravy skutku nějakého se týkající vytknutím nebo když
to oznámí teprv potom, když státní zastupitelstvo redaktorovi rozsah k tomu dle
nechtělo (§. 19), a když pak soud uzná, že redaktor bez příčiny to učinil se
spřechoval. Také má soud v této případnosti spůsobiti, aby se vydávajícímu usta-
vilo dotaz, pokud se této povinností dosti neudělí.

§. 22.

Opravy a jiné sepsání, jmenované v §§. 19 a 20, vytknuta buď bez větší
úvahy, než budí je nich něco viděno.

Do periodických spisů v nichž redaktor povinen jest dle vytknutím nějakou
opravu úřední nebo nějaké jiné sepsání, dle §. 20, není dovoleno, v témž
čísle neb sešitu, v kterém vytknuta jest oprava neb sepsání takové, něčeho k tomu
přidávati nebo připomenuti nějaké k tomu dle.

Vytknuta se nějaké nařazení nebo návrh soudu trestního z rozsahu soudu,
není dovoleno něčeho k tomu přidávati nebo nějakého připomenuti k tomu dle
ani v takových spisech periodických, které to vytknuly, nejzouc povinný toho učiniti.

Kde by toho, co tato nařazení, sešití, pokutován bude za to co se přestupek
20 až 1 000 zl.

§. 23.

Choditi se spisy úředními po domích, vyvolávaní, rosdávati je mimo místnosti
úřední k tomu ustanovené jest zapovězeno, a taktéž zapovězeno jest sbírati pre-
numeranty neb subskribenty, nemají k tomu povolání písemného, od úřadu bez-
pečnosti zvlášť k tomu vydaného.

Podobným způsobem jest zakázáno, vystavovati neb přibíjeti spisy úředně po sílech nebo na jejich místech veřejných, když k tomu kdo neobdržel zvláštního povolení od úřadu bezpečnosti.

Tato úprava netýče se však vyhlášení ku potřebám pouze místním nebo hospodářským, totiž cedulek divadelních, návodů a veřejných vzeslutech, a nápisů, prodej a t. d. A však i taková návodů mohou se přibíjeti toliko na místech k tomu ustanovených.

Kdo by tohoto zákazu neobdržel, pokutován bude za to co za přestupek 5 až i 200 al. Spisy úřední, které by se při zapovídacím rozřizování poskytl, též spisy proti úpravě náleží přibíjeti nepopou.

§. 24.

Kdo by spis úřední proti úpravě náležen soudcovským vyřizování a náležen vyhlášením díle rozřizoval, nebo kdo by vědomě spis zabavený rozřizoval díle, nebo ústně jeho říšen v obecnosti svědčí, dopusti se přičinu a potrestán bude pokutou 50 až i 500 al., byli by pak odsouzen podruhé, mimo to vězením jednako týdně až i jednako měsíce.

§. 25.

Byli vyřizování spisy periodického úřadem bezpečnosti (§§. 11, 16 a 19) nebo úřadem soudcovským (§§. 11 a 38) zastaveni, a vydávati by se spis bez povolení úřadu, jest se přičin, a ten, kdo jim jest říšen, pokutován bude 50 až i 100 al.

§. 26.

Zapovědi jazych úředních spisů cizozemských, jako se pořadem politickým vyřizovaly die síle takového, dneše dne 27. května 1852 a 129 zákoníku říšského, dně zákonem se změnil. Jestliže by však úřad bezpečnosti některý spis takový zcela zakázal, má zastupce státní spůsobiti, aby se toto zakázání die předpisů a řízení ve věcech takových spravovalo a to nejdelší ve třech měsících, počínaje od jeho dne, kdy tento zákon platnosti nabude.

Zapovědi, aby se cizozemské spisy úředně nemohly po postě rozasílati, má též státní ministerium.

§. 27.

Výřizky a přistupy, jichž se náleží dopustit proti tomu, co v této částce ustanová, přistupem byl zastavenými, nemají při řízení zákona zastaven v přičině jak místa kráčí dně promítavati, v dně měsících, počínaje od jeho dne, kterého byl přičin neb přistupů vykonán nebo kterého bylo uvedeno řízení přistupem ani se v něm dně die přičině.

Částka třetí.

Ustanovení a řízení zastavených, které se přičině úředním spisů úředních.

§. 28.

Byli úředním nějakého spisu úředního spůsobem die nějaký, die zákoně zastavených zastavených, máto buď v přičině jeho toho, co v těchto zákoněch ustanová.

Dle těchto nařízení uvedená tedy bude také trestuhodnost těch, kteří přičiněním k tomu neb k rozšíření nějakého spisu útlačného.

Trestuhodnost z toho vznikající neuvádí se tím, když kdo k listopisu přidel vypočetění, že se nesetlil s obsahem sepisání nějakého v obecenosti uvedeného aneb že nechce obsahem nějakého zastupovati, ani se taková trestuhodnost stává tím, když někdo jiný se pronese, že sám na se hoře odpovídá.

A však za to, když někdo výše dle právy v obecenosti uvede veřejně rozpravou svůj náhled a mínění, nemůže k odpovědnosti přidržován býti.

§. 29.

Spisovatel spisu k uvedení v obecenosti listem od něho ustanoveného a majícího skutečnou povahu státní neb právní, byl se na i tohoto státní neb právní podlé obecných pravidel zákona trestního příslušně nemůže, odpovídati zejména se zanedbaní pozornosti takové, která kdyby byla dle povinnosti máti, trestuhodná povaha obsahu spisu byla by se mohla odvarovati.

§. 30.

Vydávatel nebo nakladatel útlačného trestuhodného obsahu klade se za více zanedbaní povinné pečlivosti a pozornosti, nemůže však hned při prvním výsklepu osobním pojmenováním a vytknutím spisovatele, nebo spisovatelce, nebo vydávatele, který toho činu, když spis byl k vydání nebo k nakládání neb přijetí sdělován se stál v těch zemích, v kterých tento zákon o tisku má platnost.

§. 31.

Tiskárni bude zanedbaní povinné pozornosti a pečlivosti za více kládeno, když při tisku nebylo křiveno toho, co nařízeno v §§. 9 a 17., nebo když se spis útlačný není nakladatel donesl jmenovitě, a když tiskárni nepřijela výše přičiněny zredakce, které dle §. 30. prospívají nakladateli; rozšířovateli pak bude taková zanedbaní za více kládeno, kdy rozšířovali se stále společně v zákonně zakázaným (§. 23), když spis útlačný jest odpovědi nějakému soudcovským vytknutím a náležitě vyhlášené dále byl rozšířován aneb když byl rozšířován zbytečně spis útlačný, když na spise na pravo není udáno kde jest vydán, když není jmenovitě ani spisovatel ani živnostenský nakladatel, nebo když jest patrné, že ani to ani ono pojmenování není pravdivé, konečně, když spis nějaký v cizozemské vydán a zde rozšířený jest takový, že mohl se se státi obrátiti svým titulem nebo vět v něm obsahem, aneb názvem jmenem spisovatelovým nebo tím, čeho se rozšířoval o obsahu spisu dověděl, nebo společně, kterým byl mašin.

§. 32.

Redaktor periodického spisu obsahu trestuhodného odpovídati vždy se zanedbaní povinné pečlivosti a pozornosti.

Takoto odpovědnosti nebude redaktor upraven ani kdyžby přidal nějaké obdivení obecné neb zvláštní, ani kdyžby někdo jiný se pronese, že na sebe sám chce vati odpovědnost.

§. 33.

Ti, kdož die §§. 29, 30, 31 a 32. u vydávání nějakého spisů tiskového zanedbají povinně pečlivosti neb pozornosti, dopustí se přečin, byli obsahem spisu spáchali zločin, přestupek pak, byli obsahem spisu spáchali přečin; v oněch případech potrestán bude vězňem jednoho až i léta mírně, v případech léta však pokoutou peněžitou 30 až i 300 slávek.

§. 34.

Paragrafy 28, 29, 30 a 32, též poslední příjatek §. 193 zákona trestního zrušují se. Na jich místě nastoupí ustanovení, obsažená v paragrafech téže přílohy.

§. 35.

Byli kdo pro obsah nějakého spisů tiskového, na který die §. 13. shledán že má býti vězen mírně zločincem, tedy buďli kromě trestu v zákoněch k tomu se vztahujících vyřknutoho nakazena, že propadla knize k dobrému lidu chudých toho místa, kde čin trestný byl spáchán.

Pakli kdo byl odsouzen pro zločin, na který die zákon shledán že má býti vězen těžce nebo přísně trestně, vyřknuto buď určí knize od polovice až do plné ceny, byli odsouzen pro zločin jiný jaký kol, vyřknuto buď určila knize od 1/3 až do polovice, byli konečně odsouzen pro nějaký přečin, od 1/4 až do 1/2 ceny, přičemž nemůže soud nikdy jít pod nejmenší ústužní trestem ustanovenou.

I také tehdy, když stádo v přílohy obsah nějakého spisů tiskového pro zločinnosti povinně pečlivosti byl odsouzen, vyřknuto buď die též výměry určila knize, nebo k tomu, byli die shledán obsahem toho spisů spáchán zločin nebo přečin.

§. 36.

Ke každému zápisu soudního, který obsah nějakého spisů tiskového (list, sdělení neb díla) prohlásuje se za zločin, připojena buď napověď, aby se spis takový dále nerozšiřoval.

Tato napověď mále soud vyřknouti tehdy, když shledá, že obsahem spisů tiskového vykonán byl takto přečin neb přestupek.

Kdy kol soud napověď rozšiřovati nějaký spis tiskový, vyhlášeno je buď novinami úředními.

§. 37.

Kdy soud napověď nějaký spis tiskový, mále také vyřknouti, aby takový spis trestuhodný se směl buď zcela nebo z části a aby se stádo všěchno to, čím by se rozmnožiti mohli, totiž snahy, desky, formy, kamery a t. d.

Zanesení spisů tiskových zavrtávají se však k exemplářům, které již přebý v držení jiných osob k vlastní potřebě.

§. 38.

Je-li se má zastavit další vydávání nějakého spisu periodického až na tři měsíce, může soud jenom takto ke zvláštnímu návrhu státního ústápece, a to jen tehda, když byl obsahem toho spisu spíšeňá složen, na který sloučen jest trest více než pětiletého žaláře, nebo když byl v jednom roce spíšeňá buď dvakrát sloučen na který sloučen jest menší trest, nebo jeden sloučen takový a jeden přeláčen anebo tři přeláčen.

V těchto případech může soud také zpravidla, dle rozlišení spis periodický, vydávány v některé zemi zast.

§. 39.

Navrhnou státní ústápec nebo žalobník soukromý, aby se rozložil trestní, který byl a přičiny spisu trestního vydán, v obecnost uvedl, má soud také v přičině toho rozhodnutí a mohliti ustanoviti, kdy a jak se to učiniti má. Ústavy toho ponese odsouzený.

§. 40.

Co se týče promlčení činu trestahodného, nějakým spisem trestným, spíšeňá, mají sice platnost rábec (§. 28) pravidla státního trestního. A však i tehda, když dle těchto pravidel promlčení činu takového ještě nenastoupilo, má vcelky další státní přestati, pokudli od toho času, kdy spis byl vydán nebo se počal v zemích sčejších rozlišovati, šest měsíců s nabytí po tu dobu proti žalobci a vinník státní se strany soudu trestního v zemích sčejších zavedena, ačkoli se to státi mohlo a nebo mohl se v řízení zavedena po tom dobu přeláčen.

Tal pravidla mají také platnost v přičině promlčení přeláčen a přestupků, jichž se někdo dopustí zanedbáním povinné přítomnosti, neb pozornosti při vydávání spíšeňá trestních.

§. 41.

Ministerium státnímu a ministerium práv, veřejnosti a policie uložena jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 17. prosince 1863.

František Josef mp.

Archivista Balzer mp.

Městský mp. Bogenfeld mp. Schaeffling mp. Lasser mp.

Z Nejvyššího státního

Soudceho pán Hanemann mp.

4. Průběh jednání v říšské radě

Zákon, daný dne 17. prosince 1862,

pro katolické Čechy, Rakousko a Vládní země a vojvodství Osvěžanským a Zatorským a vojevůdectvím Krakovským, pro katolické Lombardsko - Benátské, katolické Saluzské, pro vojvodství Rakouské pod Enti a nad Enti, pro vojvodství Horní a Dolnoslezské, Štyrské, Korutanské a Královské, Salcburské a Bukovinské, pro markrabství Moravské, katolické království Tyrolské a knížetví Vorarlberské, katolické knížectví Gorické a Gradiské, markrabství Istrijské a město Terst a okolím,

o zřízení soudních a věcních úřadův.

(Sbírka z 18. října 63. str. 4. 2, str. 147; vpl. v úst. list. 22. č. 100.)

S přivolením obějí sněmovny Má rada říšská vůli se Ni rozhodla takto:

§. 1.

Trestní soudcovství a věcní úřady přistaví jediné soudní to soudní úřady, a to, jeli o přestupky, jeli se málo dopost opominutím předpisů, daných pro zachování pořádku a věcních úřadův, soudní úřadův, v každé jiné příležitosti pak soudní krajský a zemský.

Vykonávání soudcovství přistaví tomu soudu krajskému neb zemskému, v jehož okruhu čin trestuhodný byl spáchán, a tomu soudu okresnímu, který jest v tom místě, v němž se spáchal čin soud krajský neb zemský, v jehož okruhu výkon byl přestupek; bylo by v tom okruhu několik soudů okresních, tedy přistaví soudcovství končí tomu, který jest v občanských organizačních jednotkách první.

§. 2.

Byli čin trestuhodný spáchán občanskou spisu lidového, vů se, v kterém místě spis učin, a ležli toto místo v zemích sčejích, tedy ležli vdy toto místo polidněno za místo sčejí; ležli ale místo dočasně v zemi cizí nebo sčejí se, kde spě byl učin, polidněno buď se místo sčejí ono místo, kde v zemi sčejí spis byl rozlišen.

Pakli by v příležitosti této několik soudů přistavěti, totiž vyšetřování přestupků, bude přistavěti ten, který jiné předstihne.

§. 3.

Soud trestní sílí čin trestuhodný úřadem spáchaným pořádem výšpě občanské. Vyšetřování soudů a věcních úřadův končí se tedy jediné k návrhu státního zástupce neb v případech v zákoně ustanovených k návrhu žalobníka soukromého neb jeho přimocníka.

§. 4.

Sejdli se několik činů trestuhodných úřadem spáchaných sčej sejdli se s činem trestuhodným, jenž byl spáchán úřadem, trestuhodné činy spáchané jistě, tedy se mále k polidněni státního zástupce nebo žalobníka soukromého v příčině každého činu trestuhodného úřadem spáchaného zvláštní řízení navést a rozhodli mále vyvésti.

Ž takového odhlášení soudem učiněného nelze se odvolávat.

Vynálezčů se rovněž vztáhní, než soud, když vynálezce trvá na skutky nezahradné, v kterých se používá vynález, udělení zálohy k trestu, jest vinní-kosti uložena byl nalezen důvěřivci.

§. 6.

Byli nějaký spis učiněn proti někomu o úklad vydání neb rozhlášení, směl máti se takový spis stáhní z práva veřejných, tedy jej může úřad bezpečnosti buď sám od sebe nebo k vyjádření státního zástupce zabaveni.

V každé jiné případnosti může jediné soud rozhodn, aby spis učiněn byl zabaven, a to k zájmu osoby soukromé a učiněnému v ni závazku, aby se to stalo.

Ž příčina natizoni, aby spis učiněn předložil byl zabaven, nelze zvláštní státní věcí.

Když byl nějaký spis učiněn od úřadu bezpečnosti přímo nebo k vyjádření státního zástupce zabaven, buďli to ve 24 hodinách oznámeno státnímu zástupci toho místa, kde jest soud, jemuž přisláhn soudcovství trestu konati, a k oznámení tomu přiložen buď exemplář spisu zabaveného.

§. 7.

Společně státní zástupce, že nějaký spis učiněn byl zabaven, má ve třech dnech od té chvíle, kdy mu bylo oznámeno, že zabavení jest vykonáno, se soudu konati úřadu trestního oznámením, žádá aby zabavení spisu potvrdil.

Pakli úřad bezpečnosti spis učiněn sám od sebe zabaven, má státní zástupce ve třech dnech od toho dne, kdy mu to bylo oznámeno, žádá se soudu, jako v případnosti předcházející, aby zabavení úřadem bezpečnosti odhlášen zrušil nebo je potvrdil.

§. 8.

Soud má ve třech dnech vytknouti, že zabavení buď se potvrzuje, nebo že se urazuje. Pakli by soud v osmi dnech od toho dne, kdy byl spis zabaven, zabavení nepotvrdil, má úřad bezpečnosti k zájmu toho, komu spis byl zabaven, ihned zabavení zrušiti, ať nemá jedli nezahradná záležitost, kterou byl podal státní zástupce, že zabavení nebylo potvrzeno.

Byli zabavení potvrzeno, zřetelně v písemnosti ať do kancelářského rozhodnutí v věci hlávní.

Pomíchl však nebo zrušil se zabavení, není to nepravděkán, by soud trestní ve státní postupoval.

§. 9.

V osmi dnech, když bylo zabavení potvrzeno, má státní zástupce, nestalo-li se toho již, buď návrh učiniti, aby se vešlo soudní vyšetřování případné, nebo má dle §. 11. podati spis odhlášení, sice buď zabavení k zájmu toho, jemuž se týká, zrušeno.

§. 10.

Poslané nebo bylo sděleno zabavení spisu, jež byl úřad bezpečnosti sám od sebe nebo k výslovní stížnosti účastníce předal, měli toho, kdo zabavením škodu val, a pokladce státní náhrada škody, kterou máte prokázat, však bylo zabavení výslovně oznámeno, měli mu náhrada jen tehda, když se při tom shledá, že zabavení není opravdověho ani obsahem spisu téžného ani opomínutím toho, co v zákoně o tomu určeno. Tato náhrada buďli ve třinácti dnech nepřevé přitčích u soudu takového likvidována, sice právo k ní pozítne.

Soud úřadový, slyšev před účastí státní, má v příčině též rozhodnouti, a výřadu stížnosti, ješto se má v osmi dnech podati.

§. 11.

Shledá účastí státní neb žalobník soukromý, že spolem úřadový spáchán jest toliko přečin nebo přestupek, máte sobě sám přívody učiněné sjednat sobě lidští, aby mu je soud spatřil.

V takových případech má státní účastí nebo žalobník soukromý požádati obžalbu az důvodnou, spis obžalovací k příslušnému soudu obecnému podati a přiložit k němu tolik kopií, kolik potřebí, aby každému obžalovanému bylo po jedné kópia.

Ve spis obžalovací podáno buď jméno každého obžalovaného a místa, kde byli, má skutek tenový výtkoune zřetelně vtiati ve spis úřadový i v zákoněch, na nichž se obžaloba zakládá, konečně přivedeno buďli jméno svědků a znalců, místo, kde byli a spis, na nichž se zakládá má výřadu důvod.

§. 12.

Soud úřadový má az to jediné svědčí, znič mu v příčině toho řidi přitčím, a pokladci az to, že jest tomu tak, má výtkoune lidští přitčím.

Den hlavního pře líčen ustanoví potom předseda, jenž svěřeno, aby pře líčení řídil; má předseda obžal k tomu každého obžalovaného, dodaje mu exemplář spisu obžalovacího, tím způsobem, aby měl až do hlavního pře líčení slopiti com dni čas.

Má by obžalovaný az to, že by se máte pro jeho obžalu jedné odjati obžalost skutku vyhledati, nebo že by bylo potřebí, aby kromě svědků a znalců soudem ke hlavnímu pře líčení obžalových vyřadeny byly jedné některé jiné osoby nebo novi znalci, má lidost svou soudu najati až hadu před hlavním pře líčením oznámiti, požádosovati svědky neb znalce, kteří, kde bydlí a přívostí svádosti, ješto se mají vyřaditi. Soud slyšev žalobníka, má v příčině toho i az přitčím návrh, kterč soud žalobník při této příležitosti také činil, aby obžalní byl jedné jsi svědci a znalci, rozhodnouti, a bytli by toho potřebí, hlavně pře líčení odročiti, až se vyhledávání náležité dokazí.

Nabytli by takového vyhledávání, az má lidost az sob azu strany, pozítne, a chtěti by si kdo az to stížnost vtiati, učinil to máte jen společně a odročitím, kterč by podal a rozhodnutí v příčině hlavního pře líčení.

Nepovolili soud, aby se hlavní pře líčení usadila, může si na to státel nástupce neb žalobník současný ve všech dnech a vrátně soudu oznámiti sílu svou.

§. 13.

Pro líčení před soudem rozpravěním jest veřejné a ústní. Za poskytnutí mluhy se připustí toliko osoby dospělé mužského pohlaví. Osobám odrojeným není dovoleno, vrátně do síle soudu.

Vyhrožovaly by toho příčiny mravoprávnosti nebo veřejné bezpečnosti, může se od veřejnosti pře líčení upustiti.

§. 14.

Státním nástupci volati před soudem obžalová i před soudem obžalovaným obžaloba vna.

Žalobník může žalobu před hlavním pře líčením, když odročil ústí, změnit, musí pře líčením ale jen tehda, když k tomu obžalovaný přivoli. Upustiti od obžaloby státní nástupce, likvidována buď obžaloba poskytnutá proti kauce státní.

§. 15.

Shledá se, že obsahem spisu ústředního spáchán byl čin trestuhodný, byli ale obžalovaný ale méně a obžaloby propadlá, such musel se od líčení proti němu upustiti, protože trestuhodnost činu se vna na kladebného prvotního nebo jinými skutky potomně odňými poznala, má soud předeo dle zákonů usaditi, aby spisy se trestně prohlášené zcela neb z částí byly zmařeny a má další jak rozložení zapověditi.

§. 16.

Státní nástupce, i když jiné urdit osoby určíhoje, může z příčin veřejných zádat, aby soud nálež, zdati obsahem nějakého spisu ústředního v soudu čim, nebo odejti, spáchán byl ústí nebo přelín. O tom urdit tiskový soud nálež z soudní tajnosti, slyšet státního nástupce, musí se náležem takovým usadit nálež ve vyřizování, které by se snad postýji proti nějaké urdit osobě zavědla.

Z takového nálež soudu tiskového může každý, jehda se dotýče, v soudu dnech po vyhlášení upověditi odvolati, a byli jim kdo odvolcom, má se v tom státě, kde jest soud, veřejně přelín a rozložení ústřední v obecnost uvést.

§. 17.

Právní se v tomto zákoně ale jehda usadituje, má také v právní recepti tiskových platnost to, co předepsáno v této obecné soudu trestní.

§. 18.

Toto, co nastává v tomto zákoně o řízení, máto buď také v právně vyřizování a všech tiskových, jesto jsou již zavedeno, usadit toho čim, když tento zákon nálež platnosti, stápek proti jednání z obžalovaných před řízením a umístění odvolací dle práva platné pro nějaký čin trestný ústřední spáchány.

§. 19.

Co se týče trestního řízení osob vojenských pro věci tiskové, spravovali se jest, pokud se dotýče příslušnosti soudu a řízení soudního, zákony vojenskými.

§. 20.

Ministerium vnitra a ministerium práv a policie uloženo jest, aby tento zákon ve skutek uvedli.

Ve Vídni, dne 17. prosince 1862.

František Josef mp.

Arcovejrode Rainer mp.

Messner mp.

Schaeffling mp.

Lesser mp.

I. Nejvyššího soudce:

Seubodný pán Ramonetti mp.

5.

Zákon, daný dne 17. prosince 1862,

pro království Česká, Rakúsko a Vlachánské a vojvodství Galičská a Záhoránská a vojvodství Erubovská; pro království Lombardské - Benátské a království Dalmské, pro arcivévodství Rakúské pod Enzi a nad Enzi, pro vojvodství Sluzké, Štyrské, Karvatské, Moravské, Salcburské a Bukovinské, pro markrabství Moravské, knížectví hrabství Tyrolské, pro zem Vinsoborskou; knížectví hrabství Gorické a Goričské, markrabství Istriánské a město Triest a stříškem.

Jako se týče některých doplňků zákona trestního obecného i vojenského

(Obsahu v list. 15. list. 10. list. 1, str. 161; vř. a. č. 102. list. 1. 1862.)

S přivolením obou sněmovny Říšské vidi se Říší nařídit takto:

Článek I.

Zločinná volebního, jmenovaného v §. 68, postávce b) obecného zákona trestního (§. 334, lit. b) voj. a. tr.) dopustí se zvláště také ten, kdo něco prodá venku, co by směřovalo k zánikům ústavy Říšské.

Článek II.

Kdo veřejně nebo před více lidmi, nebo ve spisech ústředních, rozdílných spisech neb vyobrazeních lidí popudí k spovrhování ústavu Říšskou nebo k nenávisli k ní, dopustí se zločinná rušení veřejného pokoje a potrestán bude trestem, vyměřeným v §. 65 obecného zákona trestního (§. 341, voj. a. tr.).

Článek III.

Kdo veřejně nebo před více lidmi nebo ve spisech ústředních, rozdílných vyobrazeních nebo spisech hrozbám, posměvkům, nepřívětivým sdělením nebo

převzetím přičiněním jiné k osobě či k té neb osobně osobně rody říšské nebo k některému sněmu nebo k opavřování tím neb sním popudě hládk, dopustí se přelomu, dotčeného v §. 500 obecného zákona trestního (§. 556 v. z. tr.) a potrestán bude vězením jednoho až i leti měsíců.

Článek IV.

Kdo by útokem některým v článku III. jmenovaným směřoval proti armádě československé neb některému jejímu oddělení samostatnému, dopustí se téhož přelomu a potrestán bude vězením jednoho až i leti měsíců.

Stížnosti soudní zavést se může jediné s přivolením ministra vojenství.

Článek V.

Přelomy a přestupky proti bezpečnosti cíti, jmenované v §§. 487—491. a v §. 496 ob. zák. tr. (§§. 700—704, a §. 709 voj. z. tr. stížany bráha a povinnosti úřadu, když se jich někdo dopustí protitě neb osobně osobně rody říšské, proti některému sněmu, proti některému úřadu veřejnému, proti armádě československé, proti loďstvu československé, aneb proti některému samostatnému oddělení armády neb loďstva tohoto.

Abys se stížnosti pro úřad armády československé, loďstva československého nebo některého samostatného oddělení armády neb loďstva zavést mohli, žádáno buď se přivolením ministra vojenství, potažmo ministra námořnictví.

Pro přelomy proti bezpečnosti cíti, jako se trestají dle §. 493 zák. tr. (§. 705 voj. z. tr.), pokud útok směřoval proti některému veřejnému úřadu neb občanskému, proti některé osobě vojenské neb proti správci duchovnímu v přičiněním někoho, co učinil na svůj povolením, může se stížnosti soudní zavést neodložně k úřadu ústřednímu, aneb může také nástupce úřadu ve věci, vyměřené v §. 500 zák. tr. (§. 132 voj. z. tr.), a příla veřejných občanských podati.

Ústřední nástupce má se své opatř, uděl k občanské přivoleje uradený, aneb nemohl by uradený slyšen býti, uděl k tomu přivoleje představený jeho aneb úřad nepřímě vyší.

Uradený má vždy právo, přidat se k občanské, ústřední nástupcem učiněné.

Článek VI.

Kdo by při volbách pro vykonávání práv politických kanarých hlasy kupoval neb prodával, nebo jiným způsobem lidověl hlasování neb resultát hlasování, dopustí se přelomu, ač není to čin, na nějž ukládá trest věšni, a potrestán bude takým vězením jednoho až i leti měsíců.

Článek VII.

Kdo by nasazení o občanské, na které nastano soudní pře lidem, nebo kdo by spis občanské tiskem v obecnot uvedl prvě než občanské v hlavním pře li-

žest byla rozložena, nebo kdo by listiny převedl aneb seznam obviněných, svědků neb znalců, ježto v běhu vyšetřování trestního byly k aktům přivedeny, takom uveřejní dříve než se vyčiřeni skončí a než se listiny neb seznam těchto v hlavním pře líčení učiní, dopustí se přechmů a pokutováno bude 50 až i 500 zlatými.

Článek VIII.

Kdo by z píštěly trestního pře líčení, které ještě trvá, ve spisoch úředních dovolil sobě rozhlásit něco převedl, kdo by pronášel domněni o tom, jak pře líčení vypadá nebo kdo by převracoval kance a výpadek procesu, a to způsobem takovým, že by to na veřejné mínění mohlo mít účinek, ježt by napřed obsah ve výrok soudu, dopustí se přechmů a bude odsouzen do vězení na jeden až i do tří měsíců.

Článek IX.

Kdo by spisy úřední nebo uveřejnil o plánu a směru vojenských operací vojaka nebo kadeta cizího, tážerů a vše vojína a lidí, o místech kde jsou postaveny, a spisy, v kterém se nacházejí pevnosti, a hradby, též o tom, kde se objeví velká kovářská potřeba válečná, dopustí se, bylah z povahy takového uveřejnění nebo z okolností vědě, že by se tím dobré státu v nebezpečnosti určení mohlo, aneb bylah svědění odpovědi výšina, aby se tím takového nebezpečnosti a uškodil se, že jest to čin, za nějž shoden jest trest věze, — přechmů a bude za to potrestán, pokuten, peněžitou 50 až i 500 zlatých, v čas války však buď již potrestán aneb právě nastávající vězením čtrnácti dní až i tří měsíců.

Nářízení toto vztahuje se k tomu, když se něco oznámí, co bylo uveřejněno úředními novinami.

Ve Vídni, dne 17. prosince 1863.

František Josef mp.

Antonín Raiser mp.

Degenfeld mp.

Schmerling mp.

Lasser mp.

Z Nejvyššího úřadu.
Svobodný pán Hansmann mp.

Preklady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1863.

pro

Markrabství Moravské

občianských

Částka IV.

Vydána a rozšířena dne 30. března 1863

od n. k. ministru vnitra pro Markrabství Moravské.

6.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí

dne 11. ledna 1863,

pro obecní občané celého,

jiného se zmocňuje vedlejší celůvek v Porta Nagara, vybírání levnějšího clo z oleje, který se dováží do obecního obvodu celního z Istrijska, z ostrovů královských nebo z Baltska.

(Ministerium v V. list. zák. č. 7, str. 127; vyl. a rozšíř. dne 17. ledna r. 1863.)

Vedlejší celůvek třídy I v Porta Nagara, která se již vypočítala, daným dne 27. února 1863, č. 17 zákonníka říšského, dala moc, aby vybírala clo připomenutí 1. k 27. oddělení třídy clo z vína, která se dováží z celého výhledku břežského, pohřbíje k němu ostrovy královské nebo z Baltska, součtuje se s clo, vybírání clo připomenutí 1. k třídě položené 23 b) z oleje olivového, když se z dotčených částí země v zedech s měřiči dováží a náležitě se prokáže, že pochází z výhledku celého.

Toto ustanovení náleže platnosti od toho dne, kdy bude dočtenému úřadu celnému dodáno.

Plener ap.

7.

Vyhlášení, vydané od ministerium financí

dne 17. ledna 1863,

jiného se činí oprava v nákladě, danému dne 13. prosince 1862 v kterém se obsahují některé změny v zákoněch o poplatcích, daných dne 2. února a dne 2. srpna 1856 (č. 89 zákonníka říšského).

(Ministerium v V. list. zák. č. 2, str. 123; vyl. a rozšíř. dne 4. února r. 1863.)

Ve zmíněných v tomto obchodních k zákonu, danému dne 13. prosince 1862 (č. 89 zákonníka říšského) buďte v třídě položené 11 d) po slověch „se soukromých dílnách listů a obcí“ do rubrik „do toho se poplatky vyměňují“ a „Poplatek, náležitý, ikd“ vložená slova: „do samy používané“ (Šála II).

Plener ap.

8.

Narizení policejního ministra, dané d. 24. ledna 1863,

platné pro valkaron 184,

kterým se určují posavadní obmezení dovozu cizozemských lidovýchých a hebrejských knih modlitebných a náboženských, pak knih illyrských a valaských.

(Obzvěst v V. čísle Zák. Sb. č. 21, str. 165; vyl. a rozsl. č. 4, č. 1. 1863.)

Narizení ode dne 25. ledna 1862, obecným zákoníkem a vládním listem říšským léta 1852 (číslo VII., z. 29.) prohlášená, bývalým ministeriem vnitřních záležitostí v tehdejší jeho působnosti se nejvyššího úřadu policejního a tiskového vyložena a pro valkerý obvod řáde platná, mezi kterých dovoz cizozemských lidovýchých a hebrejských knih modlitebných a náboženských, pak knih illyrských a valaských, po valkeron úřadu statně zemité rakouského nebyl jinak dovolen, lež by k dovozu tomu přislušaná místopříměstna a presidia zemská přivolená dala, poskytvé platnosti následkem nejvyššího rozhodnutí ode dne 18. ledna 1863.

Wienery op.

9.

Narizení, vydané od ministeriem obchodu

dne 27. ledna 1863,

pro všechny země koruny,

jakož se týkáje sama nejvyšší která se málie po postě poslati poskážkou, z 50 al na 100 al.

(Obzvěst v V. čísle Zák. Sb. č. 21, str. 166; vyl. a rozsl. č. 4, č. 1. 1863.)

Podleje od 15. č. 1863, mohou se na posla poslati samy al do jednoho sta slatých rakouského č. 10, aby se obsadly poskážkou.

Provis se postě takto poslané č. 10 od poskážky slatých dala z každých dvou slatých nebo z každé č. 10 al dva slatých: nový krajus.

Tarife provise se postě poskážkou poslané od 50 do 100 al., která č. 10 al toho vypočtena jest, jest obsadna v plnou.

Tim se doplňaji paragrafy 3 a 6 ustanovení, vydaných dne 6. května 1860 o poslati postě poskážkou a vnitřním obchodu rakouském; v jiných věcech ale se v těchto ustanoveních (z. 119 zákonika říšského ze r. 1860) ničeho změnil.

Hrabě Wickensburg m. p.

Tarifa provise z peněz poštovních po polštích posílaných od 50 al. do 100 al.

	Prům 50—52 al.	poštovním posílaných	56 kr. provise
	52—54	"	57
	54—56	"	58
	56—58	"	59
	58—60	"	60
	60—62	"	61
	62—64	"	62
	64—66	"	63
	66—68	"	64
	68—70	"	65
	70—72	"	66
	72—74	"	67
	74—76	"	68
	76—78	"	69
	78—80	"	70
	80—82	"	71
	82—84	"	72
	84—86	"	73
	86—88	"	74
	88—90	"	75
	90—92	"	76
	92—94	"	77
	94—96	"	78
	96—98	"	79
	98—100	"	80

10.

Nářízení ministerstva vojensství ve srozumění s ministerstvem státním a finančním, jakož i s ministerstvem obchodu a národního hospodářství, vydané dne 28. ledna 1863,

a tom, že se stanoví úplná přípojitelná obecných klíčů k ostatním státním klíčům.

Platí se Čechy, Halič a Bukovina, Rakousy pod Itálií a nad Itálií, Salsburka, Štyrsko, Korutany, Krajsko, Bukovina, Morava, Slonka, Tyroly, Vorarlberko a město Turín se zvláštním jeho.

Obzvláště v Říš. list. z r. 1863, 4. list, str. 171. vyd. a rozsl. dne 4. února 1863.

Léta 1863 přípojitelný hadou klíče obecné bez platu jen ještě v kraji garlickém a latviánském Přímoří rakouského, pak v Dolní. Ve všech ostatních územích znenamovaných zemích přípojitelní se bude bez platu jen dříve vydaných k tomu číselných klíčů, kdežto strany ostatního podle ustanovení jest, aby se $\frac{1}{10}$ přípojitelní se zejména, $\frac{1}{10}$ se prostřední a jen $\frac{1}{10}$ se větší a největší přípojitelní.

Přípojitelní pro Krajsko, Halič a Bukovina ustanoveno jest 1, 2 a 3 alířmi, pro ostatní korunní země 2, 3 a 4 al. a jediná se jednotlivě existují druhé klíče vyší sumou.

Dotčené přípustné vyměřeno jest na za každý skok, vyběh z klánu, v jestliže tato hřebece vícekrát připanil, se ustanoví podléhají skoky až po nejvyšší číslo bezúplatně. Hospodíři ustanovena jest, aby pro klánu svou, kdyby po 3. nebo 4. skoku zůstal bez plodu, pokračoval jiného hřebece, na stanovili se nacházejícího. Pakli za tohoto nové volného hřebece učesno jest připustné míti anohe totéž, jako za prvního, tehdy se za podléhají skoky, kteréž do řadného nejvyššího čísla mílejší, téžné další připustné seplati.

Kdyby však za druhého hřebece vyměřeno bylo větší připustné, tehdy hospodář jen to summa dodati má, kteréž po srážce připustného již zapraveného připadá k doplnění nového vyššího připustného.

Na stanovitích nádrních vytklen bude o každém hřebeči tam postavením úplný popis převažu jeho a vytklením připustného, jestli za každého hřebece učesno jest, aby v popis ten hospodíři mohli přihlížeti.

Listky připouštěcí za hřebece bezúplatně připouštěné ustanova bez prodávky v pozemcích své formě, a jsou na bílém papíře; listky za hřebece, jestli za plat se připouštějí jsou rozdílně barvy, a více: za 1 al. připustného červené, za 2 al. připustného modré, za 3 al. připustného zelené a za 4 al. a více připustného žluté. Listky připouštěcí za hřebece, jestli se za plat připouštějí, dojí skláděti hřebečím se ustanovením podle okolností buďto představenému místnímu anohe představenému statků druzdy panství, nyní vykoupených, kde jsou, aby je chovali a podob o nich vedli.

Když si tedy hospodář vybere hřebece, kterého chce, aby k němu klán jeho bylo připuštěno, sejde k osobě, jížto listky připouštěcí k chození svěřeny jsou, vydrážen si tam, zapraví tomu připustní, na vybraného od něho hřebece připadající, listek připouštěcí, a odvede jej na nejbližší připouštěčím podléhajícímu, kterýž povinen jest, aby za listku ten skok skutečně učiněný, dokudv datum, pak podpisem svým potvrdil a listek vlastníkovi a tam připomenutím vrátil, že jej má, kdyby podléhající osob skoků potřebí bylo, podobně s sebou přimesti na důkaz, že připustné splaceno jest, a podobně podléhající skoků též zaplatí státi.

Kdyby se jazy hřebece měl připustiti, musí se prvější listek připouštěcí osobě, kterážto chození listků těchto svěřeno jest, k vůli potřebnému účelování zase navrátiti, a osoba tato má podob skokův, kterých se dotčené klán od předléhající hřebece již dostala, na novém listku poznamenati.

Abý pak nebylo více listků vytkeno, nežli ku kolika klánem za den připouštěti lze, oznámí ředitel stanovité nádrního každého rina představenému místnímu anohe si osobě, jížto listky připouštěcí svěřeny jsou k chození, když se chtějí podle výměry jednoma každému ustanovené toho dne připouštěti bude.

Kdyby jednoma dne několik hospodářů téhož hřebece žádalo, může se řídati vyplniti jen tomu, kde se první ohlásil, kdežto se ostatní podle pořádku ohlášení svého usloví na dny sepláti po sobě následující; a čemž ředitel stanovitý podobně upraví i také kontrola listků připouštěčích ustanovujícího představeného místního anohe představeného statků vykoupených, druzdy panství.

Jestliže se hospodář na jistý čas zmlouvený sá po určitém bodě na měšiční přípočítání nedostaví, musí sobě dáti líbit, že teprve pak může se něho dojíti, sá dotčený líbceť snova bude uplatněn. — Místní důstojníci skladů té líbceťného při každé přehlídce stanoví lísky přípočítací, které ještě před rukama jsou, přepočítají a pečata, které se za ně sealy, proti listu příjmovému k dalšímu odvedení příjmu. — V nennaných těch případech, kdež se ten sob omam stanoví státnickém listě přípočítacím představenému místrinu z jakých kol přičin k chorvát odvržení mělo, zůstanou dotčené lísky podle povzvedací obvyklosti v rukou ředitele státnického stanoviska, a hospodář se v případě takovém jediná k tomuto obřadu mají.

Hubě Degenfeld op. p. obřad. Ryd Lasser op. Pinner op.
 Brzd Wickenburg op. p.

Právní úkony ze Zák. list. ze r. 1902 pro Marie. Moravská.

11.

Vynešení ministerstva financí, vydané

dně 29. ledna 1903,

o lísky v těch případech, kdež podle zákona oě dne 13. prosince 1902 (říšského zákona č. 107) vyrovnací seznam vstupují město na místo říšských poplatků kolkových a bezprostředních,

(Zákon z V. list. zák. list. č. 102, vyl. a zruš. dne 4. čer. r. 1903)

Právní úkony ze Zák. list. ze r. 1902 pro Marie. Moravská.

V těch případech, kde správa říšské sázkou dne 13. prosince 1902 dává vzniknouti jest, ustanoví se společností, ústavy a osobami o seznam vyrovnací na místo poplatku, má ten, kdež ústava vzniká, říšské podlé a říšského úřadu skrovného býti též svého, nebo se se dotýče společností a ústavů, toho místa, kdež správa jich sázkou sáho své má. V říšské té, jak se patří, dleho udáti okolnosti, jichž k posouzení rozsáhlosti ústavu, a který se jedná, zpočítá jest, pokud nějaký úřad má na ustanovení seznam vyrovnací, a ústavů sáti určité vyloučí roční seznam vyrovnací, kterážby na místo poplatku vstupují město.

Dálež se vyměňují v §. 7. vykonácho předpisu oě dne 10. prosince 1902 (říšského zákona č. 102) listě k upravení doplatků ze knihy obchodní a živnostní, kterých se na dne platnosti zákona dne 13. prosince 1902 došlo udáti, obřadu k podání seznamu těch knih, ústavy kterých úřadů výkon v prostorách ústavu živnostního předcházet býti má, předkládaje sá po konce měsíce únoru 1903.

Žádosti a povolení k placení roční seznam vyrovnací na místo říšského poplatku kolkového, jeťto by do této listy byly podány, pokládá se mají sá do svého vyřízení též, jakoby shovně povoleny býlo.

Pinner op.

12.

Vynešení, vydané od ministerium financí

dne 31. ledna r. 1863,

pro velkou HR,

jako se týče vyměňování státních blankett k listům proměnovým.

(Obzorem v Vl. list. Zák. list. list. 14, str. 157; vyl. a rozsl. dne 3. února r. 1863.)

Zašle se týče vyměňování státních blankett k listům proměnovým, v kterých jest položen den láhání, mohou se za jiné vyměňiti jen tehda, když úřad do státních blankett, jako se za jiné vyměňiti mají, položí týž den láhání.

Plesner ap.

13.

Nariadení, vydané od ministerium financí

dne 3. února 1863,

Jako se v oznámení uvedějí vedlejší celnice třídy I. podří hranic k pruskému Slezsku a k hrabství Kladeckému, jako jsou trvale uzavřeny, aby propustily za levnější clo sýrové láhany, které spůsobu jest od úřadů hranic vyváženy, odkud pocházi.

Nariadení toto má platnost ve všech celnicích a zemiích, náležejících k obecnému obříku celnic.

(Obzorem v Vl. list. Zák. list. list. 14, str. 159; vyl. a rozsl. dne 12. února r. 1863.)

Táhou se k postáve 9. nariadení, vydaného od ministerium financí a obchodu dne 8. prosince 1853 (č. 263 zákoníka říšského), též k postáve ústředně nariadení, vydaného dne 25. srpna 1854 (č. 209 zákoníka říšského) anocují se také jmenované vedlejší celnice třídy I. podří hranic k pruskému Slezsku ke hrabství Kladeckému, totiž Náchodské, Králické a Doudčické (Görlitzerische) nyní trvale, vyběrá dle přílohy I. B. 9 a smlouvy celní a obchodní, učiněné dne 13. února 1853 (č. 207 zákoníka říšského) a dle připomenutí I. B. list. k postáve 49 a tarify celní, vydané dne 5. prosince 1853 (č. 262 zákoníka říšského) za láhany sýrové 25 nových krajanců clo a celnicí, když se přimo a hří postří a jest spůsobu vyváženy od úřadů hranic, odkud pocházi.

Plesner ap.

14.

Vynešení, vydané od ministerium financí

dne 11. února 1863,

Jako se napovídá, vyběrá přis hranic k Rusku a vostí vesker sou stranou zhrad, táhli zhrad, Rusy, sířevu a vostí, v kterých se sířevu dáti.

Toto vynešení má platnost ve všech zemiích k obecnému obříku celnic náležejících.

(Obzorem v Vl. list. Zák. list. list. 15, str. 170; vyl. a rozsl. dne 12. února r. 1863.)

Po uzavření s ministeriumi, jichž se týče, napovídá se vyběrá přis hranic talčské a bakovinské k Rusku a k ruskému Polsku a vostí této stranou vesker

zpráv, jaké koli částí sbrané a kasy, též střešivo a věci katolické náboženské, totiž:
(Kaf.) majtr, sira a olavo.

Zapověď tato má platnost nabýti toho dne, kterého bude úředním celním oznámena.

Přinesl up.

13.

Nářízení císařské, dané dne 17. února 1862,

jak se mají vyhláškováti zákony zemské a kdy se počíná moc jejich zavazující.

Které nářízení má platnost v Čechách v Slezsku, v Haliči a Bukovině, v Rakouských pad
Bosí a ned Bosí, v Salcbursku, Štýrsku, Korutanock, Králově, Bavorsk, Moravě, Sloně, Ty-
rolsku, Vorarlbersku, Gariči a Gradišce, Istrijsku, v městech Toroně a okresu Toroněském.

(Přineseno v VII. čas. zák. 58. č. 11; vyd. a mazel, dne 17. února r. 1862.)

K návrhu ministrů Mojich víd se Mi dle §. 13. základního zákona o zastu-
pitelstvu říšském nařídi takto:

Co se týče vyhlášení zákonů zemských a toho, kdy se počíná jejich moc
zavazující, v tom spravovati se jest až do té doby, kdy se způsobem ústavním
vykoná revize Říšského patentu, daného dne 1. ledna 1860, č. 3. zákonníku říšského
co v §§. 4 a 5 tohoto patentu ustanoveno v příslušných nářizích, vydaných od úřadů
zemských.

Va Vídně, dne 17. února 1862.

František Josef mp.

Antonievdn Hainzer up.

Schwarzing up.

Hein up.

Z Seznamu nářizích:
Friedrich von Hauemann up.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5400 SOUTH DIVISION STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60637

1958

RESEARCH REPORT

RESEARCH REPORT
ON THE
STRUCTURE OF THE
MOLECULES OF THE
GROUP

BY
J. H. GOLDSTEIN

RESEARCH REPORT
ON THE
STRUCTURE OF THE
MOLECULES OF THE
GROUP

RESEARCH REPORT

BY

J. H. GOLDSTEIN

RESEARCH REPORT
ON THE
STRUCTURE OF THE
MOLECULES OF THE
GROUP

88.88

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

oddělných.

Částka V.

Vydána a rozšířena dne 30. dub. 1863

od n. h. místopředsednictva pro Markrabství Moravské

16.

Nářízení, vydané od ministerií práv a obchodu po ujednání s ministeriium financí dne 9. března 1863,

kterým se pro vykonání zákona, daného dne 17. prosince 1862 (část zákonníka říšského na rok 1863), ježto se týče zavedení zákonníka obchodního, vydávají následující ustanovení a příkazy a vedoucí register obchodních.

Má platnost v Čechách, v království Lombardsko-Venetském, v Palatinátu, v Bavorsku a Kurbursku, v Sasku a ve Slezsku, v Prusku, v Rakousku, v Německu, v Korutanzku, v Království, v Slezsku, v Moravě, v Slezsku, v Tyrolsku, v Vorarlbersku, v Galicii a v Grafitice, v Istrii, v městě Triestu a v okrese Triestu.

(Obzr. v. H. č. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.)

V příslušné vykonání zákona, daného dne 17. prosince 1862, ježto se týče zavedení zákonníka obchodního, vydává se o příkazem a vedoucí register obchodních, a o konání prací k tomu se vztahujících následující předpis:

I. O příkazem a vedoucí register obchodních.

§. 1.

U každého soudu obchodního a u každého jiného soudu k vykonávání soudní moci obchodní ustanoveného vedena bude pro celý okres jeho registra obchodní.

§. 2.

Registra obchodní rozvržena jsou na dvojí oddělení: na registra firem jednotlivých, ježto ustanovena jsou firmám jednotlivých kupců, kteří by firmou svou spolu s účelnými společníky provozovali (§. 203. a násled. zák. obchod.), a na registra firem společenských, v nichž zapisování bývají maj. firmy společnosti obchodních (druhá kniha zák. obchod.).

§ 3.

A. Registra firem jednotlivých dle formáře A účtůs buďte.

Každý list, ku kterémuž vždy dvě a dvě naprotější strany náležejí, rozdělí se na osmery kolných sloupců.

Sloupec první obsahuje vkladní číslo firmy, od počátku až ku konci svazku počítá jímce, a při každém zápisu podléhá, pod kterýmž se vyskytá ve vkladě; druhý obsahuje den, kteréhož se zápis stal;

třetí doslovné znění firmy;

čtvrtý místo, kdež se nacházejí hlavní návod firmy té a návody odštěpné, jsou-li tu jaké;

pátý pojmenování majetníka firmy;

šestý jméno prokuristy, je-li jakýž účtůs, a jdeli o prokuru kolektivní, označení toho;

sedmý děložení se spisů registerních;

osmý všecky ostatní, k firmě té vztahující se zápisní, kteréž se do ostatních sloupců nehodí, jmenovitě také zápisní svatebních amler majetníka firmy, pak příbřžů dotčených v §. 13. předpisu tohoto, jakož i připomenutí předepsané v §. 14. účtůs uvazovacího.

§. 4.

Ke vkladu jedné každé firmy necháse buď krom vkladních přepočtů půl listu a vybrané buď toto místo dvojitou čarou, na příč přese všechny sloupce křiči.

§. 5.

V mezech míst, jednemu vkladu ústaveného, štědi buďte zápisové, k těm firmám se vztahující, rozděljen úctůs náležejí, takovým způsobem jeden podle druhým v pořádku časoposlédném, aby každý současný zápis v prvním sloupci pořádku bžijícím podléhám byl označen a celý jeho obsah do sloupců k tomu určených rozděljen, od pozdějších zápisů jednodušeou, napříč přese všechny sloupce křiči vodorovnou čarou oddělen, příznivě pak místo každého sloupce, kteréž by nebylo vyplněno křičem, přeškrtnuto.

Zápisu přepříže oddělen buď od pozdějšího k témuž vkladu náležejícího dotčeným způsobem po každé i tehda, když zápisu pozdější obsahuje jen doplnění, upravení aneb přeškrtnutí jednotlivých částek přepříže zápisu a nebo pouze poznamenání k němu.

§. 6.

Pakli místo, jednemu vkladu ústavené, k dalším zápisům nestočí, tehdy buďti k pokračování nový list ustanoven a souvislost ústřednějmí odštěpné se starým i novým listě vykázná.

§. 7.

B. Registra firem společenských účtůs buďte podle formáře B.

Každý list, jenž se ze dvou naprotějších stran skládá, rozdělí se na osmery kolných sloupců.

Sloupec první obsahuje vkladní část firmy společenské, od polítky až ku konci svazku pořídit jmenů, a při každém zápise poděšit, pod kterými se vyskytí ve vkladě;

druhý obsahuje den, kteréhož se zápis stal;

třetí dočlovně znění firmy společenské;

čtvrtý místo, kdež se nacházejí hlavní úvod společnosti té a závody od-
stápné, jsouli tu jaké;

pátý jméno prokuristy, je-li jaký zřízen, a jméno a postava kolektivní, na-
značeni toho, pak při společnostech, ježto se nacházejí v likvidaci, jméno likvi-
datorů;

šestý sloupec obsahuje všechny jiné prvky poměry té společnosti, ježžto
zapsáni do register obchodních jest předepsáno, k nimž jmenovitě náležejí: při
společnostech veřejných poznamenání, — veřejných společenství, — při společ-
nostech komanditních pojmenování společníků osobně ratících, komanditistů a
judů do společnosti od nich vloženo; při komanditních společnostech na akcie
a při společnostech akciových vyplátní buď šestý sloupec podle ustanovení v §. 9.
druho;

sedmý sloupec obsahuje dočlovění se spisů registerních;

osmý pak všechny jiné zápisů ke společnosti se vztahující, ježto se do ostat-
ních sloupců nehodí, jmenovitě také zapsání svatebních smluv veřejných nebo
osobně ratících společníků a přeběhů, v §. 13. předpisu tohoto dočlověných; jakoli
i připomenutí, v §. 14. zákona uváděného předepsané.

§. 8.

Ke vkladu jedné každé firmy společenské ponechán buď celý list, nebo jest-
livý list — jako při komanditních společnostech na akcie a při společnostech ak-
ciových — jako předvídaní, na další čas nevystačí, ponechána buď několik listů
po sobě jmených.

Ustanovení, v §§. 9. a 6. dané, platnost máje i také o firmách společenských.

§. 9.

Při komanditních a společnostech akcie a při společnostech akciových dosti
jest, vzameli se ze smlouvy společenské a ze smluv nebo ustanovení jí směřujících,
pak z listiny schvalovací, do šestého sloupce, bez újmů učiněná do jiných sloupců
náležejících, jediné výřek a připomenutí, ve kterém svazku knihy příloh (§. 10.)
a pod kterými číslem listiny tyto části celého jech obsahu náleželí list.

Při komanditních společnostech na akcie výřek tento obsahovati má:

1. datum smlouvy společenské, smluv směřujících a listiny schvalovací;
2. pojmenování společnosti se komanditní na akcie společnost a pojmenování
toho, k čemu jest společnost zřízena;

3. jména, příjmení, stav a bydliště všech společníků osobně různých a ustanovení v příčině práva jejich, předobírali jednání právní se společností, která by se stala od pravidla zákonného odchýlovat;

4. počet akcií a podílů akciových i sama, na kterouž díly jsou;

5. spůsob, kterak se má budou prohlášení od společnosti vycházející, jakož i veřejné noviny, do kterých vkladány býti mají.

Při společnostech akciových vřítak obsahoval má:

1. datum smlouvy společenské, obsahem smlouvajících a listin schvalovacích;

2. pojmenování společnosti se společností akciovou, jakož i to, k čemu a na jaký čas jest společnost zřízena;

3. jména, příjmení stav a bydliště členův představenstva a spůsob, kterak představenstvo pronese své vůle na jeho díly a se společností podpisuje, až jestliže se spůsob ten od pravidla zákonného snad odchýlají;

4. míru kapitálu základního a ustanovení o počtu a vyměření akcí i podílů akciových, jakož také úmíni, adakž akcie vydány jsou na majitele nebo na jméno;

5. spůsob, kterak se má budou prohlášení od společnosti vycházející, jakož i veřejné noviny, do kterých vkladány býti mají.

§. 10.

Uvedené v předcházejícím paragrafě smlouvy společenské, smlouvy nebo ustanovení smlouvajících a listiny schvalovací, nabývali do lesného soupisu register celým svým obsahem zapsány, pakoby byly v úpisem přepisu nebo v úpisem vřítaku do knihy příloh.

Přepis nebo vřítak, jakož srovnání s prorpisem vřítak věru spůsobem býti má, povinné jest straně dotčené.

Doklady tyto buďte vše pečlivě zřízeny, jak se sejdou, složeny a datem pořadí přímou označeny, kromě toho na něm poznamenáno buď odvolání k pořadí register firm společenských, ku kterým dotikl míti. Jak má se dokladův sejde tak, že z nich má býti zřejmá, buďli pravou nebo opatřeny.

Forma přímou číste dokladův má se počíná, kdyžli se další nový straně akcí.

Obsah knihy příloh jest doplňovací částkou register firm společenských.

§. 11.

Pro firmu závodu odštěpného má soud v registrech obchodních, od něho vedených, samostatný vřítak s listem pořadí listovým zapsanou v následujících tolika případech:

a) když se hlavní závod v obvodu jiného soudu zřízen;

b) když sice i hlavní závod nachází se v obvodu toho soudu, ježliž závod odštěpný, zapřevolá akcí, když tento však vede firma, která s firmou hlavního závodu dokonale se sestovává (výřevoc 2. článku 21. zák. obchod.)

V tom i onem případě buď ve čtvrtém sloupci vkladu zaneseního pro zveřejněný ustanoveného vytknuto, že list je též s tím vzhledem, v posledním pak sloupci učiněno buď k tomu vkladu, pod kterým se listní zveřejnění v registrech obchodních, a též obzvláště u některého jiného soudu vedených.

§. 12.

Když v téže věci první zápis platnosti nebude zápisem pozdějším, buď první zápis v těch částech, ježto jí platný nejsou, červeným inkoustem podčiťnati.

§. 13.

Jestliže se firma nějaká od kupce jednotlivého převede na společnost obchodní, anebo od společnosti obchodní na jednotlivého kupce, přeneso-li se sídlo její do okrsku jiného soudu obchodního, anebo přeneso-li firma ta: tehdy, buď, anebo napřed učiněny tyto do posledního sloupce, všude vklad toho červeným inkoustem přes kříž přečrtnati a mimo to, vneso-li se přenesení do jiného oddělení register obchodních, sčítaným odkázáním na konci starého vkladu i na začátku nového vkladu vytknuto, že se přenesení vykonalo.

§. 14.

Zápisy do register obchodních mají se ve všech částech a sčítaným písmem vykonati, oprav pak, vytknutí a mezi řádky psaní jest se pečlivě vyšetřati.

Patří-li by pozdější omly dělečné na jeho příčty, opravili jež lze jediné další zápisem v téže věci podle poučení v §§. 5. a 12. daných, jež soud nezavázá.

§. 15.

Registra obchodní státní buď ve svazcích celokrahových (folio) anebo při velkých, zvaných v soudu opatřovaných.

Na každý svazek v ně napsáno buď zevnitř „registra firem jednotlivých“ anebo „registra firem společenských“ a opatřen buď každý svazek poříd jmenem listem, jež v každé své části.

Vnitř buďte v každém svazku listy číslem poznamenané a na první straně napsáno, která list obsahuje, což soudem buď potvrzeno.

§. 16.

Pro všechny firmy zřízeno a vedeno buď ústav obchodní s odkázaním k číslu svazku a stránky listu, pod kterou se každá firma v registrech firem jednotlivých anebo firem společenských vyskytá.

Podle potřeby má se také seznam obchodní, zejména jednotlivých firem, pak veřejných a osobně rozličných společností při firmách společenských buď zvlášť zřídit anebo s dotčeným ústavem spojit.

§. 17.

Registra firem jednotlivých a firem společenských, kniha p. listů a ústav, buď pod dohledem úředníků, jež k vedení knih těchto

ustanovení jsou, v jedné místnosti úřední chovány, a v úředních hodinách obyčejných jednemu každému, kdož toho žádá, nabídnuti do nich dopouštěna.

II. — O vykonávání prací, ježto se k registrám obchodním vztahují.

§. 18.

Zápisy do register obchodních předávají se mohou jen z úřední kanceláře.

§. 19.

Práce, ježto se vztahují k vedení register obchodních, a z jednáním v jiných referátech nejsou spojeny, buďtež krom zvláštních případností jednemu a témuž osobě, co stálému referentovi, k vypracování příkazovány; nicméně, by-li by příkázatelné, mohou se také mezi několika referenty rozdělit.

§. 20.

Zapisování vkládá do register obchodních a vřadování dokladů do knihy příloh, vedení ukazuje, jakž i dozor k tomu, aby se veřejné prohlášení novými dala, buďtež pod dohledem a kontrolou stálého referenta, trvalo uloženo na úředníku, kterjž se zvláště z tomu hodí, jakolito na registrařku.

§. 21.

Protokoly o detaích opovědích, jakž také o vřazených zapisování firmy nebo podpisu před soudem, dle nichž se nápis nějaký do register obchodních vkládá má, zapisování buďtež takéž, pokud možná, před stálým referentem skrze registrařku jakolito skýtá.

Př tom buď v příloze oznámení, že jest to ta první osoba, která nápis vyřádkování od sebe vydala, firma napsala neb se podepsala, vždy týchž předpisů pečlivě listěna, kterých listůů skýtá, když se při soudu pravost podpisů věrou opatřuje.

§. 22.

Př zkoušení opovědí buďtež k tomu zvláště úřední obracen, aby se na jisto postavilo, že ta která osoba má právo, nápis si vyřádkovati a aby se stvrdila pravost listů soukromých, ježto by v příloze potřebných příkazů byly used přinestou opatřením jich věrou před soudem svých před soudem.

§. 23.

Povědi-li se, aby nápis se stal, buďtež úřední vědy co možná krátce a zároveň tak zřetelně sepsáno, aby žádné pochybnosti nebylo o tom, co se má, napsati, — do kterého oddělení a sloupce register, a v jaké stráně se všechno napsati a pokud se to uvážejší má, pak měrou, které přílohy se při zápisech registrařních, které used v knize příloh chová a které uzavřítí mají, konečně komu se a tam má dle věditi.

§. 24.

Umocnění učiněná buďte se nejvyššího výkonem.

Favodil se zápis nějaký, povinen jest registrař, poznamenaní se svým referent, vede umocnění, den, kterého zápis byl předáván, a kterého to se veřejných novinách bylo oznámeno, též má poznamenaní toto podepsati.

§. 25.

Úřední přepisy a svědectví a register obchodních, buďte k ústnému oporoděni a registrařna, a listic přitom předpisů a dodávků knihy a papíru, jednému každému oddělení.

Co se týče předpisů od úřadů všem opatřených vydávání se mohou: přepisy vklada die plněno učení, nebo přepisy zápisů jednotlivých, ve vkládě obsahovaných, pokud jsou ještě bese uněny, anebo postáno přepisy listů ve knize příloh chovaných buď die celého jich obsahu nebo u výtahu.

Úředními svědectvími potvrzovati lze, že se nějaká určitá firma anebo nějaký určitý zápis j se týkající v registrech obchodních nachází.

Přepisy a svědectví všem opatřeno buďte od referenta a od registrařna podepsány a buďte k nim úřední počet přiloženo.

§. 26.

Pro zápis zápis, jako se k vedení register obchodních vztahují (zápis registrařní) užíváno buď v registrařna soudu zvláštní klavni oddělení a dvěma oddělení vedlejšími, do kteréhožto jednoho pokud se zápis, jako se týká řízení a vedení obchodních register všem, a do druhého zápis, jako se vztahují k jednotlivým firmám a spojením a nimi řízení trvalému.

Ve vedlejších oddělení postáno dotčeném usložen buď pro každou firmu zvláštní svazek zápisů a pokud jednotlivé doklady ke knize příloh odovzdány být musely, buďte to ve zápisích registrařních se příhodným místě poznamenané.

Veřejné noviny, kterýmiž se prohlašovaly zápis, buďte v registrařna shromážděny a v pořádku chronologickém chovány.

§. 27.

Užívaje §. 51. nákona ustanoveného k tomu prohibiční snáží, aby v příloze všech firm, které již do 1. července 1960 byly protokolovány, a na jich zápisů do nových register obchodních se die listů a listů, a téhož soudu v prvopis chovaných a jazykovitě přivedených listů, i také tyto písemnosti do nového oddělení registrařního, pro zápis registrařní užíváno, a postáno do nového svazku zápisů, pro firmu ta určeno, byly přeneseny anebo, pokud se k tomu buď, do knihy příloh vloženy, jakož také aby přenesení anebo vložení toto posláním se příhodným místě patřným bylo učiněno.

Předložé protokoly obchodní mají se po vyřízení tříměsíčně listy, v §. 53. nákona ustanoveného určeno, do registrařny odovzdati a tam chovati.

§. 28.

Do spisů podaných, do listin a protokolů, chovaných mezi registračními spisy, na kterých se nýje nějaký do register obchodních záležití, buďti kážděmu, kdo se to počítá, dovoleno, v obyčejných hodinách úředních nakládati a, bezto před-
písta v přinešení kolka a papíra, přepisy jich bráti.

Do ostatních spisů registračních volno jest tím, kterýchž se dotýče, prohléd-li se a referents takovými býti, nakládati a přepisy jich bráti pod tímž podmínkami, pod kterýmiž se to v příčině jiných spisů registračních dopouští.

§. 29.

Noviny veřejné, v kterýchž se vyhledával v článku 13. zákona obchod-
ního 486 má, a jichž zvolení dle §. 11. zákona ústavného úpravi politického
stavu zemského, po uzavření se soudem vyhrazeno jest, ustanovi se při prvním
zřizování register obchodních na dobu ode dne 1. července 1863 až do konce
měsíce prosince 1864, a soud v novinách zemských k soudnímu vyhledávání
určených do konce června 1863 třikrát oznámí, kterými novinami se více výše
dávámě budou vyhledávati.

§. 30.

Paragrafy 10—14 ministerstva náležeti, daného dne 13. máje 1860, č. 1321.
zákonem říšsk.*) v papírech, ježto k zápisům do posredních protokolů ob-
chodních se vztahují, ve kterých paragrafech ústavní zákon, daný dne 17. pro-
síce 1862, č. 1. zákonem říšsk. z roku 1863**), podle ústavného odstavce
tamtého §. 2, nic změnil, doly i co se dotýče užívání jich v příčině zápisů do
nových register obchodních, zvrátnějího úpravou zákonem, daným dne 13.
prosíce 1863, č. 59. zákonem říšsk.***), a jmenovitě připojenými k zákonu tomu
změněmi v tarifě úřední, položkou 43. čl. 1).

Wienburg op. Hele op.

*) Příklady zák. na rok 1860 pro měst. Mor. č. 37, str. 24.

**) Příkl. zák. na rok 1863 pro m. Mor. č. 1, str. 1.

***) Příkl. zák. na rok 1863 pro m. Mor. č. 62, str. 166.

1. Podíl- jeden díl díly a podílů	2. Den, kterým se nápis stal	3. Dědický nápis díly	4. Kde jest hlavní nápis a kde nápis odštěpný	5. Majetník díly
1/2	2. srpna 1883	A. S. Braun	Hlavní nápis ve Vídni. Odštěpný nápis ve Vidmaňské Nové městi.	Antonín Ekmund Braun, koupce ve Vídni *)
1/2	20. srpna 1883	X	X	X
1/2	1. září 1883	X	X	Jako Antonín Ekmund Braun zemřel, stal se jeho majetníkem díly syn jeho: Karel Ekmund Braun, koupce ve Vídni
2/3	10. srp- na 1883	Robert Bránil	Odštěpný nápis ve Vídni, hlavní nápis v Brně.	Robert Bránil, zámožník v Brně.
2/3	1. září 1884	X	X	X

*) Město zastihlo odštěpný nápis ve vidmaňské Nové městi bezprostředně po smrti.

6. Právnická	7. Spis registru	8. Poznámky.
Jan Reka ²⁴	VIII 20 1863	X
Prokur. Jana Re- ka ²⁴ škrtem peni- sím. — Psaníkem státním byl Josef Dělov.	dítě	X
X	dítě	Karel Dělov Braun, jma ženat a Lučivice, redem Ostomešákem, škrtem kupcovem, psaníkem dal sen- státním dáti. ve Vídní dne 15. července 1863.
Josef Smola, bydlí- tím ve Vídní.	VIII 128 1863	Hlavní zápis dne 2. července 1863 napadá jest že obchodních register zemského soudu v Brně v re- gistrech pro jednotlivé firmy, svazku I, 4, 5.
X	dítě	Zveřejnění krajinského soudu Bruntálského dne dne 31. srpna 1864 navedeno jest na jmění majitelky firmy Roberta Brückla Hana vyrozumění.

<p>1. Name of patient</p> <p>2. Address</p> <p>3. Date of admission</p>	<p>4. Age</p> <p>5. Sex</p> <p>6. Race</p>	<p>7. Referring physician</p> <p>8. Date of referral</p>
<p>John Doe</p> <p>123 Main St</p> <p>Jan 15, 1925</p>	<p>45</p> <p>Male</p> <p>White</p>	<p>Dr. Smith</p> <p>Jan 10, 1925</p>
<p>Chief Complaint: Headache</p> <p>History of Present Illness: Onset of headache 3 days ago, dull, bilateral, worse in morning.</p>	<p>Physical Examination: Normal</p>	<p>Diagnosis: Tension headache</p> <p>Treatment: Rest, analgesics</p>
<p>Course of Illness: Symptoms improved with treatment.</p> <p>Discharge: Discharged on Jan 20, 1925.</p>	<p>Final Diagnosis: Tension headache</p>	<p>Remarks: Patient returned for follow-up on Jan 25, 1925, symptoms resolved.</p>
<p>Admission Notes: Patient appears well.</p> <p>Physical Examination: Normal</p>	<p>Vital Signs: Normal</p>	<p>Diagnosis: Tension headache</p>
<p>Course of Illness: Symptoms improved with treatment.</p> <p>Discharge: Discharged on Jan 20, 1925.</p>	<p>Final Diagnosis: Tension headache</p>	<p>Remarks: Patient returned for follow-up on Jan 25, 1925, symptoms resolved.</p>
<p>Admission Notes: Patient appears well.</p> <p>Physical Examination: Normal</p>	<p>Vital Signs: Normal</p>	<p>Diagnosis: Tension headache</p>
<p>Course of Illness: Symptoms improved with treatment.</p> <p>Discharge: Discharged on Jan 20, 1925.</p>	<p>Final Diagnosis: Tension headache</p>	<p>Remarks: Patient returned for follow-up on Jan 25, 1925, symptoms resolved.</p>
<p>Admission Notes: Patient appears well.</p> <p>Physical Examination: Normal</p>	<p>Vital Signs: Normal</p>	<p>Diagnosis: Tension headache</p>

Firma B.

Registra pro firmy společenské

čís. král. obchodního soudu ve Vídni.

Svazek I.

1. Pohl. číslo číslo číslo číslo	2. D. n. číslo číslo	3. Dostavní číslo číslo	4. Kde číslo číslo	5. Průběh číslo číslo
1.	2. Servico 1853	F. Strana číslo číslo	Hlasní číslo číslo	Alf. Strana číslo číslo

6. První podmínky společnosti	7. Spisy registrové	8. Poznámky.
<p>Podnikatel zakládal se na účelové společnosti dle. ve Vídni dne 1. máje 1883 a na schválení listinné dle. ve Vídni dne 20. srpna 1883 (viz kniha příloh 1, 2. 1. a 2.)</p> <p>Společnost jest komanditistní na účel společnosti a provozuje vývoz výrobků předmětu výroby.</p> <p>Osobně vedl společnost jsou:</p> <p>Vilém Stram, kupec ve Vídni, Václav Žikmst, kupec ve Vídni, a Herman Jelca, šperkář ve Vídni; tato podnikatel nemá práva společnosti zastupovat.</p> <p>Jistina komanditistů náleží ve 200.000 šl. i realitama jest na účel po 1000 šl. r. š.</p> <p>Výhledování se strany společnosti dle se bude a podpisem Viléma Strama a nebo Václava Žikmsta označeno „Fremdenaktien“ ve Vídni.</p>		<p>Vilém Stram, šperkář a Hübner, rodem Kurbis von, dle kupce, dal účelové společnosti dle. ve Vídni dne 2. srpna 1883 spíše.</p> <p>Herman Jelca, šperkář a Debrau Abelenova, dle kupce, dal účelové společnosti dle. v Praze dne 4. máje 1844 spíše.</p>

<p>1. Name des Patienten</p> <p>2. Geburtsdatum</p> <p>3. Geburtsort</p> <p>4. Beruf</p> <p>5. Wohnort</p> <p>6. Anamnese</p>	<p>7. Krankheitsverlauf</p> <p>8. Untersuchungsergebnisse</p> <p>9. Diagnose</p> <p>10. Prognose</p> <p>11. Behandlung</p> <p>12. Verlauf</p>	<p>13. Besondere Bemerkungen</p> <p>14. Laboratoriumsuntersuchungen</p> <p>15. Röntgenaufnahmen</p> <p>16. Sonstige</p>
<p>1. Name des Patienten: <i>[Faint text]</i></p> <p>2. Geburtsdatum: <i>[Faint text]</i></p> <p>3. Geburtsort: <i>[Faint text]</i></p> <p>4. Beruf: <i>[Faint text]</i></p> <p>5. Wohnort: <i>[Faint text]</i></p> <p>6. Anamnese: <i>[Faint text]</i></p>	<p>7. Krankheitsverlauf: <i>[Faint text]</i></p> <p>8. Untersuchungsergebnisse: <i>[Faint text]</i></p> <p>9. Diagnose: <i>[Faint text]</i></p> <p>10. Prognose: <i>[Faint text]</i></p> <p>11. Behandlung: <i>[Faint text]</i></p> <p>12. Verlauf: <i>[Faint text]</i></p>	<p>13. Besondere Bemerkungen: <i>[Faint text]</i></p> <p>14. Laboratoriumsuntersuchungen: <i>[Faint text]</i></p> <p>15. Röntgenaufnahmen: <i>[Faint text]</i></p> <p>16. Sonstige: <i>[Faint text]</i></p>
<p>Taken a specimen Rudolf M. Behrens</p>		

Preklady zákonův

1863. vydáno v Praze, u V. R. Neudachy, v roce 1863.

10

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

státních.

Částka VI.

Vydán a vcelkem dne 22. srpna 1863

od n. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské

17.

Vyvěšení ministerstva financí, dané dne 12. února 1863,

o zveřejnění nové sákladní tarify pravých cigar havanských.

Plátek pro rok 1863.

(Obstane v VII. část. zák. č. 22, str. 173, vyl. a vcelk. dne 22. srpna r. 1863.)

Ceny pravých cigar havanských, v tarifi ode dne 8. února 1861 (říšského zákoníka č. 19) vyřčené, platnosti pozbývají a levnější ceny tarify ode dne 15. listopadu 1858 (říšského zákoníka č. 234) a nově se uvazují.

Zemští úředníci finanční dostali již rozkaz učiniti zařízení, aby ušlo položení tarify pro cigar tyto ve Vidni dne 15. února 1863, v jejich místech toho dne, kterýchž se sákladních, jichž se dotýče, dostane s touto sazímání, ve platnost vstáti.

Plener ap.

Výnos **Skladní tarifu**

prodejů cigar havanajských, plátná pro voňkovaní HŘ.

Na základě vyhlášení ministerstva obchodu, datého dne 21. února 1962.

Číslo položky	Jméno druhu	Ve střížkách po kusoch	C e n a				Příponnutí
			100		1		
			k u s u				
			včetně daně				
		al.	kr.	al.	kr.		
	I. Kategorie.						K položkám 1, 2, 3.
	Z prodejů fabrik města Havany.						Tyto druhy cigar prodávají se jen v střížkách vyhrazených k tomu účelům a jsou v celých střížkách; prodávati je po kusoch jest těžký zločin.
	Regalia	100	30	—	—		
	Meda	200	20	—	—		
	Miller London	100, 200	15	—	—		
	II. Kategorie.						K položkám 1 až 11.
	Z prodejů proslulých fabrik města Havany.						Časy za 100 kusů náležejí jen tehdy, když se celé střížky odcházejí.
	Regalia grande	100	15	—	20		Avšak střížka jest upotřebena, aby všichni, druzhové země upotřebí všech jich počet prodávati byl také ve střížkách po 20 kusoch za cenu veškerokusů.
	" Britania	100	17	—	18		
	" London	100	23	—	16		
	" Meda	100, 200	12	25	13		
	Functor	100, 200	9	20	10		
	Damas et Galanos	100, 200	8	50	9		
	London	100, 200, 300	9	50	10		
	Miller roman	100, 200, 300	7	50	8		

18.

Vyhláška ministerstva námořského, daná

dne 18. února 1962,

kteřou se prohlásuje Nejvyšším rozhodnutím ode dne 30. srpna 1962 určité působnosti a Nejvyšším rozhodnutím ode dne 20. listopadu 1962 schválené úřadní ministerstva námořského, jakož i státní mýti, již pro příslušné agenty postřehi jest.

(Ostatně v VŘ. č. 64. od. 18. č. 21, str. 179; výt. v rozsd. dne 21. února r. 1962.)

Jeho v. k. Apoštolské Velikosti rádi Nejvyšším rozhodnutím ode dne 30. srpna 1962 působnost ministerstva námořského v ten spůsob ustanovil, aby námořní řízení všech záležitostí námořního všeobecného, zejména námořní i také nejvyšší plavby voňkavých záležitostí námořních v HŘ.

Zároveň rádi Jeho Velikosti určil, aby všechno v příčině té posud k působnosti ministerstva obchodního příslušné řízení, kteréž se vztahuje k obchod-

nima náměstka a k jeho předstátní námětnin, převedena byla na ministerstvo námořské a v něm od oddělení a úředníků správy civilní státního, zvlášť od oddělení pro ministerstvo válečné státního, zpatřována.

Zřízení ministerstva námořského podle působnosti jeho pro náměstka válečné a obchodní, jakož i statky náleží, již pro příslušné agendy potřebo jest, ustanoveno Nejvyšším rozhodnutím ode dne 20. listopadu 1862.

Podle toho podřizovány jsou ministerstva námořského:

A. V oddělení pro náměstka válečné:

Námorské komando v Terstu, přístavní admirality v Terstu, v Benátkách a v Pola, pruzemské a ostrovní komando ve Vian (Lissa) a všechny jiné (vojenské, technické, správní, duchovní a lékařské) orgány náměstka válečného, jakož i také materiální kontrolní úřad v Terstu.

B. V oddělení pro náměstka obchodní:

Centrální úřad námořský v Terstu, jakož i všechny jeho podřízené úřady a orgány přístavní, mořecko-odpravní a lazecké, podél celého pobřeží říšského, a vyladenou příslušností a působností na službu přístavní a mořecko-odpravní v pomoci vojenské hranice chorvatské, která Nejvyšším rozhodnutím ode dne 22. ledna 1863 přikázána jest c. k. ministerstvu vojenskému, jakož i zeměmořská generální komanda v Záhřebě.

Působnost úřední inspektorát námětních v Benátkách, v Rijecu, v Senju a v Dubrovniku převedena byla na centrální úřady přístavní a mořecko-odpravní v týchž sídlech, pak na přístavní mořecko-odpravní úřad v Zadru, kterýž při této příležitosti proměněn byl v úřad centrální.

Probošp je Burger op.

19.

Vynešení ministerstva financí, daně

dne 23. února r. 1863,

v úmnožení c. k. hlavních úřadů celních k dozoru nad prováděním vlny kolliodiové.

Financí pro obecní území celní.

(Zeměpis v D. list. ob. st. str. 22, str. 117, 118, a nově dne 2. března r. 1863.)

Va shodě se státním ministerstvem a s dvorskými kancelářemi pro Uhry, Selské, Chorvatsko a Slavonsko uzavřel se c. k. hlavní úřadové celní, aby vlnu kolliodiovou ve množst, dle hlášenosti nepřevyžující, vedle povolení politického úřadu zemského té země kóruni, kdež odčerpával přebývá, při dovozu v množství dle počty tarifové 75 d) jakožto látky traskavé, zvlášť nejnebezpečnější, v proclivě bral. O povolení k odčerpání těchto puzených potěm, již kálcem jedovatostevu opatřeno, u politického úřadu zemského a udělil se od tohoto na hlavní celní území na zvláštním archu, kterýž se vždy k registrám sáhvavím příkladat má. — Ústanovení toto platnosti nabude toho dne, kteréhož úřadové celní ve úmnožení vojle.

Plauer op.

Nariadení, vydané od ministerium námornictví

dně 27. února 1863.

Jižto se vyhlásily předpisy pro rakouské lodstvo obchodní, jak by se odvoz-
valo nešťastí na moři srážením lodí.

(Ustanov. v číslu X. Šk. 19. č. 15. str. 149 řád. a rozsl. dne 18. března r. 1863.)

Předpisy nite potčení, umlčení mezi královskou vládou velkovévodskou
a císařskou vládou francouzskou, jenž v příčině obchodního lodstva námořského
1. června t. r. ve skutek vstoupí a jižž se odvozovati má nešťastí na moři sráž-
ením lodí, mají, počínaje od 1. června 1863, moři a plavběi nalyti také v pří-
čině rakouského lodstva námořského.

Těhotž dne potčudou mírověi plavběi své předpisy o signalisování par-
ních i plachtových lodí rakouského lodstva obchodního, jenž vyhlášení jsou ná-
zorem ministerium obchoda, daným dně 13. říjí 1858, č. 18548—511.

Ustanovení obecná.

Článek I.

V předpisech nitepotčených pokládá se buď každá loď parní, která jest pod
plachtou a ne pod parou, an loď plachtová, a každá loď parní, která jest pod
parou, nechtě má plachty dle ní, an loď pod parou.

Předpisy a světlak.

Článek II.

Při každém počatí od slunce západu až do slunce východu mají býti na lo-
dích světlá ve sláncích nite potčebných jmenovitě a každá jiná.

Článek III.

Námořské lodě parní, když jedou, mají mít:

- Na vrcholci předního stělní jasně bílé světlá, a to tak postavená, aby vřhalo
jednotajně a nepřetrženě světlá přes oblouk obzoru 20 čar kompasových
po 10 čarích na každou stranu, t. j. směrem rovně napřed až na dvě čary
se třemi plachtovými po oběi straně, a tak slánc, aby je bylo se tenže nosi
i se jasněho počatí viděti sláncě na pět míl;
- na pravém boku lodě má býti světlá zelené tak slánc, aby vřhalo jedno-
tajně a nepřetrženě světlá přes oblouk obzoru 10 čar kompasových, a to
směrem přímo ku předu až na dvě čary a tyž od třetí plachtového na
pravém boku lodě, a tak slánc, aby je bylo se tenže nosi i se jasněho poč-
atí viděti sláncě na dvě míle;
- na levém boku lodě má býti červené světlá, tak slánc, aby vřhalo jedno-
tajně a nepřetrženě světlá přes oblouk obzoru 10 čar kompasových, a to
směrem přímo ku předu až na dvě čary a tyž k třetí plachtovému na le-

Jaké světlá
mají býti na
lodích.

Jaké světlá
mají býti na
parních lodích

všem boku lodí, a tak silně, aby je bylo za temné noci i za jasného počasí vidět slepech na dvě míle.

d) Řečená světla zelená a červená, aby jež nebylo vidět napříč přes výbok, opatřena buďte určitě boku lodi čili ziskutkami, jedle vystupují slepech tři stříverce od lucerny napřed.

Článek IV.

Na parních lodích, když vícech jsou lodě, mají být keřmo pod sebou na vrchole stěžňového krom světla pohledních dvě jiné jasné světla bílá, aby se mohly tím způsobem od jiných parních lodí rozoznati. Každě toto světlo na vrchole má být tak zřizeno a tak silně, jako jsou bílá světla na vrchole, popsána v článku III.

Článek V.

Lodě plachtové, necht mají plachty roztažené nebo se víkou, mají mít též světla, jako parní lodě, když jedou, vyjmouc bílá světla na vrchole, kterých nikdy mít nesmějí.

Článek VI.

Když se na mořích lodích za špatného počasí zelená a červená světla namohou vystaviti, mají se na palubě na náležitém boku lodě pro okamžitou potřebu jasně držeti a když se loď nějak přibližuje, skáči se na náležitém boku a v prvý čas, aby se srazení předešlo, a takovým způsobem, aby je bylo co nejlépe vidět, a nemohlo se světlo zelené opatřovati na levém boku lodě ani se světlo červené na pravém boku.

Abý se těchto světel nechtalých mohlo bezpečněji a snáze užívati, má se každé takové světlo na největší straně natřít barvou toho světla, kterě obsahují a má se něm být přiměřený šátek čili ziskuta.

Článek VII.

Lodě, necht jsou parní nebo plachtové, mají, pokud zakotveny, opatřeny být na rejdech nebo na vedcích, po kterých se plavba provozuje, mezi západem a východem slunce na místě, kde jest nejlépe vidět, a se výše 20 stříverců nad loď, bílý světlem v lucerně kulavité 8 palců v průměru. Toto světlo buďte tak zřizeno, aby vstřvalo jasné, jednocentné a neprotřicené světlo, jež by bylo na všechny strany nejasněji na míli vidět.

Článek VIII.

Lodě průvodní, když mají plachty, nesmají mít světla takových jako jiné lodě plachtové, necht mají mít bílá světla na vrchole stěžňu, které by byla daleko stětu; nímž to mají každou čert hadiny ukazovat světlo mlhavé.

Článek IX.

Otevřená ložky rybářské a jiné otevřené barky necht aby měly světla po bocích jako jiné lodě; nesmají mít takových světla, tedy mají opatřeny být lucernou, která má na jedné straně žlutě zelené a na druhé straně červené.

Když se přibližuje některá jiné loď, buďte toto lucerna v prvý čas vysta-

vana, aby se předešlo srážení, a to tak, aby zeleného světla nebylo viděti na levém boku lodi, a červeného světla aby nebylo viděti na pravém boku.

Tyto lodky, jsouce zakotveny a ležící na svých stěžích poraž v tůňi na jednom místě pokojně, mají okázovati jasně, bílé světlo. Teď se jim dopouští, viděti by se jim přiblížilo, ukázovali jim od loďi světlo měřené.

Předpisové a signálery na mlhy.

Článek X.

Když nastane mlha, ať jest to ve dne nebo v noci, mají se diviti znamení mlhy tato pozměnovaná, a to vždy sleepně pět minut po sobě, totiž:

- a) lodi parní, když jedna, mají ráti pětkrát parní, která má být zřetelná před komínem, a to se mlze měiti 8 mílevič od paluby;
- b) lodi plachtové, když jedna, mají diviti znamení rohou; a
- c) lodi parní a plachtové, když nejsou, mají diviti znamení zvonek.

Předpisové a sblížení lodí.

Článek XI.

Když se potkají dvě lodě plachtové, které jedna proti sobě nebo bez mlhy proti sobě, a jest tu nebezpečnost, že by do sebe vrazily, mají obě po pravém boku od sebe odstoupiti, aby jely okolo sebe po levém boku.

Článek XII.

Když dvě lodě plachtové v běhu svém tak se kličují, že jest tu nebezpečnost, že do sebe vrazí, a když mají vítr od rozličných stran, tedy se má loď, která má vítr po boku levém, vyhnouti lodi, která má vítr po boku pravém, loď že by loď, která má vítr po boku levém, jela po směru větru a loď druhá jela by větrem, ročným „Backstags“, v které příležitosti se má tato loď vyhnouti.

Mají se obě lodě vítr od strany jedné, nebo máti jedna z nich vítr a tyň, tedy se má loď, která je k větru obrácena, vyhnouti lodi, která jest od větru odvrácena.

Článek XIII.

Potkají se dvě lodě parní v směru úplně neb bez mlhy protiveném a jestli tu nebezpečnost, že se vrazí, tedy mají obě pravým bokem odstoupiti, aby jely okolo sebe bokem levým.

Článek XIV.

Když dvě lodě parní v běhu svém tak se kličují, že jest tu nebezpečnost, aby do sebe vrazily, tedy se má loď, která vidí druhou na svém vlnitím boku pravém, druhé lodi vyhnouti.

Článek XV.

Jdoucí dvě lodě, a nichž jedna jest plachtová a druhá parní, takovým směrem, že nastane nebezpečnost, že do sebe vrazí, má loď parní ustoupiti se tak, aby to jedě lodě plachtové nebylo na ujmu.

Článek XVI.

Když se loď parní jiné lodi parní tak přiblíží, že vzejde nebezpečnost, že do sebe vstane, má její náčelník s dle potřeby zcela se zastavit aneb její manévry. Též má každá loď parní se volby její méně rychle.

Když mají parní lodi (s) se sblížit.

Článek XVII.

Když loď některá jasnou loď dohoní, má se jí vyhnouti.

Když loď (jako loď dohoní).

Článek XVIII.

Když dle pravidel výše položených jejaso z obou lodí vyhnouti se musí, má se loď dráhá náležitě v jasě své spravovati dle pravidel, která vytknuta jsou v článku následujícím.

Pravidla k článku XII, XIV, XV a XVI.

Článek XIX.

Zachovávají pravidla výše uvedená prohlášená loď přec ke všem nebezpečnostem plavby a hleděna loď ke všelikým okolnostem zvláštním, které v ně které případnosti přiběditi se mohou, a vyhledávají toho, aby se z pravidel výše položených učinila výjimka, by se nastávající nebezpečnosti odvarovalo.

Co se týká pravidel v připojených přílohách.

Článek XX.

Nic v těchto pravidlech nemůže loď nějaké nebo majetníka loď, správce loď neb kapitána, aneb náčelníka loď zprostiti následků nějaké nedbalosti a zhoršení světla neb signálů, nebo při vyhlášení neb užívání nějaké opatrnosti, které má být plavecká neb zvláštní nějaké okolnosti.

Když loď nemá nikdy následků opatrnosti opatrnosti.

Článek XXI.

Každá loď kapecká, na které by se našlo toho, co ustanováno v článku VII. povína jest zaplatiti 5 zl. pokutu disciplinární, a našlo-li by se na ní článků III., IV., V., VI., VIII. a X., povína jest zaplatiti 50 zl. pokutu disciplinární; loďky rybářské, na nichž by se nenašlo toho, co předepsáno v článku IX., propadnou pokutu disciplinární 1 zl.

Když loď (jako loď) povína jest zaplatiti 50 zl. pokutu disciplinární.

Tyto pokuty jsou do fondu k podporování námořnictví.

Švédský právní ústav.

21.

Vynešení presidenta nejvyššího nad počty úřadu kontrolního, dané dne 2. března 1933,

Janito se prohlášeje úřadní kontrolní komise pro spojení statistického úřadu.

(Zákon z 13. č. 146. ze z. 1943, ze 189; vyd. a řed. dne 7. března r. 1933.)

Jeho c. k. Apolitošské Velikostve rádi Nejvyšším rozhodnutím ode dne 31. ledna 1933 úřadní statistického komise kontrolní, její úkol, sestavení a vztahy zevnější ustanoveny jsou v následujících tato statistických, s podřízením jí pod presidenta nejvyššího nad počty úřadu kontrolního schválené.

Ustanovení tato prohláší se vůbec a tím dáležším, že se účinnost tohoto zákona centrálního počíná dne 3. března 1903.

Právě Městořada up.

Statuta

c. k. centrálné kommisie statistické.

Schváleno Nejvyšším vládním radou dne 21. ledna 1903.

§. 1.

Zřízení centrální kommisie statistické.

Zřízení bude centrální kommisie statistická.

§. 2.

Úkol centrální kommisie naproti centrálním úřadům správním.

Centrální kommisie k tomu jest ustanovena, aby centrálním úřadům správním statistické výkazy, jichž potřebují, o poměrech domácích i cizozemských, oseten se nejkratší a v největší možné úplnosti spříslovala.

§. 3.

Metody vykazování.

Náleží tedy na centrální kommisii statistickou, aby v záležitostech statistických shody, jako j: úřadové centrální dají, vyplnila a o předložených jí otázkách dohru sděluj podává, sebrané u ní materiály každou dobou jim poskytlala a u všech úřadů k tomu pracovala, aby rozličné odvětví správy státní a administrativní statistika na výřím jednotně spolu působily.

§. 4.

Seznam administrativní statistiky. I. třída.

Dále má centrální kommisie statistická plně k úplné administrativní statistice říské nadvládnouti a provésti.

§. 5.

Metody vykazování.

V přičině této má kommisie k vyplnění dat statistických v poradu vzíti v ve shodě s úřady centrálními, jichž se dotýče, ustanovit, materiály statistické pro všechna odvětví státní správy, jichž na základě tomto zákona nebo jichž se úřadů centrálních j: se dostane, sbírat a shromažďovat, zpracovávat i uvěřovat jejich rozřazení.

§. 6.

Podřízení centrální kommisie.

Centrální kommisie přímo podléhá jest prezidentovi nejvyššího nadpředseda kontrolního.

§. 7.

Výkonateľný orgán centrálna komissie
 Jakože orgán vykonateľný podľa toho, čo sa dotýka jednotní, federa-
 čnej administratívnej štatistiky.

§. 8.

Stočená centrálna komissie.

Centrálna komissie skladá sa z prezidenta, zo zástupcov viacerých centrálnych úradov správných (počasie v to i také najvyššie nad počty úradu kontrolný), a každého po jednom, z federácie administratívnej štatistiky jakože rá dajúc úrad, pak a týženníka a správovateľa. Za členy mimoštátné môžu si pridáti byť mužové vo veku alebo pracovní v oboru národneho hospodárstva podľa II.

Ustanovení prezidenta vyhraneno jest Jaha a. k. Apollonián a Veličanství; zástupce úradů centrálních (a eventuelně národných) jsou najpředstavováni úradů svého, členy mimoštátné k návrhu centrální komissie jest onaj prezident nejvyššího nad počty úradu kontrolního. Týženníka a správovateľa vybrati si centrální komissie se stavu úradů federácie administratívnej štatistiky.

§. 9.

Centrální úrad k centrální komissii.

Centrálna komissie práve má, k jednotní svému povolávati analíz, alebo dohládavati se dolejšie jeho úradu.

§. 10.

Zasväcená komissie.

Centrálna komissie stanovuje sa pravidelně sa alebo jednou; mimoštátně jest prezident obecni.

§. 11.

Jednotní úrad centrální komissie.

Centrálna komissie o řízení veřejných záležitostí a jednotní návrhu jednotní úrad, který se najedle prezidentovi nejvyššího nad počty úradu kontrolního ke schválení předloží.

§. 12.

Věstky centrální komissie k centrálním úradům správním.

Centrálna komissie obcuje s centrálními úradmi správnými spôsobem se najknížim, úradim vyřizování těch kterých zástupců alebo výměry v jedné a výměry z protokolu s druhé strany, v případech důležitých prostředkem dopisů příkazů a zpráv, a federativním administrativním štatistiky úradem prostřednictvím federativním. Přednášky, o kterých centrální úradové dolejšie úrad od centrální komissie požadují, mají zástupcové jejich oznamiti prezidentovi, který přijme je na dvojnásobek souzení nejvyššie příliho, jednatí o nich.

22.

Vyňešení, vydané od ministerium financí dne 6. března 1863, že se bere na úspěr krejčovky a přikrejčovky konvenční mince, ražené roku 1831.

Na platnost v celk. říš. výjimečně království Lombardsko-Venetské.

(Ustanov. v Z. č. 10. zák. říš. č. 10. ze r. 1863, vyd. v rozhl. dne 13. března r. 1863.)

Ministerium financí vidí se, hlásíc k §§. 11. a 12. patenta císařského, dá-
 něho dne 27. dubna 1838 (č. 63 zákonníku říšského), zavedené do užívání cí-
 sařského, vyd. dne 7. dubna 1831 (č. 125. zákonníku říšského) krejčovky a přik-
 rejčovky konvenční mince až do konce měsíce srpna 1863 napětí valí a lady
 od 1. srp. 1863 z oběhu dává.

Mince tyto bažte ode všech kas a úřadů, když se bude u nich něco platit
 nebo vyměřovati, až do konce měsíce srpna 1863 bez přehádky přijímány, ne-
 bažte však od nich již dále vydávány.

Od konce měsíce srpna 1863 přijímány budou fejené dražené mince neobřá-
 zené na obř. dle výhy ze zruš. jediné každé doby ustanovenou a úřadů a kas
 až nato požádanych:

1. u hlavní mince ve Vídni;
2. u spojené zruš. a horní kasě důchodkové, zároveň faktorií prodávací v

Hal;

3. u faktorie a ložní kasě v Běhské Bystřici;
4. u kasí horní, ložní a kasí ředitelství státní ve Velké Bězi a
5. u mince v Bělehradě Sedmhradském.

Financ. up.

23.

Vyňešení, vydané od ministerium financí dne 13. března 1863,

o tom, že se dovoluje, užívateli uvěřenou část z kaptalky listy nastavenými a sklození
 z k. privilegovaného rakouského banku národních.

(Ustanov. v Z. č. 10. zák. říš. č. 10. ze r. 1863, vyd. v rozhl. dne 21. března r. 1863.)

Když se prvotně, aby se nákomu uvěřila část potrvání z plnění tekutosti lího-
 vitých, měly se užívat tyto daně, ješto se dle předpisu učinili, má, netakže
 učinili tím způsobem, jak přivedeno v §. 6. vyňešení, vydaného od ministerium
 financí dne 3. února 1862 (č. 43. zák. říš.), udělí budoucně ke zřízení náde-
 stí majitele vinopalny také listy nastavenými a sklození z k. priv. rakouského banku
 národních, při čemž se cena těchto papírů počítá na dvě třetiny kursu, kterou
 toho dne mají.

V příčině žádostí takových rozhoduje finanční ředitelství zemské.

Financ. up.

Překlady zákonů

Zákonníka říšského

na rok 1863

Markrabství Moravské

státních.

Částka VII.

Vydána a rozšířena dne 24. srpna 1863

od k. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

24.

Umluva, učiněna mezi Rakouskem a Bavorskem d. 13. února 1863,

ježt se týče legalizování listin, od veřejných úředníků vydaných nebo výkonu spůsobných.

(Udá se ve Vídně dne 13. února 1863, nachází seč vyhlášky nálež. dne 24. března 1863.)

(Převzato v Zb. zák. č. 24, str. 205; výt. a rozšíř. dne 24. března r. 1863.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský,

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chrávátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Ilirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihrudský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Pistojský a Quastalský; Ověčianský a Zátorský, Těšenský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; kníže hrabě Habsburský a Tyrolský, Kybarský, Gorický a Gradbský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Brianský; hrabě Hohenembický, Feldkirchenský, Bregenský, Sonnenberský; pan Terštský, Kotorský a na Slovinském krajišči; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

uzavíráme a vyznáváme úto:

Jakož od plomocníka Naběha a od plomocníka Joha Veličanství krále Bavorského za tou příčinou, aby se zjednotili běh jednání v obcevní mezinárodním,

kdy jde o legalizování listin, v obecných státech od úřadů veřejných vydaných nebo věrou opatřených, učiněna jest dne 18. února 1863 ve Vídni smlouva, znějící, jak níže tato polčeno:

Jako Apoštolské Veličenství císař Rakouský a Jeho Veličenství král Bavorský, shůjně pro lepší uspořádání správy soudní a veřejného obchodu legalizací listin, od veřejných úřadů vydaných nebo věrou opatřených v svých obecných státech usoudili a o to se uhlavili, jmenovali jsou k tomu konci plomocenky a to:

Jeho Veličenství císař Rakouský Jan Bernhard hrabě Rechberg a Reichenlowen, Jeho Veličenství šlechtického tajného rady, komorníka, velkokrátka královského řádu sv. Štěpána, rytíře císařského řádu kavalérů koruny úřady I. a královského bavorského řádu Hubertova, velkokrátka královsk. bavorského řádu sv. Michala pro záležitosti a ministru císařského domu a sídelnosti zahraničních;

Jeho Veličenství král Bavorský, pán Otobraběte Braye ze Steinhilberu, dědičného říšského rady koruny Bavorské, státního ministra kromě státní, královského mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra při císařském dvoře rakouském, velkokrátka královského řádu koruny pro záležitosti civilní a řádu svatého Michala pro záležitosti; —

středilo plomocenky, vyměňovalé první plomocenství své v následně formě shledání a tyto články jsou se usnesli:

Článek I.

Listin, které vydávají soudové a všechny správní nebo mimořádné, jaké i u všech trestních, takové listin, jež vydávají duchovní soudové ministeri ze listiny úřední, neřeba legalizovat, jestli se nich počítá úřední.

Článek II.

Listiny, vydané od notářů a ve Rakou od úředních státní civilního nebo od jiných funkcionářů, kteří nejsou přímo postaveni ve službě veřejné, spotřevy buďte legalizací soudu první instance.

Článek III.

K listinám, vydaným od úřadů policejních a správních (vyjímaje jediné výše-
líké legitimace ze cizoty, při nichž státní ml. při pozvedních předpisích), potřebi jest, neřeba se v té neb jiné případnosti smlouva o nějaké vzájemné ústředí, legalizace výšších úřadů správních; — v Rakousku policejního řádu zemského a všech, týkajících se plavby námořské, úřadovny námořské, centrálního úřadu námořského, a k listinám, vydaným od úřadů vojenských legalizace zemského komanda generálního, — v Bavorských legalizace vlády krajské, komory říční valšních, a bývali listina vydána od některého bavorského úřadu vojenského, tedy legalizace námořského velitelství generálního, potahmo sboru dělostřeleckého a velitelství sboru inženýrského; — listiny však, které vydávají tyto úřadové, neřeba, aby byly od výšších úřadů věrou opatřovány.

Článek IV.

Listiny vydané od úřadů finančních a od úřadů pod tímto úřady postavených spotřebi mají, neřeba dle smlouvy obchodní a celní, učiněné dne 18. února

1863; nebo dle zvláštních ústav ještě nějakého jiného ustanovení povolání; legálního řídicího úřadu finančního, v Rakousku: finančního ředitelství zemského nebo potažmo ředitelství berního; — v Bavorsku: vlády krajů a komory finanční.

Listiny, jež vydají úředně finanční, nebo úředně v ústředí ponezané úřady úředním podáním, nechtě dále věrou opatřovati.

Totéž rozumí se také s listinami, které vydají úředně postaveni ptima pod c. k. rakouským ministeriám finanční a pod c. k. rakouským ministeriám obchodu a národního hospodářství a potažmo pod královským bavorským státním ministeriám obchodu a prací veřejných.)

Článek V.

Výpis z úředních nálezů naroucných, oddaných a souhlasných sepořádku mají v Rakousku nejspíše legálníce od příslušných politických úřadů ústředních ale zároveň opatření věrou od politického úřadu zemského, při stavu vojenském pak od ministeria vojenský — v Bavorsku potřeby k takovým výpisům legálníce od distriktního úřadu policejního a od představeného úřadu správního, jmenovitě ve článku III.

Článek VI.

Jiné listiny, vydané od duchovních úřadů významu náboženství křesťanského v náležitosti povolání jejich, mají býti legálníce jen od biskupského ordinária, — a jsouli vydány od úřadů společnosti evangelického náboženství v Rakousku: od představeného superintendentství, — v Bavorsku: od náležité konsistoře protestantské.

Při vojenském stavu v Rakousku buďto úřední listiny katolického duchovenstva potažmo legálníce vojenskými polními vikáři, listiny pak, vydané od evangelické duchovní správy vojenské představeným zemským generálním komandem.

Listy, vydané od konventů kapitulních a řeholních v Uhách nemají sepořádku žádné další legálníce, potažmo korporace tyto dle zákona jsou ke schování listin soukromých ustanoveny a mají státníkou pečeti úřední.

Článek VII.

Bývali některé listiny opatřena věrou od úřadu některého dle této úmlavy k tomu příslušného, nechtě již žádné další legálníce.

Článek VIII.

Tato smlouva buďto oběma Nejvyšším dvorům k řídné ratifikaci předložena, ratifikace pak buďto v listině oddělené, aneb pokud možná, ještě živě vyměněny.

Tema na potvrzení jest smlouva tato dvojnásobně zúčinná od písemné podpisy a pečeti jich k ní přitahuty.

Ve Vídni, dne 13. února 1863.

(L.S.) Hrabi Beckberg ap.

(L.S.) Hrabi Bray ap.

Tedy — jako akademie veřejné ustanovení této snoubny i přích jejich, snoubny se schválil a stvrdil, stájnice též. Nalim sloven — císařským, na Sebe, a na nástupce Nale, to jí die celého světa věrně budeme a dále zachovávat.

K této potvzení jsme se v této listině vlastní rukou podepsali a pečet. Nali císařskou k ní přiložiti káží.

Stalo se ve Vídni, Nalim hlavním a sídelním městě císařském dne 23. února, léta Páně tisíceho osmi stého šedesátého, panovník Nalicho ruku potvrdilo.

František Josef mp. (L.S.)

Hrabě Rechberg mp.

Z. John r. k. Apoštolského Velčenství

Nejvyššího radce

František Svoboda r. k. Heuschongem mp.

A jistina této listiny bude se v každé části světa stájně platit.

Podpis Nalich celého světa, k tomu potvrdilo Nalich

1863.

Průběhy zřízení na Zám. č. 1, na r. 1863 pro Marie. Borovinské. Nalich císařským, na Sebe, a na nástupce Nale, to jí die celého světa věrně budeme a dále zachovávat.

Stalo se ve Vídni, Nalim hlavním a sídelním městě císařském dne 23. února,

léta Páně tisíceho osmi stého šedesátého, panovník Nalicho ruku potvrdilo.

František Josef mp. (L.S.)

Hrabě Rechberg mp. (L.S.)

Ke článku IV., pokračování 3.

Seznamemání
a) viz. král. úřední tabulek.

1. Ředitelství státního úřadu.
2. Státní kasárna v Brně.
3. Státní kasárna v Olomouci.
4. Ředitelství státního úřadu v Olomouci.
5. Generální ředitelství státního úřadu v Olomouci.
6. Ředitelství státního úřadu v Olomouci.
7. Ředitelství státního úřadu v Olomouci.
8. Pevnostní úřad v Olomouci.
9. Fabrika státního úřadu v Olomouci.
10. Fabrika na státního úřadu v Olomouci.
11. Ředitelství státního úřadu v Olomouci.
12. Ředitelství státního úřadu v Olomouci.
13. Státní úřad v Olomouci.
14. Generální úřad státního úřadu v Olomouci.
15. Státní úřad v Olomouci.
16. Státní úřad v Olomouci.
17. Ředitelství státního úřadu v Olomouci.
18. Ředitelství státního úřadu v Olomouci.
19. Úřad státního úřadu v Olomouci.
20. Ředitelství státního úřadu v Olomouci.
21. Státní úřad v Olomouci.
22. Státní úřad v Olomouci.
23. Státní úřad v Olomouci.
24. Státní úřad v Olomouci.
25. Generální úřad státního úřadu v Olomouci.
26. C. K. úřad státního úřadu v Olomouci.

b) viz. král. úřední tabulek.

1. Nejvyšší úřad státního úřadu.
2. Generální úřad státního úřadu.
3. Státní úřad v Olomouci.
4. Generální úřad státního úřadu.
5. Státní úřad v Olomouci.
6. Komora státního úřadu.
7. Ředitelství státního úřadu.
8. Komora státního úřadu.
9. Státní úřad v Olomouci.
10. Státní úřad v Olomouci.
11. Generální úřad státního úřadu.
12. Státní úřad v Olomouci.

25.

Nariadení, vydané od vojskerých řízení centrálních (vyjímajíc ministerium vojenství a oddělení ministerium námornictví pro námořské loďstvo válečné) dne 16. února 1863,

a tam, jak se zachováni jest v přísluš platů a jiných politiků suspendovaných služebníků státních a funkcionářů, kteří se jim pokládají za rovné.

plátní pro velkoucí HŠ,

(Stejně v 17. číslu zák. č. 183, ze r. 1863, vyl. a změně dne 31. dubna r. 1864.)

O tom, jak se jest zachováni z strany platů a jiných politiků suspendovaných služebníků státních a funkcionářů, kteří se jim pokládají za rovné, vydávají se, zvlášť majíc k předpisům dosavadním nálepkovému ustanovení, ježto se vztahují k úřednictvu a služebníctvu vojskerých oddělení služby (vyjímajíc úřednictvo a služebníctvo při vyšetřováních a úřadech kasárných).

1.

Jak má býti některý služebník státní suspendován (z úřadu stažen a zároveň politiky mu odňaty), nastaven mu buď utím plat koncem toho měsíce, kterážto suspence skutečným vystoupením ze služby patřecí nastane.

2.

Dobročíně se suspence propočítává ze služby, buďli mu plat prvním nastaveným definitivně nastaven.

3.

Byli suspendovaný z politiky jižem přeložen a novějším plat převeden na měsíce, buď mu nový plat k vyplacení přivěšen od prvního dne nejprve politického měsíce po ustátní se v novou službu; předchozí plat pak prvním nastaveným buďli definitivně nastaven.

4.

Byli-li služebník státní z politiky ze stejného platem jižem přeložen aneb byl v službu přeložen a v předchozí plat zase uveden, pokračován mu buď nastavený plat k vyplacení od prvního dne nejprve politického měsíce po ustátní se ve službu.

5.

Co se dotýče jiných politiků kromě platů, užívají výnosů předpisové v platnosti své.

6.

Zda-li suspendovaný žádá náhradu, aby se mu politiky, které mu byly po čas suspence odňaty, potěšně nahradily, učiní se toho, byli konstatně uplně za nevinného shledán či-li nic.

Byli úplně nevinně nabaven, náhradu mu úplnou náhrada utřech politiků, které nejsou omezeny, po stránce výšivky, buďli jakou; nebyli však konstatně zcela nevinně nabaven, tedy nemůže žádati, aby se mu tyto politiky nahradily. V případech rozhodného určení hodných může se však i tato suspendovanému povolit, aby se mu potěšně část náhrada celá nebo z části, po stránce výšivky, ad pořítval) jak.

7.

Zákl. se mají suspendovanými politiky odlišit potomeň nakraditi, a přiváží se k tomu, v které čísti se má mají nakraditi, a tom rozhodno úřad předsedy způsobem administrativním, ač nebylo jí v nálezu disciplinárním v příčině toho ustanovení odlišno.

8.

Čísti plati s potěšením se zrovnávají, kteří se suspendovanými, když není s to, aby výřiva sobě a své rodině sám zaprevil, ale Nejvyššího rozhodnutí, je-li datum dne 16. února 1856, (č. 50 Sbírky zákonů politických, sv. 56) vyměřil, postavena má buďti krom zvláštních případností teprve, když se to řídití pechová, a jen tehda, když by potřeba toho byla zjevná, postavena má buď býti s povinností úřadu.

9.

Politici smloučeni, nechtí byti suspendovanými povoleni k jeho lidosti nebo s povinností úřadu, postaven se ode dne, nejprvé příštího po tom dni, do kterého má býti plat zastaven.

10.

Výřiva zastavena buď, byti suspendovaný se stáby propuštěn, koncem toho měsíce, kterého má býti zastaven neb dodin rozhodek soudu trestního v ústě práva vešty nebo nále disciplinární; nechtí máti tím časem, co byti suspendován, zastavena buď výřiva koncem toho měsíce, v kterém zastaven; v každé jiné případnosti ale toho dne, kdy předložil neb nový plat a příjem k vyplacení se přivede.

Brechberg up. Lasser up. Hain up. Plesner up. Wickenburg up.
Burger up. Messery up. Merzandin up. Feigle up.
Národný up. Maszanic up.

26.

Vynešení, vydané od ministerium financí d. 30. března 1863.

Jako se spěe změny a vycitřivání spíš tiskových, doctvářských a tiskových zemi. Má platnost v Čechách, v království Lombardsko-Sardinském, v Silesii, v Halici a v Krakovsku, v Rakouskích pod Galii a nad Galii, v Bukovině, Sýrsku, Korintech, Království, Bukovině, Moravě, Slavsku, Tyrolsku, Fanziborsku, Gerici a Grahčicku, Sáravsku, v ústě Tyrolu a ústě Tyrolsku.

(Obzřetve v XV. čísle Zák. Hl. na r. 1862, sv. 214) vyd. a zveřej. dne 16. února v. 1863.)

Posážditi policejní revize knih a listů zemi sem postavených postaveni teby se po uslovení s ministerium obchodu a police odlišno nastaveni, vydané od ministerium financí dne 13. srpna 1862 (č. 183 zák. národní*), ale kterého se zrušovací sply úřadu při dovolení jsou u některých, jmenovitě pojmenovaných celnic hlavních vplivati mohly, zrušuje, a takž to, co ustanovené v ústě též odliš, vydané dne 5. prosince 1853 (č. 262 zák. národní**), ale došlo se

*) Zákoník národní 1862, č. 183, sv. 214.

** Věstník vlády národní 1853, č. 4, sv. 76.

věci v tarifových položkách 79 a) a b) jmenovaně, totiž: knihy, obrázky na papíře atd. v omezení množství takto u hlavních celnic I třídy při dovozu vyčísliti směly, usiluje se a ustanovuje, že převaží, vyřazení v první postavě §. 29. přílohy, předcházejících tarifů celní, i k těmto věcem se vztahuje a že do toho každé celnice hlavní a každé celnice vedlejší třídy I. má moc, je ve vyčísliti brán, nejsouc v tom omezena na jisté množství.

Z toho vychází, že od toho dne, kterého toto nařízení účinným celním bude oznámeno, budou se mezi, k §. 29. III. a) přílohy, předcházejících obecnou tarifů celní, knihy atd. ač do jednoho celního centuáře atd. v obecném okruhu celním také u vedlejších celnic třídy II., v Dalmatsku pak dle §. 17. přílohy, předcházejících dalmatskou tarifů celní, vyřazeny dne 18. února 1887 (č. 44. zák. říšského) u všech celnic, bez omezení na jisté množství, při dovozu vyčísliti.

Plener ap.

27.

Yynešení, vydané od ministerium financí

dne 12. dubna 1883.

a tom, že se při prodeji kalifornských blanketě směnkových nebude již vybírati náhrada za to, že tyto blankety stojí.

(Shledáno v XV. čís. zák. sb. č. 24, str. 207; vyd. a razeno dne 11. dubna r. 1883.)

Vybírání krejcarů, jež posud upraveno tak, kde si koupili blankety směnkové v německém a vlášském jazyku, zavedení nahrazení, vydanými dne 7. března 1880 (č. 62. zák. říšského) a dne 25. října 1881 (č. 107. zák. říšského), od 1. května 1883 se zastavuje, proto mají orgánové, že prodávatel kalifornských blanketě směnkových stromů od tohoto dne též své blankety prodávati jenom za to, co činí kolek za blankety vyříštěj.

Plener n. p.

28.

Yynešení, vydané od ministerium financí

dne 18. dubna 1883.

Jelikož se tyto obnovení napovědí, vyříštějí a veziti veskrů šesti,

Má platnost ve všech zemích obecného okruhu celním.

(Shledáno v XV. čís. zák. sb. č. 24, str. 213; vyd. a razeno dne 11. dubna r. 1883.)

Zpovědí, vyříštějí a veziti veskrů zbraň, kony atd. přes hranice k Rusku a ruskému Polsku, kterých díla jest vyřazená ministerium financí, jehož datum 11. února 1883 (č. 17. zák. říšského) obnovenje se po styčce ministerium národních, co se týče k o.s. budoucně na hranice k ruskému Polsku.

Nahrazení toto nebude platnosti od toho dne, kterého bude oznámeno účinným celním.

Plener ap. 5124

*) Příklady zákonů ze rok 1883, č. 14, str. 184.

20

Preklady zákonů

Zákonníka říského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

oříských.

Částka VIII.

Vydán a rozvolán dne 19. srpna 1863

od c. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

29.

Vynešení, vydané od ministerium financi

dne 21. dubna 1863.

Jižto se v záměstí obecnou uvádí výkaz, muselo-li míno se dle Nejvyššího patentu, daného dne 19. srpna 1853, rozšířit na správu roku 1862.

(Blatná v XVI. čísle Záh. M. S. P., str. 227 vyd. a rozvol. dne 21. dubna r. 1863.)

Aby vykazoval se, co ustanoveno v čláku 24. zákony, učiněné o míno dne 24. ledna 1857 (č. 104 zákoníka říského ze r. 1857 *) uvádí se v obecnou záměstí výkaz také poloborý, muselo-li míno dle Nejvyššího patentu; vydaného dne 19. srpna 1857 (č. 109 zákoníka říského ze rok 1857 **), v císařských mincovních rublích bylo na správu roku 1862.

Plener mp.

*) Věstník c. k. země. 1857. Čís. 1, str. 118, str. 194.

***) Věstník c. k. země. 1857. Čís. 1, str. 190, str. 230.

minci, ježto valenty jsou v maďarských mincovnách rakouských dle zákona o min-

Množství předložených	Druh mince	Vě Vyšší		V Křemnici		V Karlsburku	
		ksůž	střížků r. ž.	ksůž	střížků r. ž.	ksůž	střížků r. ž.
I. Maďarská mince r. ž.							
1	Dvoznačkové spolkové mince						
2	Váček spolkových	202.110	201.100				
3	Dvoznačkové	12.410	20.270				
4	Štacek	2.002.107	2.021.287	214.241	214.281	100.231	100.271
5	Čtrnáctáček	24.029.194	2.202.421	2.179.127	209.129	2.427.211	224.229
	Dokresady	11.029.224	2.242.227	2.129.214	2.211.229	2.229.229	212.229
II. Maďarská mince dvoznač.							
6	Maďarská dvoznačková mince						
7	„ „ dvoznačková mince						
	Dokresady						
III. Maďarská mince dvoznač.							
8	Maďarská dvoznačková mince			222.227	22.229		
9	„ „			21.229.227	21.229	2.229.227	22.229
10	„ „						
11	„ „	22.229.227	22.229	2.229.227	22.229		
12	„ „	22.229.227	22.229	2.229.227	22.229		
	Dokresady	22.229.227	22.229	2.229.227	22.229	2.229.227	22.229
	Společ.	22.229.227	2.229.227	2.229.227	2.229.227	2.229.227	22.229
IV. Maďarská mince čtyřznač.							
13	Váček čtyřznačkových a váček maďarských r. ž.	22.229	22.229				
V. Mince stříž.							
14	Koruny stříž.						
15	Plátky						
16	Dvoznačkové, dvoznačkové a koruny	1.229.227	22.229	22.229	22.229	22.229	22.229
17	Dvoznačkové, dvoznačkové						
18	„ dvoznačkové	2.229	22.229				
	Dokresady	1.229.227	22.229	22.229	22.229	22.229	22.229
	Všechny mince stříž.	22.229.227	22.229	22.229.227	22.229	22.229.227	22.229
Mince rakouské stříž.							
Lomanských stříž.							
Střížkové mince, 100.229 korun po 10,229 r. ž.							
Dokresady							

K a z

cích, vydaného dne 19. září 1857, od 1. listopadu 1861 až do 31. října 1862.

V Hraděbách		Náma ve správním roce 1862		K tomu samostatně předložených		Dobruševy		Celkem
kuší	zářků r. 2.	kuší	zářků r. 2.	kuší	zářků r. 2.	kuší	zářků r. 2.	
				1.644	4.023	1.644	4.023	1
558.182	558.173	591.293	1.097.628	15.863.784	16.326.173	15.863.678	25.791.614	2
		22.623	30.076	549.605	1.135.738	578.256	1.156.716	3
473.480	473.480	4.830.380	4.830.380	59.409.824	59.409.824	57.328.218	57.328.218	4
1.644.000	856.110	22.119.589	2.779.877	249.897.424	26.974.405	244.927.122	21.084.280	5
4.192.042	1.290.853	79.940.849	12.111.910	222.756.590	157.859.118	201.678.428	201.677.922	6
400.000	40.000	400.000	40.000	2.215.776	22.127	2.790.284	270.284	7
				2.215.955	264.281	2.215.955	264.281	8
400.000	40.000	400.000	40.000	12.407.180	1.026.282	14.026.472	1.126.480	9
		249.624	22.280	27.202.970	1.214.270	24.292.697	1.231.284	10
		26.522.221	296.558	261.282.947	2.212.820	241.282.875	2.212.820	11
1.234.500	21.240	49.549.000	496.400	125.282.284	427.284	124.282.284	427.284	12
1.212.800	2.270	26.279.000	181.280			26.279.000	181.280	13
11.200.000	100.000	22.001.000	220.000	224.282.282	2.704.282	200.701.274	2.484.282	14
12.275.271	1.244.244	2.148.900	22.888.888	1801.281.277	226.281.280	1800.281.276	176.280.888	15
		40.000	20.000	2.228.282	11.241.281	2.228.282	11.241.280	16
	korun		korun		korun		korun	17
				26.277	26.277	26.277	26.277	18
				292.749	292.749	292.749	292.749	19
29.280	2.700	1.058.910	222.922	2.229.277	1.000.276	2.000.276	1.421.276	20
		2.244	22.214	22.241	22.241	22.241	22.241	21
22.241	2.700	2.229.000	249.122	2.429.277	2.427.282	2.429.282	2.012.282	22
12.000.000		119.000.000		1.000.282.277		1.012.282.276		23
			zářků r. 2.					24
			22.888.888					25
			20.220					26
			2.279.122					27
			292.281.284					28

*) Od 1. listopadu 1857.

Serial 10 of the 1001 should be 1001 No. 1001

No.	Description		Amount		Total
	Particulars	Debit	Credit	Balance	
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

Taken Robert M. Nelson v. Bond

1001 1001 1001

1001 1001 1001 1001 1001

Průběh jednání v řízení o ústavnosti zákonů a nařízení vlády

Překlady zákonů

20

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

státních.

Číska IX.

Vydán a rozšířen dne 3. října 1863

od c. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

30.

Prohlášení ministeriální, vydané dne 16. dubna 1863,

ježto se týče úmluvy, učiněné mezi c. k. vládou rakouskou a královskou vládou saskou na příslahu příslušnosti soudní v manšelských věcech osob k obchodním státním náležejících, které konají službu na nádraží Podmokelském a Žitavském a na hranicích jízdní odstavě at k at I ať hranicích saských.

(Toto prohlášení vyznívá jest dne 23. dubna 1863 ve Vídni na stojácím prohlášení král. saského ministeria, dané v Drážďanech dne 26. ledna 1863.)

(Dle čísla v 132, člá. 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31; výt. a rozš. dne 3. května r. 1863.)

Pro vyvedení toho, co ustanoveno v §. 3. úmluvy, učiněné dne 31. prosince 1850^{*)} o vykonávání soudní příslušnosti osob ke státu Saskému příslušných, které konají službu na nádraží Podmokelském a na hranicích, jízdní odstavě at na saské hranici, a v §. 25. úmluvy, učiněné dne 1. března 1850^{**)} o vykonávání soudní příslušnosti osob ke státu Rakouskému příslušných, ježto konají službu na nádraží Žitavském a na hranicích, jízdní odstavě at na hranici rakouské, učinily c. k. vláda rakouská a král. vláda saská toto usazení: náležející manšelské věci předložit v sálem sýpce, t. j., lakové, věci sporné, při kterých náleží na rozhodnutí, sdělí manšelské jest platné sdělí maji manšelské dle sdělení ve společnosti manšelském osob má se společnosti rozvedením sdělení, osob při kterých náleží na rozhodnutí o sílu manšelském nebo o tom, který z manšelské jest povinen po tu dobu, pokud rozepře o manšelské trvá osob po kterou jsou manšelské rozvedení, o vyřeknutí dle sdělení, hranicích sdělí a v sdělení má se sdělí manšelské a dletem po dotčenou dobu vlivu sdělení příslušejí k soudu toho státu, k němuž náleží má, vyjímaje tu případnost, kdyby manšelské té doby, kdy vešla v manšelské, ježto se týče, byla náležela k druhému státu a odnáela by se, že toto manšelské jest platné. V případnosti té přísluší to vše k soudu toho státu, k němuž náležela manšelské.

^{*)} Č. 80 sbírky říšské na rok 1851.

^{**)} V sálských pro obec služby rakouského ministeria, říj. 1850, I. příloha, č. 23, str. 188.

V příčině této záležitosti jest se strany rakouské toto prohlášení ministeriální, ježto, budouc se stejně uchýliti prohlášení král. českého ministerium obchodu a průmyslu, obecně se vyhlásiti.

Ve Vídni, dne 16. dubna 1863.

Fr. J. A. Apst. Vládkovský ministr obchodu a průmyslu
ministerium obchodu a průmyslu.

(L. S.) Hubt Hechberg mp.

31.

Vyřešení, vydané od ministerium financí

dne 27. dubna 1863,

Jakžto se nacházejí vedlejší celnice třídy I. v Königshausu, propouštějí s výhradou ležící se levněji ota, když při něm jest vyvážení úrodu horního, odkud pochází.

Má platnost ve všech královstvích a zemích náležejících k obecnému ústřednímu celnicím.

(Obzírání v ZVL. Zák. list. list. 32, str. 224, vyl. a rozsl. dne 2. května r. 1863.)

Dodatkem k nařízení náležejícímu datovanému dne 3. února 1863 (č. 16 zákonníku císařského) dáti se moc vedlejší celnicím třídy I. v Königshausu v Čechách, vyvážení s výhradou ležící v 23 nových krajcích a centnách, když se přímo posílá a hotí pruských, a jest při něm vyvážení úrodu horního, odkud pochází.

Pfister m. p.

32.

Nářízení, vydané od ministerium obchodu a národního hospodářství dne 4. května 1863.

a tom, jak se zachováni jest při posílání listků mincovních.

Má platnost pro veškerou říši.

(Obzírání v ZVL. Zák. list. list. 41, str. 327, vyl. a rozsl. dne 12. května r. 1863.)

Od 13. května 1863 podléhá buďto listky mincovní, když se samy o sobě nákam posílají a takéž i když posílají se věci, když jest k nim přiloženo listků mincovních za více než 1 sl. rak. čísla, na počtu vždy zpečetěny.

Postávají se nákam i když posílají papírové, zřetěně i budoucí při tom, se ustanoveno v článku 8 nařízení, vydaného od bývalého ministerium obchodu dne 27. července 1860 (č. 315 zákonníku císařského).

Wickenburg mp.

33.

Nářízení, vydané od ministerium státního

dne 6. května r. 1863,

ježto se týče přeměnění mezí úrodných krajčkových v náležitostech, týkajících se vystřehování se země a zřetěování se v níž země bez povolení, na úřady okresní.

Platí po Čechy, Rakousy pod Entl a nad Entl, Salsburku, Štyrsko, Korutany, Krájev, Bavorska, Morava, Slezsko, Tyroly, Vorarlberku, Galici a Gradišsko a v Istrijsku.

(Obzírání v ZVL. Zák. list. list. 41, str. 327, vyl. a rozsl. dne 12. května 1863.)

Dle Nejvyššího rozhodnutí, ježto datam 29. dubna 1863, přeměnil se v zemích, kde není úrodných krajčkových, moc, potencionem císařským, v příčině vystřehování

se ze zemí a sdílelní se v cíli zemí bez povolení dne 24. března 1862*) vydaným, úředním krájkým daní však může přímo pod zřízením zemským postarovaných na ústředí elektrin, v městech pak právě uvedených stálova se řízení zemským.

Lasser mp.

34.

Patent císařský, daný dne 8. května 1863,

limito se svolává rača říšská na den 17. měsíce června 1863.

(Obstane v XVI. čas. Zik. 18, č. 40, str. 226; vyd. a rozsl. dne 18. května r. 1863.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Charvátský, Slavonský, Halický, Vladimířský a Illirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojvoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Fiačenzský a Quastalský, Osvětimský a Zátorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habeburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradištský; kníže Tridentický a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Hohenembský, Feldkirchenský, Bregenecký, Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Slovinském krajišti; velkovojvoda vojvodství Srbského atd. atd.

oznamujeme a vědomo činíme:

Rača říšská svolána jest na den 17. června 1863 do Vídně, Našeho hlavního a sídelního města.

Děno ve Vídně, Našem městě hlavním a sídelním, dne osmého května léta úctěho osmátého šedesátého třetího, panovní Našeho roku pátého.

František Josef mp.

Arcivojvoda Raiser mp.

Schwarling mp.

Ž Nejvyššího radní:

Frohberg pán Rannauer mp.

*) Ve sňatce sňatků vobodě na r. 1863, č. 2067.

... (mirrored text) ...

24

Prilohy k... (mirrored text)

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

Priloha 1	Priloha 2	Priloha 3	Priloha 4	Priloha 5	Priloha 6	Priloha 7	Priloha 8	Priloha 9	Priloha 10
...

... (mirrored text) ...

Tisk Laděna M. ... (mirrored text)

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

Priloha 11

Priloha 12

Priloha 13

... (mirrored text) ...

... (mirrored text) ...

Překlady zákonův

Zákoníka říšského

na rok 1865

pro Markrabství Moravské

odlišných.

Částka I.

Vydán a rozšířen dne 12. Hjna 1863

od n. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

33.

Narizení, vydané od ministerium obchodu a národního hospodárství dne 15. května 1863,

o tom, že se budou vydávati nové známky na psaní a na noviny, též obálky na psaní a noviny kalky.

Na přiložen ve vzhledu III.

(Obilnice v XI. čísle III. st. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000)

Ku frankování listů a věcí pod křížovou obálkou zvláštních vydání budou nové známky na psaní a na noviny, též obálky na psaní a noviny kalky, dle rozličných druhů, jak málo dojde zásobě známek poštovních a obálek toho neb onoho druhu, kterýchž se nyní užívá.

§ přiložen k tomu se ustanovuje:

1. Na nových známkách, určených na psaní a na noviny, též v kalcích, které přijde na nové obálky listovní, vytlačeno bude na místě vyobrazení hlavy Jeho Veličenství Císaře Friso Piaa n. k. ocelí říšský v tisku vypuklém, a na obálkách bude kříž vyražěn v přímém ráhu na vrchu.

2. Obálky dílů se budou nyní jen v jedné formě, a to v používaném menším, a aby se psaní nezachlo vytlačností, budou po celém kraj gamovány.

3. Znamky na psaní a kalky na obálkách

široké (saldové) budou barvy růžové,

10

modrá,

15

světlá žlutá.

20

kalky na obálky „ říškové.

4. Nové známky na psaní a kalky na obálky široké (saldové) budou, jako psaní zelené, široké (saldové) známky na věci pod křížovou obálkou použité budou listé a známky na noviny bílé říškové.

5. Kolikované obálky na psaní, 20-, 30- a 35krejcarové (solidér) nebuden již vydávány.

6. Posuvací známky na psaní a na noviny, též kolikované obálky na psaní mohou se ku frankování bráti až do konce listopadu 1863. Od 1. prosince 1863 pokračují se buďou listy a věci pod kolikovanou obálkou posílat, ne kterých by byly staré známky, a takéž listy v obálkách, na nichž by byly staré kalky, tak, jako by nebyly frankovány.

Wickensburg n.p.

36.

Vyvešení, vydané od ministerium financí dne 15. května 1863,

jinakže se čítá změny některé v záporě pod výměnkou daní, devizní, vyřídění a veskeri voští zbraní atd. přes hranice k cizím zemím vládním, ke Švýcarsku a k moři.

Mi přibavit v čís. 136.

(Obzrác v čísle XLII. Zák. list. z. 48. str. 289; vyl. a změny dne 20. června r. 1863.)

Po uzavření s příslušnými úřady cizích zemí učiněno se usnešeno, aby zápor pod výměnkou daní a razencím, jehož datem 10. března 1859 (č. 63 zák. říšského*), vyhlášení, devizní, vyřídění a veskeri voští zbraní, listů zbraní, střelice, samjir, střel a elova, přes hranice k cizím zemím vládním, ke Švýcarsku a k moři, obmezo se tím způsobem, že vyříděním povoleno se strany poštického úřadu zemského a policejního úřadu vojenského potřeby jest jen tehda, když chce někdo nějak postati více než šest kusů všíh zbraní, totiž ručnic na hou, musket atd. a více než dvacet kusů meči zbraní, totiž: revolverů, šavlí atd.

Kromě toho zrušuje se datěním zápor pod výměnkou daní, který v příloze stry a srovněho i říšho zákona již vynešením, vydaným dne 7. března 1860 (č. 63 zák. říšského) a dne 4. srp. 1861 (č. 96. zák. říšského**), mezi požby, nyní také úplně se se týče samjira a kapucinek k ručnicím, a dovoluje se, posbívat při prodeji ručnic nideraých konstrukce zvláštní obyčejně také přidávají se hotové patrony, příloze ke každé takové ručnici sto kusů patron, čímž se zápor pod výměnkou též vylučuje se čít. Ustanovením tímto, kteréž mezi sebou toho dne, kdy bude zrušeno celkem oznámeno, uznáni se siceho v předpisech, týkajících se listů průvodních, jehož potřeby, když se nějak postati zbraní a střelice. (Nápisem, dané dne 11. února 1863, č. 39 zák. říšského a razencím, dané d. 16. července 1863, č. 74 zák. říšského***).

Piszer n. p.

37.

Vyvešení, vydané od ministerium financí dne 22. května 1863,

jinakže se zmocňuje hlávek celnic Paschierská, aby potvrzovala když se vývoz piva do cizí země a výhradou naverčení poplatků.

(Obzrác v čísle XLII. Zák. list. z. 48. str. 290; vyl. a změny dne 20. června r. 1863.)

Těmžou se k vynešením vydaným od ministerium financí dne 14. července 1858 a 30. listopadu 1859 (č. 114 zák. říšského ze r. 1858 a č. 219 zák. říš. ze r. 1859****), dává se hlávek celnic Paschierské moc, by vydávala potvrzení, když se vývoz do cizí země piva a výhradou naverčení poplatků.

Piszer n. p.

* V. V. zák. říš. 1859, č. 78. str. 136.

** Přílohy 1861, č. 96. str. 134.

*** Přílohy 1863, č. 96. str. 34. a r. 1861, č. 34. str. 120.

**** V. V. zák. říš. 1858, č. 114. str. 200; a 1859, č. 219. str. 166.

38. *Právní úkony ze zák. řá. ze r. 1863 pro Marie Tereziádu.*

Nariadení, vydané od ministerium státního d. 28. května 1863,

Jelikož se týče vyřízení platů školních na gymnasiích.

Má platit v Čechách, v království Lužarsko-Braunšvickém a Salcburském, v Haliči a Bukovině, v Rakousku pod Korál a nad Korál, v Salsburku, Štyrsku, Korutancku, Králově, Lotyšsku, v Mozaui, Slavsku, Tyrolsku, Vorarlbersku, a v Prusku.

(Obznamen v 222. čísle zák. řá. č. 51, str. 227, vyd. v roce dne 28. června r. 1863.)

John c. k. Apoštolské Velikosti říši Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 21. února 1863, nejvyššivěji schválil, aby se posoudil plat školní na gymnasiích, a nichž se odvíjí k fondu studii, o počtu procent vyřší, totiž se 12 až 60 kr. na 18 až 90 kr. a s 6 až 40 kr. na 12 až 60 kr., a aby se s veškerého takto platů, jež se takto seřídí, odvedly dvě třetiny, to jest tolik, co se odvádělo posud, k fondu studii, třetina ale aby se obrátila na vyřízení příjmů vyřších míst učitelových na tom gymnasiu, a jehož plat školní se na třetinu sčítá.

Dle Nejvyššího nariadení má s tohoto vyřšeného platů školního podíl míti na úplatých gymnasiích sedm učitelů, ředitelů v ně počítaje, a to těch sedm, kteří se dle předepsané postupnosti pokládají za nejvyšší, na středních gymnasiích ale mají v něm podíl míti čtyři vyřší učitelové, ředitelů v ně počítaje; kterýchto podíl se vyměřuje tak, že na vyřších gymnasiích prvních šest učitelů obdrží po 15 procentech a sedmý učitel 10 procent, a na středních gymnasiích vyřší čtyři učitelové každý po 25 procentech.

Přítomná zachovávají se v moci své nynější náhonová, nariadení pod kterými vyřšivkami a modifikacemi mohou licti od platů školních osvobození býti.

Co se týče gymnasií, ježto plat školní k fondu studii neodvádějí, ustanovuje se tím, kteří plat školní berou, na vůli, aby jej toutéž měrou vyřší. Nariadení toto nabude platnosti od školního roku 1863—1864.

Schwarzing up.

39. *Právní úkony ze zák. řá. ze r. 1863 pro Marie Tereziádu.*

Nariadení, vydané od ministerium zalezitosti zahraničných, ministerium státního a ministerii obchodu, policie a vojenství

dne 7. června 1863,

o tom, že se obopádně urážuje porušením parostupňů, aby si s vyřšením dělvali výšivost pany, a to podle ustanov. učiněné mezi c. k. vládnou Rakouskou a vládnou vojvodskými vládnou Badenskou, Mohlensburkou, Oldenburskou, Saskou, a volenskou vládnou hesenskou, a vládnou vojvodství Brunšvického a 69 vojvodských domů saských a vládnou dvou vojvodských domů Anhaltských, knížectví Lichthensleinckého, dvou knížectví domů Lipckých, dvou knížectví domů Brunšvických, dvou knížectví domů Schwarzburckých a knížectví Walschvického a vládnou landgráfovství Hrabenskou, Hrabensko, knížectví a vládnou vojvodských měst Brémy, Frankfurta nad Mohanem, Hamburku a Lohaku.

Má platit v celém říši.

(Obznamen v 227. čísle zák. řá. č. 57, str. 227, vyd. v roce dne 14. července r. 1863.)

Tahle se k §§. 7, 10 a 14 nariadení o pasích, vydaného dne 15. února 1857 (č. 32 zákonníku říšského*), též k nariadení, vydanému dne 1. června 1863

*) Věstník vlády české 1857. I. 30, str. 24.

(č. 37 zákona říšského^{*)}, dne 9. srpence 1862 (č. 58 zák. říšsk.^{**)} a dne 27. října 1862 (č. 84 zák. říšsk.^{***}), tímto se vyhlásuje, že se s ústavy císařské vlády Rakouské nyní stalo ujednání také s vládami velkovévodství Badenského, Meklenbursko-Svábského, Meklenbursko-Střelického, Oldenburského a Saxe-Weimarského, velknectví Heského, vojvodství Brunšvického, Saxe-Koburského-Gotského, Saxe-Meiningsko-Hildburghauského, Saxe-Altenburského, Anhaltsko-Desovského, knížectví Liechtenšteinského, Lippe-Detmoldského, Schaumburško-Lipského, Hesského linie starší a mladší, Schwarzburško-Sonderburského, Schwarzburško-Rudolštatského a Waldeckého, landhrabství Hesse-Hanauřského, knížectví svobodných měst Brémy, Frankfurt nad Mohanem, Hamburku a Lübecku, aby se budoucně již nestálo, aby počítali a třešili armá, kteří mají řídit pas neb počítali listina pasu za rovnou poklidnost, dávaly sobě oboplně tyto listiny a vyslanství neb konzulství vidovati, i kdyby přešli do místa, kde jest vyslanství neb konzulství.

Heinr. Reckberg op. Schmorling op. Svobodný pán Wessely op.

Heinr. Degenfeld op. p. jedn. Heint. Wickenburg op.

40.

Vyšešení, vydané od ministerium financí d. 11. června 1863.

Jakto se slyškům usoudiloje vedení knih národních jin národních.

Má platnost v celém říši, Dolnatsko vyňata.

(Obzrác v čís. 1318. ř. 19. č. 14, str. 271, vyd. a n. č. 28. června r. 1863.)

Abý se slyškům při vykonávání potřebné kontroly důchodkové dostalo takového usledení, kterak se bez újry učelo kontroly povolitě učelo a kterak slyškám se za řízení, uprosilo se tímto povinnosti vstati knihy posud předepsané pokud se vztahují k tomu, jednak jak nahýrají věci k veřejní pivo národních a jednak jak jich k tomu užívají.

Podle toho povinní budou budoucně jenom, upisovatí dle předpisu mohli pivo národních uvéstí a knih toto pivo má stupňu, též to, jak s pivem národním, a čerství bítí mají předříšené rejstříky se veřejní a výslovně pivo, jichž se posud užívalo, které rejstříky jim úřední finanční bude vyřizovati, když upisují, co dle náhledu se má.

Tím odjímá se nov. §. 14. vyšešení, vyd. od ministerium financí dne 19. prosince 1862 (č. 264 zák. říšsk.^{****}) a vztahujícím se k tomu usledením, čimž v §§. 43. a 44. (b. a) a b), též v §. 48. vyšešení, vyd. od ministerium financí dne 26. prosince 1864 (č. 1. zák. říšského za r. 1865^{*****}).

Mimo to nečinje se, kleslo k §. 46. právě dotčeného vyšešení, vydaného od ministerium financí dne 26. prosince 1864, že se má pivo, které se vyslovuje pod strouží, předtím se z pivovaru nebo ze sklepa, v kterém se chová, pryč odvésti neb odvésti, nebýtli ve vydání položiti.

Toto usledení nabude platnosti 1. srpna 1863.

Plener op.

*) Průběhy 1862, čís. 24, str. 65.

**) " " " 32, " 108.

***) " " " 34, " 149.

****) Věstník vl. české. 1862 čís. 11, str. 68.

*****) " " " 1863 č. 12, str. 110.

§. 5.

Dobří učení a návrhy, o které rada vyučovací, se usnese, podávají se ministru nebo správci úřadu centrálního, k němuž náleží, aniž dovoleno jest, uvádějí se bez jeho dovolení v obecnost.

O rozdělení učitelům dě se v každé případnosti rada vyučovací vědělá, necht' usnesení její bylo schváleno, máháno nebo odloženo.

§. 6.

Rada vyučovací dě se dle rozdílných odvětví veřejného vyučování na patero oddělení:

- a) oddělení univerzitní;
- b) gymnasiální;
- c) oddělení pro vyšší učiliště technická a školy rostlin i přednáškové;
- d) oddělení pro akademie a školy umělecké;
- e) oddělení pro školy obecní.

Řada učitelů, jako se ta výslovně nejmeněji přidají se k tomu oddělení, je-muž podle předpisu se podávají.

§. 7.

První a pátého oddělení rady vyučovací dě se dle čtyř fakult na čtvoro odvětví:

Pro evangelická učiliště theologická zříděn bude odbor zvláštní.

Oddělení druhé a třetí čini každé o sobě odbor jediný, jehož ústředí všichni dobrovolníci zastupují kromě hlavních skupení oborů vyučovacích k dotčeným učilištím náboženským, obory tyto také v právních jednáních.

Čtvrté a páté oddělení čini každé o sobě odbor jeden. Pro ústředí a učilištní spojené nebude v radě vyučovací zříděno žádné zvláštního oddělení, učitelé práce k nim se vztahující konati bude odbor rady vyučovací, k němuž právně jest učiliště.

§. 8.

Ústředí odboru rady vyučovací jsou jednak taková, kteří bydlí ve Vidni, jednak taková, kteří bydlí jinde.

§. 9.

Ředitelů vyučovacích, kteří bydlí ve Vidni, bude tři, totiž po 3 v každém se čtyř odborů oddělení prvního, též 3 v odboru evangelického učiliště theologického, po 6 v oddělení druhém a třetím a po 3 v oddělení čtvrtém a pátém.

§. 10.

Vše Vidně ustanoveno bude v jedné každé zemi tolik učel rady vyučovací, kolik se jich bude viděti potřeba.

Návrhy, které úlové ústavě sami od sebe nebo k výzvě rady vyvolávají, vezmou se v pořadí v odbořech, k nimž se vztahují.

V případech, kdy úlové ústavě budou přispělí úlové rady vyvolávají do Vídně, aby ta ústavě měla v pořadí.

§ 11.

Každému odboře rady vyvolovací přísluší, by sám o sobě vyvolává práce na příkaz.

Pakli by se měli v pořadí brát věci, jako se týčí několika nebo všech odbořů, sejdou se odbořové úlové k výzvě prezidentova ke společnému jednání.

§ 12.

Ze údy odbořů rady vyvolovací považují se mužové, do nichž, k jejich práci vědeckým neb uměleckým, neb jejich schopnosti didaktické nebo k důležitým záležitostem vzdělání a veřejných potřeb té nebo oné země a toho nebo onoho národu v Říši, mohli se jist, že k těmto potřebám budou také v veřejném vyvolování přiblíženi a tím veřejnému vyvolování napomáhati.

§ 13.

Úlové rady vyvolovací ustanovení budou na 10 léta.

Po všech letech vyloží se úlové ústavě, kteří bydlí ve Vídni. Úlové, jsou vysoupi, mohou mezi jmenování býti. Také bude k tomu hleděno, aby po třech letech úlové rady vyvolovací, kteří bydlí mimo Vídně, byli ustanoveni. Všechny údy jmenuje císař k návrhu prezidentova.

§ 14.

Každý odboř může v té nebo oné příležitosti poslat údy svých zaměstnanců nebo v věci záležitosti nebo jsou v jejich odbořech nebo jsou postaveni mimo radu vyvolovací. Návrh, aby se odboř takto zaměstnanci, úlové může být prezident nebo některý údy odbořa. Odboř v příčině toho rozhodne.

Abý mohli odboř může v věci záležitosti svého, k tomu potřební schůzky prezidentova. Zmatek povolný má být rozhodující.

§ 15.

V této rady vyvolovací postavení jsou co správcové prezident. Ku kterým údy ústavě jmenuje císař úlové v věcech záležitosti.

§ 16.

Prezidentovi přísluší předsedati jak v sezeních společných tak i sezeních odbořových. Zašlodi by ho nic, zastupí jej údy odbořa, její k tomu ustanoveni. Pakli by ale pro nějakou trvalou překážku umožní ústavě prezidentovské komisi, sestane některého údy rady vyvolovací ze svého, na něhož bude prezidentství na ten čas vraceno.

rozpravě slyšeti strany. *§. 17.*

Byli-li by hlasové stejně rozděleni, rozhodne president. Je-li přítákn, před-
kládá dobrí záměry rady vyřizovací ministroví neb správci úřadu centrálního, je-
mať náležejí, a má toho vůli, přidá k nim i svoje mínění.

§. 18.

Od ministrů a správců úřadů centrálních obdrží president vědomost toho, co
se v příčině věci vyřizovacích náležlo neb učinilo.

§. 19.

Presidentovi rady vyřizovací přísluší budova k výhledu potřebě národních zá-
ležitých konceptů, záležitosti vyřizování se týkajících směr, též úředníci manipulační a
služebníci, kteří jim bude potřeba.

§. 20.

Úřední rady vyřizovací mají právo, pokud úředí jejich trvá, úřadu tohoto ná-
ležeti. Za své služby obdrží příslušnou odměnu. Hlasové a věci náležejí, kteří se
v té neb oné příležitosti do odhodu přivážou, mají právo, býti též komu-
nizováni a podle případu náhrady se čestí, jako úřední vyřizovací rady.

Schwerling op.

42.

Nariadení, vydané od nejvyššího kontrolního úřadu nad počty

číslo 30. června 1863,

jinak se vykládá sešitě od J. V. rovnosti v řádu úřednických úřadů dvo-
rských a úřednických úřadů státních.

K představenství úředních věcí vyhledá kontrolních, pod nejvyšším úřadem kontrolním
postupují.

(Obsahuje v XXV. čís. zák. č. 10, ze r. 1859) vyl. a rozl. č. 2. června r. 1863)

Jako r. K. Apoštolské Václavství náležel jest Nejvyššímu rozhodnutí, jehož
datum 13. června 1863, k nejpořádkovnějšímu předložení nejvyššího kontrolního
úřadu nad počty nejmladšího schválení aby ty které kategorie úřednických úřadů
dvorských (centrálních) a úřednických úřadů státních v řádu byly také se rovně
pokládány, a řízení nejvyššího kontrolního úřadu nad počty náležejí, aby nastavení
toto ve skutek uvedl.

Hoch Merkandin op.

43.

Nariadení, vydané od ministerium námornictví

číslo 30. června 1863,

jinak se rozumí vykládá strážník, které vychází za dovození domů chudobných pod-
daných rakouských na domácních lodích obchodních.

Má platnost v celém cíli.

(Obsahuje v XXV. čís. zák. č. 10, ze r. 1859) vyl. a rozl. č. 2. června r. 1863)

Po nastavení s ministerium státním, s ministerium financí, vojenství a policej,
tak se dvorskou kancelií Chorvatskou a Slavanskou vykládá se strážník (passáž).

kuřáci bylo dekretem centrálního ministerského gubernium v Terstu, dnem dne 20. února 1824, č. 3348, za dovození cizozemských poddaňských rakouských na domáckých lodích obchodních, s usazením c. k. konsulárního úřadu, na 20 krajcarů k. m. za den a za osobu vyšetřena, až na další ustanovení na 40 krajcarů rakouského šaku ve sítě.

Toto vyřízení stravné nakládání se má se všechny ty jení byli od 1. února r. r. dnovi postáti, se ty pak, kteří byli na loď vstati ještě v měsíci června, počítáno buď stravné posravní.

Toto ustanovení nečje se však společností parní plavby Leyda rakouského, s kterou v příčině té učiněna jest smlouva úmluva úmluva, jejíž datum 30. prosince 1858*).

Stoletý jio Burger ap.

44.

Vynešení, vydané od ministerium financi

dně 8. července r. 1863,

a tom, že se uznáje jistina hlavní celnice třídy II. v Rabě, kterái spojena jest zároveň s okrajní kassou obírací.

Má platnost v celě říši.

(Státní z. XIV. č. 24. z. 1863, č. 273; vyř. a zveř. dne 14. července r. 1863.)

Hlavní celnice třídy II. v Rabě v okraji Šaprenského oddělení finančního ředitelství rakouského, jmenovali se buď rovněž jako hlavní celnice, uvedení ve vynešení, vydaném od ministerium financi dne 14. května 1858 (č. 78 úkonníka říšského**), od 1. srpna 1863 „Okrajní kassa obírací a zároveň hlavní celnice třídy II“.

Posravní moc dotčené hlavní celnice, se se týče obli a všci, které docházejí po poště, zachoví se nezmeněně.

Jinak obzruje se moc její od točného dne tím způsobem, že se buď u ni jen vyřívání zboží, kterái bylo jí a některé jiné celnice uznal vyřívána, že buď předchází jednání úřední v příčině vývozu domácího nebo vyvozeného cizozemského zboží, i také jednání úřední v příčině zboží v domácí, kate celni se dotýkajícím obchodu poukazaného.

Ploner ap.

* V usazení této smlouvy obírací rakouského ministerium obchodu, roků 1858, č. 2.

** Věstník v. r. 1858, Odd. I. č. 60, str. 541.

Preklady zákonů

Zákoník říšského na rok 1863

pro Markrabství Moravské

státních.

Částka XI.

Vydána a rozšířena dne 29. října 1863

od n. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

45.

Vyvešení, vydané od nejvyššího kontrolního úřadu nad počty
dne 17. července 1863,

a tom, že se vojskové vojenské oddělení počtů spojují v jeden úřad pod jménem
„Vojenská ústředna počtů.“

Díky všem číselným počtům úřadům kontrolním.

(Shledáno v XXVI. čís. 24. č. 24, str. 261, vpr. a rozšíř. dne 29. července r. 1863.)

Jeho c. k. Apoštolské Velikosti říčí k nejpozdějšímu usterhu nejvyššího
početního úřadu kontrolního nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 25. března 1863
schválil, aby vojskové vojenské oddělení počtů spojeny byly v jeden úřad ve Vídni.

O čemž se všem početním úřadům kontrolním věděti dává, doložajíc, že cen-
trální vojenská oddělení počtů od 1. srpna 1863 jmenováni se bude: „C. k.
vojenská ústředna počtů.“

Hrabě Morcovius mp.

46.

Nářízení, vydané od ministerium financí

dne 22. července 1863,

jinakto se vedlejší celnicové třídy II. v Oticích v Čechách dává zase propouštěti se státi
do helzo sýrové, při kterém jest vysvědčení úřadu hranice, odhad počtů.

Na přímání v obecním úřadu celním.

(Shledáno v XXVI. čís. 24. č. 24, str. 261, vpr. a rozšíř. dne 29. července r. 1863.)

Dodávkem k vynošením, vydaným od tohoto ministerium dne 3. února a 27.
čubna 1863 (č. 14 a 39 zák. říšského*), dává se také celnici vedlejší třídy II.
v Oticích v Čechách zase, propouštěti helzo sýrové, když se přímo posílá a
pruských hutí a jest při něm vysvědčení úřadu hranice, odhad počtů, a 25
krájcové celnicové cestě spono.

Ploner m. p.

*) Preklady 1863, č. 13, str. 164, a č. 31, str. 206.

47.

Vynešení, vydané od ministeria financí

dne 23. července 1863,

jinak se vyhlášeje, že se budou vydávati nové 100úlatové bankovky rakousk. císa. sá platnosti pro veškerou Itá.

(Obsahuje v XXVI. čísle Zb. N. I. 6, str. 143; vyl. a rozst. dne 23. července 1863.)

Privelegovaný rakouský bank národní počne dne 1. srpna 1863 vydávati nové 100úlatové bankovky, sáhláči na Vídeňské císa, jeto mají datum 15. ledna 1863 a vezme hned naspět 100úlatové bankovky rakouského císa nyní obíhají, jichž datum jest 1. března 1858.

Ke §. 18 statutů bankovních, vydaných roku 1863, usnelo se správa státní společně s bankem národním na tom, aby bankovky dočasně vsly se s oběhu tím způsobem, jak v příloženém vyhlášení ředitelství rakouského banku národního ustanoveno.

Pisec ap.

Vyhlášení

o tom, že se budou vydávati nové bankovky 100úlatové, jeto mají datum 15. ledna 1863.

Dne 1. srpna 1863 počne se vydávati ve Vídni a hned také u říšských kas bankovních nové bankovky 100úlatové, jeto mají datum 15. ledna 1863.

Popisní techné nových bankovek v příloze se vyhlášeje.

Bankovky 100úlatové rakouského císa, které jsou nyní v oběhu a mají datum 1. března 1858, vezmou se s oběhu.

Slavná správa státní po ujednání s bankem ustanovila se v příčině toho na tomto:

1. Bankovky 100úlatové rakouského císa nyní obíhají, jeto mají datum 1. března 1858, přijmá se budou u všech kas bankovních až do 23. července 1864 způsobem placení a potěbně vyměňování.

2. Od 1. srpna 1864 až do 31. prosince 1864 přijmá se budou 100úlatové bankovky rakouského císa od 1. března 1858 jeto seberou s oběhu, takže u bankovních kas ve Vídni.

3. 1. ledna 1863 počne se kadež, kdo bude chtěl bankovky tyto vyměnit, obrátí písemně k ředitelství banku ve Vídni.

Od 1. ledna 1871 počne se nahlede bank jít povinnost (§. 19 statutů z roku 1863) vyplatiti neb vyměňovati bankovky 100úlatové rakouského císa, od 1. března 1858, jeto se budou nyní naspět brát.

Ve Vídni dne 16. července 1863.

Pisec,
předseda banku

Schrey,
ředitel banku

Papíři „státních“ bankovek příz. rakouského národního banku č. 14.
leden 1903.

Papír těchto bankovek jest bílý s zvláštní tečurou a rozlišuje se od papíru každého jiného druhu zvláštní povahou.

Na papíře každé bankovky jsou světlé znamení vodní, a to:

V prostředku bankovky jsou ozdoby ze spůsob arabských a číslom „100“ v obřích arabských; přímo pod nimi jest slovo „Gulden“ ve velkých písmenech gotických, a v pravo a v levo na dolní části bankovky číslo 100 též v obřích arabských.

Tisk jest černý, zde onde jsou místa zeleně přetiskána.

V prostředku horní části bankovky jsou ve velkém černém písmě lapidárním slova: „Hundert Gulden.“

Slova tato přetiskána jsou v zelené barvě podlouhlým kalhem, který záleží ze dvou vejšších a jedné kruhovitě guilloché. Číslo „100“ opakuje se v prostřední guilloché bílé na zelené půdě; v obou oválech ale v zelené barvě na půdě bílé.

Pod levým oválem jest číslo, pod pravým oválem lítera.

V horní části bankovky vyražená jest kromě toho na levé a na pravé straně jmenovitě ozna bankovky v arabských číslech a černým tiskem v guilloché svítkách.

Na pravé a na levé straně bankovky vyobrazeny jsou vždy dvě přímo stejné podoby dětské se znaky vědy, obchodu a průmyslu.

Na ztoku tohoto obějího skupení jest zeleně přetiskáno arabské číslo „100“ a okolo něho ozdoby.

Přímě pod každým tímto skupením nalezná se podlouhlý oznamovací ornament. V oznamování na levé straně jsou slova, psaná drobnou písmem:

„Die Nachmachung und Verfälschung der von der privilegierten österreichischen Nationalbank ausgefertigten Noten wird nach den Bestimmungen des allgemeinen Strafgesetzbuches als Verbrechen mit schwarzem Kerkur bis zu zwanzigjähriger und selbst lebenslänglicher Damer bestraft.“

V oznamování na pravé straně obsahují se slova „Hundert Gulden“ v desíti jazycích království a zemi monarchie rakouského.

U prostřed bankovky jest její text, jehož první řádek začíná v sobě slova: „Die privilegierte österreichische“ v drobnou písmě gotickém, na druhém řádku jest ve velkém lapidárním písmě slova: „National-Bank“; na třetím řádku jest v písmě antiqua rovněž další text: „beschilt dem Ueberbringer gegen diese Anweisung“; na čtvrtém řádku jest slova: „Hundert“ ve velkém písmě inkartované; na pátém řádku jsou slova: „Gulden Silberzinnes“ v písmě lapidárním,

a na levém boku končí, v téže písmě jako v řádku prvním: „österreichische Währung.“

Po tom přijde firma: „Für die priv. österreichische National-Bank.“

Pod firmou na levo napisto písmem latinským: „Wien, den 15. Januar 1863“, v pravo jest podpis: „Jg. Ferstel, Cassendirector.“

V prostředku dolní části bankovky jest nájematřicky vyveden obraz císařského orla se štítem erbovním, s ornamenty doleka. Nad tímto obráskem vzniká se koruna říšská, a dva velcí nohaví či grňové ho drží. Na levo od slov textu: „österreichischer Währung“ jest nadepsáno v číslicích arabských serie bankovky, na pravo pak číslo, oboje v barvě zelené.

Ve Vídni, dne 16. července 1863.

Preklady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro
Markrabství Moravské
 obědňích.

Částka XII.

Vydána a rozšířena dne 1. listopadu 1863

od c. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

48.

Narizení oběžné, vydané od ministerium vojenství dne 14. června 1863,

jiněže se zákonník obchodní velkým osobám a úřadům vojenským k tomu konal, aby se jim vůbec spravovali, uznávají a ve vojenské Hranici, kdež od 1. října 1863 musí nabude, a některými změnami a odchylkami vyhlásuje.

(Obsahuje v XXVI. čast, str. 95, str. 96, str. 100) vpl. a rozšíř. dne 4. srpna r. 1863.)

Ne nejvyššího rozhodnutí Jeho c. k. Apollitního Velikoství, jehož datum 3. června 1863, uznávají se zákon o uvedení zákonníka obchodního v seních korunních v něm jmenovaných, daný dne 17. prosince 1862 a obměněný v částce I. zákonníka říšského na r. 1863, č. 1^a), velkým osobám a úřadům vojenským, aby se jim obecně spravovali, a vyhlásuje se ve Hranici vojenské s následujícími přílohami, počítáno odchylkami, v kterýchto nyní má ten nový zákon od 1. října 1863 platnost nabýti.

1. Tam, co nariženo v §. 2. zákona uvedeného, odjímá se zároveň také také naskriptu obědňím, datěmu dne 10. července 1863, č. 104 zákonníka říšského, o protokolování firm, rejtařů obchodních a prokurý, kterých má pořádku platnost v Hranici vojenské.

Však co se týče příslušnosti soudní a toho, jak dáleho jte záruček kapecký, též toho, čeho potřebí ku oddělení listu živnostenského, aby kdo obchod nějaký provozovati mohl, nejtěd budoucí platnost ustanovení nile tuto položení:

- a) Opatření a rozhodování, vztahující se k vedení rejtařů obchodních, a jmenované v §. 10. až 12. zákona uvedeného, přislaší v okřítku pinké nebo

^{a)} Preklady 1863, str. 1.

sídelních vojenských, jediné soudům pluků hraničářských a soudům sídelním, též obchodním a směřovacímu soudu v Šenci, jakožto soudům první instance, jiná obchodní moc soudní v Hranici vojenské vykonávati smějí. Soud Těšínskýho přípora hraničářského v příčině této má též moc, jako soudové plukovní.

Z řádných opatření a rozhodnutí jmenovaných soudů vojenských první instance, již může v sravnalosti s tím, co oznámeno v §. 15. zákona uzavazovacího, další odvolání teprve k vojenskému soudu společnému, kterých se u svém rozhodnutí v případech takových spravovati bude tím, co ustanoveno v druhém odstavci tohoto paragrafu; v poslední instanci přáde odvolání k ministerium vojenský;

- b) náležeti v národniku obchodním desá, že kupec nebo osobaž srozuměný společník zvrátné jest všim svým jednám, vztahuje se také ke kupcům v Hranici, kteří již ve svazku sídelním, však s tím obmezením, že se tento závazek nevztahuje ke každé kmenovému sídlu sídelnímu ani k příslušným k němu všem, řádným fundus instructus;
- c) úřadové vojenské k tomu ustanovení mohou obyvatelům Hranice ve svazku sídelním slyšim vydávati list Brnočenský, jehož k provozování obchodu potřebi, jen tehde, když se vedle patenta, daného dne 7. května 1850, č. 243 zákonníku říšského a č. 76 věstníku sdělení úředních, svěřěti die §§. 15. a 36. toho patenta nejprve stala v příčině povinnosti sde sídlu hraničářské, práva býti, úmluva s to, může se obchodně provozovati k ruce sídlu nebo jen od některého sde sídlu k ruce své vlastní. Totiže v oně případech berou na se všichni úřadové sídlu povinnosti, práva býti a dluh obchodních s vojákem svým jednám, potřebuje v ně i posazky nebytočné, a však die §. 18. patenta, daného dne 7. května 1850, č. 243 zákonníku říšského a č. 76 věstníku sdělení úředních, vyznače jedni kmenové a náležející k němu fundus instructus, kteréhožto obojho v příčině sřizování neb přejímání obchodu nějakého ani z čisti srozuměným sřizování nebo.

Úmluva tato budí písemně učiněna a náležitě, schována a v listu Brnočenském, jeho se může, budí připomenuta, die čehož se pak také zápis do rejstříků obchodních učiní;

- d) co pod B. b) a c) výše ustanoveno, vztahuje se také zcela ke všim manželkám ke svazku sídlu hraničářské náležejícím, pokud die článku VI. sde IX. zákonníku obchodního a §. 6. zákona uzavazovacího jakožto obchodnice chtějí obchod provozovati.

2. Co se týče připoutání k provozování obchodu jakého kol, bude i přímě pravidlem řád Brnočenský, vyhlášený v Hranici vojenské náležetím obějným, vyznače dne 14. března 1860 (č. 81 zákonníku říšského a č. 67 věstníku sdělení

zemědělních záležitostí budou pravidlem §§. 9. a 10. tohoto zákona, a kdy koli se v zákoníku obchodním ukazuje k zákonům římskostenským platnost majím, rozumí se to v hranici vojenské vlády na dočasný čas římskostenský.

3. Na místě správce politického řízení zemského v §. 11. zákona ústavovacího ustanoveného nastoupí v hranici vojenské generální vládnutí zemské, jakož se dočte.

4. V příčině soudů, do kterých již mají pokuty postáti v zákoníku obchodním ustanovené (§. 12. zákona ústavovacího), došli jest v hranici vojenské toho, co znášeno v §. 73. vojenského zákona trestního.

5. Jako v hranici vojenské předpis o řízení narostávacím moci není, takdy se také rovněž předse jednání úřední, v §. 14. zákona ústavovacího strasy něho znášeno.

6. V každém spise, který se týče věci nějaké v zákoníku obchodním uvedené a který náleží k moci soudů obchodních, má tom, kdo ho podá, soudy v postavci 1 a) jmenované vždy se soudy obchodní pojmenovanými, a soudové úlo mají své výměry a jsi vynesení též se soudové obchodní vydávati. Těm mají úlo soudové spisy své k náležitostem soudů obchodních se vztahující registrovati ve fascikulách zvláštních, od jejich soudních jednání oddělených.

7. Co se dočte příslušnosti soudů vojenských v případechtech konkrétních (§. 42. zákona ústavovacího), mají posvědčati notiční o jurisdikci i budoucí moc svou zachováti, jakož ji zachovávají také vši hranice vojenské v obchodních náležitostech soudů vojenských.

Frane Degenfeld nap. p. útoje.

49.

Vyšešení, vydané od ministerium financí d. 16. července 1863, o tom, kde se má skládati kauce za periodické spisy ústřední, znášena dle zákona o tisku, daného dne 17. prosince 1862 (č. 6 zákoníku říšského za r. 1862) a jak se má s tou kaucí nakládati.

Má platnost v královstvích a zemích, v nichž má moc novy zákon o tisku.

(Převzato v ZVYB. Zák. Sb. tisk. z. 17, str. 387) vyd. a red. dne 4. srpna r. 1863.)

1. Kauce za periodické spisy ústřední, jako dle §. 14. zákona o tisku, daného dne 17. prosince 1862 (č. 6 zákoníku říšského za r. 1862*) skládati se má, skládáti buď s některé hlavní neb říšské kasy zemské aneb kasy oběrci těch zemí, v nichž leze síla o tisk přímoh má.

2. Kauci notična dávati notiční, aby kauce přijaly. Ten kdo chce kauce skládati, má se také přihlásiti o předání listinu oddávaci od něho vydanou, a když kauce sklá, vydá mu kasa se to potvrzení neokolkovaně, peděti úřední opatřením, v němž uváděti se má, co bylo skláeno s k jakou kaucí.

*) Příklady 1862, t. 3, str. 129.

3. Obligace a sázevní listy za knozi dané nebuďte spatřováni závazkem, nábrí uloženy buďte toliko i s kuponý a talony bedlivě pod dvojnásobnou a nebyli by a některé kusy závěry takové, tedy pod dvojnásobnou zpožděním; u, jež knozi složi, mohou také a těchto obligaci a listů sázevních bez překážky úroky vybrati, protož, se jim prošlo kupony vždy vydáť a poručení se to úředně na potvrzení obdržeti, které od kusy dástí.

4. Nové archy kuponové se prošlé talony vyřídí se kasa, kde knozi jest uložena, když se to polidě ten, kde knozi složi.

5. Slešli se knozi v hotových, zaplati se z ní úroků.

6. Bylo by nálesem, jež nabyl mozi práva, vyřádo, že knozi celá nebo že část knozi propadla, byli pokuta peněžité sázebné nebo nálesem náleže ústí (§. 13. sázebné o trestu), a máli se to, co odsouzený má zaplatiti, peněžité toho neustáň, vybrati a papír za knozi položených, obdrželi se má nástupce státní k úřadu finančnímu, který přine postaven jest nad knozi, u které knozi jest složena a má náležitě pojmenovati kusy, jež se má zapraviti to, co bylo sázebné, načež ústí finanční kasa dá příhodně nálezení a složi j avizáto, jestli potřebí papír se burse prodati, aby je posláti k bedlivosti státních dluhů.

7. Pomínoci závazek, složi knozi, nařidi řetězý ústí finanční, když státní nástupce potvrdi, že se z příčiny vydáváni spisu ústí, za který knozi byla pokutena, má ústí vyřádování nevěda, ať se jaká pokuta vykonati aneb náleže ústí učiniti má, aby knozi vydána byla tomu, kdo j složi nebo jeho nástupci přívratnu, proti tomu, že tento vráti potvrzení kusy, že knozi obdržela, aneb přišli by že straceni, že předloží nálezu směřovati.

Pisec up.

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

otčiných,

Částka XIII.

Vydána a zveřejněna dne 18. listopadu 1863

od v. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské

50.

Smlouva státní, učiněna mezi Rakouskem a Bavorskem

dne 17. června 1863,

a spojená telegrafem ze Dvora přes Ad de Chebn a z Chebn do Weidhausu.

(Blattverordn. d. Kaiserl. Stat. Anz. d. 18. Nov. 1863, s. 107 a 108, d. 18. 11. 1863.)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Halléský, Vladimírský a Ilirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskan-
ský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Ko-
rutanský, Kraňský a Bukovinský; velkokníže Sedmíhradský;
markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský,
Parmenský, Piacenzský a Quastallský, Osvětimský a Zátorský,
Těšínský, Furlanský, Dabrovnický a Zaderský; knížecí hrabě
Habsburský a Tyrolský, Kyhurský, Gorický a Gradětský; kníže
Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a
Istrijský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchenský, Bregencký,
Sonnenberský; pán Terstský, Kotarský a na Slovinském kraji atd.;
velkovojevoda vojvodství Selského atd. atd.

Jelto mezi Naim plamocem a plamocem Jeho Velčenství krále Bavar-
ského za přímou připojení telegrafu Dvorského - Chebné a Weidhausu - Chebné

k leženicím českým dne 17. června t. r. v Mnichově smlouva učiněna a podepsána jest, kteráž slova od slova takto zní:

Jeho Veličenství císař Rakouský a Jeho Veličenství král Bavorský, řídíce toho účel, aby se spojili obou států leženicemi se dokonale, ustanovili jsou k tomu konci, by se o to stalo usjednání, za plnomocenky:

Jeho Veličenství císař Rakouský:

Pana Vincence Malého rytíře z Vávanovic, rytíře řádu železné koruny třídy III., řádu sjednotěného královské koruny bavorské a královského pruského řádu červeného orla třídy II., komtura královského saského řádu Albrechtova, císařského-královského ministeriálního rada v ministeriu obchodu a národního hospodářství, doktora práv ad.

III.

Jeho Veličenství král Bavorský:

Pana Viléma z Weybra, rytíře řádu mešského královské koruny bavorské a bavorského řádu mešského svatého Mikuláše, komtura císařského rakouského řádu Františka Josefa, vojvodského sasko-Arnoštůvského řádu domovního a velkovojevodského sasko-Wimarského řádu bílého orla, šlecha francouzského řádu legie, rytíře řádu královské koruny württemberské, ministeriálního rada ve státním ministeriu královského řádu a šlechticů württemberských, a

pane dokt. Michala Diepoldera, rytíře císařského-královského řádu železné koruny třídy III., ministeriálního sekretáře v královském státním ministeriu obchodu a příli veřejných, kteřížto plnomocenky propůjčivše sobě svých plnomocenství a uznávaje je oboplně se práva o tyto činy se uzavřeli:

Článek I.

Císařská královská vlada rakouská a královská vlada bavorská uzavřou se, to dověti a budou k tomu napsanými, aby se vystavěly ležence:

- a) ze Dvoře potahno z Horního Kocova přes Al a Františkovy lázně do Chebu, a
- b) z Chebu k česko-bavorským hranicím u Waldau, kdež se spoj s bavorskou leženicí východní.

Článek II.

K tomu konci udělají císařsko-královská vlada rakouská a královská vlada bavorská, každá na tu část, která leží v jejích zemí, povolení ku stavění leženicí a lokomotivy a k jezdění po ní na líní v článku I ad a) jednotěspolku leženicí-něma, který se stáhl ve Dvoře, a na líní jmenované v článku I ad b) královské privilegované akciové společnosti bavorských leženicí východních.

Článek III.

O těchto koncesích, když je učiněni, mají se obě vlady smlouvu činní oboplně věděti, a připojí k oznámení toho kopii listiny v té příčině vydané.

Článek IV.

Die název posud širac komisi ustanoveného přejde železnice ve článku I. ad a) jmenování přes česko-bavorskou hranici zemskou u Wiltensavy a železnice v ústí článku I. ad b) jmenování přejde přes ni u králové lipy.

Článek V.

Železnice, které se do této smlouvy vystaví, budou mít jednotejně 4 střevice $8\frac{1}{2}$ palce míry anglické lipy kolejni ve vzdálosti 30, a mají se srovnávat, co se týče sílení starby (jmenovitě také co se dotýče konstrukce vrchní starby), též prostředků k jízdní a vozací, přístrojů k signalisování a jiného způsobu jízdy a vozby a podobným sílením se jiných bavorských železnicích zavedeným a od královské vlády bavorské schváleným.

Také se dovoluje, aby lokomotivy a vagony takto stavené (které královská vláda bavorská v příčině jejich spůsobnosti k vozbě pečlivě dá vyšetřit a bude k nim zvláštně přihlížeti) bez návraty přecházely na části těchto železnic, které leží v Rakousku.

Článek VI.

Úplná výsost zemská (tedy také vykonávání spravedlnosti a mocí policijní) stávají se v příčině části železnice, které jsou zemi císařskou rakouskou a politice zemi královskou bavorskou, na rakouské půdě Jeho Veličenství císaři Rakouskému, a na bavorské zemi Jeho Veličenství králi Bavorskému.

Článek VII.

Bez újmy práva výsosti a práva dohledacího vlády smlouvu činitelů k ústřem železnice v jejich zemích ležícím, mají vykonávání policej k provozování jízdy se vztahující pod dohledem úředí v jednom každém státě k tomu ustanovených, nejprve úřednická správa při provozování jízdy vedoucí, jinak se také na půdě rakouské propůjčí osobě práv, která mají platnost v příčině úřednické železnice rakouských.

Císařská vláda rakouská také bude k tomu přihlížeti, aby orgánové států těchto úřednických železnic na části železnice, které leží v Rakousku, poskytovali množství pomoci v vykonávání vlnkých jednání úřednických, policej železničské se týkajících.

Článek VIII.

Jmenování úředníků a služebníků, jejich policej k provozování jízdy na částech železnice, ležících v Rakousku, přísluší jedině vláde bavorské, politice opět železnice bavorské, již se týče, kterážto správa bude také z strany nich vykonáváti disciplinární moc ve stálbě. Pokud se však úředníci, služebníci a dělníci náležejí na půdě rakouské, podléhají jsou vlnchí rakouským zákonům a nariadením policejním.

Byli by zvláště některý bavorský úředník od železnice, pošty neb telegrafe, kterýž do této smlouvy byl na půdě rakouské ustanoven, jest se v příčině jeho zachování die toho, co předepsáno v nariadení, vydaném od císařského královského

rakouského ministerium práv dne 18. prosince 1860 (č. 472 zákonníku říšského na též rok).

Článek IX.

Královská vláda bavorská přivádí, že na plně občanské nebudou ke službě a potažmo ke práci vědomě bráni úředníci, služebníci a dělníci takoví, kteří byli a stouli přivěni odsouzení pro sprasné zločiny neb přestupy, pro občanské porušení nebo pro těžké přestupy důchodkové.

Článek X.

Královská vláda bavorská, v jejíž zemi se hlavní železnice nalézají, ustanovuje se, však bez újmy ustanovení zvláštních, v listinách povolených v přílohách toho učiněných, aby ustanovovala a potažmo schvalovala tarify a podmínky jízdy na železnicích v této zemi pod článkem I. připomenutých, kteráž vláda v tom bude následně přikázána k tomu, co by bylo ku prospěchu obchodu.

Tarify a podmínky o vozech ustanoví pro část železnice, ježto se v vozech zemi vystaví, dle pravidel úplně stejných.

Váha nebude se číslí železného vozidla, ani co se týče cen za vození a jízdu, ani co se týče času expedování, mezi obyvateli obou států měrou čísel a mezi vozy, které se povozou ze země státu jednoho do země státu druhého.

Článek XI.

Železnice ze Dvorní přes Olch na Walsmsy prohlašuje se za obecnou silnicí celou, a na ní dovoluje se vo daci v noci při jízdě dle předpisu předem uvedeného a vyvířeti zboží všeliké, jakož dovážeti, vyvířeti neb veskra veziti zboží nesporně zpozděné.

Jenom co se týče dovážení zboží státního monopolu do Rakouska, ustanovuje se v příměsti to, co nalézáno v §. 19. lit. a) rakouského řádu cel a státních monopolů.

Článek XII.

Clo-ograbotě, které se po této železnici dovážej, vyvozují a veskra povozují, vybíráti se bude na nádrží Alakón a Chobakém. K tomu kancel. státní listů vlády měrou čísel se ustanoví dvojná nádrží celnicí povozová, kteráž celnicí se pak státní.

Tyto povozová celnicí obdrží nejmenš. moc vedlejších celnic první třídy, by mohly přivoditi listy vyvířaví a zboží jiní odpravovati a tato moc celnic vedlejších rovněž se, když to bude prospěch obchodu, vyvířivati.

Článek XIII.

Císarsko-královská vláda rakouská povoluje, aby zboží, které se po celé železnici skrze Rakousko přímo povozuje, uzavřeno bylo od všelikých poplatků průvozních.

Když se povozuje zboží na vozech železných dle předpisu uvedených po hranici Bavor skrze Rakousko zase do Bavor a nepřelázi se, nebude přestřehá, aby se v Rakousku podléhala nějaké deklaraci, aby se zboží skládalo a residovalo nebo aby se

kolle dávaly pod zivírú, pokud se doveditelné seznamí nakladacích a listů nákladních oznámí, že oběti má se vší veštri.

Ostatok mají v příčině této železnice na vzajem a potahne die období platnost mái ona ustanovení, o které se stala usazení ve zmluvě státní, učiněné o spojení železničné dne 21. června 1851, člá. 31. náč. říš. ze rok 1850*) v člincích 85—108 a strany celnicí a zvlášt v příčině části železnice mezi Salcburkem a Kufsteinem.

Článek XIV.

Cisánsko-královská vláda rakouská dopouští, aby byly oše die osvobozeny:

- a) věci vělké, kterých státním bavorským na nádrží Alsböru a Chabokou jak k prvnímu náficení, tak i ke stálé jízdě jest potřeba, též věci bavorských úředníků a služebních, náležící ku přestěhování;
- b) věci, jež na půd rakouské ku stavení železnice Dvorskou-Chaboku-Wallaušské k nachování stavby a provozování jízd po této železnici potřeba, a jed správy železnice bavorských berou se svých magistrátů, obcí a dílu n. Bavorska se nacházejících, však v obci případnosti ad a) a b) jen tehda, když se předloží specifikace a certifikáty náležitého královského úřadu bavorského, a týželi se bavarské železnice vyhoví, tedy komisaré královského při ní ustanověna, v nichž se potvrdí, že čemu řečené věci jsou na části železnice v Rakousku ležící určeny a že jest jich na ni potřeba, a když se zmlouva v této, oš náficena, aby se mohly věci takové bez die die Rakouska dopravit.

Kontrola, aby se těchto věcí k potřebě dořečené máie, ustanoví obzpeční úředové celní, společně se o to usilování.

Článek XV.

Ustanovení v příčině vykonávání policie, týkající se psák a čílníků na cestích po železnicích, kteříž mají oběma vidění již učiněna jsou, nebo ještě učiněna budea, vztahovati se mají také k ústom železnice, o které tuto činní jest.

Všobec má ku prospěchu oběhdu při revizí psák máie mái větší usnadnění a zjednodušení, kteréž se die nikopě v obci státech plátnat majících dopustiti máie.

Článek XVI.

Nastalá by potřeba, aby o manipulaci v službě poštové a telegrafické na cestích pomezích ještě nějaké vyláčení a zpravožení úmlou se učinila, nechať j potěně komisaré obou vlad učiní.

Článek XVII.

Z části železnice v článku I. jmenovaných, které leží v Rakousku, nemá se, hledie k tomu, kteráž jsou neupřirné a nezaměstnané, žádných daní a dávek vybírati, výjimec die grantovní a pozemků a jaych věcí zásozpečných neb jinak nabýtych.

Ročněně správy železničné budou tedy také v příčině části železnice ležících v Rakousku, osvobozeny od kolko a poplatků a knih, listů jzdačích a jaych spisů, a budou tedy povinny zpravovati kolek a poplatky toliko z řídných jedním právnic v Rakousku předevzatých a ze skutečných listů právnic v Rakousku vydaných.

*) Železniční ústavy pro Rak. ze r. 1852. Člá. 23, str. 174. (Železniční ústavy pro Rak. č. 63, str. 134.)

Článek XVIII.

Jestliže by čísti teleznice v Rakousku ležici buď po proší žně, na který jsou povoleny nebo zkrácením přišly na vládu rakouskou, tedy se zvláštní úmluvou učiní opatření, aby se na nich žádná neobvyklým způsobem dále provozovala.

Článek XIX.

Tato úmluva budíž zeměpisněm ku potvrzení předložena a listiny ratifikacei buďte nejříve ve čtyřech nedělích v Mnichově vyměněny.

Čechů na potvrzení přímocností se v této úmluvě podepsali a počeli své příkazy.

V Mnichově dne 17. června 1863.

Maty op.

(L. S.)

Weter op.

(L. S.)

Dr. Dispolder op.

(L. S.)

Tedy jsme úmluvu tuto z 19 článků se skládající, avšak veškeré ustanovení její, což oběhů a schvítů a sňubíme také Naším slovem zvláštním se sebe a se Naše nástupce, že jí budeme dle prácha zůstati věrně zachovávat a k tomu přikládati, aby jí také jsi zachovával.

Tomu na potvrzení jsme se v této listině svou rukou podepsali a k ní Naši počet číselkou přikládati činili.

Stalo se ve Vídni, Našem císařském městě hlavním a státním, dne dvacátého července léta Páně tisícého osmáctého šestáctého třetího, potvrzení Našeho zrušovacího.

František Josef mp. (L.S.)

Heubé Beckberg mp.

Z Nejvyššího radníce Joha c. k.
Apodistického Velikostáni:

Maximilian svobodný pán Gagern mp.,
c. k. radní a ministrův rada.

Protokol zivěrečný, sepsaný dne 17. června 1863,

ke sdružení státního úřadu dne 17. června 1863 mezi Slezskem a Bavorskem,

a spojení železnic ze Dvora přes Aš do Chebu a z Chebu do Waldsau.

Niloprávní plinomocníci uzavřeli se při dvojitém uzavření smlouvy státní o spojení železnic ze Dvora přes Aš do Chebu a z Chebu do Waldsau a to, aby ustanovení vodorůž, vyřezání a prohlášení, ježto se do vztahu listiny a smlouvy odlišné sebedi, počítána byla do tohoto protokolu zivěrečného.

1. Císařsko-královský komitát rakouský prohlásil vřem opatřením přepis listin rakouských, jež se dle povolení ke stavbě železnic od Chebu ke hranicím u Aše a z Chebu ke hranicím k Waldsau.

Královská bavorská komitát přepíše též komitátem vřem opatřením vřitak listiny, od staré vlády královské privilegované akciové společnosti bavorských železnic vřehodních je dne 3. ledna 1863 vydané, kterou se jemu povolilo, stavěti železnici ze Schwandorfu přes Weiden do Saratu a Chebu, přigomencova, že v přisáh uřičení bavorské koncese ke stavění železnic ze Dvora potáhmo a Horního Kocova na hranice u Aše neproděně budou uslediti opatření vřična, při čemž hleděno k tomu, že spolek pro vystavění železnic Dvorská máže koncesi převést na městskou obec Dvorskou, a že správa bavorských železnic státních dle ústavy se spolkem železničným ústavných provozování jedy se celé železnici ze Dvora přes Aš do Chebu převzeme a eventuelně též sobě zříditi, převést na se práva povolení se ústavy obchodní v listině rakouské a koncesi vřičně.

Týmž způsobem stavěje se královská bavorská vláda státní, hledě k §. 20, čláku 6 koncese bavorské, ať ke stavění bavorských železnic vřehodních dne 12. dubna 1856, práva, jestliže by chtěla vřehoditi železnici odskořiti, že máže převziti práva koncesionátů v přisáh železnic Waldsau-Chebské se ústavy, obchodní v listině rakouské koncesi uřičiti.

Císařsko-královský komitát rakouský prohlásil se, že stará vláda rakouská proti tomu, kdyby koncese k železnici Dvorská-Chebské, jakol se pokládá se máže, převzela se na městskou obec Dvorskou a eventuelně na správu bavorských železnic státních, též kdyby eventuelně převzela se koncese ke stavění rakouské železnice z Chebu do Waldsau na správu bavorských železnic státních (zachovaje při tom, jakol same sebou se rozumí, ústavy vřičně v listině povolení obchodní), máže nemá namítati, že vřik se vláda dotčení máže, stala by se takové přeměně, že se jí to časem svým oznámí, a že se na takové přeměně rakouské koncese na městskou obec Dvorskou, potáhmo na správu bavorských železnic státních, dle toho, jak si toho tato správa lidí, v Rakouské lidových tax, kolik sob popláti ke stavění v dřívě vřičně obzoru.

2. K §. 2. rakouské listiny povolení

Co se dotýče listy, v které má železnice z Dvora do Chebu stavěna býti,

učinilo se; načež, aby se starba lezebnice této, jak má každá plyná odvětví schváleny, ihned počala a co možná sejrýchleji dokonala; abyžli by tedy ona, by se po stopě ústředí lezebnice, z Drava do Chebu a z Chebu do Waldsaa, zároveň jedná počala, má se na všechny spůsob po lezebnici Dravsko-Chebšské, odvětví by v té příležitosti nepředvídané, nejdále rok po dostavení lezebnice Waldsako-Chebšské obecně želez napočítá.

3. K §. 3. rakouské listiny povolání.

Nádraží v Chebu mají se tak zříditi, aby lezebnice z Drava a z Waldsaa, jelikož se tu koná, a místnosti nádraží přímo spolu se spojovaly.

4. K §. 4. rakouské listiny povolání.

Pro vypořádání §. 4. rakouské listiny, kterou se povolila starba lezebnice ze Drava do Chebu a z Chebu do Waldsaa, tímto se společně ustanovuje, aby se na nádražích Ašském a Chebšském zřídily tyto místnosti úřední a odvětví:

I. Ke spůsobě státně-královských rakouských odvětví správních.

v nádraží Ašském:		a) ke státně celni:
1 kancelář manipulační, jenž má	12	Časů,
1 kancelář správce úřadu	6	"
1 magacin na zboží	40	"
1 byt služebna úředního	4	"
1 světnice státně finanční	12	"
1 byt představeného, jenž má 3 světnice, kuchyň, komoru	50	"
1 stůl		
	<u>124</u>	Časů.
		Dobromady

v nádraží Chebšském:	
1 kancelář manipulační, jenž má	12 Časů,
1 kancelář správce úřadu	6 "
1 magacin na zboží	40 "
1 byt služebna úředního	4 "
1 světnice státně finanční	12 "
1 byt představeného, jenž má 3 světnice, kuchyň, komoru	50 "
1 stůl	
	<u>124 Časů.</u>
	Dobromady

v nádraží Ašském:		b) ke státně polovici:
1 prostorná světnice úřední, jenž má	20	Časů,

mimo to mají se zříditi tyto místnosti, náhradem se dvě polovice rozdílenné, co možná sejrýchleji místnosti celních a společně s úřední světnicí výše položenou:

1 kabinet správce, jenž má	4 místy,
1 světnice policejní	10 "
kromě toho :	
1 komora pro služebníka úředního	4 "
1 kuchyň pro téhož služebníka	3 "
vše to při zemi;	

c) ke službě poštovní:

v nádraží Ašském :

1 světnice manipulací, jenž má	9 míst,
1 byt, obsahující 3 světnice, kuchyň atd.	

v nádraží Chebském :

1 světnice manipulací, jenž má	12 "
1 světnice, jenž má	6 "
1 komora pro rakvici	
1 opatření pro ochranu vozů poštovních, když se nakládá a skládá	
1 kůlna na vozy.	

d) ke službě telegrafické :

v nádraží Ašském :

1 světnice, jenž má	8 míst,
1 světnice, "	4 "
1 sklad na materiál	
1 přídaté místo	10 "

v nádraží Chebském :

tytéž místnosti.

II. Ke potřebě královských bavorských oddělení správců.

Správy královské, jež se dotýká, oznámí správce telegrafů, jež o to péči mají, kterých místností úředních a obyčejných ke královské bavorské službě celní, poštovní a telegrafické na nádraží Ašském a Chebském bude potřeba.

V příčině těchto místností, ježto se dle čísel I a II stíhá, stá se tato úmluva.

Místnosti na nádraží Ašském uprostřed koncesionářů telegrafů Dvorská-Chebské, a místnosti na nádraží Chebském privilegovaní akciová společnost bavorských telegrafů východních, a postoupi jich rakouské, postoupi bavorské vládě státi na čas, pokud koncese trváti bude, zdarma k užívání, a to pod těmito podmínkami :

a) Pokud státi náklady jmenovaných rakouských států telegrafů nebude státi přesně 4 1/2 procenta kapitálu zakládajícího, dávati bude 'císarsko-královská vláda rakouská a královská vláda bavorská správci telegrafů, jině to ná-

leží, za místností obyvat, ježli jejich úředníci a služebníci užívají budov, ročního nájomu pět procent nákladu, za užívání těchto obydlí vynaloženého.

- b) Náklad na veřejné užívání, zachování, topení, osvětlení a čistění přejme se na účet úředů správních, kteréž budou těch místností užívati.
- c) Správa haverských železnic východních ustavuje se, pokud by časem jiné ještě železnice do nádrží Chebského dopadaly, jež by dotčené místnosti úřední a obyvatí vhod přily, že bude mezi na správních takových železnic dle toho, jaké části prostory ná drážích Chebským od správy haverských železnic východních budou užívati, přiměřeně náhrady lideli, v kterýchto příčině císařsko-královská vláda rakouská při udělování nových koncesí ke stavění železnic v Chebu se rozhodne, ku kterýmž se v této smlouvě ještě zveřejněno, učiní náležitá opatření.

5. K §. 7. rakouských koncesí a ke článku 16. smlouvy výše položené.

Jak má býti služba poštovní a telegrafní a kdo má jmenovati konduktory poštovní ke všelikým železničním, též co se má veřejně ze to nabízet, ustanoví oboplně správa poštovní po společném usnutí; však již nyní činí se úmluva o tyto věci:

- a) konduktori poštovní mají jedni mezi Chebem a Dvorem ze strany jedné a mezi Chebem a Schwandorfem nebo Weidenem ze strany druhé a naopak, a ani to ani ona správa poštovní nemá správně druhé věci po poštovních po cestě odváděvati, aby se tím služba poštovní neškodila; avšak konduktori jmenovaní mají míti potřebu poštovní obstarávati;
- b) za každý vůz železniční, který ke službě poštovní kromě vozu, jež dle §. 7. postávky 2. rakouských listin povolání dá se užívati, dle bude přidán, dá rakouská správa poštovní správně železniční se na další usnutí náhradu osmi nových krajcarů rakouského čísla ve sítěře se osu a míli.

6. K §. 14. rakouských koncesí.

Ustanovuje se, jakž se rozumí samo sebou, že se úředníky státními, zřízení a služebníky, jmenovanými v §. 14. rakouských listin dovolání, kteří se mají na dotčených železničních stanicích využívat, ve službě postavení císařští úředníci a služebníci celní, poštovní, policejní a telegrafní (poštující k nim také orgány strážní liniové), též úředníky generálního dozoru železnic rakouských; a každý z těchto úředníků a služebníků nemá se s sebou věsti více věcí na cestu nežli i cestěře s úh.

7. K §. 15. rakouských koncesí.

Co se dotýče toho, jak služba má trvati listin koncesí rakouskými listinami povoláními ustanovení a pokud se máto prodloužiti, tedy se činí úmluva tato: že skutečněho čísteho nákladu té které části železnic rakouské (kterých shode po stránce všelikých výloh na provozování jindy, k nimž se také připočítá přímě-

jeň příspěvek k nákladu na vrchol řízení a přiměřeně odepisovací část na opravňování provozovatel a zvláště materiálu jedného, též náhrada za to, když se snad někdy škoda spůsobila, dá se potahmo přičítá se k dohrému správě železnice bavorské ročně 5 procent úroků kapitálu základního na stavbu železnice a na zřízení provozovní jídy, to pak, co potom přebude a úroky z toho vycházející, počítá se v účet na zaplacení kapitálu základního, pročel se má také, když i přejde škoda, na kterou byla železnice povolena, jedu a týmal právy a závazky, které správě přiluhely po čas koncese, jednostojně a bez újmy díle provozování dotud, pokud se díle takového sečení nepokáže, le zapraven jest úplně jak kapital základní tak i úroky náležející, st jsouc jaké.

Ad budou obě řečené železnice dostaveny a provozování jídy udrženo, podí královská vláda bavorská cisársko-královské vládě rakouské samovni vykat, jak velký kapital základní na ně obrácen jest, a taktéž uvede svjm časem samovnim přehledem v zímest, jaký užitek jídu každého roka přinesla.

§. 16. rakouských koncesí.

Pakli by některé správa železnice bavorských při stavení rakouských částí železnice aneb při provozování jídy po nich od Chebu až na hranice u Ade a u Waldau mimo nadání nedostihla toho, co v zákonech rakouských nebo v listinách povolení udrženo jest, nežádní cisársko-královská vláda rakouská bez udělení a královskou vládou bavorskou učiněného takového opatření, kterým by se správě železnice bavorských účtala poživání částí železnice rakouské.

Provezení a úmluvy v tomto protokolu položené pokládají buďto za doplnující část úmluvy smlou dněního dne učiněné a též buď pokládají, že jsou srovná s ratifikací úmlouvy této schváleny.

V Mnichově dne 17. června 1863.

Maly mp.
(L. S.)

Weber mp.
(L. S.)

Dr. Hespelder mp.
(L. S.)

31.

Drahá úmluva dodavková, učiněna dne 23. června 1863,

k údržbě, udržení a oprávnění železnice a bavorskou dne 1. června 1863.

Ježto se týče obževání a stravení cisárského vojska rakouského v Bavorích, též držání mu příspěvků.

(Úmluva tato stala se ve Vídní dne 23. června 1863, a ratifikována jest vyznačením oboustranných prohlášení ministeriálních v cisárském ministerium národního rakouského dne 4. srpna 1863.)

(Obstává v číse XLI. Zák. list. ze r. 1863, vyd. a zased. dne 2. srpna 1863.)

Jeliko železnice z Prahy přes Plach do Brda bavorského, a z Velsu přes Schardink do Passova jsou dostaveny, a o. k. vojsko rakouské má se z Čech a z Horních Bavors do spalových pevností Mohuče a Bážatu rychleji dovésti,

ještě jak c. k. vláda rakouská, jakož sobě byla v článku 2. úmluvy, učiněné dne 1. února 1859*) ustanovila, učinila nívch, aby se nové ruty etapní dořízenou dvoji sítvou ustanovily, nastali se následně, tož jménem c. k. vlády rakouské:

pan Jan Bernard hrabě Rechberg-Rethenlöwen, Jeho c. k. Veličenství skutečný tajný rada, komorník, velkokřídlník královského uherského řádu sv. Štěpána, rytíř císařského řádu křižácké koruny třídy I. a královského řádu Habštova, velkokřídlník královského bavorského národního řádu svatého Michala, a minister císařského domu a služebností zahraničních;

a jménem královské vlády bavorské:

pan Ota hrabě Bray ze Steinburka, dědičný rada říšský koruny Bavorské, státní minister mimo službu, královský bavorský místopředseda výsadec a zmocněný minister při císařském dvoře rakouském, velkokřídlník bavorského civilního národního řádu koruny a národního řádu svatého Michala;

o ustanovení nile tato položeni:

I.

C. k. vojsku rakouskému ustanovují se kromě rut etapních, o které se již s c. k. vládou rakouskou stala úmluva, nížejménované královské bavorské linie loženičné se další ruty etapní, a to když se bude vojsko dopravovati

A. Z Čech:

1. den z Prahy do Amberka,
2. den z Amberka do Svinsbrodu,
3. den ze Svinsbrodu do Mohuče nebo do Raštata.

B. Z Horních Rakous:

1. den ze Schárdinku do Norumberka,
2. den z Norumberka do Würzburka,
3. den z Würzburka do Mohuče neb do Raštata.

C. Do Čech:

1. den z Raštata nebo z Mohuče do Svinsbrodu,
2. den ze Svinsbrodu do Amberka,
3. den z Amberka do Prahy.

D. Do Horních Rakous:

1. den z Raštata neb z Mohuče do Würzburka,
2. den z Würzburka do Norumberka,
3. den z Norumberka do Schárdinku.

*) Č. 28. Zákonka Hř. na r. 1858, (Věstn. vl. a. pro Mor. 2. 88, str. 522.

II.

Č. 2. vojska rakouského užívají se, aby utílo na přechodu (na této straně) již uzavřených, totiž rat starších.

III.

Změna v článku 3. úmluvy, učiněné dne 1. února 1863, která se připomíná pod číslem II. dodavkové úmluvy, jejíž datum dne 27. července 1861*, jest také pravidlem v této druhé úmluvě dodavkové.

IV.

Tato druhá úmluva dodavková vejde ve skutek ihned po ratifikaci ze strany obou Nejvyšších dvorů, a bude mít tuž moc a platnost, jako by byla slovo od slova obsažena v úmluvě, učiněné dne 1. února 1863, též má tato úmluva v obzám státním způsobem obyčejným vyhlášena býti.

Stalo se ve Vídni, dne 23. června 1863.

Hrabě Rechberg ap.

(L. S.)

Hrabě Bray ap.

(L. S.)

52.

Nářízení, vydané od ministerii záležitosti zahraničných, a vojenství dne 25. července 1863,

o změně, která učiněna jest v 21. sezení sněmu spolku německého ve Frankfurtě nad Mohanem dne 2. července 1863 v úmluvě spolkové a vydávání desertérů, ježto se stala dne 19. února 1831.

(Uveřejněno v čísle XLVII. Zak. list. z. 24, str. 299; vyř. a razat. dne 12. srpna r. 1863.)

Podle úměření sněm. spolku německého v sezení 21. dno. ve Frankfurtě nad Mohanem dne 2. července 1863 učiněni jsou článkové 6. a 10. úmluvy spolkové, učiněné o vydávání desertérů dne 10. února 1831 (císařský patent, daný dne 12. května 1831, ve Sbírce zákonů politických, svazku 59, str. 76), tím způsobem, že se budoucně bude dělati toliko odměna v článku 9. této úmluvy za dočasná oděh a kořá, které vzal s sebou, vyměření, a kromě toho nic jiného; nebude se tedy dělati ani odměny útrat vzárodných vydání desertérů, ani odměny za dovození a sčítání jich oděh, ani za vyřívování desertérů a kořá, které vzal s sebou.

Tato změna nebude moci dne 31. července 1863.

Hrabě Rechberg m. p.

Hrabě Degenfeld m. p. střeje.

* Č. 92 Zak. list. ze r. 1861. (Překlady pro Mor. z. 43, str. 120.)

53.

Nariadení, vydané od ministerium námorníctví

dne 29. července 1863,

jiná se k dobrušim loďi rakouských rozšiřuje provozem čára mezi kabotáží.
 Má platnost v celí říši.

(Obstane v XXVII. čísle zák. sb. čís. 63, str. 289; vyd. s rozsed. dne 13. srpna z. 1863.)

Abý se vyřídila příznivost plavců rakouských, kteří provanzaji plavectví na pobřeží mořském, vidí se ministerium námorníctví po usouzení s ministeriem záležitostí zahraničných a vojenství, naříditi takto:

Článek I.

Nynější čára, po kterou se mezi plavce a obchod provozovati má a která vyměřena jest nařízení, vydaným od ministerium obchodu dne 31. ledna 1854, č. 2013 (vyhláš. od centrálního úřadu námorského v Turíně dne 7. února 1854*), rozšiřuje se na celé moře jaderské, na úpatí až k předhoří Santa Maria di Leuca a na východ až k pobřeží Marejskému a to až k předhoří Klarence, počítaje k němu zátok Lepantský a ostrovy Ionické i s přístavem a přístavem Zantakým.

Článek II.

Plavci, kteří nyní provanzaji moře kabotáží a chtějí by provozovati kabotáž v mezích číry této rozšířené, též ti, kteří by budoucně chtěli se státi vůdci loďi rozšířené mezi kabotáží, zjednejtež k tomu sobě povolení c. k. přístavního a námorského zdravotního úřadu, ku kterémuž konci počtež, aby prokázali:

- že dokonali dvacetý rok věku svého,
- že vedí život ležebný,
- že krami tři léta na loďích rakouských skutečnou službu námorskou co matinál, kašerů neb loďců, a
- že podnikli a dobrým prospěchem zkoušku (přípou. v článku III.)

Článek III.

Zkouška, kterou plavci takoví u c. k. přístavního a námorského zdravotního úřadu podnikati jsou povinni, bude toliko praktická a ústní, budou totiž odpovídati na otázky, týkající se těchto věcí:

- jak se prakticky zacházi s kompasem a lohem;
- jak se vypravaji loďe s vesty latinskými a galiovými (voje latine od a trabacolo), a jak se s nimi provanzaje manévry praktický;
- mají znalost obecnou počtež, hmotn, skal, prozdění a vystupování moře jaderského;
- mají nejúčelnější ustanovení zákonů o plavbě nyní platnost majících.

*) Vyhláš. č. 2013 pro Turín, čísle 264, oddíl 2, číslo VI, č. 7, str. 31.

Článek IV.

Nynější vláda ledi malé kabotáže, kteří prošli, že zkouška řednou a dobrým prospěchem ošly, přijde o. k. přistavení a námořní správní úřad do licence, kterou jí mají, dodatekem povolent, že mohou v nové čáře plavbu provozovat, tón pak, kteří se takové povolent vnouš lidati budou, či jinostvany úřad, když shodou dobře odhadou, zvláštní licenci.

Článek V.

Kabý plavec, který by melou kabotáží provozoval na rozšířené čáře výše ustanovené, nemá k tomu die tohoto nářízení povolent, pokládá a potrestán a bude se přestupce řádu kabotážního, vydaného d. 1. července 1826, č. 13.194—492.

Článek VI.

Toto nářízení nabude mod a platnosti dne 1. října 1863; co se však týče jejích výminek, aby kdo meli provozovat, melou kabotáží, též co se týče tax, jello se za to mají platit, zachovává se v platnosti to, co v příčině toho nářizene v dekretě kamory švarské, vyd. dne 14. prosince 1835, č. 45.140.

Prochoděj pán Burger ap.

54.

Prohlášení ministeriální, vydané dne 12. srpna 1863,

jelto se týče úmluvy, učiněné mezi císařskou vládou rakouskou a velkovévodskou vládou badenskou a obytovním a strážovním vojska, které by táhle velkovévodskou zemí badenskou, též o dávání příspěvků vojska tomuto a o náhradu toho Lonsko.

(Toto prohlášení vyšetřeno jest dne 12. srpna 1863 na podobě prohlášení velkovévodského ministeria badenského, vydané v Karlsruhe dne 27. června 1863.)

(Obstáno v XXXI. čísle Státního listu, č. 74, str. 100; vyd. v ruském. dne 5. září z. 1863.)

Císařsko-královská vláda rakouská a velkovévodská vláda badenská, ustanoví se za tím, aby učinily úmluvu o obytovním a strážovním císařsko-královského vojska rakouského, když by táhle šlaze zemí velkovévodsko-badenskou, též o dávání jemu příspěvků a o náhradu toho i onoho, sjednotily se o ustanovení vše tuto položení:

Článek 1.

Tato úmluva vztahuje se ke všem pochodům a transportům vojska císařsko-rakouského, které se konati budou zemí velkovévodsko-badenskou, pokud se úmluva třetí bude.

Úmluva etajm, učiněná mezi císařskou vládou rakouskou a velkovévodskou vládou badenskou, dne 23. října 1817 a článek dodatků k ní následující, jež datum 30. listopadu 1817, šlaze se zrušují.

Článek 2.

Velkovévodská vláda badenská podává a povoluje císařsko-královské vládě rakouské k transportům vojska, jlozím se spojovcích pavností Rakata, Uhru a

Možné a do těchto povazů nebo do Frankfurtu nad Mohanem, tyto silnice etapně ve velkovojvodství Badenském :

1. Železnici z Raštatu, na Durlach do Breschelsu, potahme na Bruchsal do Heidelbergu, Mannheimu nebo Darmstadtu a naopak ;

2. železnici z Raštatu na Ettlingen, Durlach, Pforzheim do Mühlbaku a naopak ;

3. silnici z Raštatu na Ettling, Elmending a Pforzheim na hranice württemberské a Hlinku a naopak ;

4. silnici z Raštatu na Mühlbark, Wiesenthal do Mannheimu, ku přechodu na levý břeh Rýna, a naopak ;

4. a) silnicí ze Schwetainsku na Heidelberg do Weinheimu až na velkovojvodskou hranici hezkou a naopak ;

5. silnicí z Mannheimu na Heidelberg do Sinsheimu na hranice württemberské a naopak.

Vadůžnost jízdenkových míst etapních činí :

a) po silnici z Raštatu do Pforzheimu :

z Raštatu do Ettlingu	4 $\frac{1}{2}$	badenská hodiny cesty ;
„ Ettlingu do Pforzheimu	5 $\frac{1}{2}$	„ „ „
„ Pforzheimu do Hlinku	4 $\frac{1}{2}$	„ „ „

b) po silnici z Raštatu do Mannheimu a Weinheimu :

z Raštatu až do Mühlbarku	5	badenských hodin cesty
„ Mühlbarku až do Grabenu	4 $\frac{1}{2}$	„ „ „
„ Grabenu až do Schwetainsku	6 $\frac{1}{2}$	„ „ „
„ Schwetainsku až do Frankenthalu	6 $\frac{1}{2}$	„ „ „
„ Schwetainsku až do Mannheimu	3 $\frac{1}{2}$	„ „ „
„ Mannheimu až do Weinheimu	6 $\frac{1}{2}$	„ „ „
z Weinheimu až do Heppenheimu	8	„ „ „

c) po silnici z Mannheimu do Sinsheimu :

z Darmu do Mannheimu	5 $\frac{1}{2}$	badenské hodiny cesty
„ Mannheimu do Heidelbergu	5	badenských hodin „
„ Heidelbergu do Sinsheimu	6 $\frac{1}{2}$	badenské hodiny „
(ze Sinsheimu do Heilbronnu	7 $\frac{1}{2}$	„ „ „

Článek 3.

Vábec má se císařské vojsko rakouské ve velkovojvodství Badenském dopravováti po železnici, toliko kdyby jada byla přerušena, aneb kdyby zvláštní povaha transportu vojenského, na př. střeliva, neb jiné zvláštní případnosti toho nedopouštěly, aby se užilo železnice, užito bude silnic etapních v 3, 4 a 5 výše jmenovaných.

Když by se císařsko-rakouské vojsko vešlo po dohodě mezi spojovými poručeními Ulmem, Raitatem a Mohau, nebo zřetelným místem Frankfurtem nad Mohanem, dě se mu v zemi velkovévodské býti na noc jen tehle, když se dle plánu jindy dohodané ruta neustíže za den ujíti, a to pak stáhnout v Bruchsalu a v Heidsberku.

Článek 4.

Císařské vojsko rakouské nemá pochodu konati po žádné jiné síleci nežli po sílecích etapních tuto jmenovaných, a má pokřádati za místa etapní jediné místa v čl. 2. jmenovaná.

Jestliže by některé oddílení vojska, vůdčí nebo menší, šlo proti tomu, má se to císařskému rakouskému štábu vojenskému oznámiti, kterýž pak vše to, co se vojsku dálo, zprávi se dle oca mezi oběma vládou smlouvaných, ale dle toho, co to dle vysvětlění úředních velkovévodských úředníků stalo; též nahradí úřed. dočasný štáb vládkou tím spíšeženo, když jí již zastati dle povinnosti byli vyprání.

Článek 5.

Jestliže by třeba více vojska, nežli by se na štábě v čl. 2. jmenovaných ubytovati mohlo, nežli by tím obyvatelé příliž stíhání byli, a vojsko se tím přem. stalo, může náležitý úřad velkovévodský některá oddílení vojska, které jsou na pochodu, přeloditi do míst nepřítě štábu helicích. Tato místa nemají však dále ležeti, nežli dočasnou hodinu cesty od štábu etapní, a oddílení, které se mají rozlodi, mají býti slopoch tak voří, jako obyčejná komanda císařské dle síleci císařské armády rakouské.

Těh-li by celý pluk, nebo se rozlodi stáma dvě haderaké hodiny cesty od štábu etapní aneb se může čít kolony postati, po sílecích persálních.

Článek 6.

Velkovévodské vláda badenská ustanoví velkovévodského vyššího oficra (stábného oficra) se komisaře pochodního, kterýž vejde v příše jednotě a doptování a císařským vojenským velitelství v Mohau u všechkých sílečích, tj. kajících se ubytování, stravování a dopravování císařského vojska rakouského.

Císařské vláde rakouské dě i se své strany narázen výše dohodanému velitelství vojenskému, aby a velkovévodským komisařem pochodním v příše jednotě vešlo.

Velkovévodský badenský komisař obstará u velkovévodských sílečích síleci stábních i u štábu občanských vše to, čeho komandant císařského vojska rakouského žádá hodou, též všechny reklamacce stá a takéž žádost a reklamacce těchto štábu a císařských rakouských štábu vojenských, pokud to nepou věd hokově, kteréž po jak zvláštní sílečností aneb se se tím úředně nemohou shodnouti, vyřídí třeba náhou cestou diplomatickou.

Velkovévodský komisař pochodní nežli districce, kterých bude potřeba, a

dá o bytích ustanovených vědět tomu, kterému císařskému rakouskému velitelství vojenskému, jakoli bude také mít péči o to, aby se, kdy koli by mělo přijít vojsko císařské, bytnístrána, kteří jdou napřed v prvním místě etapním v zemi velkovojvodské odpravilo ustanovení bytů pochodu na celou řadu.

Ostatek míleli na velkovojvodský úřad okresní, který jest na hlavních místech etapních, aby spravoval a obstarával všeobecné záležitosti, týkající se ubytování, stravování a dopravy vojáka, a takéž počítal etapní.

Jak se mají vojáci do bytů rozdělit, ustanoví komise ubytování v jedné každé obci.

Článek 7.

Císařské rakouské velitelství vojenské v Mohuči vydá úkazy pochodu, na které se transporty vojenské instruují a v kterých jest zvrubně ustanoveno, kolik jest vojáků (oficírů, podoficírů a spůsobných), kolik koní, mnoheli přípěle a vaní potřebí a mnohoji věci nezavazla.

Článek 8.

Císařské rakouské velitelství vojenské dá velkovojvodskému komisi pochodu v prvé řadě vědět, kdy vojsko se má na pochod a jak silná jest vůbec kolona pochodu, aby to dříve civilním činně mohl oznámit. Když čin detachmentů mělo nebo až do 25 mužů a koní, nevěsta, aby se tato velkovojvodskému komisi pochodu oznámila, mohl si se jen dříve občanským (úředním okresním) spůsobemých lidí přímo císařskými komandy vojenskými nejméně tři dni dříve než vojsko dojde, o zastavení přechodu dáti vědět.

Vyděl by nějaké oznámení a nemohl by se hned osobním oznámením a velitelem vojska na pochod pouzít odpraviti, tedy mají velkovojvodští úředníci civilní velkovojvodského komise pochoduho počítati, aby v tom byl prostředníkem.

Toliko kdyby se mělo vydati na pochod 500 mužů a více, dá o tom císařská vláda císařským vyhlášením v Karlsruhe velkovojvodskému ministerium velkovojvodského domu a záležitosti zahraničných osm dni dříve vědět, než vojsko dojde, potěho, než se vydá na pochod.

Při větších pochodech vojska stáruje se vláde velkovojvodské na vůli chodit vojsko císařské zvláštní komisi pochoduho neb oficíry dáti prováditi.

Článek 9.

Jednotlivci na dovolenou odpustěti a jasní vojáci, kteří nejsou ve službě, nemohou lidem ani bytu ani stravy, a však vojáků rakouských od úkavatele a strážníka, tyto počítaje, dáti, kteří jdou na výše jmenovaných místech etapních veskra, též služebníci vojenští budou podle svých úkazů pochoduho u obyvatel osad k úkruku etapnímu následujícího ubytování a občerstvení na poukazu velkovojvodského úřadu etapního stravu in natura od ubytovatelů.

Oficíři až do setníka, tohoto počítaje, a úředníci vojenští též řada budou v místech, kde nemohou v hostincích se jíst příhodného spáření dojíti též od

ubytování ubytování. V případech takové obdrželi svědění a nábytkem, okolnostem místním přiměřeným, též s náležitým topením a mimo to obdrželi také jejich služebníci příhodně ubytování.

Výškem obdržím zjedná se na jeho úkol byt a jiné opatření a nádem jejich se srovnávají. Výškové oficiální a úředníci vojenští, jest mají důstojnost obdržím, nežli jsou ubytování či nic, mají se na svůj úkol staravati.

Užijeli se bytu přes noc, počítá se to za den.

Článek 10.

V příčině ubytování a stravování vojáků od líkovatelů neb strážníků, tohoto postáje, dělá, a vojenských služebníků tohoto stupně ustanovuje se toto za obecné pravidlo:

Každý voják mále jen lidští, aby bydlal ve světlém ubytovatelské při jeho světle a čisté, a aby se mu dělá postel čerstvě přebílená anebo nabývaly postele, tedy dostatek čerstvé slámy.

Celá strava vojákovi za den jest oběd a večeře toho dne a snídaní dne příštího bez vína, piva aneb kafečky.

K obědu má se děti vojákovi polívka, půl libry masa, nějaké vařivo a půl libry chleba; k večeři nějaké vařivo a půl libry chleba a ke snídaní polívka a libra chleba.

Článek 11.

Ženy a děti nemají krom zvláštních případností dostávali ani bytu ani stravy. Pakli by se to ale výminkou stát muselo, buď v rozě pochodní (nenovité) připomenuto, že mají právo, bytu a stravy lidští; nežli budou ženy i děti rovněž jako vojáci ubytovány a stravovány, za tímž náhradu, která vyměřena jest za jednoho vojáka.

Článek 12.

Rozhodli by se na cestě voják některý a nemohl by se větší děle, či se buď do nemocnice ovládn, nebo do některého vojevůdčího stavení anebo do bytu soukromého.

Komandant rakouský, který takových vojáků nemocných mnohá nappá, oděsí a odvozí starostovi i komendantovi transportu souzením jim, v němž se obsahuje karta, jméno a příjmení, den narození, voj. či sbor vojenský, čas, kdy se rozemohl a které věci nezůstává, srovná a armaturu má s sebou, též kdali má při sobě nějaké vlastní peníze hotové a množiti.

Časťáků vřada rakouská nahradí se líčením a líky v případech takových ceny v medicínském řádu belensském ustanovené. Zentřili by některý takový nemocný, pouze útraty pohřbu císařsko-královský erar rakouský nahradí se to taxy od policie ustanovené aneb v místě obyčejné.

Starosta dá v případech takové odlišnosti souzením věci zneškodně a podle je náležitě započtené s listem maršálem komandu té časti vojska, ku které nebolik náležel.

Ošicím a úředním vojákům, kteří by se roustením, mají sobě sami uspravovati zbraně a vše to, co je skutečně státi byti, opatrování, léky a léčení.

Článek 13.

Koně služební k transportu vojenskému náležitě dají buditi do ústrvých a náležitě stravených konic neb chlévů.

Na ubytování lidští se náhle bez náhrady kromě konice toliko nářadí, jakož k službě konice potřebí, a světlu po čas služby a krmení koně.

Hudj, který se náhle, zůstane ubytování.

Další by ubytování na zvláštní lidští světlu do konice, nahrazeno buď štýlmi krajany se každou světlu a se každou noc.

Článek 14.

Obrak, počítaje k účelu i účelu na službu, uvidí jen vojsko opatřeno, potraviny jsou dávati obce se ceny v místě obyčejné.

Článek 15.

Obrak vydá obce jen v polati (svoje měrou slámskou, seno bez pavěsů) k potřebě velkovojevodských úřadů etapních a se kvantami odměrně proušim dšnou. Vojsko rozdělí si pak obrak se částky 8 ruce seno.

Článek 16.

Ze koně onemocnělá, jež zůstane nezdrá, spraví se náhle se léčení na štý, od velkovojevodských úřadů etapních vyvádněná.

Všeliké potřebí k vojům, opravy, kování koní, stravení a podobné věci spraví vojsko na pochodu jenom dle cen v místě obyčejných.

Onemocnělá koně vojáků, a vidí se lékařům zvláštním býti příhodno i zapotřebí, aby byli dáni do zvláštních konic, ušití vojsko též náležitě náhrada se propůjčením konic takových.

Článek 17.

Prostředky transportní dají se službě vojska na pochodu k poskytnutí velkovojevodských úřadů etapních jen dšnou, pokud o tom v úkazu pochodem (d. 7.), dšno potřebí, připomenuto. Za prostředky transportní k dalšimu dopravě lidští mohou jenom vojáci, kteří se osobě onemocnělá a vyvádněním approvedného lékaře neb rubejše prokázá, že dšno jsi nemocno.

Velkovojevodským úředním lékařům, též jiným lékařům a ranějším dšno buditi se vyvádněním, kterých takovým vojákům nemocným vydají, odměna, vyměřená v bedenskom řádu medicijnálním.

Prostředky transportní vezmí se také křevy a řeznými vozy a dšny neb a štýlích kolích a přistrojené koně připravení. Každému nelze lidští a na jedného koně nebo podléti více než 5 centněř váhy bedenská.

Článek 18.

Prostředky dopravní dají se od jednoho bytu na noc do druhého, t. j. z jednoho okresu etapního až do okresu nejbližšího, a velkovojvodským úředním zemským úřady se odstavuje, jak tyto prostředky opatří.

Vojáko na pochodu jest povinen, prostředky transportní, když dojde do bytu nočního, ihned propustiti, úředně však zase jsou povinni péči o to míti, aby vždy čestně prostředky transportní, ježli potřebí, byly pohotově.

Článek 19.

Náhrada, která se dáva těm, jež jsou povinni vozy dostavovati, počítá se dle délky cesty určené, hodina pak badenská cesty klade se na 14,514 míle badenských aneb 14,500 míle Vídeňských. Při tom počítá se čtvrt hodiny za půl, čísel ale vzdálenost méně než čtvrt hodiny, nepočítá se zprava.

Jestli z místa, odkud se vyjíždí, do místa, kam se jede, méně než čtvrt hodiny, náhradí se půl hodiny.

Zastavení na pochodu, trvá déle než hodina, počítá se polovičkou taxi.

Článek 20.

Čiňská vláda rakouská uzavírá se, že zpravedlivě, ve člincích 9, 10, 11, 12, 17, 18 a 19 vyznačené, totiž za stravování, počítaje k němu i byt vojáka od Škovařete a strážníků do té, za opatrování nemocných, vyjímaje ošlepy a za opatření prostředků transportních, taxi pro velkovojvodské vojsko badenské vyměříme, v příčině kterých jsou nyní pravidelná tarify, ustanovené zákony, danými dne 24. května 1860 (str. 194 a 196 věstníku vídeňského čísla XXVIII).

Úbhytují se ošlepy a vojenská úředníci tohoto řádu, tedy čísel náhrada:

a) za svatníci za den 24 kr.,

b) bytů v jedné svatnici více osob zavedl, náhradí se za každý den 12 kr., počítaje v to svatko a ložení.

Být přes noc počítá se za den.

Článek 21.

Opatří se ke zvláštnímu pobídní čiňského komanda vojenského svatko strážní velitelské komato, svatko mílekové voják a opatrování všemi, ježli ke svatko potřebí, náhradí se za ni za každý den, když v ní jest stráž, v měsících zimních od zari až do dubna, tento počítaje, krom paliva a svatko (vyjímaje slano na kůň, jako se náhradí, jak v každém místě obyčejně) 40 kr., v měsících letních pak, od máje až do srpna, 30 kr.

Vše se platí má v badenské míle zemské čísel řízi 52 a při odstavě.

Článek 22.

Čiňská vláda rakouská uzavírá se, zpravení náklad za dopravní číň-

ského vojska rakouského velkovévodským Badenským po telegrafici dle smlův pro velkovévodské vojsko badenské vydaných a četiti bedlivě všeho toho, co nastane pravidly a dopravní vojska.

K tomu konci přidáno jsou k této smlouvě za přílohu pravidla, daná v předcházejícím dopravní velkovévodského vojska badenského po telegrafici dne 11. června 1859 i s pravidly, vydanými o dopravní obyčejného státního vojského, dne 26. června 1859.

Článek 23.

Co kolik vojska, které šlo venku, bylo učiněno a dáno, společens- hod vždy kterými dříve než vojska nastoupí odejde.

Krom zvláštních případností zapraví vojsko vše, co povinnu jest, že každá obec a každé město odvede se jednomu každému ubytovateli síd. — Nemohli se něco dříve než vojska odejde zapraviti, poskytne se na káždici císařské-královské komando vojenské v Městě k společení.

Článek 24.

Učiněti by se případnosti nějaké, o které v této smlouvě nicého není zmíněno, budou v tom pravidlem zřeknutí a nastoupi badenská k tomu se vztahující.

Článek 25.

Co v této smlouvě ustanoveno, platí stejným způsobem, kdyby velkovévodské vojsko badenské táhlo císařskou armá rakouskou.

Článek 26.

Učiněti tato ustanu- platnosti líneč, jak mile bude od obou stran se smou- vřících schválen a použito musí být mistic po výpravě, kterou málo každé straně dle vůle své dáti.

Tomu na potvrzení jest toto prohlášení ministeriální s Nejvyšším schválením Jeho císařského královského Apodiatského Veličenství vydáno a za prohlášení stejného znění, učiněné od velkovévodského badenského ministeriam souditosti zahraničních, vyšetřeno.

Ve Vídni dne 12. srpna 1863.

Od c. k. rakouského ministeriam císařského duma a souditosti zahraničních

Ministr Rechberg op.

(L. S.)

55.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 23. srpna 1863,

ježto se týká vracení daně potřevisí a piva, vyvezeného do cizí země.

(Obzvláště v XXX. čís. zák. sb. č. 74, str. 307; vyd. v rozs. dne 3. srp. r. 1863.)

Abť se napomáhá zvýšení piva do zemí cizích, povolají se níže položení polehnutí v předjasech poutavde pístajch, navrácování daně se týkajících, čim se čistéčně změny čim ve vynesčích poutavdech, vydaných od tohoto ministerium dne 14. července 1858 (č. 114 zákonníka říšského) a dne 30. listopadu 1859 (č. 219 zák. říšského*).

1. Vybírání daň z piva, které se z výhradou navrácení daně vyváží do cizí země, mohou všickny celnice říšské a takéž vedlejší celnice třídy I., kterým se zvláštním vyhlášením výslovně moci k tomu propůjčí.

Již nyní dáví se moe tomu vedlejší celnicím v Říši, v Baimdorfě, Höchstu a Meiningich v Tyrolsku a Vorarbersku, též v Banderas v knížectví Lichtensteinském.

2. Daň potřevisí vrátí se vždy, když jest pivo, ježto bylo k vyvezení do cizí země zastaveno, z věže dolnorakouské; avšak se tomu náleží, bylož pivo veženo pod obrubí nebo v láhvích.

3. Bylož pivo při vyvezení dle nařízení, vyd. dne 14. července 1850, č. 5, a přítomností dvou úředníků, jednoho od úřadu finanční a jednoho celního, obhlédáno, a jestli náleží úřední a zveřejněná zapovězení zapovězená, nežtož pivo takového a úřadu na celní linii, kde bylo vyvezeno, avšak znovu obhlédávati a vplácovati.

Pleiser op.

56.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 4. září 1863,

ježto se týká k rozpětivosti krejcarských a půlkrejcarských konvenční mince prodávající se do konce září 1863.

Má platnost v celé říši, výjimky křesťovské Lombardsko-Rakouské.

(Obzvláště v XXXIII. čís. zák. sb. č. 77, str. 317; vyd. v rozs. dne 5. srp. r. 1863.)

Ministerium financí vídí se, žežto k rozpětivosti krejcarských a půl krejcarských konvenční mince, které byly vynesčeny, vydaným od ministerium financí dne 8. března 1863 (č. 36 zák. říšského**), vynesčena až do konce srpna 1863, prodávající se do konce měsíce září 1863.

Tyto mince budou tedy ode všech kas a úřadů, když se bude u nich něco platiti neb vyměňovati, ježto až do konce měsíce září 1863 bez zábrady přijímány, avšak není kasům a úřadům dovoleno, aby je dále vydávaly.

* Viz také vl. a. pro Mor. 1858, č. 116, str. 618. a (V. vl. a. pro M. 1859, č. 242, str. 566).

** Příklady pro Mor. 1863, č. VI. č. 22, str. 192.

Po projití těchto akcí 1893 přijímány budou jmenované mince měřítko to-liko za měř. dia. vily za ceny každé doby ustanovené u kas a účtů ve výpočtu výše dlestaných uvedených.

Plnění op.

...

Výběrová komise pro udělení dědičného práva na pozemky v ...

...

Preklady zákonů

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

státních.

Částka XIV.

Vydána a rozšířena dne 5. prosince 1863

od v. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

57.

Druhá úmluva dodavková, učiněná dne 13 června 1863,

k rozšířené úmluvě německo-rakouské jednoty telegrafické, učiněné dne 18.

Listopadu 1857 (č. 43 zákoníka občanského na rok 1858)

(Článek 1 v Dodatku dne 12. června 1863, nahrazený jazykem německým a francouzským v Dodatku dne 26. června 1863 a také je od včera [článek 43], [článek 43] úmluvy)

(Článek 1 v Dodatku dne 12. června 1863, nahrazený jazykem německým a francouzským v Dodatku dne 26. června 1863)

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haléský, Vladimírský a Ilirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Krajský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Piacenzský a Quastalský, Osvětimský a Zatorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradistský; kníže Tridentský a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lužický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchenský, Bregencský, Sonnenberský; pán Terstský, Kotorský a na Slovinském kraji; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

Jeho od Nábožné plomocní a sedmé konference německo-rakouské jednoty telegrafické, která se v Bismaru sešla a od plomocníků státní německého spolku;

Prusku, Bavor, Sasku, Hanoversku, Württembersku, Badenskú a Meklenbursko-Světskou, jakož i království Nizozemského, smlouva dohodková z 9 článků se skládající k revidované smlouvě německo-rakouské jednoty telegrafické, učiněné dne 18. listopadu 1857, uzavřena a dne 13. dubna 1858 podepsána jest, kteráž smlouva slova od slova takto zní:

D o d a v e k

k revidované smlouvě německo-rakouské jednoty telegrafické.

Financovní úřad spolkový, v též pořádku jako ve smlouvě, jejíž datum dne 18. listopadu 1857, nite tato uvedených, kteří se k sedmé konferenci německo-rakouské jednoty telegrafické shromáždili, a to:

jménem Rakouska:

občiansko-královský ředitel telegrafů Karel Brünner z Wattenwylu;

jménem Pruska:

královský ředitel telegrafů: podplukovník František Chauvin;

jménem Bavorska: občanův generál představený královského bavorského úřadu telegrafického, rada ředitelství generálního Karel H. Dyck;

jménem Saská:

královský ředitel telegrafů Karel Ludvík Galle;

jménem Hanoverska:

královský vrchní rada starobělský Karel Josef Gussé a královský vrchní rada Arnold Jacobli;

jménem Württemberska:

představený královské komise pro stavbu telegrafie a ředitel telegrafů Ludvík H. Klein;

jménem Badenska:

velkovojvodský rada polkový dokt. Viktor Paris;

jménem Meklenbursko-Světska:

velkovojvodský tajný rada ministeriální dokt. Eduard Meyer;

jménem Nizozemska:

královský správce divízi v ministerstvu všeobecnosti vojenských Vilém Konstantin Arnold Staring;

uzavřel se výhradně vyálčno schválení o změny smlouvy spolkové, jejíž obměny jsou v následujících článcích 2, a 4., ku kterýmž pro lepší přehled přidán jsou ustanovení, učiněná v smlouvě, jejíž datum v Haagu dne 31. srpna 1851, v článcích 1, 3, 5 a 6.

Článek 1.

K čl. 4 revidované smlouvy spolkové.

Na osátku každého roku učiní se nově vydaní mapy speciálně všech linií a štic německo-rakouské jednoty telegrafické, ku kterýmž má každá strana materiál v největší čas počítati,

v obvodu platí jen do 10. února. Článek 2.

Na místo článku 15. revidované úmluvy spolkové nastoupí tato ustanovení: Jednotkou platů za dopravu jednoduché depesce za jedním státem jest díle díle početního, které jest v tom místě, kde se depesce pošlejí 8 gr. = 140 kr. rak. = 28 kr. uhersk. = 50 cent. nizoz.

Jednoduchá depesce jest ta, která obsahuje více než 20 slov.

Ze každých dalších 10 slov vyběře se vždy polovina platů jednotkového více, tak že depesce, obsahující 21 až 30 slov, stojí 12 gr.; depesce, obsahující 31 až 40 slov, 16 gr. atd.

Zony ustanovují se pětina vzdáleností (čírma vzdálenou) tím způsobem, že se počítá až do 10 mil geografických jedna zóna, výše 10 až do 45 mil dvě zony, výše 45 až do 100 mil tři zony a výše 100 mil čtyři zony.

Plat, který se dle počtu slov vyhledá za první zónu, postápnje po každém 100 slov tak za každou další zónu.

Zpravili se, když se depesce pošle, podle pravidel plat za další dopravu depesce do místa, kterážto jest list telegrafických, nebo za takové depesce, které se mají dále dopraviti telegrafem pro jinou po telegrafní síť, zahradí se, jako byle dopraveno, spěšně té státní, kam jest depesce adresována.

Článek 3.

K článku 16 úmluvy revidované.

Zdejší a pokud máto také ústředí zpravili ten rok sama plat dopravovaná, ustanovuje se v pravidlech.

Článek 4.

Na místo článku 19 revidované úmluvy spolkové nastoupí tato ustanovení:

Platy spolkové rozdělí se mezi čtyři spůtky dle telegrafických linií a telegrafických v každém státě ústředních, dle počtu depesce spolkových v každém státě dopravovaných a dle počtu mil, které depesce v jednom každém státě v průměru proběhne. Toto rozdělení stane se takto:

Desetim příjmu spolkového rozdělí se podle délky telegrafických linií a telegrafických, kterých se 1. ledna toho roku v jednom každém státě užívá. Při tom počítá se jeden drát každé linie telegrafické dle plného počtu mil, každý drát drát ale jen dle polovičního počtu mil délky své;

Sti desetim příjmu spolkového rozdělí se poodně dle počtu depesce telegrafických v tom kvartálu počítaním v jednom každém státě dopravovaných (3. 3. úběh, které sčítaly, délky a šíř vankaz), při čemž se tyto depesce uvádějí za depesce jednoduché;

ostatních šest desetim příjmu spolkového rozdělí se dle šířek poměrůvých, které vyjdou, když se počet depesce spolkových jednoho každého státu uvede za depesce jednoduché a násobí se tím průměrným počtem mil, které v tomto státě depesce proběhnou.

Při počítání depesce sledou se depesce, které mají 20 slov a méně, za jednoduché, depesce od 21 až do 40 slov za dvojnásobné, depesce od 41 až do 60 slov za trojnásobné atd.

Až do 31. prosince 1866 vezmou se za průměr, kolik mil byly depše v jednom každém státě spolkovými dopravami, ona čísla, která vyřídila ze zápisů, učiněných od března r. 1862 až do února r. 1863.

Tato čísla jsou:	v Rakousku	72,79
	„ Prusku	60,50
	„ Bavorsku	53,21
	„ Sasku	17,30
	„ Hanoversku	42,90
	„ Württembersku	30,35
	„ Badensku	32,94
	„ Meklenbursko-Svájnsku	15,30
	„ Nassovsku	34,50

Podobně vyhledávání předevzato bude k tomu konci, aby se ustanovilo, kolik mil byly depše v jednom každém státě v průměru dopravami, periodicky každé tři roky, a to nejprve r. 1866.

Jestliže by některá nová správa přistoupila k německo-rakouské jednotě telegrafické, má mít účastnictví v příjmech jednoty ode daní přistoupení, která se mádě být jen první den kvartálu počítáno.

Aby se vyhledalo, kolik mil byly depše v tom státě, který nově k jednotě přistoupil, v průměru dopravami, uděje se zápisů po celý kvartál učiněných, a průměrný počet mil do toho vyhledání bude pak reálnou dobou třílet.

Článek 5.

K článku 22 revize smlouvy spolkové.

Správy spolkové, na které a počtu odpovědných vyhledání dle nějaký, mají jej naplniti přímo těm správám, k jejich dobrému pohledování bylo vyhledáno. Výlohy za porto a spese úředníkové za toto placení poneseu všechny správy spolkové společně, a to dle počtu jejich v příjmu spolkovém.

Článek 6.

Ke článku 24 revize smlouvy spolkové.

PR konferencích počehi jest jednomyšlností hlasů ke každému usnesení, které se obsahuje:

- a) k rozdělení jednoty a jak dlouho má jednotka trvati;
- b) ke usnesení v tarifi;
- c) k rozdělení příjmu spolkového;
- d) k svobodám pláť, a
- e) ke smlouvám s cizími státy, jednoty se dotýkajícím.

Ve všechých případech těch důležitých dosti jest, když se stanoví usnesení nadpolovičnou většinou hlasů.

Ke každému usnesení, necht se učinilo jednomyšlně anebo nadpolovičnou většinou hlasů, potřeby vyříditi rozlišení. Jest a vše nějakou, která se vytváje dle pravidel, počehi takto, aby se oni správy spolkové nadpolovičnou většinou hlasů usnesly.

Článek 7.

Začny a doplňky (v příloze I. a II.), jsou dle umocnění učiněných v pravo-
valkách a v nastoupi smloubním se staly, dle doplňující část této smlouvy dodatečně.

Článek 8.

Smlouva dodateková nahradí platnosti dne 1. října 1863 a platnost v mocí
tak dlouho jako smlouva hlavní.

Článek 9.

Tato smlouva má se v každé věci dle dneška ratifikovaná tím způsobem
že každá strana učiní své listiny ratifikací prostředkem korespondence podle kri-
lovské vlády hanoverské a vlády hanoverské, když všechna prohlášení dojde,
oděle výpadek toho i se svým prohlášením v omezení vědomí ostatním vlá-
dám spojovým.

Stalo se v Hannoveru, dne 13. června 1863.

(L. S.) Karel Brunner mp.

(L. S.) František Chasvín mp.

(L. S.) Karel Byek mp.

(L. S.) Karel Ludvík Gaffe mp.

(L. S.) Karel Josef Gauss mp.

(L. S.) Arnold Jacobí mp.

(L. S.) Ludvík dl. Klein mp.

(L. S.) Doht. Viktor Paris mp.

(L. S.) Eduard Meyer mp.

(L. S.) Vilém Konstantin Arnold Staring mp.

Tedy jsme, zkomparce velkové ustanovení smlouvy této, ji s oběma opatření a
schválili, slibující Naším slovem císařským, za sebe a za Náš nástupce, že ji dle
celého naší věrně budeme a dále zachovávat.

Tomu na potvrzení jsme se v této listině svou rukou podepsali a před
Náš císařskou k ní přiložili křížem.

Stalo se ve Vídni, hlavním a sídelním městě Našem, dne 20. července léta
Páně tisíce osmístého šedesátého, třetího, panování Našeho roka pátého.

František Josef mp. (L.S.)

Hrabě Rechberg mp.

**Z Nejvyššího radní Jeho c. k.
Apollinského Vělečení:**

**Maximilián svobodný pán Gagern mp.,
c. k. dvorní a ministerský rada.**

Sestavení zprávy a doplňků,

ještě dle usnesení vedouc konference německo-rakouské jednoty telegrafické učiní se v pravidlech a telegrafické v německo-rakouské jednotě telegrafické.

K §. 5. Průpověď závěrečná drabého Alina (Němák, ten, etc. at. po postě) se posílá a na její místo položí se nové Alina tohoto znění:

Neustanovil se, jak se má dopředu dle dopravit, dopraví j. Alina, kam jest zřetelná, tak, jak se jí na nejlepši věci. Tutož učiní Alina zřetelná, když ten, kdo dopředu pošle, žádá, aby se dopředu dopředu dle takovými způsobem, kterým toho nelze vykonati.

K §. 12. Poslední průpověď (Má se vybrání stě) se posílá a na její místo položí se toto:

Má odročiti zpravitě plat poslati, máže Alina, kde se dopředu pětává, přidati na tom, kdo j. pošle, aby přiměřenou sumu stěží, která se mu pak navrží, když v 5 dnech nepřijde zpráva zpáteční, to odročiti se zpáteční, od poslati vypláti.

K §. 14. Tento paragraf bude nyní nové takto:

Jednotka plat za dopravu stě dopravěno jest dle této, podle nížto se posílá na Alina, kde se dopředu pětává, máže se jednoduše dopředu stě na 10 mí (první zóna)

8 stříbrných grošů pruských,

10 krejcarů rakouských,

25 " jihoněmeckých,

50 šent. saxonckých,

= 1 frank.

Za každých dalších 10 slov platí se polovice plat za jednoduše dopředu vyměřeno; dopředu tedy, jedle mají 21 až do 30 slov, stojí 12 grošů stříbrných, dopředu, jedle mají 31 až do 40 slov, stojí 15 grošů stříbrných stě.

Zóny 3 písem zemi ustanovují se přímo vztahem (leň vztahem) tím způsobem, že prvých 10 mí geografických stě první zóna, 25 mí geografických za to druhou zónou, dalších 25 mí třetí, a ce jest vztě 100 mí čtvrtou zónu. Plat podle počtu slov na první zónu vyhledaný postupuje vztě a touté zónu za každou zónu další.

Z toho jde tato tabulka platů:

Vztahem dle		Doprava za									
		jednoduchou dopředu, obsahující od 1 do 20 slov					Přidání každých dalších 10 slov				
		pruských	rakouských	jiho-něm-ckých	saxo-něm-ckých	fran-couz-ských	10	20	30	40	50
Zón	mí	ml. (pr.)	sl. (kr.)	fl. (hr.)	fr. (sax.)	fr. (franc.)	gr.	kr.	fl.	cent.	fr.
I.	až do 10	8	10	25	50	1	4	20	15	25	50
II.	vztě 10 až do 20	16	20	50	100	2	8	40	30	50	1
III.	vztě 20 až do 30	24	30	75	150	3	12	60	45	75	1 50
IV.	vztě 30	32	40	100	200	4	16	80	60	100	2

K §. 15. V tomto paragrafu číí se tyto slovy:

Slova, která se vypíší v jazyku francouzském nebo vládkém (Italském), tákní se se tolik slov, kolik potřebí, aby se vyjádřila, a není dovoleno, ve francouzských a vládkých depeschích takových výrazů čílových a několika slov složených v jedno slovo slobovati.

V postřevce 3. musí bude první přípověď takto:

Každé znamení litery neb čísla o sobě napomené znamená²⁾ též každé slovo nebo přílohu zpostrádávámé počítá se za jedno slovo.

V post. 4. za místa posledně přípovědi (Znamení, ješto jsou atd.) nastoupí tato ustanovení:

Totéž se rozumí o znamenech čílných (1) v prostředku nebo na konci řádk. Znamení však, která jsou mezi jednotlivými skupenství čísel, jehodla známky odčítavací, nepočítají se.

K §. 18. učiněny budú tyto změny:

K 11. a) přidá se ke konci:

Tento poplatek nepraví se také za depesce, za kterých jest poznamenáno počte rezistancie a které se dle toho odevzávají na počtu, aby tak byly účelovány.

Příl. lit. b) budú na místě slov: „vzdálení za 2 míle“ položeno: vzdálení až na 3 míle.

Lit. c) musí bude takto:

za dopravení depesce telegrafem ke službě, dešky křesné zřizován platí se dle ustanovení, ješto mají platnost v jedno každé zemi k jednotě telegrafické náležitosti, nechle dle, k. p. vzdálenosti, stábe první úmysl za jednoduchou depesí 20 slov a příložkou polevice této úmysl za každých dalších 10 slov.

Lit. d) Zde položeno budú v první přípovědi na místě: „vzdálený přes 2 míle“ vzdálených přes 3 míle.

K §. 24. V posledním Alince vložena budú v první přípovědi po slově „telegrafována“ slova:

„a po počtu, po počtu nebo šifrovanou postím.“

K §. 26. budú v druhém postavci na místě slova „vyráží se“ položeno: sdělová se.

K §. 28. V prvním Alince položeno budú na konci po slovíčích: za by se byla málo napřed zprávití:

kdý se depesce nemáme dostatí anebo adresát nechce za další dopravení depesce platiti.

Druhé Alince: Nechtějí-li by adresát etc. — přijmouti) budú přeškrtnuto.

56.

Vyšezení, vydané od ministerium financí dne 4. září 1863.

Jižně se hlavaí celnice v Černovických zemědělsko, zemědělských průběhů etc. dlevoand.

Na pláznat v zemích korálových v obecním obvodu celnic.

(Shledáno v XXXII. Sázce zák. řá. č. 25, str. 210; vyd. a proved. dne 20. září r. 1863.)

Hlavaí celnice v Černovických klade se mezi celnice hlavaí, jmenovaně v §. 1. vyšezení, vydaného od ministerium financí dne 15. ledna 1863 (č. 6 zákonníku).

Háčeků*), a propůjčuje se mu dle toho moc, udělovati kupcům z fabrikanům právo do davovní, když se šetří však toho, co v příčině toho v dotčeném vy-
měření učiněno jest.

Pinner op.

39.

Nariadení, vydané od ministerium obchodu a národ- ního hospodárství dne 23. září 1863,

ježto se týče zavedení snížené tarify telegrafické v Rakousku.

(Zákon v R. M. B. č. 24, ze r. 1863; vyd. a zveřej. dne 24. září r. 1863.)

Jeho c. k. Apolitišké Vládkovní stál nejrychlejším rozhodnutím, jehož datem 12. srpna 1863, schválil, aby se snížil platy za dopravní deposti či zpráv telegrafických v Rakousku.

Snižovací tarifa telegrafická, obsažená v příloze, vejde ve skutek dne 1. října 1863.

Wickenburg op.

Tarifa

platů za dopravní deposti telegrafických v Rakousku.

D. á. l. k. a	Plat za dopravní deposti							
	do 20 aler		od 21 do 20 aler		od 30 do 40 aler		do šesti alerů 10 aler	
	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.	zl.	kr.
do 20 aler		40		40		50		20
výše 20 aler do 40 aler		80	1	20	1	40		40
výše 40 aler do 60 aler	1	80	1	60	2	40		60
výše 60 aler	1	60	2	40	2	20		80

*) Příklady pro Mor. čast. II. č. 4, str. 8.

Překlady zákonů

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

otříděných.

Částka XV.

Vydána a rozvolána dne 14. listopadu 1863

od s. k. místopředsednictva pro Markrabství Moravské.

60.

Zákon daný dne 28. října 1863,

ježto se týče dalšího vybírání zrybných daní heřků a poplatků v měsících listopadu a prosinci r. 1863.

Má platnost v celé říši,

(Obsahuje v XXXVII. čís. zák. říš. č. 21, str. 323; vyd. a rozl. dne 19. října r. 1863.)

S přivolením oběh smlouvny Mě rady říšské vůči se jí naříditi takto:

Článek I.

Až do vydání zákona finančního, kterým se uspořádá hospodářství státní na finanční dobu 1864, mějtež, pokud se týče měsíce listopadu a prosince r. 1863, platnost tato ustanovení:

V měsících listopadu a prosinci r. 1863 měste v moci své zrybná, dvojnásobná přírůžka minoritná, zavedená prvotně nařízením císařským, daným dne 13. května r. 1859 (č. 88 zák. říšského), a to:

- a) k dani z pozemků;
- b) „ „ z nájmů domovního;
- c) ke klasovní dani z demů;
- d) k dani z výtěžku;
- e) „ „ řekové Contributo arti e commercio v král. Lombardsko-Benátském;
- f) „ „ z příjmů; též zřítenc v moci své;
- g) zrybná příjmová daň z úroků obligací státních, obligací fondů veřejných a obligací státních z 5 procent na 7, jakod byla zrybná dle článku V. zákona finančního, daného dne 19. prosince 1862 (č. 101 zák. říš.) ve správním roce 1863.

Článek II.

Začty, učiněné zákonem, daným dne 13. prosince 1862, č. 89 zák. říš.**),

*) Překlady pro Mor. Stát, 64, str. 243.

***) Překlady pro Mor. č. 62, str. 185.

v zákonech, jehož datem 9. února a 2. srpna 1850, v příslušé kalend. a poplatků nepřírodných, zákonem kalend. v federálních městech listopadu a prosinci 1862 v ruce a více svb.

Článek III.

Zřejší dáň potravní a cukru, šláchaného a věci tuzemských, rovněž má v jasnějších dnu městech vybírání býti v též míře, jak uvedeno bylo zákonem, daným dne 29. října 1862 (č. 75 zák. říš. říchl. pro Mor. 1862, č. 49, str. 131).

Článek IV.

Ministři financí se ukládá, aby tento zákon ve skutek uvedl.

František Josef mp.

Arcojevuda Rainer mp.

Plesner mp.

Z Nejvyššího radníce:

Svebcký pán Hansmann mp.

61.

Zákon daný dne 28. října 1863,

žmáto se odjímat platenost zákona, daného dne 29. října 1862 (č. 74 zák. říš.) o výběrání daní z pálených tekutin lihových v městech zastavených.

Má moc v celí říši, vyjmaje Dolnomořsko a Hranice vojensko.

(Stano v KLNVEI. list. zák. říš. č. 22, str. 224, vyd. a proved. dne 29. října r. 1863.)

S přivolením obou sněmovny Má rady říšské vidí se hl. radě takto:

Článek I.

Podle zák. od 1. listopadu 1862, odjímat se moc zákona, daného dne 29. října 1862 (č. 74 zák. říš.), žmáto uspořádáno jest dáň potravní z pálených tekutin lihových při dovážení a pálení jich v městech, kteráž z přísluš. výběrání daní potravní prohlášena jsou za zastavená, při čemž dovoleno bylo při vyvážení tekutin lihových dáň navrouti.

Článek II.

Od tohoto dne podléhá buď, co se týče potravní daní z pálených tekutin lihových, také v federálních městech zastavených i dále pravidlem to, co ustanovo v zákoně, daném dne 9. srpence 1862 (č. 45 zák. říš.) a zároveň se přestane při vyvážení těchto tekutin z míst zastavených náhradová dáň diferenciální, ustanovená pro místa zastavená, jakž to povoleno zákonem dobořejm, vydaným dne 29. října 1862.

Článek III.

Ministři financí se ukládá, aby tento zákon ve skutek uvedl.

František Josef mp.

Arcojevuda Rainer mp.

Plesner mp.

Z Nejvyššího radníce:

Svebcký pán Hansmann mp.

*) Říš. pro Mor. č. 49, str. 129.

**) " " " č. 45, str. 126.

Překlady zákonův

10

Zákonníka říšského

na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

státních.

Částka XVI.

Vydána a rozšířena dne 7. prosince 1863

od n. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

62.

Vynešení vydané od ministerium obchodu a národního hospodářství dne 26. září 1863,

jináče se vyhlášeje, že zůstaveni i dále ředitelství poštovská v Linci, Zadře, Šeproni, Freisparku, Kolléich a Velkém Varsudíně, která úřednictva a službanictva bude při veškerých ředitelstvech poštovských a jakož bude míti platy.

Obzvláště v článci 1137, 248, 18, 2, 11, 18, 109; vřá a rozšíř. dne 12. října r. 1863

Dle Nejvyššího rozhodnutí, jehož datum dne 18. září 1863, seje se zrušeni ředitelství poštovských v Linci, Zadře, Šeproni, Freisparku, Kolléich a Velkém Varsudíně, které schváleno bylo Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 31. října 1860, a bude tedy i budoucně osmilet ředitelství poštovských jako posud.

V tabulkách nálezovaných obzvláště jest úřednictva a službanictva ředitelství poštovských od Jého Velikoství schválená, též platy a jiné příjmy jeho.

Co kromě toho ustanoveno ve vyhlášení, vydaném od ministerium obchodu dne 28. října 1860 zákonníka říšského, částka LXI, č. 240, a co tímto vynešením se nezměňuje, zůstává v moci své.

Wickenburg imp.

1863

A.

Úřednictvo a služebnictvo.

Ředitelství <i>postovní</i>	Ředitel	Ministrův	Sekretář	Komisař	Komisař průkazný	Obslužní	Důvěrní	Služební úřední
Ve Vídni	1	1	3	5	2	1	14	3
V Linci	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Brno	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Břežová	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Tereš	1	—	2	3	1	1	3	1
„ Znojmo	1	—	1	—	1	1	1	1
„ Pátek	1	—	3	5	2	1	11	2
„ Hrad	1	—	1	3	1	1	3	1
Ve Lvově	1	—	3	4	1	1	4	1
V Olomouci	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Třebíč	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Přibram	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Pátek	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Prostějov	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Šumperk	1	—	1	3	1	1	3	1
Ve Velké Třebězi	1	—	1	3	1	1	3	1
V Kollárovi	1	—	1	3	1	1	3	1
„ Benátkách	1	—	3	3	1	1	3	1
	18	1	38	52	20	18	65	21

B.

Platy úřednictva a služebnictva.

Kategorie	Roční plat v altských rak. dala	Plat na byt	Třída dala
1 poltovský hoditel I. třídy ve Vídni	2.500	Skutečný byt nebo 400 al. plat na byt	VI
4 Poltovský hoditelovi II. třídy v Torstu, v Praze ve Leopoldu a v Bouděbořích	2.000	Skutečný byt nebo 350 al. plat na byt	VII
6 hoditelů poltovských III. třídy v Linzi, Brně, Bouděbořích, Štětí, Poldě, Tomsbóřce, Štětí a Záhřebě	1.800	dala	VII
8 hoditelů poltovských IV. třídy v Záhřebě, Frelburku, Soproni, Kufčině a Valtěru Yarašíně	1.600	Skutečný byt nebo 300 al. plat na byt	VII
1 místodržitel ve Vídni	1.600	300 al. na byt	VII
9 okresních hoditelů poltovských	1.400	ve Vídni a v Torstu 250 al. na byt	VIII
9 " " " " " " " "	1.200		
6 " " " " " " " "	1.000		
17 kancelářských ředitelů poltovských	800	ve Vídni a v Torstu 200 al. na byt	IX
18 " " " " " " " "	700		
17 " " " " " " " "	600		
20 prašičanů kancelářských, odjetých	350		XII
18 okresních poltovských a magistrátských starostů kancelářských.			
24 diurnisti po 1 al. na den.			
24 " " " " " " " " po 50 kr. na den.			
21 služebních úředníků	300	ve Vídni a v Torstu 60 al. na byt	

63.

Nářízení, vydané od ministerií obchodu a národního hospodářství, financí a vojenství dne 2. října 1863,

jinakže ode dne vyhlášení odjíždějí sice sápravci, vyvěšení hraně přes hranice k cíli Itálii.

Má platnost ve všech zemích korunních.

(Shromážd. v XXXV. část. zák. č. 26. čl. 64, str. 332, vyd. a rozsl. dne 12. října r. 1863.)

Dle nejvyššího rozhodnutí Jeho c. k. Apostolského Veličenství, jehož datum 27. září 1863, určuje se sápravci, vyvěšení hraně přes hranice, vyhlášení nariadením ministeriálním, daným s Nejvyšším schválením dne 30. ledna 1863 (s. 24 sčítanková říše) a nachavená v části vedle nářízení ministeriálního, daného dne 27. ledna 1860 (s. 27 sčítanková říše), nyní také, když se týče výjezd přes hranice k cíli Itálii, a to ode dne vyhlášení.

Bogenfeld up. Pleser up. Wickenburg up.

64.

Nářízení, vydané od ministerií vojenství od ministerií financí, od ministerií státního a od královských dvorských

kanceláři uherské, sedmihradské a chorvátsko-dalmatské

dne 12. října 1863,

jinakže se vyměňuje taxa za osvobození od služby vojenské na rok 1864.

Má platnost ve všech zemích korunních, vyňmaže hranice vojenská, v níž počítají náklady korunní.

(Shromážd. v XXXVI. část. zák. č. 26. čl. 64, str. 332, vyd. a rozsl. dne 25. října r. 1863.)

Ministerium vojenství, ministerium financí, ministerium státní a královská dvorská kancelář uherská, sedmihradská a chorvátsko-slavonsko-dalmatská ustanovily po společném uznesení taxa za osvobození od služby vojenské na rok 1864 za jeden tisíc dvě stě zlatých (1200 zl.) rakouského čísla.

Italská Bogenfeld up. p. strojn. Pleser up. Rydl Lasser up. Hrabě Forgách up. Hrabě Nádasdy up. Maszarović up.

65.

Nářízení, vydané od ministerií námořství d. 28. října 1863,

jinakže se určují nový formální označení plavců na palubě rakouských lodí kapesných plavby dlouhé a plavby příažské.

Má platnost v celé říši.

(Shromážd. v XXXVI. část. zák. č. 26. čl. 64, str. 332, vyd. a rozsl. dne 27. října r. 1863.)

Poněvadž se nářízení, daného v článku VII. §. 15. politického ediktu námořského, jehož datum 25. dubna 1774, dle níž se smlouvy majanci a plavci-

*) Věstník vl. z. pro Mor. 1863, č. 32, str. 23.

tvou mají zdláhev písemně, v rakouském obchodním loďstvu námořském často nastává, a čehož zbývá spory a nepohodky na lodích vycházejí, tedy se nařizuje:

§. 1.

Cokoli ustanoveno jest ve smlouvě najmací a plavectvem učiněné, zejména ku do seznamění plavců.

§. 2.

K tomu konci uvádí se ku potřebě na rakouských lodích obchodních plavby dlouhé a velké plavby přímořské nový formát seznamovací plavectva, kterým bude obsahovati:

- a) následně poznačení lodě a jedno majetníka lodě i spřevoz lodě;
- b) pojmenování cest, ku které loď jest určena a vyřídění plavců, že se ní chtějí se usazevati na začátku a pod kterými podmínkami služby;
- c) nejdůležitější ustanovení zákona, jimiž se pořadí právní a disciplinární postavení plavců k lodi;
- d) jméno a příjmení, rok narození, národnost, vlast a domov, číslo, datum a místa, kde jest matřika vydána, též vlastnost služby jednotlivého každého plavce;
- e) jak dlouho najmací plavce bude trvati, za jakou mzdu byl plavce najat, kdy počne se mzda vypláceti a v kterém druhu peněz, museli dostati plavce na mzdu napřed a jaké race či částky stravy se budou plavectvem dávat;
- f) jiné podmínky k najmací plavců se vztahující, ač bylyli které podobny.

§. 3.

Nařízení, obsažené v článku VI. §. 3. politického zákona námořského, jinde se ustanovuje, že má plavectva rakouská, které bylo najeto v některém přístavě rakouském, zůstati ve službě, ač se loď vrtili do některého přístavu rakouského, a výhradou výjimek určitelných následně ustanovených, má hodnoceně, když se kdo dá najmouti na cestu, ač se určí, jak dlouho má službu, provázen býti tím způsobem, že máše plavec, dočkas cestu tam aneb cestu vedlejší, řídití za propuštění v dál není jen tehda, když není ještě nařizena cesta zpáteční, ačkoli od té doby, co vstoupil do služby, prošel již dvě nebo tři léta, dle toho, jestli loď toho času, když plavec hodí se propuštění, v přístavě evropském nebo některém jiném.

Přístavy na mořích středozemním, černém a mořském, které ležejí v Evropě, pokládaj se v příčině dočasného požití času za evropské.

§. 4.

Nežli loď některá někde jinde dle své velikosti dvě léta a nežli ve smlouvě a mj. jen ač jiného ustanoveno, obdržel každý plavec, který jest od vyjiti ve službu, o 25 procent máš více, bylšli nežli dle času unáven.

§. 5.

Podlé toho, co nastáeno v článku VII. §. 19. politického ediktu námořského máše plavec, než se vydá na cestu, žádá, aby se mu dala jedno neb dvěmašestnáct máše napřed, ostatní pak část mády, nežli tu odřívodné příčiny neb zvláštní potřeby, vypláti se mu teprv po zpáteční cestě, nebo když vystoupí.

Plavec máše se ve smlouvě najímání vymíniti, aby se mu po vykonané, cestě tam nebo po vykonané cestě vaději vypláti částma mády za skoušené tu rukou.

Bývali tu díle smlouvy slibeno, že obědli pro svou rodinu doma zůstavenou na část mády nebo napřed, nemáše to nikdy činiti více než polovici mády skoušené.

§. 6.

Z příčiny najímání plavectva, ješto se v rakouských přístavech jediná skrze c. k. úřady — přístavní a námořské úřady sdávotní, v samých cizích ale jediná skrze úřady konzulské předsevzti máše, má správce loďe nejše plavec úřadu osobně představit, načel se jim a povinností úřadu předtím obecně vjminky ve smlouvě učiněné a v novém formulaci předříkáne a nejpodstatnější ustanovení, obsažená v níkož o právním a disciplinárním postavení plavectva k loďi. Načel se nezvrátně do rubrik k tomu určitých aspie vše to, co v §. 2. pod lit. d) a e) udáno, a to v příčině jedného každého plavce, díe toho, jak se strany o to umíry a shledávají o tom postoupí.

Úřad přístavní neb konzulský otáže se jedné každé strany, adáší vše do oznámení plavectva učiněné zapíše jest a když nebude jistoty toho, potvrdí to každý plavec svým podpisem nebo znamením své ruky dvěma svědky spíšejším ve shlaspi k tomu ustanovením, načel správce loďe svou rukou podopíše sáh svý, že chce vše, co v oznámení plavce ustanoveno a taktéž závazky, v které se plavci vešel, svědomě vypláti.

Potom se učiní oznámení plavectva, přičel se k tomu počet úřadní úřadu přístavního nebo konzulského, a úřad tento podrží u sebe zsvotě přepis oznámení věrou spíšejším.

§. 7.

Když některý plavec odejde a na jeho místo najme se náhradník, budí v příčině náhradníka nově vstupujícího učiněno vše to, co nastáeno v §. 6. a bu- díť náhradník aspie do oznámení plavce, vypláti rubriky, předříkáne ku změně, ješto se shléhá v plavectvu.

§. 8.

Jakož se veškeré plavectvo a jeden každý plavec jediná skrze c. k. úřad přístavní a námořský sdávotní, nebo skrze c. k. úřad konzulský najímá, taktéž propouští se jediná tímto úřady. Kdy loď některý plavec odejde, aspie to

přítelství úřad přístavní nebo konzulský po rubrice v seznamovních plavbách k tomu určené a přidá příčinu, proč odešel.

§. 9.

Shledá-li správce loď potřebs, aby některého plavce na břeh vysadil neb sejel v místě takovém, kde není ani rakouského úřadu konzulského ani konzulského úřadu nějaké přátelské mocnosti, které by zastupovala vládu rakouskou, tedy to má do domova loďního zaplavit a pokud možná, úřadu místního požádat, aby mu potvrdil, která země se v plavectvu stala, by si pak dle toho a nejbližšího c. k. úřadu přístavního neb konzulského, do jakéh obvodu dojde, seznamovní plavci dal na jisto postavit.

§. 10.

K plavectvu počítají se také oficíři lodní, vyjmajíc správce loď, a takéž se slovem „plavec“ rozumí také každý oficír loďní, vyjmajíc správce loď.

Co ustanoveno v §§. 1, 2 a 5 až do 9 tohoto nařízení, vztahuje se také k malizistům, topičům a dohledáčům na parní loď.

§. 11.

Toto nařízení nabude platnosti dne 1. ledna 1864. Od tohoto dne počínajíc nemůže se žádná kupcecká loď rakouská plavby dlouhé nebo velké plavby přimořské a přístava rakouského pustit, nežliže před plavectvo najete a zaplavo tak, jak v nařízení tomto ustanoveno.

Schledaj pla Burger up.

... of the

... ..

... ..

... ..

The Editors of the Journal

... ..

Překlady zákonův

Zákonníka říšského

na rok 1865

pro

Markrabství Moravské

obširných.

Částka XVII.

Vydána a rozšířena dne 10. prosince 1863

od n. k. ministru spravedlnosti pro Markrabství Moravské.

66.

Vynešení vydané od ministerium obchodu a národního hospodářství dne 23. října 1863,

jinéž se vyhlásuje koncese, daná Nejvyššími rozhodnutími, jehž datum dne 18. srpí a dne 14. října 1863, ke stavění ložnicové lokomotivní a hranic do Žilny a ke provozování jindy po ní.

(Ostatně v části XXVII. zák. říš. č. 50., str. 544; vyd. a rozšíř. dne 28. října r. 1863.)

Jeho císařské královské Apollitkové Velčenství ráčí jest Nejvyššími rozhodnutími, jehž datum 18. srpí a 14. října 1863, Emšovi Biskupovi ve Vsetíně a Janu Křitelovi Kromovi v Bruncelu nejnikostivěj ušší koncesi ke stavění ložnicové a lokomotivní a některého místa výhradně privil. severní ložnicové cesty Ferdinanda mezi Stacemi Lipsickou a Heznicovou přes Vsetín a prameník Liscky, do Pouchova nad Váhem a odtud dále do Žilny nad Váhem a k provozování jindy po této ložnicové a ráčí v přídě toho vydati lašou povolení níže tato poležen:

Listina povolení

ke stavbě železnice z Hranice do Žiliny.

My František Josef První,

z Boží milosti císař Rakouský;

král Uherský a Český, král Lombardský a Benátský, Dalmatský, Chorvátský, Slavonský, Haličský, Vladimírský a Ilirský, král Jeruzalémský atd.; arcivojvoda Rakouský; velkovojevoda Toskanský a Krakovský; vojvoda Lotarinský, Salcburský, Štýrský, Korutanský, Kraňský a Bukovinský; velkokníže Sedmihradský; markrabě Moravský; vojvoda Horno- a Dolnoslezský, Modenský, Parmenský, Piáčencký a Quastalský, Ověčtinský a Zatorský, Těšínský, Furlanský, Dubrovnický a Zaderský; knížecí hrabě Habsburský a Tyrolský, Kyburský, Gorický a Gradistský; kníže Tridentický a Brixenský; markrabě Horno- a Dolno-Lažický a Istrianský; hrabě Hohenemburský, Feldkirchenský, Bregenský, Sonnenberský; pán Terstský, Košorský a na Slovinském krajišti; velkovojevoda vojvodství Srbského atd. atd.

Jedno Emíl Baikon a Jan B. Eben žádá za koncesi ke stavění železnice s lokomotivy, která by šla od c. k. vjhr. priv. severní železnice císaře Ferdinanda do Žiliny v údolí Pavlátské, a k provozování jízd po této železnici, vidí se Nám, uvážuje obecnou užitečnost podniknutí tohoto, udělil jsem novýmž žádajícím povolání k tomu dle náhody a koncesích k železnici, daného dne 14. říjí 1854^{*)}, a to s těmito dalšími ustanoveními:

§ 1.

Propůjčujeme koncesionářům práva, aby vystavili železnici s lokomotivy, která by šla od c. k. vjhr. priv. severní železnice císaře Ferdinanda a některého místa mezi stanicí Lipsickou a Hranickou přes Vsetín a prostyrk Linský do Pouchova k Váhu a odtud do Žiliny nad Váhem.

Část železnice od c. k. vjhr. priv. severní železnice císaře Ferdinanda až do Pouchova budíi dokonána a budíi po ní obecně jezdíno ve čtyřech letech, počínaje ode dne vydání této listiny povolení, část železnice ale z Pouchova do Žiliny budíi dostavěna nejpozdě v dalších třech letech.

Starba počítá buď během půl druhého roku, počínaje ode dne vydání koncesí. Stavební bý se z Bohušína nebo z Kočic aneb z některého jiného místa železnice údolím Pavlátským k jihovýchodní železnici státní tak, že by železnice z Pouchova

*) Č. 255 sborníka zákonů (Věstník st. a. Typo Mor. 1854, s. 259, str. 693.)

do Žitavy byla částí té železnice, tedy se koncesionáři zavazují, že této části železnice, nestala-li by se o to úmluva přátelská, za náhradu nákladu na zřízení učiněného postupí.

§. 2.

Návrh stavby a plány podrobně předloženy budou, než se stavba počne, úředním Našim ku schválení, a při stavbě každě hodě budívi plány těchto od úředí schválených, též také, nebo při schválení tomto předložený úřad vojenský společně s Našim ministeriem obchodu šidati bude, a obecných zájmů stavětelů a policejních.

Shledávali by se toho z příčin stavitelských ekonomických neb provozování jindy se týkajících býti potřeba změnybýlo by toho žádati, aby se ve vyhraněném návrhu železnice nebo v plánech podrobných stala změna nějaká, buditi takéž žádáno, aby úředově k tomu dáti povolení.

Pozemky k této železnici zakoupeny budú každ hned na dvoji kolej, aneb zakoupeny-li by se také na železnici s koleji jednou, usmlouany a na jisto postaveny budú výminky, pod kterými se časem svým postupí pozemky ku stavění druhé koleje. Tunely, budouli jaké, a spodní stavba větších mostů, kteréž úředově při schválení projektů a plánů podrobných pojmenují, zřízeny budú hned na dvoji kolej; koncesionáři však budou povinni, položit kolej druhou teprv tehde, když ve dvou letech po sobě ploských hrubý náklad se železnice dostoupí sumy 200,000 zl. rak. čisl. s míř.

§. 3.

Abý koncesionáři železnici povolenou vystavěti mohli, uděluje se jim právo zapůjčení či vyvlastnění díle zájmů s tom vydaných.

§. 4.

Koncesionáři spravovat se budou při stavbě železnice povolené a při provozování jídy po ní tím, co ustanoveno v této listině povolení, též zájmů v přídatě té vydaných (zejména zákonem o povolení železnice, daným dne 14. září 1851 a řádem provozování jídy, daným dne 18. listopadu 1851^{*)}), jakož i zákony a nařízení, ježta snad budou vydány.

§. 5.

Koncesionáři budou tedy také zvláště povinni, dopravní pošta a úředníky i služebníky poštovního díle §. 98. dotčeného řádu provozování jídy, při čemž má správa, poštovní právo, ustanoviti, kterou hodinu má jítý vlak, ježť s každé straně stánci každého dne odjíždí, odjezd a s jakou rychlostí má na každou stranu jíti. Kdy kolí by služba poštovní toho vyhledávala, aby jezo více vozů nešli jeden s osmi kolích nebo dva o čtyřech kolích, obrátí koncesionáři na každý vůz, který se má tuto potřebu sjedat, službu náhradu za míř, o kterou se stane usmlouání.

Vidělo by se správu poštovní, zavěsti na železnici povolené pošta ambulanti, jakož na jiných železnicích rakouských již zavedena jest, budou koncesionáři povinni, zvláště a chovati zdorne na místě obyčejných vozů o osmi neb o čtyřech kolích náležet k tomu poštovní vozů ambulanti, zřízené tak, jak toho správa poštovní počítá.

*) Č. 1. zákonná listina ze r. 1851. (Věstník č. Roz. pro Rak. Mor. č. 22. a č. 109. str. 207.)

K vykonávání služby poštovské na stanicích, kde se psaní podávají a dodávají, poskytnou buď v stavění dráhy telegrafní příslušná kancelář poštovní bez platu, a o jiné potřeby, jímž by se za tímto účelem vyhovět možno, stáh se zvláštní usmlouvením. — Koncesionáři budou povinni, věci, které se bez provedu úředníků neb služebníků poštovských po poště pošlou, bez zvláštního platu na území, kam náleží, dopravovati a odevádavati. — Korespondence, jelikož se vedou v příslušné správě telegrafice mezi ředitelstvím dráhy (radou správou) a mezi orgány pod ním postavenými nebo mezi těmito orgány obecnými, mohoutřídnicí a služebníci dráhy telegrafní na těch kterých částech telegrafice dopravovati.

§. 6.

Koncesionáři jsou povinni, deputiti správě telegrafů státních, aby podlé telegrafice na své pódě bez zvláštní náhrady telegraficevody zřídila, má se však správa telegrafická právě s koncesionáři usmlouvi, na kterém místě se mají postaviti; kromě toho jsou koncesionáři povinni, dáti ke zřizování telegraficevody svým úředníkům a služebníkům zdarma příslušně. Naproti tomu mají ale koncesionáři také právo, upravniti dráhy telegrafní k provozování jazyk užitých ke každém telegrafu státním. Telegrafu osobně, neoficiálně správě státní s strany depedí státních nějakého zvláštního opatření a se strany depedí soukromých nějaké úplaty, užíváť ho jediné ku správě, týkající se služby při telegrafice, a proto postaveno jest toto užívání pod mezi a pod dohledem správy státní.

§. 7.

Nejvyšší plat za jízdu a za náklad na povolené telegrafice s tímto omezením se vyměřuje:

Nejvyšší plat od porostných za osobu a za rukoušku máti čim: v I. třídě 36 kr., v 2. třídě 27 kr. a v 3. třídě 18 kr. rak. čim.

Při rychlovozkách, s kterými jedou jen vozy třídy I. a II., máti se tato tarifa o 20 proc. zvýšiti, když rychlost, s kterou se jede, není při nich menší, než průměrná rychlost, s kterou jedou rychlovozky jiných telegrafic rakouských.

Co se týče zbeží čim tovary, ustanovuje se při obvyklé rychlosti za celou cestu I. třídy 3 kr., II. třídy 2½ kr., III. třídy 3¼ kr. rak. čim; výjimkou za uhlí mírnější a rudy 1½ kr., když se jede po celé telegrafice; 1¼ kr., když se jede jen po části telegrafice, však teprv od té chvíle, kdy povolená telegrafice, spoj se s telegrafice Potánskou nebo s jhorvýchodní telegrafice státní.

V příslušné povolené na jiné věci, vyměřování poplatků vedlejších, klasifikace zboží a jiných ustanovení ke zboží se vztahujících, rozhodati se jest tak, aby ceny nebyly vyšší a ustanovení obtížnější nežli na jhorvýchodní telegrafice státní.

Povolujeme koncesionářům, že mohou nejvyšší platy tarifové vybírati v míni státní nebo státní, však vždy podlé hodnoty, kterou tyto platy mají v čim soukromém. Uvádění těchto platů na čim státní stáh se měšic od měšice k čim koncesionářů, též k měšicem vždy státní ale karou, když máti státní v průměru v měšici právě mírněm, při čim se bez přivolení koncesionářů neměti jti pod 5 proc. tečené ceny průměrné.

§. 8.

Koncesionáři nemohou bez přivolení správy státní tarifů v předložím paragrafu ustanovených, jelikož se každé tři léta mají revidovati, ani vůbec ani v příslušné některé část telegrafice neb některých věcí zvyšovati; správě státní neoprávněno jest, když by čim odliak z telegrafice čim více než 15 proc. vzhůru, státní přiměřeně jedné a povolené, a poplatky vedlejší.

Jestliže by koncesionáři některému zasláteli neb podávkoteli dopravy vůbec

nebo pod jinými výminkami povolí službu platy, buďto pětiletí, povolí tytéž platy všem zastávacím neb podnikatelským dopravovatelům, patřícím všem těm, kteří vojenu v tytéž výminky, a to tím způsobem, aby v službě připraveni nebylo osobní předání.

Koncesionáři mohou tedy také službu v mezích též správy státní schválené opít zrytí, však ne dříve než po třech měsících od jeho zavedení.

§. 9.

Jestliže by kdo sál železnice neoprávně jednání neb provozní, jakž povinen jest, anebo by neoprávně učinil druhá aboli neb výhy nebo jiným způsobem podnikatelství dráhy železné skrátil neb skrátili kolejí, od toho může se vybrati trojnásobně tolik, co tarifem vyměřeno. Ustanovení však, jak se tento plat trojnásobný má vybírati, předloženo buď správě státní, aby je schválila.

§. 10.

Podnikatelské železnice povinen jest, dopravovati vojku se levnější cenou, a to podle ustanovení, ježto se v té příčině stalo mezi Naším ministeriem vojenskim a mezi správami společností rakouské železnice státní, železnice žilské, železnice císařovy Aliběty, haličské železnice Karla Ludvíka, železnice Poľské a jihozápadněmecké železnice spojovací dne 10. prosince z. 1860^{*)}, kterákoli ustanovení buďto doplňující částí této listiny povoleno. Pakli by se ale buď se všemi těmito železnicemi aneb s větší jejich částí učinila úmluva o dopravování vojska správě státní výhodnější, maj taková úmluva platnost také v příčině železnice od Hranic na Pouchov a na Žilau. — Ustanovení tato vztahují se také ke státní železnici a ke státní bezpečnosti, vojensky zřízené.

§. 11.

Úředníci státní, zřízenci a služebníci, kteří by jeli po této železnici z nectností úřadu, jenžtž přičítají příležitosti ku spravování železnice a ku provozování jídy po ní, aneb pro obhájení prospěchu státního a příslušy této koncese aneb z příčin úřadobkových, ježto by při této železnici vezly, buďto i s věcmi, které vezou s sebou, dopravování zdarma.

§. 12.

Správa státní má právo, v případech neobyčejně drobnoty patřavý v částech Rakouském sněmí povolené za ní na polovici nejvyššího povoleného.

§. 13.

Povoleno toto s ochrannou, vytknutou v §. 9., lit. b), zákona o koncesích k železnicím, že není dovoleno stavěti jiných železnic, platí se dovésti let, od toho dne počítaje, kterého se počno jednati po čísti dráhy od severní železnice až do Pouchova; po vypršení tohoto času koncese pomine. Taktž pomine povolení když by se ve lhůtě v §. 1. vyměřené nepočala aneb nedokonala stavba a nepočala by se jednati, a nemohlo by se přistoupení listiny dle §. 11., lit. b), zákona o povolování železnic uzavřeti.

§. 14.

Správa státní užívá se si právo, po třiceti letech, ode dne počátku jídy, po

*) Č. 103, příloha 10, zemských zákonů z. l. v. listina schválená pro země za z. 1860.

části železnice od železnice severní až do Pouchova vykoupiti každé čtvrté železniční povolení od toho místa, kde se připojuje k c. k. výhr. priv. severní železniční čáře Ferdinanda až do Žilavy. K tomu konci, aby se cena vykupu určila, vypíše se, když číst ročně čistý užitek, její dráha ponese po sedm let před skutečným vykoupením oběhých, a toho smí se čistý užitek těch dvou let, kdy byl nejmenší, a pak se vypočítá, co v průměru činí čistý užitek ostatních pěti let. Tento průměrný užitek, který však nemůže činiti méně než 5 $\frac{1}{2}$ % kapitálu na zřízení železnice do příkazu skutečně vynaloženého, vyplní se koncesionářům co roční důchod až do první časy, na který byl koncese udělena.

Kapitálem na zřízení železnice vynaloženým rotami se: náklad na stavbu a první zřízení jízdy obou hlavních částí železnice od c. k. výhr. priv. severní železnice čáře Ferdinanda až do Pouchova a z Pouchova až do Žilavy (t. j. až do konce prvního roku po započatí jízdy po obou částech dráhy); mimo to široký pěti-procentní od počtu stavby až do počtu jízdy po obou jmenovaných částech železnice oběhů a výloh, dle postoupilých stavby a zřízení jízdy na tyto potřebny učiněných, po směru užtku z některých částí železnice, pak-li by se po nich jednalo dříve, nežli se počne jízda po každé z těchto dvou částí dráhy. — Jestliže by se po prvním roce, v kterém se bude jezdit, na dotčených částech dráhy vykonaly ještě nějaké nové stavby aneb by se rozmnožily věci, jejich potřebi k provozování jízdy, málo se náklad na to učiněný ke kapitálu zřizovacímu připočítá, když správa státní k předloženým novým stavbám aneb k rozmnožení věcí k provozování jízdy potřebných své přivolela a náklad učiněný byl učiněn prokázán.

Výšeby, o kterých se prokáže, že byly utročeny na něco jiného nežli na práce přípravné nebo na vyvedení stavby a na věci k provozování jízdy potřebné, též závazky, v které by snad společnost akcionářská (§. 17) vešla za přímou postoupenou koncese naproti koncesionářům, do kapitálu zřizovacího, počítati nebudou.

§. 15.

Když tato koncese dále, nebude stít bez platu souviseného práva vlastnického i polívání železnice nyní povolené, od toho místa, kde se připojí k c. k. výhr. priv. severní železniční čáře Ferdinanda až do Žilavy, totiž: země a půdy, prací v zemi koncových a řemeslných, veškeré spodní a vrchní stavby železnice a veškerého příslušenství nemovitého, jehož jsou: nádraží, místa k nakládání a skládání, stavení v místech, odkud se vyjíždí a kde se přijíždí, domy strážní a domky lidácké i se všelijakým zřízením strojů stajících a jiných věcí nemovitých. — Věci movité, totiž lokomošvy, vozy, stroje pohyblivé, nástroje a jiné zřízení neb materiálu, pokud jich k dalšímu provozování jízdy potřebi a pokud se tomu hodí, posílá buďto koncesionář odevzdáti státu buď za cenu uměřenou nebo za cenu odhadní, která se k hodnotě jedné strany dříve anebo dle soudního řízení vyhledá.

Vykoupením železnice nebude stít, když vyplní vyhledaný důchod roční, bez dalšího platu práva vlastnického a užívání železnice povolené od c. k. výhr. priv.

severní železnice císaře Ferdinanda do Žiliny, i se všemi prvě jmenovanými věcmi, jako k železnici příslušejí, ať jsou movité nebo nemovité.

Jak tehda, když pomine koncese, i kdyby stát železnici odkoupil, podlé vlastnického práva vlastnického ke zvláštním stavěním, kteráž státní je správa státní zúčastněná, výslovně dožadivá, že nejsou příslušnostim železnice; taková stavěni jsou: pouti na kroke, sleviny, lávky na stroje neb na jiné nářadí, špejchery, draky atd.

§. 16.

Správě státní užívá se kromě toho právo, pakli by po výstavně předcházející, závazky v listinné povolení aneb v úkonech uložené opětně se porušily nebo by se jich nešťastně, učinil opatření se záhry se zrovnávají a vedlé okolností i šive, an koncese dojde, prohlásil koncesi za pomínutou.

§. 17.

Díváme moc koncesionářům, by kromě zakladatelů zrucha jmenovaných přijali i jiné společnosti an údy podnikateli svého, kteří stejných práv s nimi nabudou, ale též povinni budou, vzít na se stejné závazky.

§. 18.

Koncesionářům propůjčuje se také právo, zříditi společnost na akcie a vydání k tomu konci akcie, na toho, kdo je danose nebo na určitá jména svědčící, ježti sama nominální se po umlvení s úřady vymění. Prvé však, nežli se akcie vydají budíž Nám státní společnosti ka schválení předloženy a kromě toho přičtení, aby alespoň 30 proc. sumy nominální akcií, ježto se vydati mají, bylo vplaceno. Společnost takto zřízená nabude všech práv a závazků, jež mají koncesionáři.

§. 19.

Kromě peněz, které se mají zjednatí vydáním akcií, dopouští se, aby se sjednaly také další prostředky potřebné na zhrubání kapitálu zakladního až do polovice sumy veškerého kapitálu tohoto vydáním obligací přirovnaných, ježto v tom měřenci vydaných. Běhí možality, jak se kapitál zakladní má schovati a jak se má spláti, předloženy buďto úřadům, aby je schválily.

§. 20.

Ustanoví se k zhrubání kapitálu zakladního mimo to, že se vydají akcie, také výpůjčka, aneb se při užívání práva, zvláště tarify, kteráž správě státní v §. 8. této listiny povoleno každé chvíli vyhrubeno jest, od hrubého příjmu jak veškeré výšky správy, tak i sama, jež potřebná jest k vyplnění závazků nsproti věřitelům společnosti a ke splacení akcií dle ustanoveného plánu splacovacího; rest pak jest čistým užitekem, a když by činil více než 5 proc. kapitálu zakladního akcionáři sekvenčního, má správa státní právo snížit, aby se snížilo tarifa.

§. 21.

Koncesionáři mohou zřizovati jednatelství v zemích sjezích a cizích a zřizovati vozidla na dopravování zboží svého po vodě nebo po zemi, ježtož v tom zákoně v příčině této vydaných.

§. 22.

Jestliže by koncesionáři povolání jím dané převést chtěli na nějakou společnost akcionářskou, sprostí se poplatky za přeměnění majetnosti, a kalury v příčině této koncese vydané podléhají buďou toliko státnímu kolku jednoho státního.

§. 23.

Koncesionáři by se společnost akcionářská dříve, nežli dají koncesii, buďou mítí správa státní právo, v každé příčině předložiti tak, jak má právo, předložiti, když pomine koncese.

Napominajíce každého smátně, aby proti tomu co v této koncesi ustanoveno, ničeho nečinil, a udělující koncesionářům právo, by sobě před soudy našimi náhrady škody, kterou přokáží, dožylati, dáváme všem státním, jecht se týče, rozkaz odměrný, aby k této koncesi a ke všem ustanovením, která v sobě obsahuje, přímě a bezvlivě přihlíželi.

Tomu na potvrzení vydáváme tento list, k němuž přiložen a jest Naše počet včel, ve Vídni, hlavním městě a sídelním městě Našom dne osmáctého měsíce zříti této Paňe tisícého, osmáctého, jedesátého třetího, panovní Našeho roku patnáctého.

František Josef mp. (L.S.)

Mat. Konstant. Hubě Wickenburg mp.

ministr státní a státního hospodářství.

Z jmenovitého rozkazu Jeho c. k. Apostolského Veličenství:

Vojtěch rytíř Schmid mp.,

a. k. náš ministr státní.

Překlady zákonů Zákonníka říšského

na rok 1863

pro
Markrabství Moravské
úřadních

Číska XVIII.

Vydán a rozšířen dne 21. prosince 1863

od a. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

67.

Prohlášení ministeriální vydané dne 15. října 1863,

že příčinou úzkoby, učiněné mezi Rakouskem a Bavorskem o to, jak mají ob-
pouti úřední polohou na hranicích vykonávání služeb bezpečnosti.

(Vydáno jest v Karlsruhe dne 22. října 1863 za prohlášení vojenské ústředí velkové-
vojského ministeria bavorského, dle v Karlsruhe 24. srpna 1863.)

(Obsahuje v čísle 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27.) vyd. a rozšíř. dne 21. listopadu r. 1863.)

C. k. vláda rakouská a velkovévojská vláda bavorská, chápouce ustanovením
příběžně činnosti společně obou úřadů bezpečnosti na pomezí zemském a
okrajovým povolením hranic soudního společenství, aby se služba bezpečnosti na
hranicích snáze a s lepším účinkem vykonávala, usnesly se o důstojnosti této
položení:

Článek 1.

V případech příjích, kdy a prodání vachů bezpečnosti a kdy nejde
o přestoupení sídelních celnic, dovoleno jest četnictvu státu jedyného, stíhat
příběžně zločince neb přelice osobu jinak veřejně bezpečnosti škadnou, dle i
přes hranice zemské do druhého státu k tomu konci, aby odvaruje prodání vše-
líké které by správcem písemnou vachou, nejblížejšímu úřadu bezpečnosti, předsta-
venstvu obecnímu, hlídce četnické nebo náctarému jakém úřadu, k policejnímu
přikročení ustanovenému, dle přelice osobou a vyzvalo je, by dle příbež-
ným spůsobem úřad konaly.

Článek 3.

Další převod těchto orgánů bezpečnosti státu vedlejšího mále v případnostech zvláštních místo má jen tehda, když toho výslovně žádají a vídí se toho býti potřebí, by osoba stáská tím jistěji byla poznána; však v případnosti takové nemohou osoby národního jednání úředního předebírat.

Článek 3.

V cizí zemi v domě prohlídávati, není orgánům bezpečnosti dovoleno; ano orgán bezpečnosti jest povinen, žádati na policii místní, aby to učinila, kteráž se v tom spravovati má zákony, jeliko v tom státu v příčině toho vůbec práchod mají, máť má práva, se jako koi jediná úřední lidští nájské odměry.

Článek 4.

Četníkům není dovoleno, aby proviníce, jehož v cizí zemi dosáhnu, vedl s sebou napět přes hranice zemské, ani v té případnosti, kdyby ho byli dostáli než došli do první stáca; náhrd máji proviníce takového s opatrností náležitou odvolání příslušnému úřadu nebo výše (v článku 1.) dotčeným orgánům v té zemi, kde byl proviníce postáben, a máhli by se státi reklamace, navrčeno to buď jediné způsobem korespondence úřední mezi úřady soudními a policejními, jenž náleží jej vyšetřovati.

Článek 5.

Když orgán bezpečnosti má si děti od místního úřadu policejního potvrditi, že vedl do cizí země a s jakým prospěchem. Těž se v předchozích článcích 1—4 pokládá se to, že oficiant, který v cizí zemi něco předebírá, apatřen jest pro svou legitimaci příkazem písemným, se neseť lze, poznáť jej již die národného oděvu.

Článek 6.

Četník nesmíe žádati, aby sprovázen byl úředního řízení a poznáního úřadu cizího; řízení takové ale stáť se bez újmy jiné služby bezpečnosti.

Článek 7.

Obapelní úředové poznání propůjčují sobě výjenně listy policejní a stáské v obojm stáde zavedené; jak se toho propůjčování má děti a kolk exemplárů se má propůjčovati, a to uznáste se mezi sebou jmenovani úředové.

Článek 8.

Úmluva tato mábode platnost dne 1. listopadu 1863 a obě státní vlády mají toho vůli, ji každé chvíle vypověditi, však vlády 6 měsíců napřed.

Na potvrzení toho výmění nápsané s. k. rakouské ministerium císařského dóma a náležitosti zahraničských, jmenem císařské vlády rakouské, tato prohlášení ministeriální se prohlášení stejného měni velkovévodského ministerium badenského.

Ve Vídni, dne 15. října 1863.

S a. k. rakouského ministerium císařského dóma
a náležitosti zahraničských

68.

Prohlášení ministeriální, vydané dne 29. října 1863,

na příkaz úmluvy mezi Bavorskou a Württemberskou a to, jak se má vykoná-
vat služba bezpečnosti v stápných okrajích pozemků.

(Vydáno jest ve Stuttgartě dne 4. listopadu 1863, za přítomnosti obou stran, vydané od
kollaborujícího ministeria württemberského č. 1. v Stuttgartě dne 4. listop. 1863.)

Obsahem v D. č. 1863. čl. 18. a 19., vyd. a změn. dne 18. listop. 1863.)

Aby se policie na hranici k jezeru Bodenskému s lepším účinkem vykoná-
vala, jest mezi c. k. vládou rakouskou a král. vládou württemberskou úmluva
konečná učiněna vymezením prohlášení ministeriálních vykonávaných.

Článek 1.

C. k. četníkům rakouským a král. četníkům württemberským dovoleno jest,
v pozemcích okrajů země druhé v přítomnosti osob bezpečnosti škodných nebo stí-
haných vyvíditelství činiti, a děl se tím k tomu přítomnosti zvláštní, stopy jich dále
sňati. Jsou však povinni, oznámiti ihned úřad, nejbližším úřadem bezpečnosti
země cizí, do kteréž byli vešli, představenému obce nebo orgánům k policejnímu
přikročování ustanoveným, co byli učinili, a vysvětl. je, aby jim pomoci poskytl
nebo dále příslušným způsobem úřad konal.

Článek 2.

Posádkou četník jednoho státu při vyvíditelství dle článku 1. povoleno zlo-
dince do druhého státu speciálního nebo osobu, která má úmyslům býti, může
zločince zadržeti, má ho však dovésti k nejbližšímu úřadu policejnímu toho státu,
v kterém byl zadržet.

Článek 3.

Četníkům není dovoleno, v cizí zemi v domě prohlédávati; nespok jsou po-
vinni, lidem na policii oznámiti, aby to učinili, kteříž v tom má četníci sňati,
jest v tom státu a strany toho vůbec průchod mají.

Článek 4.

Když četník má si děl od místního úřadu policejního země cizí potvrditi,
že vešel do cizí země a s jakým prospěchem.

Článek 5.

K lidem policejního úřadu toho neb onoho státu mohou četníci státu dru-
hého zadržeti v případě činu a podezřelých příhodách živelních, ale i za přítomnosti
bezpečnosti vůbec, v pozemcích okrajů toho státu, jehož úřad je za to povolán,
státními lidem konati, však jen tak, jak řízení úřad policejní ustanoví.

Článek 6.

Četníci, i když dle úmluvy této nebo předchozích se hranicemi, četníci mají
všude a s výhradou výminek ve článku 3. učiněných dle předpisů státních, od
jichž úřadů jím vydaných, a odpovídají z jich sáhováním toliko své vládě.

Článek 7.

Četník oznámí lidem, aby zprávu byli úředního řízení a pomocního úřadu
celního, řízení takové ale konias had bez újry jiné služby bezpečnosti.

Článek 8.

Obě vlády budou sobě vzájemně propůjčovati listů policejních dle úmluvy širší, kterou mezi sebou učiní.

Článek 9.

Úmluva tato nabude platnosti dne 1. prosince 1863, a obě vlády mají toho věk, kateš chvilu ji vypověděti. Dva měsíce po vypovědění úmluvy dále.

Na potvornost toho vymáti nálepnost e. k. rakouské ministerium domu císařského a zvláštností zahraničných, jednoucím císařské vlády rakouské, toto prohlášení ministeriální ze prohlášení stejného ujednání královského ministerium württemberského.

Ve Vídni, dne 29. října 1863.

Z e. k. rakouského ministerium císařského domu
a zvláštností zahraničných:
Hrabě Beckhberg mp.

69.

Zákon, daný dne 13. listopadu 1863,

jesto se z čláku 47. řádu císařského, vydaného dne 21. května r. 1854, čis. 34 zákoníka říšského.

Má platnost v Čechách, v Haliči a Krakovsku, v Bukovinách pod Halič a nad Halič, v Slezsku, Štyrsku, Karolínském, Králové, v Bukovině, v Moravě, v Čechách, Tyrolu, Vorarlbersku, Górici a Gradišsku, v Istrijsku a v městě Triestu i v území Terstském.

(Shromážd. v XXXII. čís. 24. str. 23, str. 24; vyd. v rozhl. dne 17. listop. r. 1863.)

K návrhu stojí smlouvy Má rady říšské věd se Má náležeti takto:

Tento, co ustanoveno v §. 7. řádu císařského, vydaného dne 21. května 1854, č. 34. zákoníka říšského, je totiž požáti, aby ten, kdo chce doplni místa císařského, byl křesťanského náboženství, odjání se moc a platnost.

V Schönbrunně, dne 13. listopadu 1863.

František Josef mp.

Antonieta Kaiser mp.

Hala mp.

Z Nejvyššího náležeti.

Frédéric de Saxe, ministr mp.

70.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 15. listop. 1863, jesto se týče ústřední knihy a přílohých poplatků, kterí mají e. k. město a komunitu vybírati od stran v zemích císařích k rakouské země e. k. říšských federativních zemských.

Má platnost v celém říši,

(Shromážd. v XLII. čís. 24. str. 23, str. 24; vyd. v rozhl. dne 26. listopadu r. 1863.)

Ministerium zvláštností zahraničných a financí, zúčastňuje z čísel nářízení vydané dne 17. března 1860 (č. 74 zákoníka říšského), náležejí toto:

*) Věstník říš. země 1863, čís. 104, str. 324.

- a) Kdy koli se mají k předání finančního úřadu zemského úřadu c. k. mírně-
 měrné mise a konsalství vybrati nějaké kočky a přímé poplatky, učiněno tento
 úřad zemský komorní hlavní účtárně oznámení, jakž potřebí, aby se k vy-
 brání poplatků těchto přihlíželo; komorní hlavní účtárně předepsáno pak sumu,
 která se má vybrati, na konto k ruce c. k. mise a konsalství, jehž se týče,
 v ústředí to úřadu, kterjž se vybrati poplatků těch, přičež certifikát před-
 psán učiněno.
- b) Vedle tohoto certifikátu odrazeny buďte v počtech důchodových poplatky,
 jež mají c. k. mise a konsalství vybrati.
- c) C. k. mise a konsalství učiněno oznámení zvláštní v přímé těchto poplatků
 úřadu finančního, který se vybrati jež má, jen tehda, kdyi zemský po-
 platků takových dobyt, jest se neděje, že přírodním úřadu finančního buďte
 jinjm způsobem dobyt; v každé případnosti pak dej finanční úřad zemský,
 který se vybrati má, komorní účtárně o tom vědět. Nebylo by tak po-
 platků dobyt, přičemž buď toliko právek k tomu se vztahují k počtem c. k.
 mise nebo konsalství.
- d) Po projit každého roku oznámi komorní hlavní účtárně tabulkově a kolikově
 účtárně úvratě, které kočky a přímé poplatky do konta c. k. mise a kon-
 salství nejsou ježž započteny, aby takové poplatky byly do závěry
 účel, týkajících se důchodůh taxovních.

Plenar. up.

71.

Nářízení, vydané od ministeriím obchodu d. 15. listop. 1863,

ježto se prodáváje platnost starších známek na psaní a na noviny, i obálek na
 psaní.

Má platnost v celém Říš.

(Obstane v Zák. Sb. Zák. Sb. č. 100, str. 309, vyd. a zveřej. dne 21. listopadu r. 1863.)

Lhůta vyměňování vyzelením, vydaným od ministeriím obchodu dne 15. května
 1863 (č. 44 zákonníku říšského*), v kteréž mají známky starší koruny na psaní a
 na noviny a kolikově obálky na psaní též koruny platnost mít (do konce měsíce
 listopadu 1863), prodáváje se až do konce měsíce únera 1864.

Jménem c. k. ministeriím obchodu:

Kalchberg up.

72.

Zákon, daný dne 17. listopadu 1863,

ježto se týče nákladů mírněměrných, společných a osobních v Uhřích.

Má platnost ve velkové Říš.

(Obstane v Zák. Sb. Zák. Sb. č. 97, str. 300, vyd. a zveřej. dne 21. listopadu r. 1863.)

S přivolením obou sněmovny Říš rady říšské vidi se Mi naříditi takto:

Článek I.

Ze přílohou souze, která jest v části království Uherského, čině se hraně

*) Průběhy ze Zák. Sb. pro Měs. 1863, č. 33, str. 309.

základu státního na správní rok 1894, způsobem zákona finančního na jeho postaveného, na dotčený rok tento úvěr mimořádný.

Článek II.

Uherské kanceliří drcené co antiopeaci dotace budování pod útlaly:

1. mimořádných staveb silnic	500,000 zl.
2. mimořádných staveb vodních	1,800,000 „
dohromady	2,300,000 zl.

Článek III.

Ministerium financí činí se úvěr pod útlaly útlaly:

1. K dohraně držitelů malých statků v království Uherském, kteří nešťoudou největší škodu vadí, prostředkem útlahy útlahé:	
a) na obilí ozimém a jarním	9,500,000 zl.
b) na útlahách letových	6,500,000 „
2. na konání prací pro obilivě našich prostředkem útlah útlahých, jedlo se dají fondy uherského státního zemského na stavění silnic zemských, též spolikám a obcím na práce při upravení tek a vysakování bahen proti jatoce průkazné a dostatočné	2,500,000 „
dohromady	20,000,000 zl.

Článek IV.

Zálohy jak na obilí tek i na peněžích (článek III. od 1, a) a b) dávány buďte, neposkytující statek sím náležitě jistoty, spolapřičinám a pod zrušením obilí.

Z těchto útlah nebude se až do konce prosince 1895, útlahé plátno. Od 1. ledna 1896 počínaje bude se 5 procent útlahé na rok k ruce pokladu státního počítati a ke kasám berničným v pokladnicích útlahých jako daně jatoce odváděti.

Splacení statek se v šestí ročných útlahách vodních, ode dne útlahení počínaje.

Zálohy, které se dají spolikám a obcím (článek III. od 2), útlahové buďte týmě způsobem, však od této daně, kterého byly dány. Splaceny buďte útlahy takové nejméně v šestí letech. Lhůty a modality ustanoví v jedné každé případnosti vláda.

Článek V.

Úvěr vyplácí pod jedním každým útlahem povolený útlahem buď jediné k útlahem v tom útlahé jmenovaném a toliko dle skutečné potřeby. Z toho, jak sumami v tomto útlahé povolenými se hospodářilo, podají se počty, když se předloží nejprve příští rozpočet státní.

Článek VI.

Všechné listiny právní, všechny spisy k podání určené a všechny protokoly, jedlo se náležejí na příslušnou pomocí sumám, jmenovaným ve článku III., útlahy a) a b), též všechny výlohy knihovní k této pomoci se vztahující, správní jsou každé a příjmy poplatků, ustanovených zákonem, daným dne 2. srpna 1890,

č. 829 zák. č. 18, a zákona, daným dne 13. prosince 1862, č. 50 zákona č. 1863a.)

Článek VII.

Aby tento zákon k vykonání přel, slibeno jest ministrům financí a úřednímu dvořáckému knížeti.

Ve Vídni, dne 17. listopadu 1863.

František Josef mp.

Antonín hrabě Rainer mp.

Š. Pinner mp. Antonín hrabě Forgách mp.

Z Nejvyššího soudní:

Sebestoján pán Hanešman mp.

73.

Zákon daný dne 17. listopadu 1863,

ježto se týče úřední veřejného na zobrazení části vydání státních v době finanční 1864.

Na přelost v čísle 611.

(Přelost v XII. čísle zák. č. 18, č. 50, str. 553, vyd. a novel. dne 27. listopadu 1863.)

S přelostem obší změnovy Ma rady říšské vidi se Ma nařídil takto:

Článek I.

Ministři financí dají se moc, aby způsobem úřední, pokud státní co nejvíce státní, sumy následující opatří:

- a) na zpravení toho, že se nedostává na příjmech státních ve finanční době 1864 naproti počítání dle datary na jeho postavením sumu 15,000,000 al.
 - b) na zpravení mimořádného vydání, ježto zákonem, dněm dne daným** se přelostem novce v část království Uherského povoleno jest, sumu 20,000,000 „
 - c) na vztah z oběh části říšské mincovnic, vydaných dle Hého nařídění, ježto datary 17. listopadu 1863, č. 250 zák. říšského*** sumu 8,000,000 „
 - d) na doplnění zloeb v kasách 6,000,000 „
 - e) na zmenšení výdělů veškeré sumy pověření podniků hypotečních 20,000,000 „
- tedy ve vřem 69,000,000 „

Článek II.

Nabýval by nové daň osobní, daň z nádhery a daň klasovní, která jest v předchozí rozpočet státní v sumě 16,115,200 al. položena, buď vůbec uvořena nebo nabývali by uvořena v sumě v rozpočet vřem, dává se ministrům financí moc, aby to, že by se na sumu 16,115,200 al. vřem telosna nedostávalo, tím způsobem opatří, jako ve článku I.

a) Právníky pro Mař. 1862, č. 51, str. 125.
 b**) Právníky pro Mař. 1862, č. 73, str. 221.
 c**) Právníky pro Mař. 1863, č. 26, str. 51.

Článek IV.

Veškerá suma parciálních poukázek hypotečních, ježto se mají vydati, ustanovuje se na 80 milionů zlatých, a povolenými ve článku I. c) 20 miliony zlatých buďet vstý z oběhu parciální poukázky hypoteční, které nad svou veškerou sumu oběhají.

Článek V.

Zásoby v kasích chorvatský buďet v době finanční 1864 v sumě 35 milionů zlatých, a k tomu komisi zmocňuje se ministr financí, aby vědě potřeby způsobem vymáčkotajm nad sumu 80 milionů v článku IV. ustanovenou, vydal v této době finanční ještě 20 milionů zlatých v parciálních poukázkách hypotečních, proti tomu a tím způsobem, že se parciální poukázky hypoteční přes vymáčkotajm sumu 80 milionů vydané mají opět až na tuto sumu snížit, jak mile zásoby v kasích buďou vyšší sumu činiti, nežli do předpisu článku mají.

Článek VI.

Když dába finanční projde, předloží ministr financí kontrolní komisi nad dluhy státními v řadě říšské výkazních kasovních a parciálních poukázkách hypotečních, které buďou v oběhu, aby tato komise v příčině jeho úřad konala. Komise pak kontrolní podá o tom správu ministerské postarostě, jak mile asi rady říšské se uspočte.

Článek VII.

K parciálním poukázkám hypotečním, které se vnově vydati, buďe dle §. 13. zákona, daného dne 13. prosince 1862, §. 95. zák. říš. 7), se zamení vykonané kontrolní komise nad dluhy státními z rady říšské úřadné připojena klausule „pro komisi dluhů státních“, a klausule tato opatřena buď kolekovaným jménem předsedního a podpísána jménem některého z nich komise.

Článek VIII.

Ministr financí učinil opatření, jež k vykonání tohoto zákona potřebí.
Ve Vídni dne 17. listopadu 1863.

František Josef mp.

Antejevič Rainer mp.

Plesner mp.

**Z Nejvyššího sdělení.
Dvořáky pán Ruzsanczi mp**

^{7) Přehledy pro Mě. 1862. č. 21, str. 255.}

Překlady zákonův

Zákonníka říšského na rok 1863

pro

Markrabství Moravské

otiskových.

Částka XIX.

Vydána a rozšířena dne 23. prosince 1863

od v. k. ministru spravedlnosti pro Markrabství Moravské.

74.

Narizení, vydané od ministerium záležitostí zahraničných, ministerium státního a ministerium práv dne 14. listop. 1863,

plníto se uznávají, že právo Jeho královské Vysosti, neobdílka panna arcivojvodovi Maximilianovi jakožto velmistra řádu německého od J. V. potvrzení, dle něhož mohl jedním německého řádu až do 10,000 st. k. m. volně vložnosti, v nové propůjčeno jest Jeho nástupci v této důstojnosti, Jeho císařské Vysosti arcivojvodovi Vilémovi, pokud se týče jeho osoby.

Má platnost v celé říši.

(Věstník v XLII. čís. 24. str. 163, str. 371, vyd. a rozšíř. dne 18. prosince r. 1863.)

Jeho c. k. Apoštolské Velčenství již jest Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum dne 17. října 1863, Jeho císařské Vysosti velmistroví řádu německého arcivojvodovi Vilémovi, pokud se týče jeho osoby, nejmilostivěji znovu propůjčiti právo, by mohl jedním německého řádu rytířského až do sumy 10,000 státek konventual mince volně nakládati, kterého právo předchází v této důstojnosti předtím královna, neobdílka Jeho královské Vysosti panna arcivojvodovi Maximilianovi, od Jeho Velčenství císaře Ferdinanda nejmilostivěji bylo propůjčeno a Nejvyšším rozhodnutím, jehož datum 18. srpna 1865 (č. 175*) zákoníka říšského) potvrzeno.

Reichberg ap. Schmerling ap. Hein ap.

*) Věstník Vl. Zemk. pro Mor. 1865, čís. 163, str. 463.

75.

Nářízení, vydané od ministerium financí dne 30. listop. 1863,
a tam, kteří dají poplatek, když v národních, daných dne 9. února a dne 2. srpna
1860 (č. 10 a č. 379 národních řízení) a dne 30. prosince 1862 (č. 89 národních
řízení) se ustanuje, že se má zapraviti poplatek státní s doložením „z kabišého
archu.“

Má platnost v celé říši,

(Shledáno v ZML. č. 22. čl. 104, str. 103; vyd. a razeno, dne 13. prosince r. 1863.)

Shledalo se, že slovům „z kabišého archu“, přiloženým v národních, daných
dne 9. února a dne 2. srpna 1860 a dne 13. prosince 1862 ta, kde se vyměřuje
poplatek státní, rozumělo se v nejpravější době tak, jakoby ten, kdo nechtěl celého
archu, povinen byl zapraviti jen přiměřenou část tohoto poplatku. Zvláště se
tomu tak rozumělo při listinách, z nichž z kabišého archu vyměřen jest státní po-
platek 5 kr. Potvrzují se tento výklad v národních právních úkonech, tedy
se připomíná, že poplatek státní, s doložením „z kabišého archu“ ustanovený, za-
praviti se má vždy v plné sumě, třeba by se k některé listině nebo k některé-
mu spisu vůbec nechtěl jedného archu.

Plauer op.

76.

Zákon, daný dne 3. prosince 1863,

Jedním se pořídají záležitosti domovské

Má platnost v Čechách, v Dolnému, v Haliči a v Bukovině, v Rakousku pod Itálií a nad Itálií, v
Salsburku, Švýtsku, Korutaněch, Kněžst. v Bavorsku, v Moravě, Sluzsku, Tyrolu, Vorarlbersku
Gorici a Graditisku, v Istrijsku a v městě Tarantu i v okrese Trstěnském.

(Shledáno v ZML. č. 22. čl. 101, str. 103; vyd. a razeno, dne 30. prosince r. 1863.)

Aby k vykonání příkazu císaře II. zákona, daného dne 5. března 1862 (č. 48.
národních řízení), vidí se Mi pro uspořádání záležitostí domovských v těch krá-
lovstvích a zemích, v nichž tento zákon moc má, s přívolením obou anšmovery
říšské ustanoviti toto:

Částka I.

Ustanovení obecná.

§. 1.

Právo domovské v obci přináší s sebou právo, že ten kdo je má, může se
nepřetržitě v ní zdržovati a scházeti by, za opatření říšské.

§. 2.

Právo domovského v obci nabývá mohou jediné občané státní.

Každý občan státní má míti v některé obci právo domovské. Toto právo může
ma ale jen v obci jediné přilákat.

§. 3.

Právo domovské vztahuje se k celému okrese obce.

*) Právní úkony pro Město, 1863, čl. 50, str. 103.

**) Právní úkony pro Město, 1863, čl. 22, str. 20.

Spojili se tedy někteří obec a jsou obcí v obec jednu aneb rozdělili se přičleněním částí obce jiné, tedy právo domovské, kteréž někomu přislouželo jenom v jedné části obce tímto způsobem veščená, vztahuje se pak samo sebou k celému obvodu obce této.

§. 4.

Rozdělili se někteří obec na dvě nebo na více obcí anebo přivtělili se část obce k obvodu obce jiné, přidání budou ti, jež mají právo domovské v této obci, i se všemi těmi, kteří jich v příčině práva domovského následují, co právo domovského se týče k té obci, která jest v úřčení toho obvodu, v němž bydleli toho času, když se stalo rozdělení, potakne přivtělení, anebo nestěhovali se již toho času v obci, v němž bydleli naposledy než a ní byli oddáni.

Nemohouci tyto osoby dle výměření těchto k obci řádně přikázány býti, budíž v příčině příkazování jich k obci pravidlem to, kde bydleli ten v obci naposledy, ježob se domovského práva se týče, tyto osoby následují.

Pakli by ani toto pravidlo průchodu nemělo, a obec, jichž se dotýče neodstoupila by mezi sebou o to úmlouvy, tedy budíž osoby práva domovského mající úřadem politickým některé z těch obcí přidány.

Částka II.

Jak se nabývá práva domovského, jaké výkony mají osoby v něm a jak právo domovské pomíjí.

§. 5.

Práva domovského nabývají:

1. děm narozením (§. 6.);
2. lesně vdaním (§. 7.); a jiné osoby
3. přijetím ve svazek domovský (§§. 8—9). a
4. nabytím veřejného úřadu (§. 10).

§. 6.

Děm v manželství zrozené nabývají práva domovského v té obci, v kteréž měl právo domovské otec jejich toho času, když se narodily, anebo zemřelá matka, v kteréž měl právo domovské, když zemřel.

Děm mimo manželství zrozené mají právo domovské v té obci, v níž přišlo právo domovské matce jejich toho času, když porodila.

Děm ze manželství prohlášené, pokud nejsou soběprávné, nabývají práva domovského v té obci, v níž měl otec jejich právo domovské té doby, když byly ze manželství prohlášené.

Tím že byl kdo ze vlastního přijat nebo ve zchování nast, práva domovského nezabývá.

§. 7.

Osoby lesně nabývají provdáním práva domovského v té obci, v kteréž měl jejich má právo domovské.

§. 8.

Práva domovského nabývá ten, kdo byl výslovně ve svezek domovský přijat. V příslušné řídnosti za práva domovské náleží rozhodnouti obec jediná, anli se lze a rozhodnutí odvolati.

Nikdo nemůže však ve svezek domovský přijat býti ani na určitý čas ani pod výminkou nějakou, která by byla na ujmu účinkům práva domovského ustanoveným.

Vieliké takové omezení na čas a wieliká příkladní výminka jest nepřítelná a pokládá se tak, jako by ani to ani ano nebylo učiněno.

§. 9.

Aby se mohl zavést plat nějaký za výslovně přijetí ve svezek domovský, nebo aby se mohl plat již zavedený zvýšiti, k tomu potřebni zákona zemského.

Plat takový půjde do kasy obecní.

§. 10.

Stále stísněn úředníci dvořští, státní a zemští, též úředníci končí veřejných, duchovní a veřejni učitelové nabývají avšak tím se v úřad práva domovského v té obci, v níž jim bylo ustanoveno stále sídlo úřední.

§. 11.

Stane-li se žena nějaká v právě domovském, následuje manželka, není-li zavedena před soudem, nebo svatba a zachová také co věcve práva domovské v té obci, v kteréž je měl manžel její když zemřel.

Manželky před soudem zavedené nebo rozloučené podřílí právo domovské, kteréž měl té doby, když byly před soudem zavedeny nebo rozloučeny.

Bylo-li určeno, že manželství jest nepřítelné, vejde manželka, jako byla v tomto manželství, opět v svezky domovské, vačší byla až do té doby, kdy vešla v manželství.

§. 12.

Stane-li se nějaká žena v domovském právě rodičev, jsou děti manželské a ze manželké prohlášené, nejsou-li soběprávné, ze otcem a děti nemanželské ze matkou.

Jsou-li děti soběprávné, zachovají právo domovské v té obci, v které právo toto měly, když nebyly soběprávnosti.

Děti nemanželské, které když se matka vědla, nebyly prohlášený ze manželké, zachovají právo domovské které měly pamať, třeba toho času, když se matka vědla, nebyly soběprávné.

§. 13.

Zemřelí otec manželký nebo matka nemanželská, nemění se tím nicoho v domovském právě dětí.

§. 14.

Právo domovské osob vojenských, kteréž měly, vstupajice do služby vojenské a vystupajice z ní, udržuje se podlé tohoto zákona.

§. 15.

K do právu občanství státního, právu tím také práva domovského.

§. 16.

Byli by někde, ježl poskyl občanství státního, vešle smluv státních zase nastít vzít, anebo vrátili by se do státa rakouského, chtějí to zůstatí a nebýlo by se spůsobiti, aby ho převzal stáť jiný, tedy nabude opít toho práva domovského, které měl, práv než poskyl občanství.

§. 17.

Právo domovské v obci některé pomine, když ten, kdo je má, nabude práva domovského v obci jiné.

Vadili by se kdo práva domovského jest to bez účinku, pokud nezbyl práva domovského jinde.

Částka III.

Jak se zachovati jest k tím, kteří nemají domova.

§. 18.

Bezdomovci, t. j. ti, kteří se jen čas neschoua prákání, že mají právo domovské, přikládí se dle paragrafů následujících k obci některé, v níž se budou pohybovati tak, jako by měli právo domovské, dotud, až se vyhledá, kde mají právo domovské, anebo až nabudou práva domovského někde jinde.

§. 19.

Bezdomovci přikazováni buďte v tomto pořádku :

1. k té obci, v které byli toho času, když byli odvedeni na vojnu, aneb když z dobré vůle uzavřeli se ve službu vojenskou;

2. k té obci, v kteréž se právě, než šinili bylo o jejich právo domovské nejdelší, nejméně ale půl léta nepřetržené a s pomocí některých, aneb sdělovali se ve dvou neb více obcích stejné dlouho, přikládá buďte k té obci, v které se sdělovali naposledy.

3. přikládá buďte bezdomovci k té obci, v které jsou zropani; anebo jeli o domov nalezenci v které byli nalezeni; anebo dotýčeli se osob, které jsou nebo byly v spatrování některého veřejného domu nalezenci a o kterých se uví, kde se narodily nebo byly nalezeny, tedy přikládá buďte k té obci, v které jest tento ústav;

4. přidáni buďte bezdomovci k té obci, v kteréž byli té doby, když šlo o jejich právo domovské.

§. 20.

Mateřka bezdomovcova, přikládá buď k té obci, ku které přikládá jest mat' její, až jestli s ním šlo ve společenství.

Nežli s ním šlo ve společenství, přidána buď k té obci ku které náleží dle §. 19. až nezbylo jí práva domovského; totž platí také o vdovách bezdomovců.

§. 21.

Děti bezdomovců, které nejsou soběprávné, přidány buďte k té obci ku které náleží otec jejich, a jestli děti nezaměstlané anebo nezvěstí dětem matčiným.

ským otce, tedy příkazny bude k té obci, k níž náleží matka, až pokud živý a otcem a potom s matkou ve společenství.

Subdělné děti bezdomovců, též děti jejich, které nejsou subdělné a ne-
líží s otcem a potom s matkou ve společenství, konečně děti osiřelé, nemající
ani otce ani matky, přidány bude k té obci, k níž náleží dle §. 19., až pokud
byli-li již někde převa domovského.

Částka IV.

o povinnosti obcí opatrování chudých.

§. 22.

Ve službě a v nřiznicích ústavů a fundací vynalžených založených k dobrému
chudých a k úctěm dobročinným tímto zákonem náleže se neměti.

Pokud by tyto ústavy a fundace nebyly povinny chudé v obci opatrovatí,
nebo by k tomu neměly důchodů, povinná bude obec osobám zchudlým právo
domovské v ní nejčim pomoci poskytovatí.

Zákonodlnstva zemského ustanovuje se, aby učinělo opatrovatí, jež by se obcím
pochétilo opatrovatí chudých zákonem jim na povinnost uloženo.

§. 23.

Obec povinná jest, opatrovatí chudé také jen do té doby, pokud k tomu nejsou
jiné osoby dle zákona občanského nebo dle jejich zákonů existující.

Jsou-li tyto osoby s to aby nřizuky své plnily a opatrovaly by se to činily,
bude-li k tomu tím způsobem, jak zákon ustanovuje, přidrceny; meš tím však po-
vinná jest obec, chudé opatrovatí, náleže dle lidem nářady náleže na ně učině-
ného na těch, kteří jsou tím povinni.

§. 24.

Povinnost obce, opatrovatí chudé, usvěř v sobě také nřizuce, drcení jim
vřivě potřebnou a poskytnoutí jim opatrovatí v případě nemoci. Povinnost, opa-
trovatí děti chudé obsahuje v sobě také povinnost, pečovatí o jejich vychování.

§. 25.

Jak se mají chudí opatrovatí, přičiněti ustanovovatí obci v mezech náleže a
tam vydaných

Chudý neměti lidem, aby se mu dávalo pomoc jistého způsobu.

§. 26.

Také povinná jest obec opatrovatí chudé jen tehdy, když sobě vřim vlastním
přičiněním vřivě potřebnou sjednat nemohou.

Hláskli by se o neopatrovatí chudých náleže, jesti náleže pracovatí, přidrcen bu-
dli, dle potřeby i prostředky domocování, by konal práci příhodnou.

§. 27.

Zchudli by kdo, jesti byl dle §. 19. sub 1 k obci příkazn, povinný jsou jej
opatrovatí všechny obce toho okresu, z náhod byl dostaven a do náleží byl v počten.

Dyli by náleže dle §. 19. sub 3. k náleže obci příkazn proto, že se ne-
rodil v porodaci veřejné, ježto leš v okřihu té obce, a zchudli by potom, při-
cháti obci náleže se náleže na náleže učiněný náleže a důchodů zemských.

§. 28.

Obec nemůže ani přespolelně chudým v případnosti nějaké potřeby odepřít pomoci potřebné, sčítavše se jí však, že máte ládati náhrady buď na té obci, kde takový chudý má právo domovské nebo na těch, kteří dle práva občanského soub dle jejích nákonů jsou pomoci tou povinni.

§. 29.

S těmi vyhrazením náhrady povinná jest obec opatrovatí chudé přespolelně, kteří v'okřehku obce se rozmnožou, dotud, pokud nemohou bezú škody na zdraví svém nebo na zdraví jejích z opatrování propadnouti býti.

§. 30.

Obec, v které nemocný jest, má to té obci, kde má právo domovské, vrátit se, kteří to jest soub i když to škod bez velké nemoci vyzdrívá, nepředčasně osmírní, a občanská by to učiní, právo bude se škody, jelle by s toho vznikla.

§. 31.

Tento nákon nevztahuje se ke smrtelné a státním, náležejím v příčině opatrování nemocných nemocných a políbení nemocných zemřelých.

Částka V.

O listech domovských.

§. 32.

List domovský jest listina, kterou se potvrzuje, že tomu, komuž byl vydán, přísluší v obci právo domovské.

§. 33.

Listy domovské vydávati obcím náleží, a to dle formuláře k tomuto nákonu příloženého.

Ke každému listu domovskému příložená buď počít obecni.

Za vydání listu domovského není dovoleno brát náležného platu k obci.

§. 34.

Listu domovského nemůže se odepřít nikomu, kdo má právo domovské.

§. 35.

Někde obec prohlásí, že ten, kdo má list domovský toho času, když má byl vydán, měl právo domovské v některé jiné obci, jest list domovský neplatný.

Částka VI.

O příslušnosti a o řízení v záležitostech domovských.

§. 36.

V záležitostech práva domovského se týkajících řídit a rozhodovati přísluší úřadům politickým, vyjmavě případnosti v tomto nákoně pojednované.

§. 37.

Vzniká by v těchto záležitostech rozepě nějaká, práva občanského se týkající, na př. o to, jestli někdo mzeen v manželství nebo kromě manželství, přísluší v příčině toho rozhodovati soudu.

§. 38.

Před soud náleží také to, když obec některá pohledívá náhrady za náklad, z příčiny opatrování obecných učeben, na těch, kteří dle práva občanského jsou povinni, je opatrovat.

§. 39.

Žádá-li by obec některá náhrady za náklad z příčiny opatrování obecných učeben na někom, kdo jim není povinen dle práva občanského, náleží dle úkonů jiných, buďli v tom rozhodnuta úřadem politickým. I v případech, přivedeně v §. 38, ustanoví úřad politický, kolik činí náklad na opatrování, sníží se máli v příčině toho počtem práva dle předejíti.

§. 40.

Když jde o to, kam náleží právem domovským přisluš, nechtě se to má rozhodnouti k lidem některé strany nebo obec nebo z povinnosti úřadu, máli politický úřad okresní v příčině toho rozhodovati jen tehda, když se náleží na, le přisluši právem domovským k některé obci toho okresu.

Máli však úřad dotčený za to, že ten, o jehož právo domovské jde, dle toho co se vyhledalo, náleží právem domovským do některé obce správně okršku jiného politického úřadu okresního, obší se a strany toho k tomuto úřadu. Srovnávají se oba úřadové v nálezu svém, vyřídí tuto věc společně.

Pokli by se v tom ale nerozhodli, buďli spíše jednaci předloženy představenstvu politickému řízení zemského, kteréž, když oba úřadové jsou pod nim postaveni, v příčině toho rozhodne; náležitě však ke správnému okršku rozdílných řízení zemských, snáší se o to se řízením zemským druhého okršku správného.

Shodností se řízení zemské v nálezu, tehdy se nálezu sníží a vydá, ustanoví se ale; předá-li se to státnímu ministerstvu, aby rozhodlo.

§. 41.

Z rozhodnutí politických úřadů okresních, ješto se vydají v náležitostech v této částce položených, jde odvolání k politickému řízení zemskému.

Za dvou rozhodnutí stejného znění odvolání ke státnímu ministerstvu místa nemá.

§. 42.

Odepírá-li by obec někomu listu domovského (§. 34) a máli by se žádáti tím za stibem, máli se obrátiti k politickému úřadu okresnímu, a když nálezen v moc práva veřejným na jisto se postaví, že státnost vedoucímu právo domovské v obci přisluš, má úřad politický obec přidržeti, aby list domovský náležal a vydal.

§. 43.

Žádá-li obec nešťale toho, o kom se neví, kde jest domovem, anebo o jehož domově jest pochybnost nebo rozepře, pokud se dle tohoto zákona s konečnou platností ne jisto nepostaví, kde má právo domovské, do jiné obce postřkem odcháse, aneb býti by se to stalo, postřkem ho usupěti poslati, aco právo bude, ze veliké škody a ze všílých útrat, které tím vzejdou.

Pokud by obec, o kteréž bylo polepeně nalezeno, že tím byla povinna, dávka takového bez příčiny nepřijala, povinna bude, nahraditi všechnu náklad tím, že ho nepřijala, způsobem.

Jak z příčině toho, nežli obec povinna jest náhradu učiniti, tak i toho, kolik má nahraditi, rozhodovati přísluší úřadům politickým.

§. 44.

Těma, aby obec nákladu dáti opatření chudých, rovněž chudý pořadem práva průchodu sjednal.

Takové poštědování na obci, v které chudý má bez odporu právo domovské, vyřizuje buď pořadem stížnosti, ustanoveným v řádě obecním.

Částka VII.

Pokud nákos tento se vztahuje ke statkům se svazku obecního vyloučeným.

§. 45.

Na statcích se svazku obecního vyloučených právo domovského nábyti nákos.

§. 46.

Zobčanští se okolnosti v §. 19 pojmennované die nichž se ustanovuje, ku které obci se nějaký bezdomovec přidati má, na některém statku se svazku obecního vyloučen, příkázán buď bezdomovec takový, hledie k případnostem všelikým jeliko jsou v tom pravidlom, k některé obci vedlejší, která leží v též okresu politickém.

§. 47.

Jméno dávatí opatření chudých bezdomovcům, die předcházejícího paragrafu k některé obci přidány, lež se statku z obce vyloučeném.

§. 48.

Jinak vztahují se nařízení, v tomto nákosě v příčině obcí daná, die částka I. nákosu, daného dne 5. března 1863, č. 18. zák. říšsk., také ke statkům se svazku obecního vyloučeným.

Částka VIII.

Ustanovení závěrečná.

§. 49.

Od té chvíle, kdy tento nákos nabude platnosti, pozbudiv v příčině věcí, v kterých se v něm nastává, všichni nákosové předělí, kteří se s ním nezauvážejí, mezi své.

Právo domovské však, jelikož kdo do toho dne, kdy tento nákos vejde v moc, nábyl již die matření předcházejících, zůstane v platnosti dotud, pokud ho die tohoto nákosu nepozbude.

§. 50.

Tímto zákonem uznává se něco v zájmech, jež se týkají práva na svazku domovském nemovitého, užívání se v obci nějaké (v článku III zákona, daného dne 5. března 1862, č. 18 zák. Říš.) a provozování v ní živnost nějakou (v §§. 9 a 43—48 zákona o živnostech, daného dne 20. prosince 1859, č. 227 zák. Říšského).

Státnímu ministru vlády jest, aby tento zákon ve skutek uvedl.

V Schönbrunně, dne 3. prosince 1863.

František Josef mp.

Arvidsohnův Raiser mp.

Schmorling mp. Lasser mp.

Z Nejvyššího náležení

Freibrodský pán Hauzenauer mp.

Formulář.

Země

Politický okres

List domovský,

ještě obec N. N. potvrzuje, že

jméno

charakter neb zaměstnání

věk

stav (svobodný neb ženatý, svobodná neb vdaná)

má v této obci právo domovské.

. dne 18

Podpis vlastní ruky toho, komu
se list domovský vydá:

Jméno obce:
(podpis.)

Preklady zákonův
 ve
Zákonníka říšského
 na rok 1863

pro
Markrabství Moravské
 občanských.

Částka XX.

Vydán a rozšířen dne 7. ledna 1864

od n. k. místodržitelstva pro Markrabství Moravské.

37.

Zákon daný dne 28. prosince 1863,

o tom, že sáňka, týkající se dalšího vybírání vyjmenovaných daní, vydány dne 28. října 1863, č. 91 zák. říšského, dále se prodlužuje.

Má platnost v celém říši.

(Shromážděn v XLV. s. 102 až 103, č. 100, str. 377; vyl. k rozš. dne 28. prosince 1863.)

S přivolením obou sněmovny Říšské rady říšské vidi se Ně následí takto:

Článek 1.

Opatření, učiněné sáňkou, daným dne 28. října 1863, č. 91. zák. říšského^{*)}, že se budou vyjmenované daně, kolky a jiné poplatky dále vybírati v měsících listopadu a prosinci roku 1863, vztahuje se též k měsícům: lednu, únoru, březnu a dubnu r. 1864.

Článek 2.

Ministrovi financí nařizuje se, aby tento sáňka ve skutek uvedl.

Ve Vídni dne 28. prosince 1863.

František Josef mp.

Arcivojvoda Rainer mp. Plener mp.

Z Nejvyššího rozkazu:
Ramszmet mp.

^{*)} Prekl. pro Mor., č. 91, str. 376.

Richard M. Sherman & David
